

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการ
เรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ศราวุธ น้อยลา

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการ
เรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย
โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6"

ของ ศรารุธ น้อยลา

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขวัญชนก นัยจรรย์)

..... ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธูรส)

..... กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ งามงามนิษฐ์)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษฎากาญจน์ โตพิทักษ์)

อนุมัติ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.กรองกาญจน์ ชูทิพย์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
ผู้วิจัย	ศราวุธ น้อยลา
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ งามอาภาภิรักษ์
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สาขาวิชาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2564
คำสำคัญ	ภาพพจน์ในวรรณคดี, การเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทยของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประชากรที่ศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ จำนวน 333 คน กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคม จำนวน 40 คน ได้มาด้วยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) เว็บไซต์เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สอนโดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่า t-test แบบ dependent

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการหาประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 84.46/80.18 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องภาพพจน์วรรณคดีไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.20$, S.D.=0.10)

Title	THE DEVELOPMENT OF LEARNING ACHIEVEMENT IN THAI LANGUAGE SUBJECTS ON FIGURE OF SPEECH IN THAI LITERATURE BY SCAFFOLDING ON WEB-BASED FOR STUDENT IN MATTAYOM 6
Author	SARAWUT NOILA
Advisor	Assistant Professor Songphop Khunmathurot, Ph.D.
Co-Advisor	Assistant Professor Namthip Ongrardwanich, Ph.D.
Academic Paper	M.Ed. Thesis in Thai Language, Naresuan University, 2021
Keywords	Figure of Speech in Thai Literature, Scaffolding on Web-based, Learning Achievement

ABSTRACT

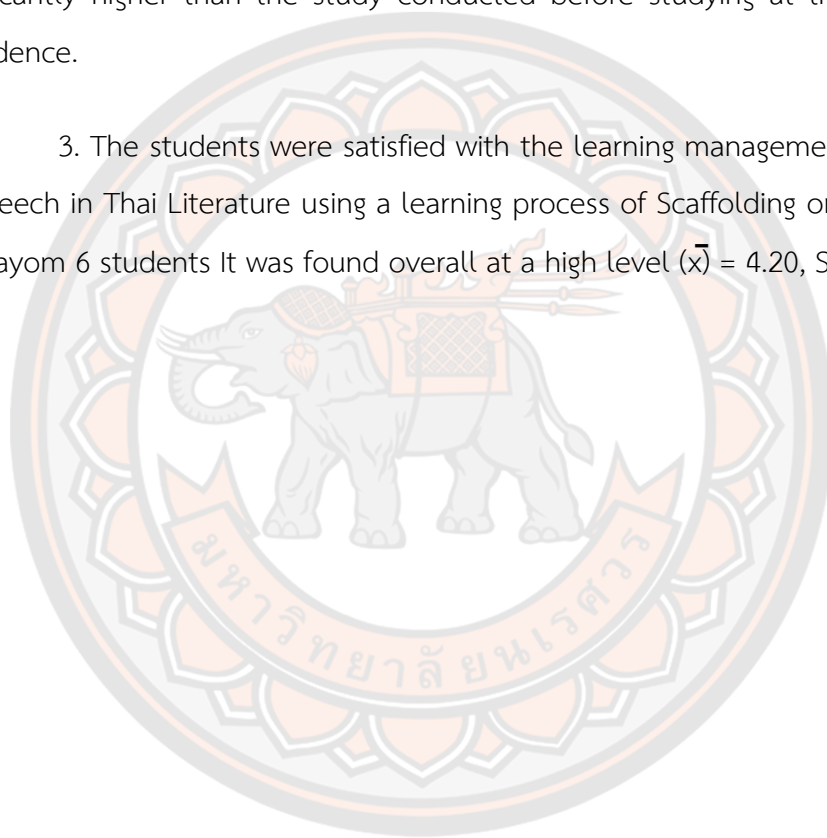
The objectives of this research were 1) to create a learning process of Scaffolding on Web-based on the Figure of Speech in Thai Literature 2) to compare academic achievement before and after study on the Figure of Speech in Thai Literature of the students after receiving the supplementary learning management on Scaffolding on Web-based. 3) to study student satisfaction with the learning process of Scaffolding on Web-based on the Figure of Speech in Thai Literature for students in the Mathayomsuksa 6. Population is 333 students at Mathayomsuksa 6 for Academic Year 2020 of Lomkao Pittayakom School. The sample was obtained as 40 Mathayomsuksa 6/2 for Academic Year 2020 of Lomkao Pittayakom School, selected by the Purposive Sampling method. The research tools were 1) pre-study test and post-study test 2) lesson plan 3) Websites about the Figure of Speech in Thai Literature. It was taught by Scaffolding on Web-based and 4) the student satisfaction questionnaire towards learning management. The statistics used for the data analysis were percentage, mean (\bar{x}), standard deviation (S.D.) and dependent t-test.

The results of the research were as follows:

1. The results of finding the effectiveness of the process of Scaffolding on Web-based for Mathayom 6 students has an efficiency of 84.46 / 80.18 which met the criteria of 80/80.

2. The learning achievement before and after learning using the process of Scaffolding on Web-based on the Figure of Speech in Thai Literature for Mathayoma 6 students was positive. It was found that the post-study score of the students was significantly higher than the study conducted before studying at the 0.05 level of confidence.

3. The students were satisfied with the learning management on the Figure of Speech in Thai Literature using a learning process of Scaffolding on Web-based for Mathayom 6 students It was found overall at a high level (\bar{x} = 4.20, S.D. = 0.10)

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ชุนมธูรส ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ อองอาจวานิชย์ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้สละเวลาอันมีค่ามาให้คำแนะนำตลอดระยะเวลาในการวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ตลอดจนการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ และอาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ทุกท่านที่ได้มอบความรู้ต่าง ๆ ประสบการณ์ และดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดีจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

กราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขวัญชนก นัยจรรย์ อาจารย์สาขาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤตยาภาณุจันท์ โดพิทักษ์ อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ได้กรุณาเป็นคณะกรรมการในการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติพงษ์ พุ่มพวง อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤตยาภาณุจันท์ โดพิทักษ์ อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขวัญชนก นัยจรรย์ อาจารย์สาขาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยด้วยความเอาใจใส่ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ คณะครูและนักเรียนโรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคม อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บข้อมูล

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ของผู้วิจัยที่ให้อำนาจใจและให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็ประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ต่อไป

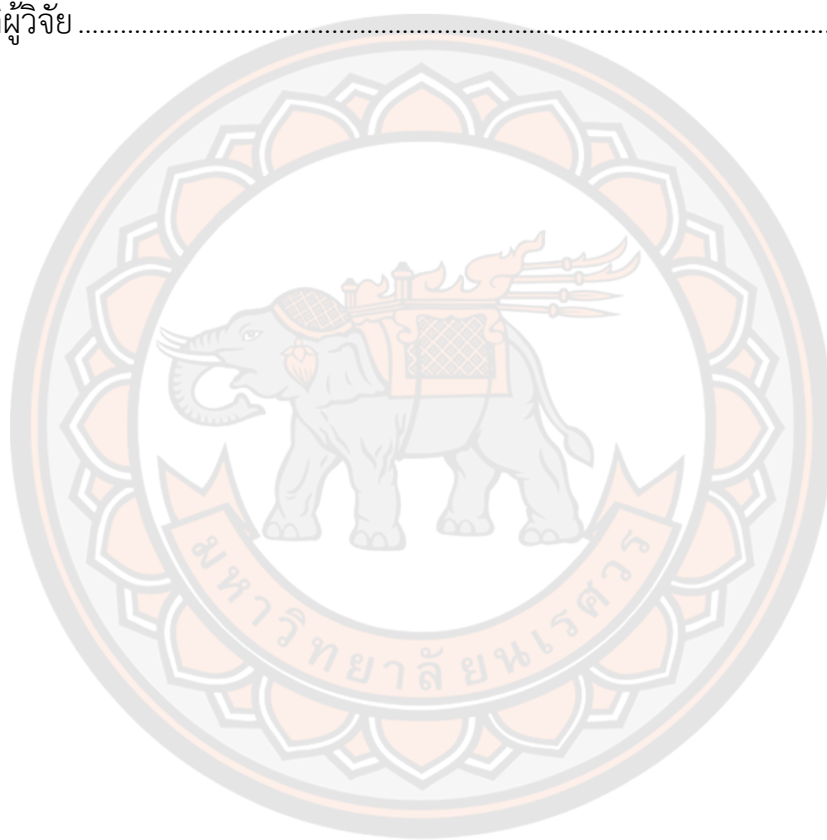
ศราวุธ น้อยลา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
ประกาศคุุณุปการ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญตาราง.....	ฅ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	6
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
ขอบเขตการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
สมมุติฐานของการวิจัย.....	9
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
เอกสารที่เกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิชา ภาษาไทย.....	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับภาพพจน์วรรณคดี.....	21
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding).....	32
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ด้วยผ่านเว็บไซต์.....	40

.....	52
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย.....	52
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา.....	52
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	53
แบบแผนการทดลอง.....	53
ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลการวิจัย.....	53
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	53
การสร้างเครื่องมือและการหาประสิทธิภาพเครื่องมือ	54
การวิเคราะห์ข้อมูล	67
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	69
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
ตอนที่ 1. ผลการสร้างและหาค่าประสิทธิภาพกระบวนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการ เรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย	73
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลัง เรียนด้วยบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดี ไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	84
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	84
บทที่ 5 บทสรุป.....	87
วัตถุประสงค์การวิจัย	87
สรุปผลการวิจัย.....	87
อภิปรายผล	88

ข้อเสนอแนะ	92
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป	93
บรรณานุกรม	94
ภาคผนวก.....	99
ประวัติผู้วิจัย	248
ประวัติผู้วิจัย	249

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O - NET) วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคม	3
ตาราง 2 ค่าคะแนนเฉลี่ยเฉพาะสาระการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรม การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O - NET) วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคม	3
ตาราง 3 แสดงแบบแผนการทดลองแบบ <i>One group pretest-Posttest Design</i>	53
ตาราง 4 แสดงบทบาทหน้าที่ของครูในการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding).....	59
ตาราง 5 แสดงจำนวนเนื้อหาและชื่อเรื่อง	61
ตาราง 6 แสดงแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย	63
ตาราง 7 แสดงบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	74
ตาราง 8 แสดงแผนการจัดการเรียนรู้ 12 แผน โดยบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	75
ตาราง 9 แสดงบทบาทหน้าที่ของครูในการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding).....	80
ตาราง 10 แสดงคะแนนการทำกิจกรรมและแบบทดสอบย่อยท้ายบทและคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 32 คน	82
ตาราง 11 แสดงคะแนนการทำกิจกรรมและแบบทดสอบย่อยท้ายบทและคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง	

ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน	83
ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญ ทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและ หลังเรียนด้วยบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 40 คน.....	84
ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการประเมินความพึงพอใจของ นักเรียนที่มีต่อบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	85
ตาราง 14 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของเว็บไซต์การพัฒนาผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญ.....	105
ตาราง 15 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ วิชา ภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่าน เว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญ แผนที่ 1 เรื่อง ปฐมนิเทศ	107
ตาราง 16 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ วิชา ภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่าน เว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญ แผนที่ 2 เรื่อง ความหมาย ความสำคัญ.....	109
ตาราง 17 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์วิชา ภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่าน เว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญ แผนที่ 3 เรื่อง อุปมา....	111
ตาราง 18 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์วิชา ภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่าน	

- เว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญ แผนที่ 4 เรื่อง อุปลักษณะ
..... 113
- ตาราง 19 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์วิชา
ภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่าน
เว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญ แผนที่ 5 เรื่อง บุคคลวัต
..... 115
- ตาราง 20 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์วิชา
ภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่าน
เว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญ แผนที่ 6 เรื่อง อติพจน์. 117
- ตาราง 21 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์วิชา
ภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่าน
เว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญ แผนที่ 7 เรื่อง อรรถวิภาษ
..... 119
- ตาราง 22 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์วิชา
ภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่าน
เว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญ แผนที่ 8 เรื่อง วิภาษ.... 121
- ตาราง 23 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์วิชา
ภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่าน
เว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญ แผนที่ 9 เรื่อง นามนัย. 123
- ตาราง 24 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์วิชา
ภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่าน
เว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญ แผนที่ 10 เรื่อง สัญลักษณ์
..... 125
- ตาราง 25 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์วิชา
ภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่าน

เว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญแผนที่ 11 เรื่อง ปัจฉิมนิเทศ	127
ตาราง 26 แสดงผลการตรวจความเหมาะสมด้านเนื้อหา ภาษาและเวลา ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กับนักเรียน จำนวน 3 คน	130
ตาราง 27 แสดงผลคะแนนการทำกิจกรรมและแบบทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์วิชาภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทยกับนักเรียน จำนวน 9 คน	132
ตาราง 28 แสดงผลการหาประสิทธิภาพแบบภาคสนามของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์วิชาภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทยกับนักเรียน จำนวน 9 คน	133
ตาราง 29 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	135
ตาราง 30 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) แบบทดสอบการเรียนรู้ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	138
ตาราง 31 แสดงคะแนนการทำแบบทดสอบการเรียนรู้ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนจำนวน 32 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง	140
ตาราง 32 แสดงว่าวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการเรียนรู้ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	141

ตาราง 33 แสดงคะแนนกลุ่มสูงและคะแนนกลุ่มต่ำของแบบทดสอบการเรียนรู้ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนจำนวน 32 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง.....	142
ตาราง 34 คะแนนการทำกิจกรรมและแบบทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 32 คน.....	144
ตาราง 35 แสดงคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เรื่อง ภาพพจน์ ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนจำนวน 32 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง	146
ตาราง 36 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 ของนักเรียนจำนวน 32 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง	148
ตาราง 37 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการ พัฒนาผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริม ต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญ.....	151
ตาราง 38 แสดงผลหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มของการจัดกิจกรรมการพัฒนาผลสัมฤทธิ์วิชา ภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่าน เว็บไซต์ กับนักเรียน จำนวน 40 คน.....	156
ตาราง 39 แสดงคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลัง เรียน เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	159

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

วรรณคดีเป็นงานประพันธ์ชนิดหนึ่งที่ถูกแต่งกลั่นกรอง และตกแต่งถ้อยคำจนเป็นศิลปะชั้นสูง โดยใช้วรรณศิลป์ต่าง ๆ สร้างความสนุกเพลิดเพลินให้แก่ผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านมีมโนภาพไปตามจินตนาการของผู้แต่งที่สามารถเร้าให้เกิดอารมณ์สะท้อนใจไปตามความรู้สึกที่ผู้แต่งต้องการนำเสนอ

วรรณคดีเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ และเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สืบทอดกันจากรุ่นสู่รุ่น อีกทั้งยังเป็นศิลปะที่แสดงออกถึงความงาม และความสูงส่งด้วยถ้อยคำ ความงามที่แสดงออกอาจจะเป็นความไพเราะของเสียง ถ้อยคำ ความหมาย และความละเอียดอ่อนของความรู้สึกความสูงส่งนั้น อาจเป็นความลึกซึ้งของความคิด ความอลังการของสถานที่ ความเปล่าเปลี่ยว ความเงิบสงบ ตลอดจนความน่าสะพรึงกลัว และน่าขยะแหยงที่ปรากฏในงานบางชิ้น ก็ถือเป็นคุณสมบัติที่ก่อให้เกิดความประทับใจแก่ผู้อ่านวรรณคดีด้วย นอกจากนี้ราชบัณฑิตยสถาน (2556, หน้า 1,100) ได้ให้ความหมายวรรณคดีว่าวรรณคดีหมายถึง วรรณกรรมที่ได้รับการยกย่องว่าแต่งดีมีคุณค่าเชิงวรรณศิลป์ถึงขนาด

จากความหมายของวรรณคดีข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่าการศึกษาวรรณคดีไม่เพียงแต่ศึกษาเนื้อเรื่องเพียงอย่างเดียว แต่วรรณคดีจำเป็นจะต้องศึกษาวรรณศิลป์หรือศิลปะการประพันธ์ด้วย เพราะวรรณศิลป์เป็นส่วนสำคัญที่แยกระหว่างวรรณคดีและวรรณกรรม เสฐียร โกเศศ (2546, หน้า 2-3) ให้ความหมายของวรรณศิลป์ว่า วรรณศิลป์หมายถึง ศิลปะของการเรียบเรียงถ้อยคำหรือศิลปะในการแต่งหนังสือ หัวใจของศิลปะทั้งหลาย คือ สุนทรียภาพซึ่งมีความประณีตงดงาม นอกจากนี้ รื่นฤทัย สัจจพันธุ์ (2557, หน้า 70) ได้กล่าวถึงความหมายของวรรณศิลป์ว่า เป็นศิลปะของการประพันธ์ หนังสือที่มีวรรณศิลป์จะได้รับการยกย่องว่าเป็นวรรณคดี เพราะมีศิลปะของการประพันธ์ที่นักประพันธ์สามารถถ่ายทอดอารมณ์สะท้อนใจ และจินตนาการ ดังนั้นหากจะศึกษาวรรณคดีแล้วคงหลีกเลี่ยงการศึกษาวรรณศิลป์ไปไม่ได้ เพราะจากที่กล่าวมาข้างต้นวรรณคดีเป็นศิลปะชั้นสูงที่ทำให้ผู้อ่านมีมโนภาพไปตามจินตนาการของผู้แต่ง การที่ผู้อ่านจะเกิดอารมณ์สะท้อนใจไปตามที่ผู้ประพันธ์ต้องการนั้น ผู้อ่านจะต้องสามารถจินตนาการตามไปด้วย เพื่อให้เกิดอรรถรสในการอ่านยิ่งขึ้น ในส่วนของการวิเคราะห์ลักษณะและประเภทของวรรณศิลป์ สุจิตรา จงสถิตวัฒนา (2548, หน้า 13) ได้ให้หลักการวิเคราะห์ไว้ดังนี้ 1) วิเคราะห์ในระดับของคำ ได้แก่ การสรรคำ และการเล่นเสียง 2) วิเคราะห์ในระดับความหมาย คือ การใช้ภาพพจน์ การใช้สัญลักษณ์ การใช้สำนวน และการสร้างเอกภาพ

ภาพพจน์เป็นกลวิธีหนึ่งที่ผู้ประพันธ์นิยมใช้เพื่อเสริมสร้างสุนทรียภาพให้ปรากฏขึ้น วิเชียร เกษประทุม (2557, หน้า 223) ให้ความหมายของภาพพจน์ไว้ว่าเป็นการถ้อยใช้คำทำให้เกิดภาพโดยการเปรียบเทียบการสร้างมโนภาพให้เกิดขึ้น ดังนั้นหากผู้อ่านเข้าใจเรื่องภาพพจน์จะสามารถศึกษาวรรณคดีได้อย่างซาบซึ้งมากยิ่งขึ้นไปด้วย ดังที่สุจิตรา จงสถิตวัฒนา (2548, หน้า 42) ได้ยกตัวอย่างการใช้ภาพพจน์อุปมาจากวรรณคดีเรื่องอิเหนา ในตอนศึกกะหมังกูหนิง ไว้ว่า

แล้วว่าอนิจจาความรัก พึ่งประจักษ์ตั้งสายน้ำไหล
ตั้งแต่จะเชี่ยวชาญเป็นเกลียวไป ที่ไหนเลยจะไหลคืนมา
(อิเหนา, 2554, หน้า 225)

นางจินตะหราครั้งครวญด้วยความเสียใจน้อยใจว่า อิเหนาจะไปรับศึกที่เมืองดาหากก็เปรียบเหมือนสิ้นรักนางแล้ว ความรักของอิเหนาถูกเปรียบเหมือนสายน้ำที่ไหลไปแล้ว ย่อมไม่หวนกลับมาอีก ความเปรียบของนางจินตะหราในที่นี้ลึกซึ้งงดงาม นางกำลังโศกเศร้าเพราะนางทราบดีว่านางไม่มีสิทธิ์ในตัวอิเหนาเท่าบุษบา นางเกรงว่าหากอิเหนาพบบุษบาจะหลงรักและไม่กลับมาหานางอีก

จากตัวอย่างที่ยกมาข้างต้น แสดงให้เห็นถึงวิธีการเปรียบเทียบที่ลึกซึ้งกินใจมีการเปรียบเทียบถึงความรักที่เมื่อเปลี่ยนไปแล้ว ย่อมไม่หวนกลับมาเหมือนเดิมได้ เช่นเดียวกับสายน้ำที่หากไหลจากไปแล้ว ย่อมจะไม่ไหลกลับคืนมา ทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์โศกเศร้า และรู้สึกสงสารนางจินตะหราที่จะไม่ได้ความรักของอิเหนาคืนมา

ในปัจจุบันปัญหาที่พบมากในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในสวนวรรณคดีประการหนึ่งคือ ผู้เรียนจดจำวรรณคดีโดยเฉพาะเนื้อเรื่องเท่านั้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร แต่ผู้เรียนไม่ได้ให้ความสำคัญกับวรรณศิลป์ที่ปรากฏในวรรณคดีเท่าที่ควร โดยหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 กระทรวงศึกษาธิการ วิชาภาษาไทย มาตรฐานการเรียนรู้ 5.1/3 กล่าวไว้ว่า ตัวชี้วัดข้อ 3 ผู้เรียนวิเคราะห์และประเมินค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีและวรรณกรรมในฐานะเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติได้ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนจะต้องมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์และประเมินค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีได้ ไม่ใช่เพียงแต่ทราบเรื่องราวในวรรณคดีนั้น ๆ

จากการศึกษาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน เป็นการทดสอบเพื่อวัดความรู้และความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือ O – NET (Ordinary National Educational Test) ของนักเรียนโรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคม วิชาภาษาไทย ในระยะเวลา 3 ปี ผลปรากฏดังต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O - NET) วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคม

ปีการศึกษา ผลคะแนน (คะแนนเฉลี่ย)	ปีการศึกษา		
	ปี 2559	ปี 2560	ปี 2561
ระดับโรงเรียน	48.97	46.89	45.65
ระดับประเทศ	52.29	49.25	47.31

(ออนไลน์: <http://www.newonetrresult.niets.or.th>)

จากตาราง 1 สรุปได้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคม มีผลคะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O - NET) ในปีการศึกษา 2559 ต่ำกว่าระดับประเทศอยู่ 3.32 คะแนน ปีการศึกษา 2560 ต่ำกว่าระดับประเทศ อยู่ 2.36 คะแนน และปีการศึกษา 2561 ต่ำกว่าระดับประเทศ อยู่ 1.66 คะแนน

ตาราง 2 ค่าคะแนนเฉลี่ยเฉพาะสาระการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรม การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O - NET) วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคม

ปีการศึกษา ผลคะแนน (คะแนนเฉลี่ย)	ปีการศึกษา		
	ปี 2559	ปี 2560	ปี 2561
ระดับโรงเรียน	43.61	42.00	39.35
ระดับประเทศ	47.03	44.62	38.48

(ออนไลน์: <http://www.newonetrresult.niets.or.th>)

จากตารางที่ 2 สรุปได้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคม มีผลคะแนนเฉลี่ยเฉพาะสาระการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรม การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้น

พื้นฐาน (O - NET) ในปีการศึกษา 2559 ต่ำกว่าระดับประเทศ อยู่ 3.42 คะแนน, ปีการศึกษา 2560 ต่ำกว่าระดับประเทศอยู่ 2.62 คะแนน, และปีการศึกษา 2561 สูงกว่าระดับประเทศ อยู่ 0.87 คะแนน

จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน เป็นการทดสอบเพื่อวัดความรู้และความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือ O - NET (Ordinary National Educational Test) ของนักเรียนโรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคม วิชาภาษาไทย ในระยะเวลา 3 ปี ปรากฏผลว่า คะแนนการทดสอบมีการลดลงในทุก ๆ ปี โดยควรเร่งพัฒนามาตรฐานการเรียนรู้ ท 5.1 ซึ่งมีแนวโน้มว่าค่าเฉลี่ยจะลดลง

ทั้งนี้จากการศึกษาตัวชี้วัด ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 พบว่าตัวชี้วัดต้องการให้นักเรียนมีความรู้ถึงขั้นวิเคราะห์ และประเมินค่า อีกทั้งรายงานผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O - NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคมที่ลดลง ผู้สอนจะต้องเน้นการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ และประเมินค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีมากยิ่งขึ้น เมื่อผู้เรียนวิเคราะห์และประเมินค่าวรรณศิลป์ของวรรณคดีได้ จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีเพิ่มขึ้นด้วย โดยการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจ และมีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับ กลยุทธ์และแนวทางการดำเนินงานของยุทธศาสตร์ด้านการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานผู้เรียน ครู คณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาและสถานศึกษา ข้อ 1.4 กล่าวว่า ให้ส่งเสริมการผลิตสื่อการเรียนการสอน ตำราเรียนที่มีคุณภาพ รวมทั้งสื่อและตำราเรียนอิเล็กทรอนิกส์ ที่มีเนื้อหาสาระที่ทันสมัยในทุกกระดับ/ประเภทการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนศึกษาได้ด้วยตนเอง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 16) ผู้วิจัยจึงได้ศึกษารูปแบบการสอนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ พบว่าเป็นการรู้แบบการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมีการช่วยเหลือกันและกัน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติภารกิจจนสำเร็จได้ ดังที่ สริตา บัวเขียว (2559, หน้า 13) กล่าวว่า การเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นแนวทางที่ผู้มีความรู้สูง สามารถนำความรู้ไปช่วยเหลือผู้ที่มีความรู้ต่ำกว่าให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพ แม้ได้รับงานที่เกินศักยภาพเขาก็สามารถที่จะทำงานสำเร็จได้ด้วยตัวเอง ดังนั้นการเสริมต่อการเรียนรู้จึงเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง จากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ

การสอนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจ เปรียบการเรียนรู้กับการสร้างตึกสูงนั้น ผู้เรียนเปรียบได้กับผู้สร้างตึก การที่จะสามารถสร้างตึกได้จะต้องอาศัยตัวช่วยในการปีนป่าย คือนั่งร้าน เพื่อให้การสร้างตึกนั้นเสร็จสมบูรณ์ เปรียบได้กับครูผู้สอนซึ่งจะเป็นผู้ช่วยให้คำแนะนำเป็นที่ปรึกษาในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนประสบ

ความสำเร็จได้ด้วยตัวเอง Vygotsky (1987, อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2545 หน้า 90) อธิบายว่า ผู้เรียนทุกคนมีระดับพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาที่แท้จริง (Actual Development) ที่พิจารณาได้จาก การที่บุคคลสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง และระดับศักยภาพของพัฒนาการ (The Level of Potential Development) ที่พิจารณาได้จากความสามารถที่บุคคลจะสามารถแก้ปัญหาได้เมื่อ ได้รับคำแนะนำจากผู้ใหญ่หรือร่วมงานจากเพื่อนที่มีศักยภาพมากกว่า เรียกว่า The Zone of Proximal Development หรือ ZPD ซึ่งในช่วงห่างนี้มีความแตกต่างกันในแต่ละบุคคล ในการจัดการเรียนการสอนจะต้องนำหน้าระดับพัฒนาการที่ผู้เรียนมีอยู่โดยการช่วยเสริมศักยภาพทางการเรียน คือให้ตัวช่วยเข้าไปในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างความภาคภูมิใจให้ผู้เรียนที่สามารถสำเร็จการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง จึงเป็นเทคนิคที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของตนเอง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ถึงอย่างไรการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันนอกจากมีกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนแล้ว อาจจะต้องมีความน่าสนใจ เข้าถึงง่าย และมีเวลาในการศึกษาเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังมีความสนใจในการนำเทคโนโลยี และระบบอินเทอร์เน็ตเข้ามาใช้เป็นสื่อ ในการจัดการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่ท้าทายและน่าสนใจเป็นอย่างมาก เพราะในปัจจุบันความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีมีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ผลมาจากระบบคอมพิวเตอร์ที่มีการพัฒนารูปแบบต่าง ๆ มากขึ้น รวมไปถึงระบบอินเทอร์เน็ตที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของผู้คนมากขึ้น ซึ่งมีผู้ที่เห็นความสำคัญนำประโยชน์ของการพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ตต่าง ๆ นี้ เข้ามาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในสาขาต่าง ๆ เช่น การค้า การลงทุน รวมไปถึงสาขาการศึกษาด้วย สภาพการณ์ปัจจุบันการเข้าถึงเว็บไซต์ต่าง ๆ เป็นไปอย่างสะดวก และหลากหลายช่องทาง ด้วยเหตุนี้การศึกษาหาความรู้ของผู้เรียนจึงเปิดกว้างมากยิ่งขึ้น ดังที่ยืน ภู่วรรณ (2546, หน้า 26) อธิบายถึงประโยชน์ของการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการศึกษาว่า การนำเทคโนโลยี อินเทอร์เน็ตมาช่วยในการสอน ช่วยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งความรู้ต่าง ๆ ช่วยทำให้ ขยายเวลาเรียนได้ทั้ง 24 ชั่วโมง ขยายสถานที่เรียนเป็นที่ใดก็ได้ ขยายขอบข่ายเนื้อหาไม่จำกัด ขยาย การเรียนการสอนได้ตามความต้องการของผู้เรียน ในลักษณะที่เรียกว่าเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา อีกทั้ง ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เอื้อต่อการออกแบบสื่อมัลติมีเดียเพื่อใช้เป็นสื่อใน การจัดการเรียนการสอน เนื่องด้วยความสามารถที่จะสร้างสื่อการสอนที่มีทั้งภาพ เสียง การเคลื่อนไหว วิดีโอ และกราฟิกที่น่าสนใจ เป็นที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้มากขึ้น อีกทั้งปัจจุบันระบบ อินเทอร์เน็ตมีการเข้าถึงได้ง่ายมากยิ่งขึ้น หากมีการนำสื่อการจัดการเรียนการสอนบรรจุไว้ในระบบ อินเทอร์เน็ตผู้เรียนก็จะสามารถเข้าถึงสื่อการจัดการเรียนการสอนได้สะดวกมากยิ่งขึ้น และทั้งยังสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้คนด้วยการพัฒนาของระบบคอมพิวเตอร์นั้น การสร้างเว็บไซต์จึงทำได้

สะดวก และมีประสิทธิภาพมากขึ้น เป็นประโยชน์ต่อการสร้างสื่อการเรียนการสอนในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาได้เป็นอย่างดี

ด้วยสาเหตุสำคัญของการเรียนที่มุ่งเน้นให้เกิดการวิเคราะห์และประเมินค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดี ซึ่งภาพพจน์ในวรรณคดีเป็นส่วนสำคัญที่ส่งผลให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพ และเป็นรูปแบบการเขียนที่เป็นวรรณศิลป์อย่างหนึ่ง อีกทั้งความสนใจต่อการนำเทคโนโลยีเว็บไซต์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้เทคนิคการเรียนการสอนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) เพื่อให้สอดคล้องกับกลยุทธ์และแนวทางการดำเนินงานของยุทธศาสตร์ด้านการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานผู้เรียน ครู คณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาและสถานศึกษา ที่กล่าวว่าให้ส่งเสริมการผลิตสื่อการเรียนการสอน ตำราเรียนที่มีคุณภาพ รวมทั้งสื่อและตำราเรียนอิเล็กทรอนิกส์ ที่มีเนื้อหาสาระที่ทันสมัยในทุกระดับ/ประเภทการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนศึกษาได้ด้วยตนเอง เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 16) ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียน เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้กระบวนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. ได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียน เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์
3. ได้ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

4. ได้บทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 จำนวน 333 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 คัดเลือกด้วยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 1 ห้อง มีนักเรียน 40 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์

ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย

2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย หมายถึง การใช้ถ้อยคำสำนวนโวหาร ที่ทำให้ผู้อ่านเกิดมโนภาพ ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจคุณสมบัติหรือลักษณะมากยิ่งขึ้น มีจินตนาการคล้อยตามการถ่ายทอดอารมณ์ ช่วยให้ผู้อ่านมีความรู้สึกหรือเกิดความรู้สึกตรงตามเจตนาของผู้ส่งสาร ภาพพจน์จึงเป็นการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำต่าง ๆ เพื่อสื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพอย่างชัดเจนลึกซึ้งขึ้นในใจและตรงตามความปรารถนาของผู้ส่งสาร โดยมีภาพพจน์จำนวน 9 ประเภท ดังนี้

1.1 อุปมา หมายถึง การเปรียบเทียบของสองสิ่งที่มีลักษณะคล้ายกัน ซึ่งสามารถเปรียบเทียบได้ทั้ง คน สัตว์ สิ่งของ และนามธรรม จับต้องไม่ได้ ทั้งนี้สิ่งที่นำมาเปรียบเทียบต้องเป็นสิ่งที่คนทั่วไปมักรู้จักลักษณะหรือคุณสมบัติของสิ่งนั้น ๆ กันดีอยู่แล้ว

1.2 อุปลักษณ์ หมายถึง การเปรียบเทียบโยงความคิดอย่างหนึ่งไปสู่ความคิดอีกอย่างหนึ่ง คือ การใช้คุณลักษณะของสิ่งหนึ่งแทนสิ่งที่ต้องการเปรียบเทียบ โดยเปรียบเทียบว่าสิ่งหนึ่งคืออีกสิ่งหนึ่งโดยตรง

1.3 บุคคลวัต หมายถึง การพรรณนาหรือสมมติสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น สัตว์ สิ่งของ ความคิด ธรรมชาติ และนามธรรม ให้สรรพสิ่งเหล่านั้นแสดงออกปฏิกิริยาต่าง ๆ เหมือนกับเป็นคน

1.4 อติพจน์ หมายถึง คือการกล่าวเกินความจริงเพื่อเน้นความรู้สึก อารมณ์สะท้อนใจว่ามีมากเพียงใด ทั้งความรัก ความเศร้าโศกเสียใจ ความปลื้มปิติ ความโกรธ ความมหัศจรรย์ใจ ในความยิ่งใหญ่ แต่ไม่ใช่เป็นการหลอกลวงแต่อย่างใด โดยภาพพจน์ชนิดนี้มักจะปรากฏอยู่ในชีวิตประจำวันเป็นปรกติ

1.5 อรรถวิภาษ หมายถึง ภาพพจน์ที่มีความหมายต่างกันหรือขัดแย้งเหมือนจะเข้ากันไม่ได้ แต่เมื่อพิจารณาแล้วจะพบว่ามีความกลมกลืนกันหรือเป็นไปได้อยู่

1.6 วิภาษ หมายถึง ภาพพจน์ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับอรรถวิภาษ แต่วิภาษจะเป็นการนำคำที่มีความหมายขัดแย้งหรือตรงกันข้ามกัน นำมาคู่กันได้อย่างกลมกลืน เมื่อรวมกันแล้วจะเกิดเป็นความหมายใหม่ โดยความหมายใหม่อาจจะรู้สึกในลักษณะขัดแย้งกัน หรือเพิ่มความเข้มข้นให้แก่ความหมายคำแรกก็ได้

1.7 สัทพจน์ หมายถึง ภาพพจน์เปรียบเทียบโดยใช้คำเลียนเสียงสัตว์ หรือ ธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็น เสียงดนตรี เสียงของสัตว์ หรือเสียงกิริยาอาการต่าง ๆ ของมนุษย์

1.8 นามนัย หมายถึง การใช้คำหรือวลีที่บ่งบอกลักษณะของสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาใช้แทนสิ่งหนึ่ง โดยที่คำหรือวลีที่ใช้นั้นจะต้องมีลักษณะเด่นหรือมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับสิ่งที่แทนนั้น อาจจะเป็นการเอ่ยชื่อบุคคลเพื่อใช้แทนผลงานของเขา หรือคุณสมบัติการกระทำของเขา อาจเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมก็ได้ เพื่อให้เห็นภาพลักษณ์ชัดเจนยิ่งขึ้น

1.9 สัญลักษณ์ หมายถึง การนำสิ่งที่เป็นรูปธรรมมาแทนสิ่งที่เป็นนามธรรม หรือกล่าวให้ง่ายขึ้นเป็นการนำสภาพหรือลักษณะของสิ่งหนึ่ง เพื่อมาใช้แทนหรือเป็นตัวแทนของอีกสิ่งหนึ่งที่ต้องการกล่าวถึง โดยต้องผ่านการวิเคราะห์ ตีความ หรือ ตูบริบทแวดล้อมจึงจะเข้าใจ

2. การเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ หมายถึง การออกแบบการจัดการเรียนรู้ โดยสร้างเว็บไซต์ที่มีรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ เริ่มจากการประเมินพื้นฐานความรู้และทักษะของผู้เรียน หลังจากนั้นจึงให้การช่วยเหลือผู้เรียนทั้งหมด 4 กระบวนการ ได้แก่ การเรียนรู้จากผู้ที่มีความรู้มากกว่า การเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนร่วมชั้นที่มีความรู้ในระดับเดียวกัน การเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนที่มีความรู้ต่ำกว่า และการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยยึดการฝึกปฏิบัติ

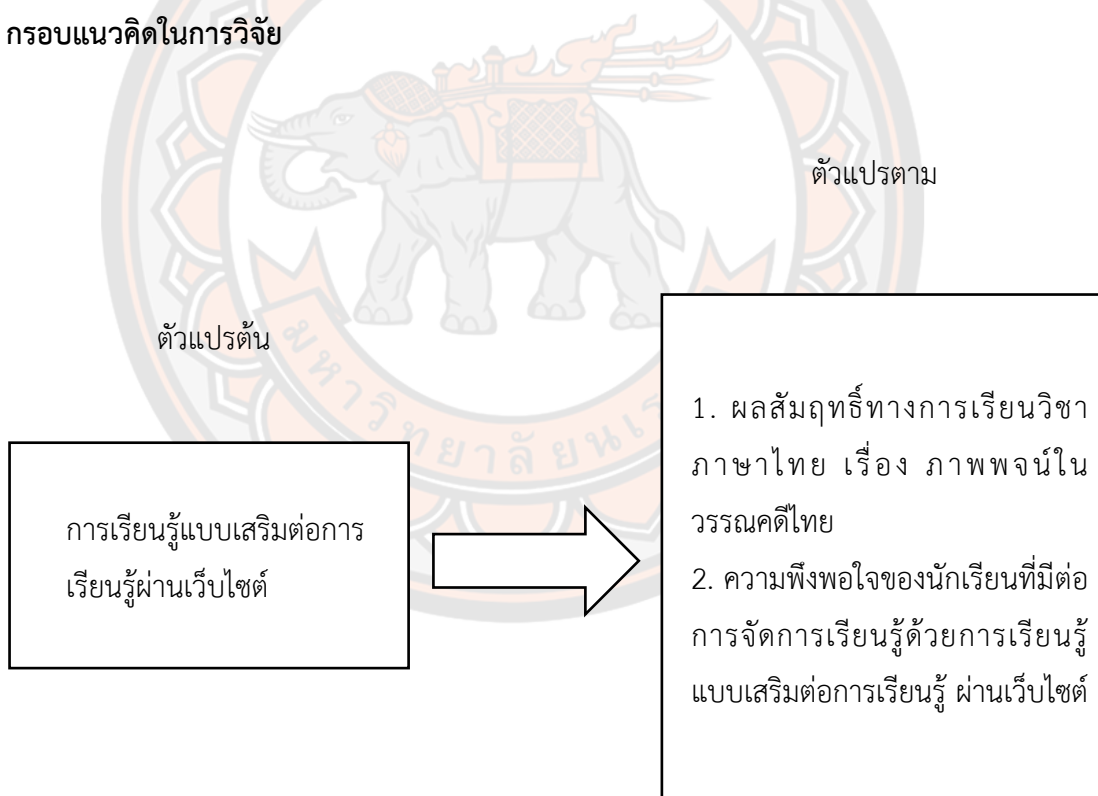
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลคะแนนการทำแบบทดสอบของผู้เรียนในแบบเรียนจัดการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

4. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยประเมินค่าเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าก่อนเรียน
2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับมากขึ้นไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

วิชาภาษาไทย

- 1.1 ทำไมต้องเรียนภาษาไทย
- 1.2 เรียนรู้อะไรในภาษาไทย
- 1.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
- 1.4 คุณภาพผู้เรียน
- 1.5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
- 1.6 อภิธานศัพท์

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับวรรณคดีและภาพพจน์ในวรรณคดีไทย

- 2.1 ความหมายของวรรณคดีความหมายของวรรณศิลป์
- 2.2 ความหมายของภาพพจน์ในวรรณคดีไทย
- 2.3 ประเภทของภาพพจน์ในวรรณคดีไทย
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนภาพพจน์ในวรรณคดีไทย

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบเสริมต่อการเรียนรู้

(Scaffolding)

- 3.1 ความรู้เรื่องพื้นที่รอยต่อการเรียนรู้ Zone of Proximal Development : ZPD
- 3.2 ความหมายการเรียนการสอนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding)
- 3.3 คุณลักษณะของการเรียนการสอนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding)
- 3.4 วิธีเสริมต่อการเรียนรู้
- 3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบเสริมต่อการเรียนรู้

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยผ่านเว็บไซต์

- 4.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ด้วยเว็บไซต์
- 4.2 ข้อแตกต่างระหว่าง E – Learning การเรียนผ่านเว็บ

(Web-based Instruction = WBI) และบทเรียนสำเร็จรูป (CAI)

- 4.3 ประเภทการจัดการเรียนรู้ด้วยเว็บไซต์
- 4.4 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ด้วยเว็บไซต์
- 4.5 โครงสร้างเว็บไซต์ทางการศึกษา
- 4.6 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยผ่านเว็บไซต์

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิชาภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 1 - 61) ได้กำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิชาภาษาไทย ไว้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ความสำคัญของภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

1.2 สารการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง

1.2.1 การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

1.2.2 การเขียน การเขียนสะกดตามอักษรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

1.2.3 การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

1.2.4 หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

1.2.5 วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูลแนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทบาทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

1.3 สารและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

1.4 คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1.4.1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้องและเข้าใจ ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่านได้ วิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็นโต้แย้งและเสนอความคิดใหม่จากการอ่านอย่างมีเหตุผล คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน เขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ และเขียนรายงานจากสิ่งที่อ่าน สังเคราะห์ประเมินค่า และนำความรู้ความคิดจากการอ่านมาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ และนำความรู้ความคิดไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน

1.4.2 เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ โดยใช้ภาษาได้ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ย่อความ จากสื่อที่มีรูปแบบและเนื้อหาที่หลากหลาย เรียงความแสดงแนวคิดเชิงสร้างสรรค์โดยใช้โวหารต่าง ๆ เขียนบันทึก รายงานการศึกษา ค้นคว้าตามหลักการเขียนทางวิชาการ ใช้ข้อมูลสารสนเทศในการอ้างอิง ผลิตผลงานของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งสารคดีและบันเทิงคดี รวมทั้งประเมินงานเขียนของผู้อื่นและนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง

1.4.3 ตั้งคำถามและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู มีวิจรรย์ญาณในการเลือกเรื่องที่ฟังและดู วิเคราะห์วัตถุประสงค์ แนวคิด การใช้ภาษา ความน่าเชื่อถือของเรื่องที่ฟังและดู ประเมินสิ่งที่ฟังและดูแล้วนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต มีทักษะการพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการโดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง พูดแสดงทรรศนะโต้แย้ง โน้มน้าว และเสนอแนวคิดใหม่อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

1.4.4 เข้าใจธรรมชาติของภาษา อิทธิพลของภาษา และลักษณะของภาษาไทยใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยคได้ตรงตามวัตถุประสงค์ แต่งคำประพันธ์ประเภท กาพย์ โคลง ร่ายและฉันทใช้ภาษาได้เหมาะสมกับกาลเทศะและใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างถูกต้อง วิเคราะห์หลักการสร้างคำในภาษาไทย อิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทยและภาษาถิ่น วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

1.4.5 วิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์วรรณคดีเบื้องต้น รู้และเข้าใจลักษณะเด่นของวรรณคดี ภูมิปัญญาทางภาษาและวรรณกรรมพื้นบ้าน เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีไทย ประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ และนำข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

1.5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-ม.6	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้องไพเราะ และเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> - บทร้อยแก้วประเภทต่าง ๆ เช่น บทความ นวนิยาย และความเรียง - บทร้อยกรอง เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย และลิลิต
	2. ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - ข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ
	3. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล	<ul style="list-style-type: none"> - บทความ
	4. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต	<ul style="list-style-type: none"> - นิทาน - เรื่องสั้น - นวนิยาย
	5. วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดเห็นใหม่อย่างมีเหตุผล	<ul style="list-style-type: none"> - วรรณกรรมพื้นบ้าน - วรรณคดีในบทเรียน - บทโฆษณา
	6. ตอบคำถามจากการอ่านประเภทต่าง ๆ ภายในเวลาที่กำหนด	<ul style="list-style-type: none"> - สารคดี - บันทึกคดี
	7. อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิดผังความคิด บันทึกย่อความ และรายงาน	<ul style="list-style-type: none"> - พระบรมราชาบาท - เทศนา - คำบรรยาย
	8. สังเคราะห์ความรู้จากการอ่าน สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ มาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ	<ul style="list-style-type: none"> - คำสอน - บทร้อยกรองร่วมสมัย - บทเพลง - บทอาเศียรวาท

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	9. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-ม.6	1. เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้อง มีข้อมูล และสาระสำคัญชัดเจน	การเขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - อธิบาย - บรรยาย - พรรณนา - แสดงทรรศนะ - โต้แย้ง - โน้มน้าว - เชิญชวน - ประกาศ - จดหมายกิจธุระ - อื่น ๆ
	2. เขียนเรียงความ	การเขียนเรียงความ
	3. เขียนย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบและเนื้อหาหลากหลาย	การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - กวีนิพนธ์ และวรรณคดี - เรื่องสั้น สารคดี นวนิยาย บทความทางวิชาการ และวรรณกรรมพื้นบ้าน
	4. ผลงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ	การเขียนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - สารคดี - บันเทิงคดี

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	5. ประเมินงานเขียนของผู้อื่นแล้วนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง	การประเมินคุณค่างานเขียนในด้านต่าง ๆ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - แนวคิดของผู้ประพันธ์ - การใช้ถ้อยคำ - การเรียบเรียง - สำนวนโวหาร - กลวิธีในการเขียน
	6. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าเรื่องที่น่าสนใจตามหลักการเขียนเชิงวิชาการ และใช้ข้อมูลสารสนเทศอ้างอิงอย่างถูกต้อง	การเขียนรายงานเชิงวิชาการ การเขียนอ้างอิงข้อมูลสารสนเทศ
	7. บันทึกการศึกษาค้นคว้าเพื่อนำไปพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ	การเขียนบันทึกความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่ หลากหลาย
	8. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-ม.6	1. สรุปแนวคิด และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู	การพูดสรุปแนวคิด และการแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู
	2. วิเคราะห์ แนวคิด การใช้ภาษา และความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟัง และ ดูอย่างมีเหตุผล	การวิเคราะห์แนวคิด การใช้ภาษา และความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดู
	3. ประเมินเรื่องที่ฟังและดู แล้วกำหนดแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต	การเลือกเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	4. มีวิจาร์ณญาณในการเลือกเรื่องที่ฟังและดู	การประเมินเรื่องที่ฟังและดูเพื่อกำหนดแนวทางนำไปประยุกต์ใช้
	5. พูดในโอกาสต่าง ๆ พูดแสดงทรรศนะโต้แย้ง โน้มน้าวใจ และเสนอแนวคิดใหม่ด้วยภาษาถูกต้องเหมาะสม	การพูดในโอกาสต่าง ๆ เช่น - การพูดในที่ประชุมชน - การพูดอภิปราย - การพูดแสดงทรรศนะ - การพูดโน้มน้าวใจ
	6. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	มารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-ม.6	1. อธิบายธรรมชาติของภาษา พลังของภาษา และลักษณะของภาษา	ธรรมชาติของภาษา พลังของภาษา ลักษณะของภาษา - เสียงในภาษา - ส่วนประกอบของภาษา - องค์ประกอบของพยางค์และคำ
	2. ใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยคตรงตามวัตถุประสงค์	การใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยค - คำและสำนวน - การร้อยเรียงประโยค - การเพิ่มคำ - การใช้คำ - การเขียนสะกดคำ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	3. ใช้ภาษาเหมาะสมแก่โอกาส กาลเทศะ และบุคคล รวมทั้งคำราชา ศัพท์อย่างเหมาะสม	- ระดับของภาษา - คำราชาศัพท์
	4. แต่งบทร้อยกรอง	กาพย์ โคลง ร่าย และฉันท์
	5. วิเคราะห์อิทธิพลของ ภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น	อิทธิพลของภาษาต่างประเทศและ ภาษาถิ่น
	6. อธิบายและวิเคราะห์หลักการสร้างคำ ในภาษาไทย	หลักการสร้างคำในภาษาไทย
	7. วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษา จากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์	การประเมินการใช้ภาษาจากสื่อ สิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม
มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่าง
เห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-ม.6	1. วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและ วรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์ เบื้องต้น	หลักการวิเคราะห์และวิจารณ์ วรรณคดีและวรรณกรรมเบื้องต้น - จุดมุ่งหมายการแต่งวรรณคดีและ วรรณกรรม - การพิจารณารูปแบบของวรรณคดี และวรรณกรรม - การพิจารณาเนื้อหาและกลวิธีใน วรรณคดีและวรรณกรรม - การวิเคราะห์และการวิจารณ์ วรรณคดีและวรรณกรรม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	2. วิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดี เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต	การวิเคราะห์ลักษณะเด่นของ วรรณคดีและวรรณกรรมเกี่ยวกับ เหตุการณ์ประวัติศาสตร์และวิถีชีวิต ของสังคมในอดีต
	3. วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้าน วรรณศิลป์ของวรรณคดีและวรรณกรรม ในฐานะที่เป็นมรดก ทางวัฒนธรรมของ ชาติ	การวิเคราะห์และประเมินคุณค่า วรรณคดีและวรรณกรรม - ด้านวรรณศิลป์ - ด้านสังคมและวัฒนธรรม
	4. สังเคราะห์ข้อคิดจากวรรณคดีและ วรรณกรรมเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิต จริง	การสังเคราะห์วรรณคดีและ วรรณกรรม
	5. รวบรวมวรรณกรรมพื้นบ้านและ อธิบายภูมิปัญญาทางภาษา	วรรณกรรมพื้นบ้านที่แสดงถึง - ภาษาถิ่นวัฒนธรรม - ภาษาถิ่น
	6. ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยาน ตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มี คุณค่าตามความสนใจและนำไปใช้ อ้างอิง	บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มี คุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

1.6 อภิธานศัพท์

คุณค่าของงานประพันธ์

เมื่อผู้อ่านอ่านวรรณคดีหรือวรรณกรรมแล้วจะต้องประเมินงานประพันธ์ ให้เห็นคุณค่าของงานประพันธ์ ทำให้ผู้อ่านอ่านอย่างสนุก และได้รับประโยชน์จากการอ่านงานประพันธ์ คุณค่าของงานประพันธ์แบ่งได้เป็น 2 ประการ คือ

1.6.1 คุณค่าด้านวรรณศิลป์ ถ้าอ่านบทร้อยกรองก็จะพิจารณากลวิธีการแต่ง การเลือกเฟ้นถ้อยคำมาใช้ได้ไพเราะ มีความคิดสร้างสรรค์ และให้ความสะเทือนอารมณ์ ถ้าเป็นบทร้อยแก้วประเภทสารคดี รูปแบบการเขียนจะเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง วิธีการนำเสนอที่น่าสนใจ เนื้อหาที่มีความถูกต้อง ใช้ภาษาสละสลวยชัดเจน การนำเสนอมีความคิดสร้างสรรค์ ถ้าเป็นร้อยแก้วประเภท

บันเทิงคดี องค์ประกอบของเรื่องไม่ว่าเรื่องสั้น นวนิยาย นิทานจะมีแก่นเรื่อง โครงเรื่อง ตัวละคร มีความสัมพันธ์กัน กลวิธีการแต่งแปลกใหม่ น่าสนใจ ปมขัดแย้งในการแต่งสร้างความสะเทือนอารมณ์ การใช้ถ้อยคำสร้างภาพได้ชัดเจน คำพูดในเรื่องเหมาะสมกับบุคลิกของ ตัวละครมีความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับชีวิตและสังคม

1.6.2 คุณค่าด้านสังคม เป็นคุณค่าทางด้านวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ ชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ และคุณค่าทางจริยธรรม คุณค่าด้านสังคม เป็นคุณค่าที่ผู้อ่านจะเข้าใจชีวิตทั้งในโลกทัศน์และชีวิตทัศน์ เข้าใจการดำเนินชีวิตและเข้าใจเพื่อนมนุษย์ดีขึ้น เนื้อหาย่อมเกี่ยวข้องกับการช่วยจรรโลงใจแก่ผู้อ่าน ช่วยพัฒนาสังคม ช่วยอนุรักษ์สิ่งมีคุณค่าของชาติบ้านเมือง และสนับสนุนค่านิยมอันดีงาม

1.6.3 แนวคิดในวรรณกรรม แนวคิดในวรรณกรรมหรือแนวเรื่องในวรรณกรรมเป็นความคิดสำคัญในการผูกเรื่องให้ ดำเนินเรื่องไปตามแนวคิด หรือเป็นความคิดที่สอดแทรกในเรื่องใหญ่ แนวคิดย่อมเกี่ยวข้องกับมนุษย์และสังคม เป็นสารที่ผู้ประพันธ์ส่งให้ผู้อ่าน เช่น ความดีย่อมชนะความชั่ว ฉะนั้นแนวคิดเป็นสารที่ผู้ประพันธ์ต้องการส่งให้ผู้อ่านทราบ เช่น ความดี ความยุติธรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิชาภาษาไทย นำมาวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดรายวิชา เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ ขอบเขตของเนื้อหาที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดไว้ เป็นแนวทางในการวิจัย สำหรับการออกแบบสื่อการสอน แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อสร้างสื่อการสอน สร้างแบบแผนการจัดการเรียนรู้ และสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรฐาน ท 5.1/3 ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดี และวรรณกรรมในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติได้

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพพจน์วรรณคดี

2.1 ความหมายของวรรณคดี

ปัญญา บริสุทธิ์ (2542, หน้า 3) กล่าวว่า วรรณคดี หมายถึง หนังสือที่แต่งดีกล่าวคือ เป็นวรรณกรรมที่กลั่นกรองและตกแต่งให้ประณีต มีความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ อันเป็นคุณค่าของการประพันธ์ มีการใช้ภาษาดี และภาษานั้นให้ความแจ่มแจ้ง เด่นชัด ทำให้เกิดการโน้มน้าวอารมณ์ผู้อ่านให้คล้อยตามไปด้วย เช่น รู้สึกซาบซึ้ง ตื่นเต้น หรือดีใจในลักษณะต่าง ๆ

วิทย์ ศิวะศรียานนท์ (2544, หน้า27) ได้กล่าวถึงวรรณคดีว่า หมายถึง บทประพันธ์ที่ตรึงใจผู้อ่าน ปลุกอารมณ์จินตนาการ ทำให้เกิดความเพลิดเพลินและเกิดอารมณ์ต่าง ๆ เหมือนกับอารมณ์ของผู้เขียน

เปลื้อง ณ นคร (2545, หน้า1) ได้ให้ความหมายของวรรณคดีไว้ว่า หมายถึง บทประพันธ์ที่ประกอบด้วยศิลปะแห่งการใช้กลวิธีต่าง ๆ ในการนิพนธ์ และสิ่งที่ทำให้เกิดความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์ต่าง ๆ มิใช่เรื่องที่ทำให้ความรู้เพียงอย่างเดียว

ราชบัณฑิตยสถาน (2545, หน้า 242) กล่าวถึงความหมายของวรรณคดีว่า “วรรณคดี” เป็นงานหนังสือเช่นเดียวกับวรรณกรรม แต่มักใช้กันอย่างมีนัยของการประเมินค่าว่า “แต่งดี” อยู่ด้วยความหมายของวรรณคดีในแง่ลักษณะและจุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์กับความหมายในแง่คุณค่า ดังนี้ 1) ความหมายของวรรณคดีหรือวรรณกรรมในแง่ลักษณะและจุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์ เป็นคำใช้แทนกันได้ในความหมายกว้าง ๆ หมายถึงงานที่ผู้แต่งแสดงความรู้สึกนึกคิดออกมาอย่างมีศิลปะ โดยใช้ภาษาเป็นสื่อในการถ่ายทอด ผู้แต่งคนใดสามารถเลือกสรรถ้อยคำที่สื่ออารมณ์ ความคิด ความรู้สึก ให้ผู้อ่านรับรู้ได้ใกล้เคียงกับจินตนาการของตน แสดงว่าผู้แต่งคนนั้นมีศิลปะในการถ่ายทอด 2) ความหมายของวรรณคดีหรือวรรณกรรมในแง่คุณค่า หมายถึงงานประพันธ์เก่าที่มีคุณค่า ส่วนหนึ่งเพราะเป็นเหมือนบันทึกความรู้สึกนึกคิดของคนโบราณซึ่งควรค่าแก่การศึกษา อีกส่วนหนึ่งเพราะหนังสือแต่งดีมีวรรณศิลป์ด้วย ได้พิสูจน์คุณค่าด้วยการเวลา และความนิยมของผู้อ่าน

กุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ (2557, หน้า 22) ให้ความหมายของวรรณคดีว่า หนังสือที่มีแนวทางหรือหนังสือที่แต่งดีที่มีศิลปะของการเรียบเรียงถ้อยคำ

จากความหมายของวรรณคดีข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า วรรณคดี หมายถึง วรรณกรรมที่ผู้แต่งกลั่นกรอง โดยใช้วรรณศิลป์ต่าง ๆ สร้างความสนุกเพลิดเพลินให้แก่ผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านมีมโนภาพไปตามจินตนาการของผู้แต่งเราให้เกิดอารมณ์ และสะเทือนใจไปตามความรู้สึกของผู้แต่ง

2.2 ความหมายของวรรณศิลป์

ราชบัณฑิตยสถาน (2545, หน้า 182) ให้ความหมายของภาพพจน์ว่า เป็นสำนวนภาษารูปแบบหนึ่ง เกิดจากการเรียบเรียงถ้อยคำด้วยวิธีต่าง ๆ ให้ผิดแผกไปจากการเรียงลำดับคำหรือความหมายของคำตามปกติ เพื่อให้เกิดภาพหรือความหมายพิเศษ

เสฐียร โกเศศ (2546, หน้า 2-3) วรรณศิลป์หมายถึง ศิลปะของการเรียบเรียงถ้อยคำหรือศิลปะในการแต่งหนังสือนั่นเอง หัวใจของศิลปะทั้งหลายคือ สุนทรียภาพมีความประณีตงดงาม ได้แก่ ความงามของภาษา ความงามของเนื้อเรื่องซึ่งกล่าวกลมกลืนกับรูปแบบความงามความมีสาระของข้อคิดเห็นหรือแนวคิดที่แทรกคั่นอยู่ในเรื่อง ชมความงามที่สำคัญที่สุดของการสร้างวรรณกรรมก็คือวิธีแต่งวิธีแต่งที่สวยงามที่สุดคือการผสมผสานที่เข้ากันได้เป็นอย่างดีประณีตนั่นเอง

ยุวพาส์ ชัยศิลป์วัฒนา (2552, หน้า 21) ภาษาภาพพจน์ (Figurative Language) คือ การใช้ภาษาเปรียบเทียบ ความหมายจึงไม่ตรงตามตัวอักษร ภาษาภาพพจน์ส่วนใหญ่จะเป็นการใช้ลักษณะสำคัญของสิ่งนั้น ๆ ในการเปรียบเทียบอันเป็นวิธีการที่ผู้แต่งเลือกใช้ เพื่อพยายามทำให้สิ่งที่เป็นามธรรมหรือเป็นที่รู้จักน้อยหรือกลางเลือน ให้เป็นรูปธรรมเป็นที่รู้จัก และมีความชัดเจนขึ้น โดยผู้แต่งมักจะนำไปเปรียบเทียบกับสิ่งที่เป็นที่รู้จักกันดีอยู่แล้ว การใช้ภาษาภาพพจน์ทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ความรู้สึกมากกว่าการกล่าวอย่างตรงไปตรงมา เพราะภาษาภาพพจน์ให้สุนทรียะทางอารมณ์ด้วยภาษาที่สร้างสรรค์ มีความน่าสนใจและจุดประกายความคิดและจินตนาการให้กับผู้อ่าน

รื่นฤทัย สัจจพันธุ์ (2557, หน้า 70) กล่าวถึงความหมายของวรรณศิลป์ว่า เป็นศิลปะของการประพันธ์ หนังสือที่มีวรรณศิลป์จะได้รับยกย่องว่าเป็นวรรณคดี เพราะมีศิลปะของการประพันธ์ที่นักประพันธ์สามารถถ่ายทอดอารมณ์สะท้อนใจ และจินตนาการ ด้วยกลวิธีต่าง ๆ และมีลีลาภาษาที่งดงามเหมาะสม ทำให้วรรณคดีเรื่องนั้น ๆ มีองค์ประกอบทุกส่วนประสานกันอย่างเข้มข้น มีพลังในการเร้าอารมณ์ความรู้สึกของผู้รับให้หัววันไหว คล้อยตามเกิดมโนภาพ และกระตุ้นให้เกิดความนึกคิดอันเกิดประโยชน์ต่อชีวิตและสังคม

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องข้างต้นนี้ ผู้วิจัยสรุปความได้ว่า วรรณศิลป์ หมายถึงเป็นศิลปะของการประพันธ์ เป็นศิลปะของการประพันธ์เรียบเรียงถ้อยคำอย่างประณีตบรรจง ซึ่งประกอบไปด้วยอารมณ์สะท้อนใจของผู้ประพันธ์ที่สื่อสารผ่านตัวอักษร ทำให้ผู้อ่านสามารถซาบซึ้งกับอารมณ์ต่าง ๆ ที่ผู้ประพันธ์สื่อออกมาโดยวรรณศิลป์มีองค์ประกอบอยู่ 6 องค์ประกอบดังนี้ 1) อารมณ์สะท้อนใจ 2) ความนึกคิดและจินตนาการ 3) การแสดงออก 4) ท่วงทำอันเป็นแบบเฉพาะตัว 5) กลวิธีการแต่ง 6) องค์ประกอบ

2.3 ความหมายของภาพพจน์ในวรรณคดีไทย

สุริวงค์ พงศ์ไพบุลย์ (2525, หน้า 106) ได้กล่าวถึงภาพพจน์ (Figure of Speech) ว่าคือ กลวิธีการใช้ภาษาโดยเลือกสรรถ้อยคำ หรือใช้กลวิธีการกล่าวอย่างแยบยล เพื่อใช้คำน้อย แต่สรุปสาระหรือให้วรรณรสที่กว้าง และลึก เป็นรูปคำที่ใช้หรือทำให้สิ่งที่เข้าใจยากให้เข้าใจง่าย ทำสิ่งที่สัมผัสไม่ได้ให้สามารถสัมผัสได้ หรือทำให้ข้อความนั้นกินใจ ชวนคิด ชวนจำ

ราชบัณฑิตยสถาน (2539, หน้า183) ได้ให้ความหมายภาพพจน์วาทศิลป์ (Rhetorical Figure) ไว้ว่า เป็นการเรียงร้อยถ้อยคำ อย่างมีศิลปะเพื่อการเน้น (emphasis) หรือให้บังเกิดผลตามต้องการด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่สำคัญ ได้แก่ สมมุติภาวะ โวหารย้อนคำ และภาพพจน์ลดค่า ภาพพจน์สรุปไว้ดังนี้

1. สมมุติภาวะ (Apostrophe) ได้แก่ การเอ่ยถึงผู้ที่มีได้อยู่ในที่นั้น เช่น การกล่าวอัญเชิญเทพเจ้าให้มาช่วยสู้รบเร่งบันดาลใจในการแต่งบทกลอน การพูดกับสิ่งที่เป็นนามธรรม หรือสิ่งที่พูดไม่ได้ ดุจเป็นบุคคลเพื่อให้เกิดผลทางอารมณ์

2. โวหารย้อนคำ (Chiasmus) ได้แก่การสร้างประโยคคู่ขนานซึ่งสลับตำแหน่งคำเพื่อเน้นหรือให้เกิดผลกระทบ เช่น “Ode to the Grecian Urn” (ค.ศ. 1819) ของจอห์น คีตส์

3. ภาพพจน์ลดค่าภาพพจน์ (Future of speech) แบบหนึ่งซึ่งใช้ข้อดีพจน์มาทำให้สิ่งที่กล่าวถึงนั้น ดูด้อยค่าหรือด้อยความสำคัญลง

กุหลาบ มลลิกะมาส (2546, หน้า 126 - 131) ได้ให้ความหมายของภาพพจน์ไว้ว่า “ภาพพจน์” หมายถึง ถ้อยคำสำนวนที่เรียบเรียงโดยการใช้โวหาร ภาพพจน์จะไม่กล่าวอย่างตรงไปตรงมา ซึ่งทำให้ผู้อ่านเกิดความประทับใจในถ้อยคำมากกว่าการกล่าว อย่างตรงไปตรงมา

ศกุนตลา กะราลัย (2549, หน้า 36) ได้กล่าวถึงความหมายของภาพพจน์ไว้ว่า หมายถึง ลักษณะที่ผู้ประพันธ์มีการใช้ภาษาหรือการใช้คำที่อาจแฝงความหมายโดยนัย เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความประทับใจ เกิดความชัดเจนในการเห็นภาพ และทำรู้สึกคล้อยตามไปกับผู้ประพันธ์

สุจิตรา จงสถิตวัฒนา (2548, หน้า 37 - 46) กล่าวถึงการภาพพจน์ว่า ภาพพจน์ (Future of speech) คือ คำหรือกลุ่มคำที่เกิดจากกลวิธีการใช้คำ เพื่อให้เกิดภาพที่แจ่มชัด และลึกซึ้งขึ้นในใจของผู้อ่านและผู้ฟังคำสามารถสื่อให้เห็นภาพ เช่น คลื่นกระทบฝั่งกับคลื่นซบฝั่ง ประโยคที่มีภาพพจน์อยู่ด้วยคือคลื่นซบฝั่ง เพราะซบปกติใช้กับอาการของคนในที่นี้เปรียบเทียบอาการของคลื่นเหมือนอาการของคนนับเป็นการเปรียบเทียบจึงจัดว่ามีภาพพจน์ และผมของเขาชาวกับ ผมของเขาเหมือนดอกเลา ประโยคหลัง วลี เหมือนดอกเลา ทำให้ภาพชัดเจนยิ่งขึ้นนับว่ามีภาพพจน์

พิชยา เสนมนตรี (2553, หน้า 2) กล่าวว่า ภาพพจน์ หมายถึง คำ หรือ กลุ่มคำ ที่สร้างขึ้นจากกลวิธีในการใช้คำ เพื่อให้ปรากฏภาพที่เด่นชัดและลึกซึ้งขึ้นในใจทำให้ผู้อ่านและผู้ฟังเกิดจินตภาพ

คล้ายตาม การสร้างภาพพจน์เป็นศิลปะทางภาษาชั้นสูงของการแต่งคำประพันธ์ โดยผู้แต่งใช้กลวิธี การเปรียบเทียบที่คมคายในลักษณะต่าง ๆ

วิเชียร เกษประทุม (2557, หน้า 223) ภาพพจน์ หมายถึง การใช้คำทำให้เกิดภาพโดยการเปรียบเทียบการสร้างมโนภาพให้เกิดขึ้น โดยการใช้ถ้อยคำการใช้ภาพพจน์

กุหลาบ มลลิกะมาส (อ้างถึงใน วิเชียร เกษประทุม, 2557, หน้า 223) ได้อธิบาย ภาพพจน์ไว้ว่า คือ การสร้างภาพในใจ บางทีมีผู้เรียกว่า มโนภาพ

ภาสกร เกิดอ่อน และคณะ (2559, หน้า 11 - 13) ได้แบ่งประเภทของภาพพจน์ไว้ สรุปได้ดังนี้ ภาพพจน์ คือ การพลิกแพลงภาษาที่ใช้พูดหรือเขียนที่ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพได้อารมณ์ได้ความรู้สึกได้ข้อคิด

จากความหมายข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า ภาพพจน์หมายถึง การใช้ถ้อยคำสำนวนโวหารที่ทำให้ผู้อ่านเกิดมโนภาพ ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจคุณสมบัติหรือลักษณะมากยิ่งขึ้นมีจินตนาการคล้ายตามการถ่ายทอดอารมณ์ ช่วยให้ผู้อ่านมีความรู้สึกหรือเกิดความรู้สึกตรงตามเจตนาของผู้ส่งสาร ภาพพจน์จึงเป็นการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำต่าง ๆ เพื่อสื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพอย่างชัดเจนลึกซึ้งขึ้นในใจและตรงตามความปรารถนาของผู้ส่งสาร

2.4 ประเภทของภาพพจน์ในวรรณคดีไทย

ภาสกร เกิดอ่อน และคณะ (2559, หน้า 11 - 13) ได้แบ่งประเภทของภาพพจน์ไว้หลายลักษณะดังนี้

1. การเปรียบเทียบของสองสิ่งที่มีลักษณะคล้ายกัน เรียกว่า อุปมา
2. การเปรียบเทียบโดยโยงความคิดอย่างหนึ่งไปสู่ความคิดอีกอย่างหนึ่ง เรียกว่า อุปลักษณ์
3. การสมมุติสิ่งต่าง ๆ ให้มีอากับกิริยาอาการเหมือนมนุษย์มีอารมณ์ และมีความรู้สึก เรียกว่า บุคคลวัตหรือบุคลาธิษฐาน
4. การเปรียบเทียบโดยการกล่าวเกินจริง เรียกว่า อติพจน์
5. การใช้คำที่มีความหมายขัดแย้งกัน แต่เมื่อพิจารณาแล้วมีความเป็นไปได้ เรียกว่า ปฏิพากย์
6. การใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติ เรียกว่า สัทพจน์
7. การใช้คำที่บ่งบอกลักษณะของสิ่งใดสิ่งหนึ่งแทนสิ่งนั้นทั้งหมด เรียกว่า นามนัย
8. การใช้สิ่งใดสิ่งหนึ่งแทนอีกสิ่งหนึ่ง โดยที่ทั้งสองสิ่งนี้มีคุณสมบัติร่วมกัน เรียกว่า สัญลักษณ์
9. การเปรียบเทียบโดยใช้เรื่องราวหรือนิทานมาประกอบ เรียกว่า อุปมานิทศน์

สุจิตรา จงสถิตวัฒนา (2548, หน้า 52) กล่าวว่า ภาพพจน์มีหลายประเภทคือ สรุปได้ดังนี้

1. อุปมา (Simile) คือ ภาพพจน์เปรียบเทียบสิ่งๆ ที่เหมือนกันโดยมีคำเชื่อมโยง เช่น คำว่าเหมือน ดุจ ดั่ง เช่นปาน ราว ประหนึ่ง เพียง เทียม ฯลฯ เช่น บ้านหลังนี้เงียบราวกับป่าช้า
2. อุปลักษณ์ (Metaphor) คือ ภาพพจน์เปรียบเทียบที่นำลักษณะเด่นของสิ่งที่ต้องการมากล่าวแทนที่โดยไม่มีคำเชื่อมโยงหรือบางครั้งหากมีคำว่า “เป็น” เช่น ไก่คอยฝันคอยผาย ระบายลายดินเดิน ดำเนินหงส์ยก่าง ในที่นี้เป็นการเดินของไก่กับลีลาของหงส์
3. อนุนามนัย (Synecdoche) คือ ภาพพจน์ที่เกิดจากการใช้คุณสมบัติเด่น ๆ ส่วนหนึ่งเพื่อแทนความหมายทั้งหมด เช่น การเวลาค่ำทุกสิ่งไปจากฉัน ทิ้งไว้แต่ความทรงจำและรอยยิ้มที่ขอบตารอยยิ้มที่ขอบตา เป็นเพียงส่วนเดียวของร่างกายที่แสดงถึงความเศร้าในที่นี้ รอยยิ้มที่ขอบตหมายถึงความแก่ชรา หรือความร่วงโรยของสังขาร (ร่างกายทั้งร่าง)
4. อธินามนัย (Metonymy) คือ ฝ่าบุที่เกิดจากการใช้ชื่อเรียกรวม ๆ แทนสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือคนหนึ่งเช่น ไทยนี้รักสงบ ปกติเมื่อพูดว่า ไทยอาจรวมทั้งประเทศ ผู้คนแต่ในที่นี้จะจนถึงชาวไทยคือ คนไทยเท่านั้นไม่ใช่อย่างอื่น
5. บุคลาธิษฐาน (Personification) คือ ภาพพจน์ที่เกิดจากการเปรียบเทียบโดยนำสิ่งไม่มีชีวิตหรือมีชีวิต แต่ไม่ใช่คนมากล่าวถึงราวกับเป็นคน เช่น ทะเลไม่เคยหลับไหล ใครตอบได้ไหม ไฉนจึงตื่น นาข้าวและธัญพืชทั้งมวล ล้วนโค้งศีรษะให้อุทก
6. อติพจน์ (Hyperbole) คือ ภาพพจน์เปรียบเทียบเกินความจริงเช่น รักคุณเท่าฟ้า เรียมร่า น้ำเนตรถ้วม ถึงพรหม ภาพพจน์เกินความจริงเช่นนี้เป็นจริงได้ในความรู้สึก
7. สัทพจน์ (Onomatopoeia) คือ ภาพพจน์เปรียบเทียบโดยใช้คำเลียนเสียง เช่น

ต๋อยตะริดตีตี้เจ้าพี่เอ๋ย	จะละเลยเร่ร้อนไปนอนไหน
อ้ออ้อยสร้อยฟ้าสุมาลัย	แม่เด็กได้แล้วไม่ล้างให้ห่างเขย

 หรือการใช้คำที่มีเสียง สี แสง ทำทาง เช่น เปรดกูก้องน้องตะเปมิ

กระหายหิมแลบลื่นอยู่	วะวาวะวาว
ส่ายเขี้ยวเขี้ยวปลาบอยู่	วะวับวะวับ
8. วิภาษ (Oxymoron) คือ ภาพพจน์ที่เกิดจากการใช้คำที่มีความหมายขัดแย้งกัน นำมาคู่กันได้อย่างกลมกลืน เช่น ลมหนาวพัดอ้าวจนหนาวเหน็บเจ็บกระดูก
9. อรรถวิภาษ (Paradox) คือ ภาพพจน์ที่เกิดจากการแสดงความหมายที่ดูเหมือนจะขัดแย้งกันหรือเป็นไปไม่ได้ แต่เมื่อวิเคราะห์ความหมายลึกลงไปอาจตีความได้อย่างกลมกลืน เช่น ออกชลคลา แคล้วแผ่นปฐพีอก ให้ความรู้สึกอบอุ่นนุ่มนวลแต่ ชล มีลักษณะไหลให้ความชุ่มชื้นความเย็น ลักษณะทั้ง 2 อย่างนี้ขัดแย้งกันแต่ปรากฏอยู่ในสิ่งเดียวกัน เป็นความขัดแย้งที่ไปด้วยกันได้ “วิภาษ” เป็นการใช้คำที่ขัดแย้งมาเข้าคู่กัน แต่อรรถวิภาษหมายถึงความที่ขัดแย้งกันแต่ไปด้วยกันได้

จากความหมายข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ภาพพจน์มี 9 ประเภท ได้แก่

1. อุปมา (Simile) การเปรียบเทียบของสองสิ่งที่มีลักษณะคล้ายกัน ซึ่งสามารถเปรียบเทียบได้ทั้ง คน สัตว์ สิ่งของ และนามธรรม จับต้องไม่ได้ ทั้งนี้สิ่งที่นำมาเปรียบเทียบต้องเป็นสิ่งที่คนทั่วไปมักรู้จักลักษณะหรือคุณสมบัติของสิ่งนั้น ๆ กันดีอยู่แล้ว สิ่งทีนำมาเปรียบเทียบกันจะต้องมีลักษณะบางอย่างที่มีร่วมกัน โดยที่การเปรียบเทียบนี้จะต้องเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่ต่างจำพวกกัน และมีคำเชื่อมที่บ่งบอกถึงการเปรียบเทียบ มักใช้คำเปรียบว่า เหมือน ดุจ ดัง ตั้ง เฉก เช่น ราว รวากับ เล่ห์ ประหนึ่ง กล เพียง ฯลฯ โดยให้ท่องจำว่า อุปมาเปรียบเหมือน

ตัวอย่าง

“แอบไม่ลอบคูดูอยู่ช้านาน พิศพักตร์เยาวมลาย์เพียงดวงเดือน
(อิเหนา: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

จากบทประพันธ์ข้างต้น ปรากฏคำเชื่อม “เพียง” ในบทประพันธ์ เป็นการเปรียบเทียบใบหน้า เหมือน พระจันทร์ ความเหมือนในที่นี้ผู้ประพันธ์หมายถึง ความนวล ความกระจ่าง ความสดใส

“พี่หมายน้องจูงปาริกชาติ มณฑาทิเวทราชในสวนสวรรค์”
(เพลงยาวนายรินทริเบศร์: รินทริเบศร์)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ปรากฏคำเชื่อม “จูง” ในบทประพันธ์ แปลความหมายได้ว่า พี่ต้องการน้อง(นางอันเป็นที่รัก) เหมือนดอกไม้ในสวนสวรรค์ ซึ่งความเหมือนในที่นี้ผู้ประพันธ์หมายถึง มีค่า ความสวยงามสูงส่ง

“สุวรรณหงส์ทรงภูห้อย งามชดช้อยลอยหลังสินธุ์
เพียงหงส์ทรงพรหมินทร์ ลินลาศเลื่อนเดือนดาชม”
(กาพย์เห่เรือ: เจ้าฟ้าธรรมาธิเบศ)

*ข้อควรระวัง การเปรียบเทียบสิ่งเดียวกันจะไม่นับว่าเป็นอุปมา เช่น แม่สวยเหมือนยาย หรือ ลูกสวยเหมือนแม่ หรือ กรุงเทพฯเหมือนนิวยอร์ก

2. อุปลักษณ์ (Metaphor) การเปรียบเทียบโยงความคิดอย่างหนึ่งไปสู่ความคิดอีกอย่างหนึ่ง คือการใช้คุณลักษณะของสิ่งหนึ่งแทนสิ่งที่ต้องการเปรียบ โดยเปรียบเทียบว่าสิ่งหนึ่งคืออีกสิ่งหนึ่งโดยตรง เช่น เธอคือดวงใจของฉัน ดวงใจหรือดวงใจเปรียบเป็นส่วนสำคัญของชีวิต ถ้าขาดหรือหยุดทำงานชีวิตก็จะดับลง เป็นการแสดงภาพความรู้สึกและอารมณ์ของผู้เขียนว่า เธอสำคัญกับชีวิตฉัน

เพียงใด ซึ่งอาจจะมีคำเชื่อม ได้แก่ เป็น, คือ หรืออาจจะกล่าวถึงคำที่มาเปรียบเทียบทันทีโดยไม่มีคำเชื่อมก็ได้

(ก) ในกรณีมีคำเชื่อม

ตัวอย่าง

น้ำเงินคือเงินยวง ชาวพรายช่วงสี่สำอาง

ไม่เทียบเปรียบโฉมนาง งามเรื่องเรือเนื้อสองสี

(กาพย์เห่เรือ: เจ้าฟ้าธรรมาธิเบศ)

จากบทประพันธ์ข้างต้น ปรากฏคำว่า “คือ” ในบทประพันธ์ เป็นการเปรียบปลาน้ำเงินที่มีเกล็ดสีเงินสวยงามเป็นเงินบริสุทธิ์

แม่เป็นบัวตัวพี่เป็นภุมรา เซยผกาโกสุมปทุมทอง

(พระอภัยมณี: สุนทรภู่)

จากบทประพันธ์ข้างต้น ปรากฏคำว่า “เป็น” ในบทประพันธ์ เป็นการเปรียบว่าหากน้องนางเกิดเป็นดอกบัว พี่จะขอเกิดเป็นแมลง เพื่อที่จะได้อยู่ใกล้น้อง

(ข) ในกรณีที่ไม่ปรากฏคำเชื่อม ผู้อ่านจะต้องวิเคราะห์ด้วยตัวเอง

ตัวอย่าง

...จึงตรัสว่าโอ้เจ้าแวนแก้วส่องสว่างอกของแม่เอ๋ย แม่เคยได้รับขวัญเจ้าทุกเวลา

เป็นไรเล่าเจ้าจึงไม่มาเหมือนทุกวัน...

(มหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี: เจ้าพระยาพระคลัง (หน))

จากบทประพันธ์ข้างต้น ไม่ปรากฏคำเชื่อมให้เห็นแน่ชัด ดังนั้นผู้อ่านจะต้องวิเคราะห์ด้วยตัวเองว่า เป็นการเปรียบพระกัณหา พระชาติเป็นแวนแก้วที่ส่องสว่าง

3. บุคคลวัตหรือบุคลาธิษฐาน (Personification) การพรรณนาหรือสมมติสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะ เป็น สัตว์ สิ่งของ ความคิด ธรรมชาติ และนามธรรม ให้สรรพสิ่งเหล่านั้นแสดงออกปฏิกิริยาต่าง ๆ เหมือนกับเป็นคน เช่น พุดได้ ร้องให้ได้ รู้สึกได้ มีอารมณ์ได้ อาทิ เรียกข้าวในนาว่า “แม่โพสพ” เรียกความตายว่า “พระยามัจจุราษ” หรือเรียกแผ่นดินว่า “แม่พระธรณี” เป็นต้น

ตัวอย่าง

สัตถัณท์บรรพตทั้งหลาย อ่อนเอียงเพียงปลาย

ประนอนประนมขมชั้ย

(บทพากย์เอราวัณ: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

จากบทประพันธ์ข้างต้นจะสังเกตได้ว่า บรรพตหรือภูเขา เป็นธรรมชาติที่ไม่มีชีวิต กำลังแสดง
 กิริยาที่ปลายโน้มนลงมาเหมือนการไหว้

“เขาบอกว่าฟ้าร้องให้ออกมาเป็นน้ำฝน อยากรู้นักฟ้าที่เบื้องบนต้องมาร้องให้เพราะใคร”
 (เพลงน้ำตาฟ้า: สามโทน)

จากบทเนื้อเพลงข้างต้นจะสังเกตได้ว่า ฟ้าเป็นธรรมชาติที่ไม่มีชีวิต กำลังแสดงกิริยาร้องไห้
 เหมือนมนุษย์

4. อติพจน์ (Hyperbole) คือการกล่าวเกินความจริงเพื่อเน้นความรู้สึก อารมณ์สะเทือนใจว่า
 มีมากเพียงใด ทั้งความรัก ความเศร้าโศกเสียใจ ความปลื้มปิติ ความโกรธ ความมหัศจรรย์ใจใน
 ความยิ่งใหญ่ แต่ไม่ใช่เป็นการหลอกลวงแต่อย่างใด โดยภาพพจน์ชนิดนี้มักจะปรากฏอยู่ใน
 ชีวิตประจำวันเป็นปรกติ เมื่อเราต้องการจะเน้นความรู้สึกใด เราอาจจะพูดว่า “ร้องไห้น้ำตาเป็น
 สายเลือด” หรือ “เจ็บจนใจจะขาด”

ตัวอย่าง

โคลงบทหนึ่งทีกล่าวกันว่าศรีปราชญ์เป็นผู้แต่ง ว่า

เตรียมรำน้ำเนตรถ้วม	ถึงพรหม
พาเทพเจ้าตกจม	จ่อมม้วย
พระสุเมรเปื่อยเป็นตม	ทบท่าว ลงนา
หากอักษิษฐ์พรหมท่านช่วย	พี่ไว้ จึ่งคง

จากบทประพันธ์ข้างต้นแสดงให้เห็นถึงความโศกเศร้าเสียใจอย่างเกินจริง คือ เตรียมรำน้ำให้จน
 น้ำตาท่วมถึงชั้นสวรรค์พรหม เหล่าเทพบนสวรรค์ต่างพากันจมน้ำตาย แม้แต่เขาพระสุเมรุซึ่งเป็นแกน
 ของโลกยังเปื่อยจนกลายเป็นโคลนตม บทประพันธ์บทนี้จึงเป็นการแสดงให้เห็นความโศกเศร้าที่ต้อง
 พรากจากกันนั้นมีมากเพียงใด

เสียงให้ทุกราษฎร์ให้	ทุกเรือน
อกแผ่นดินดูเหมือน	จักขัว
บเห็นตะวันเดือน	ดาวมืด ม้วนา
แลแห่งใดเห็นน้ำ	ย่อมน้ำตาคน

(ลิลิตพระลอ)

จากบทประพันธ์ข้างต้นแสดงให้เห็นถึงความโศกเศร้าเสียใจอย่างเกินจริง เมื่อพระลอสิ้นพระชนม์ ทุกบ้านเรือนต่างพากันร่ำไห้ สันตะเทือนเหมือนแผ่นดินจะคว่ำ ไม่เห็นเดือนเห็นตะวัน เป็นแห่งใดหากเห็นน้ำ น้ำนั้นคือน้ำตาของราษฎร บทนี้จึงเป็นบทที่เน้นความโศกเศร้า

5. อรรถวิภาษหรือปฏิพากย์(Paradox) คือ ภาพพจน์ที่มีความหมายต่างกันหรือขัดแย้ง เหมือนจะเข้ากันไม่ได้ แต่เมื่อพิจารณาแล้วจะพบว่ามีความกลมกลืนกันหรือเป็นไปได้อยู่ เช่น ยิ่งรีบยิ่งช้า เมื่อพิจารณาดูแล้ว หากเราเร่งรีบทำอะไรแข่งกับเวลาหรือให้ทันเวลา จะยิ่งทำให้ช้า เพราะอาจจะเกิดการลืมนิ่งของต่าง ๆ จากความไม่รอบคอบ ต้องย่นย่อทำสิ่งต่าง ๆ ให้ ส่งผลให้เสียเวลามากกว่าเดิม

ตัวอย่าง

ร้อยกรองตอนหนึ่งจาก คำเตือน...จากเพื่อนเก่า ของจิตร ภูมิศักดิ์ ว่า

ตัวเป็นไทแต่ใจเป็นทาส เข้าเทียมแอกอนาถา
ซื้อได้ด้วยยวราคา ฉะนั้นหรือที่เรียกคน

จากบทร้อยกรองจะเห็นว่าตัวเป็นไทใจเป็นทาสมีความขัดแย้งกัน แต่มีความกลมกลืนและเป็นไปได้ ตัวเป็นไทคือมีความเป็นอิสระ แต่ใจเป็นทาสไม่สามารถทำอะไรตามใจของตนเองได้ เนื่องจากถูกพันธนาการด้วยอำนาจเงิน จึงต้องทำตามผู้ซื้อสั่งการ

แทบฝั่งธารที่เราเฝ้าฝันถึง เสียงน้ำซึ่งกระซิบสาดปราศจากเสียง
จักรวาลวุ่นวายไร้สำเนียง โลกนี้เพียงแผ่นภพสงบเย็น

(วาริตรียางค์: เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์)

จากบทประพันธ์ข้างต้น มีการบอกว่าเสียงซิบของน้ำ แต่กลับไม่มีเสียง และโลกที่วุ่นวายกลับไม่มีเสียง

มีความเมตตากรุณานัก จึงซักพรหมาสตร์ธนูศร
ผาดแผลงด้วยกำลังฤทธิรอน อัมพรมีตมนอนธกาล

(รามเกียรติ์: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

จากพระราชนิพนธ์แสดงให้เห็นว่า พระรามมีเมตตาดีมาก แต่กลับใช้ศรยิงกุมพลจนถึงแก่ความตาย ซึ่งเนื้อหาขัดแย้งกัน แต่เมื่อพิจารณาแล้ว ความเมตตาในบทนี้หมายถึง ความตายที่ไม่ทรมาน

6. วิภาษหรือปฏิวาทะหรือปฏิพจน์ (Oxymoron) คือ ภาพพจน์ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับอรรถวิภาษ แต่วิภาษจะเป็นการนำคำที่มีความหมายขัดแย้งหรือตรงกันข้ามกัน นำมาคู่กันได้อย่างกลมกลืน เมื่อรวมกันแล้วจะเกิดเป็นความหมายใหม่ โดยความหมายใหม่อาจจะรู้สึกในลักษณะขัดแย้งกัน หรือเพิ่มความเข้มข้นให้แก่ความหมายคำแรกก็ได้

ตัวอย่าง

ลมหนาวพัดอ้าวจนหนาวเหน็บเจ็บกระดูก แปลว่า หนาวมาก ๆ

เขาฉลาดโง่ แปลว่า เขาฉลาดแต่แสร้งทำเป็นโง่

หนังเรื่องนี้ดีเป็นบ้า เป็นการเพิ่มน้ำหนักให้คำแรก แปลว่า หนังเรื่องนี้ดีมาก ๆ

7. สัทพจน์ (Onomatopoeia) คือ ภาพพจน์เปรียบเทียบโดยใช้คำเลียนเสียงสัตว์ หรือ ธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็น เสียงดนตรี เสียงของสัตว์ หรือเสียงกิริยาอาการต่าง ๆ ของมนุษย์ เช่น

ยุงทองร้องกระโต้งโห่งดัง

เพียงฆ้องกลองระฆัง

แตรสังข์กังสดาลขานเสียง

(กาพย์พระไชยสุริยา: สุนทรภู่)

จากบทประพันธ์ข้างต้นผู้แต่งได้ใช้คำบอกเสียงร้องของนกยูงที่ร้องว่า “กระโต้งโห่ง” เป็นการเลียนแบบเสียงของนกยูง

8. นามนัย (Metonymy) คือ การใช้คำหรือวลีที่บ่งบอกลักษณะของสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาใช้แทนสิ่งหนึ่ง โดยที่คำหรือวลีที่มาใช้นั้นจะต้องมีลักษณะเด่นหรือมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับสิ่งที่แทนนั้น อาจจะเป็นการเอ่ยชื่อบุคคลเพื่อใช้แทนผลงานของเขา หรือคุณสมบัติการกระทำของเขา อาจเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมก็ได้ เพื่อให้เห็นภาพลักษณ์ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น ว่าแต่เขาอิเหนาเป็นเอง อิเหนา หมายถึง คนที่ตำหนิคนอื่นไว้แต่สุดท้ายกลับทำเอง ซึ่งมาจาก อิเหนาตัวละครในวรรณคดีได้ตำหนิสังข์วิทยาสะก้าและจรรกาจึงหลงใหลนางบุษบาจนทำให้เกิดศึกสงคราม แต่สุดท้ายอิเหนาก็หลงนางบุษบาจนต้องลักพาตัวนางไป

ตัวอย่าง

ดอกหาง นกยูง สีแดงฉาน

บ้านอยู่ เต็มฟาก สวรรค์

คนเดิน ผ่านไป มากัน

เขาดัน ดันหา สิ่งใด

(เพลงเถื่อนแห่งสถาบัน: วิทยากร เชียงกุล)

จากบทวีข้างต้น ผู้แต่งได้แต่งขึ้นขณะกำลังเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่มี “ดอกหางนกยูง” เป็นดอกไม้ประจำสถาบัน ดังนั้น ดอกหางนกยูง จึงถูกนำมาใช้เป็นนามนัย หมายถึง บรรดานิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั่นเอง

หรือการกล่าวถึงวัตถุสิ่งของเพื่อแทนวัตถุสิ่งของประเภทนั้น ๆ เช่น

แท็บ หมายถึง ผงซักฟอกทุกชนิด

มงกุฎ หมายถึง พระราชา

9. สัญลักษณ์ (Symbol) คือ การนำสิ่งที่เป็นรูปธรรมมาแทนสิ่งที่เป็นนามธรรม หรือกล่าวให้ง่ายขึ้นว่า เป็นการนำเอาสภาพหรือลักษณะของสิ่งหนึ่ง เพื่อมาใช้แทนหรือเป็นตัวแทนของอีกสิ่งหนึ่ง ที่ต้องการกล่าวถึง โดยต้องผ่านการวิเคราะห์ ตีความ หรือ ดูบริบทแวดล้อมจึงจะเข้าใจ สัญลักษณ์นั้นได้ เพราะผู้แต่งอาจจะเจตนาซ่อนเร้นหรือเลี่ยงที่จะไม่กล่าวถึงสิ่งนั้นโดยตรงหรืออย่างเปิดเผย

ตัวอย่าง

คบกาภาโหดให้	เสียงพงษ์
พาตระกูลเหมหงส์	แหลกด้วย
คบคนชั่วจักปลง	ปลดชอบ
ตราบลูกหลานเหลนม้วย	ไม่ม้วยนิินทา

(โคลงโลกนิติ: สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาเดชาดิศร)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นว่า กา กับ หงส์ เป็นสิ่งที่บอกให้ทราบถึงความแตกต่างของลำดับชั้น การให้ค่าสิ่งหนึ่งสูงกว่าอีกสิ่งหนึ่ง เพราะโดยทั่วไปคนมักจะเข้าใจอยู่แล้วว่าสิ่งไหนมีค่ามากกว่ากัน จึงทำให้ผู้อ่านเข้าใจสัญลักษณ์นี้ได้

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนภาพพจน์ในวรรณคดีไทย

ภัทรภรณ์ ทนชัย (2528) ได้วิเคราะห์การใช้ภาพพจน์ในวรรณคดีที่ปรากฏในหนังสือเรียนภาษาไทย วิชาบังคับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยสรุปว่า 1) ภาพพจน์ที่ใช้มากที่สุดในเรื่องอิเหนา ตอนกองทัพหัวกะหมังกุหนิงตีเมืองด้านดาหา คือ การใช้คำที่มีรสความคิดเป็นร้อยละ 53.34 และที่ใช้น้อยที่สุด คือ การเลียนเสียง คิดเป็นร้อยละ 6.67 2) ภาพพจน์ที่ใช้มากที่สุดนิราศพระบาท คือ การใช้คำที่มีรสความคิดเป็นร้อยละ 28.03 ที่ใช้น้อยที่สุด คือ การใช้อุปลักษณ์ คิดเป็นร้อยละเพียง 1.52 เท่านั้น 3) ภาพพจน์ที่ใช้มากที่สุดในมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์กุมาร คือ การใช้อุปมาคิดเป็นร้อยละ 29.03 ที่ใช้น้อยที่สุด คือ การกล่าวเย้ยกล่าวประชด คิดเป็นร้อยละ 1.08 เท่านั้น 4) ภาพพจน์ที่ใช้มากที่สุดในการพหุเหเรือเจ้าฟ้าธรรมธิเบศร คือ การใช้คำที่มีรสความคิดเป็นร้อยละ 44.90 ที่ใช้น้อยที่สุด ได้แก่ การใช้อุปลักษณ์ การใช้สัญลักษณ์ การกล่าวถึงความขัดแย้งคู่ขนานกัน การใช้คำถาม และการเล่นเสียง คิดเป็นร้อยละ 1.02 เท่านั้น 5) ภาพพจน์ที่ใช้มากที่สุดในมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มหาราช คือ การใช้อุปมา คิดเป็นร้อยละ 48.57 ที่ใช้น้อยที่สุด ได้แก่ การใช้อุปลักษณ์ การกล่าวเย้ย กล่าวประชด และการเลียนเสียง คิดเป็นร้อยละเพียง 2.86 6) ภาพพจน์ที่ใช้มากที่สุดในเสภาขุนช้างขุนแผน ตอนขุนแผนลูแก่โทษ คือ การใช้คำที่มีรสความคิดเป็นร้อยละ 36.66 และที่ใช้น้อยที่สุด ได้แก่ การใช้อุปลักษณ์ การใช้บุคลาธิษฐาน

การกล่าวถึงความขัดแย้งคู่ขนานกัน การกล่าวเกินจริง การใช้อุทาหรณ์ และการใช้คำซ้ำ คิดเป็นร้อยละเพียง 3.33 7) ภาพพจน์ที่ใช้มากที่สุดในวรรณคดีที่นำมาวิเคราะห์ทั้ง 6 เรื่อง คือ การใช้คำที่มีรสความ คิดเป็นร้อยละ 27.54 และที่ใช้น้อยที่สุด ได้แก่ การกล่าวถึงความขัดแย้งคู่ขนานกัน และการกล่าวแย้งกล่าวประชด คิดเป็นร้อยละเพียง 0.5 เท่านั้น

สิริรัตน์ สุกันธวิช (2531) ได้วิเคราะห์ภาพพจน์ในวรรณคดีไทยที่ปรากฏในหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิเคราะห์พบว่า ภาพพจน์ที่ปรากฏมากที่สุด ในวรรณคดีไทยทั้ง 8 เรื่องนี้คือภาพพจน์แบบอุปมา คิดเป็นร้อยละ 28.61 รองลงมาคือภาพพจน์แบบการเล่นเสียงและจังหวะ และภาพพจน์แบบการใช้คำซ้ำ คิดเป็นร้อยละ 15.63 และ 14.16 ตามลำดับ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับภาพพจน์ในวรรณคดีไทยที่กล่าวมานี้ ผู้วิจัยนำ การสรุปมาเป็นพื้นฐานในการขยายเนื้อหาไปสู่ผู้เรียน กำหนดขอบเขตของเนื้อหา และนำไปเพิ่มเติม การอธิบาย การยกตัวอย่าง ให้ผู้เรียนเข้าใจมากยิ่งขึ้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding)

3.1 ความรู้เกี่ยวกับพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ ZPD (The Zone of Proximal Development)

ไวทกอสกี (Vygotsky, 1978 หน้า 76 อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2545, หน้า 90) อธิบายว่า ผู้เรียนทุกคนมีระดับพัฒนาการทางเขาวนปัญญาที่แท้จริง (Actual Development) โดยสามารถพิจารณาได้จากการที่บุคคลสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง และระดับศักยภาพของพัฒนาการ (The Level of Potential Development) ที่พิจารณาได้จากความสามารถที่บุคคลจะสามารถแก้ปัญหาได้เมื่อได้รับคำแนะนำจากผู้ใหญ่หรือร่วมงานจากเพื่อนที่มีศักยภาพมากกว่า เรียกว่า The Zone of Proximal Development หรือ ZPD ซึ่งในช่วงห่างนี้มีความแตกต่างกันในแต่ละบุคคลในการจัดการเรียนการสอนจะต้องนำหน้าระดับพัฒนาการที่ผู้เรียนมีอยู่ โดยการช่วยเสริมศักยภาพทางการเรียนคือให้ตัวช่วยเข้าไปในกระบวนการเรียนการสอน

3.2 ความหมายการเรียนการสอนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding)

ธนรัตน์ แต้ววัฒนา, สมยศ เจตน์เจริญรักษ์ และธีรพงษ์ วิริยานนท์ (2555, หน้า 3) กล่าวว่า การช่วยเสริมศักยภาพการเรียนรู้อ (scaffolding) เป็นการกระตุ้นให้เกิดพัฒนาการในตัวผู้เรียนช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ และอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ได้ง่ายยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่ไม่สามารถเรียนรู้ได้ตามลำพังได้ โดยอาศัยแนวคิดเกี่ยวกับ Zone of Proximal Development : ZPD ของ Vygotsky การช่วยเสริมศักยภาพการเรียนรู้อ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถ

ทำงานที่ตัวเองไม่สามารถทำได้ด้วยตนเอง มีความเข้าใจในระดับที่สูงขึ้น และนำไปสู่ความสามารถในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

ราเชล เวน เดอร์ สตีฟ (Rachel Van Der Stuyf, 2002, อ้างถึงใน สริตา บัวเขียว, 2559, หน้า 3) กล่าวว่า กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ (scaffolding techniques) เป็นการที่ผู้ที่มีความสามารถเหนือกว่าให้ความช่วยเหลือผู้ที่มีความสามารถต่ำกว่าเพื่อให้การกระทำกิจกรรมใด ๆ ของบุคคลหนึ่งบรรลุสู่เป้าหมาย

ไวทือทสกี (Vygotsky, 1978, อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์, 2559, หน้า 7) กล่าวว่า การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) หมายถึงการให้ความช่วยเหลือผู้เรียนให้สามารถทำงานได้สำเร็จโดยผู้เรียนจะไม่สามารถทำงานได้สำเร็จด้วยตนเองหากไม่ได้รับการช่วยเหลือ การเสริมต่อการเรียนรู้เป็นโครงสร้างชั่วคราวที่ออกแบบ สำหรับหลักการสำคัญของการเสริมต่อการเรียนรู้คือ ผู้สอนต้องประเมินความรู้ทักษะ และความต้องการของผู้เรียน เพื่อเตรียมหรือเลือกกิจกรรมการช่วยเหลือที่เหมาะสม ทั้งนี้การเสริมต่อการเรียนรู้ต้องเหมาะสมกับพื้นที่รอยต่อพัฒนาการของผู้เรียนการช่วยเหลือมีหลายรูปแบบ เช่น การตั้งคำถาม การบอกหรืออธิบายการสาธิตการชี้แนะการทำงานกลุ่ม การให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบก่อนอ่านเรื่องนั้น ๆ เป็นต้น

ชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์ (2559, หน้า 161) ได้กล่าวว่า การเสริมต่อการเรียนรู้ หมายถึงการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนไม่สามารถทำงานให้สำเร็จได้ด้วยตนเอง สามารถทำงานได้สำเร็จโดยมีผู้สอนจัดเตรียมกิจกรรมหรือความช่วยเหลือต่าง ๆ ไว้ เพื่อเสริมต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในการช่วยเหลือนั้นต้องเหมาะสมกับพื้นที่รอยต่อพัฒนาการของผู้เรียน ดังนั้นในเบื้องต้นการที่จะให้ความช่วยเหลือผู้เรียนผู้สอนต้องประเมินความรู้เดิมหรือทักษะของผู้เรียนก่อน เพื่อที่จะให้ความช่วยเหลือ และตรงกับความต้องการของผู้เรียน จากนั้นจึงค่อยค่อยลดการช่วยเหลือลง และถ้าย้อนความรับผิดชอบในการเรียนรู้หรือทำงานจากผู้สอนไปสู่ผู้เรียน

ดังนั้นจากความหมายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) หมายถึง การออกแบบการจัดการเรียนรู้ โดยผู้สอนจะเตรียมการช่วยเหลือผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถทำงานให้สำเร็จได้ด้วยตนเอง โดยความช่วยเหลือที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ให้ นั้น ต้องเหมาะสมกับรอยต่อพัฒนาการของผู้เรียน ดังนั้นผู้สอนจะต้องประเมินพื้นฐานความรู้ และทักษะของผู้เรียนเสียก่อน โดยการช่วยเหลือมีหลายรูปแบบ เช่น การตั้งคำถามกระตุ้นความคิด การแนะนำหรืออธิบายการสาธิต การชี้แนะ การเรียนรู้จากผู้อื่น การให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบก่อนอ่านเรื่องนั้น ๆ

3.3 คุณลักษณะที่สำคัญของการเรียนการสอนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ มีดังนี้

กรีนฟิลด์ (Greenfield, 1989, อ้างถึงใน สุมาลี สังข์ศรี, 2551, หน้า 4) กล่าวว่า คุณลักษณะที่สำคัญของการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้มีโครงสร้างการเรียนรู้มี 5 ลักษณะดังนี้

1. เป็นสิ่งที่ช่วยสนับสนุน
2. เปรียบเสมือนเครื่องมือในการเรียนรู้
3. ช่วยขยายฐานความรู้ของผู้เรียน
4. อนุญาตให้ผู้เรียนทำภารกิจให้สำเร็จเท่าที่เป็นไปได้
5. ผู้เรียนสามารถเลือกสิ่งที่ตัวเองต้องการได้

เกรต & พิชเจอร์รอลด์ (Graves & Fizgrald, 2003 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ บวรวิวัฒนเศรษฐ์, 2559, หน้า 161-162) ได้สรุปคุณลักษณะที่สำคัญของการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ลักษณะเฉพาะของการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ คือ เป็นโครงสร้างการสนับสนุนชั่วคราวที่ผู้สอนจัดทำขึ้นเป็นพิเศษ เพื่อช่วยเหลือผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้หรือทำงานให้สำเร็จ และผู้เรียนไม่สามารถทำงานหรือเรียนรู้ได้สำเร็จหากไม่ได้รับการเสริมต่อการเรียนรู้

2. การเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ต้องเหมาะสมกับพื้นที่รอยต่อพัฒนาการของผู้เรียนตามแนวคิดของไวทสกี้

3. ผู้สอนค่อยลดการเสริมต่อการเรียนรู้ลง และถ่ายโอนความรับผิดชอบจากผู้สอนไปสู่ผู้เรียน โดยผู้เรียนสามารถสรุปคุณลักษณะที่สำคัญสำหรับการเสริมต่อการเรียนรู้ได้ดังนี้

3.1 เป็นโครงสร้างชั่วคราวช่วยเหลือให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้หรือทำงานได้สำเร็จ

3.2 เปรียบเสมือนเครื่องมือที่จะสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และขยายฐานความรู้ของผู้เรียน

3.3 ผู้สอนต้องค่อยๆลดการเสริมต่อการเรียนรู้และถ่ายโอนความรับผิดชอบไปสู่ผู้เรียนต่อไป

โฮลตัน และ คลาเก (Holton และ Clarke, 2006, อ้างถึงใน Gabriel Diaz Maggioloi, 2012 หน้า 41) ได้เสนอรูปแบบของการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ไว้ 4 ประเภท ได้แก่

1. การได้รับความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความรู้มากกว่า เช่น ครูหรือเพื่อนร่วมชั้นที่เก่งกว่า
2. การเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนร่วมชั้นที่มีความรู้ในระดับเดียวกัน
3. การเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนที่มีความรู้น้อยกว่า
4. การเรียนรู้ด้วยตนเองโดยยึดการฝึกปฏิบัติและกลยุทธ์ของตนเองหรือการพูดกับตนเอง

ดังนั้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้แบ่งได้ 4 ประเภท ได้แก่ 1) ได้รับความช่วยเหลือจากผู้มีความรู้มากกว่า 2) เรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนร่วมชั้นที่มีความรู้ในระดับเดียวกัน 3) เรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนที่มีความรู้น้อยกว่า 4) การเรียนรู้ด้วยตนเองโดยยึดการฝึก

ปฏิบัติ โดยมีครูผู้สอนให้การสนับสนุนด้านต่าง ๆ และลดการเสริมต่อการเรียนให้น้อยลงตามลำดับความสามารถของผู้เรียนที่พัฒนาขึ้น

3.4 วิธีการช่วยเสริมต่อการเรียนรู้

วูด บรุนเนอร์ และโรส (Wood, Bruner & Ross, 1976, อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ บวรวัฒน์ เศรษฐ์, 2559, หน้า 161-162) ได้เสนอวิธีการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ไว้ 6 ประการ คือ

1. การสร้างความสนใจ (Recruitment) กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจที่จะเรียนรู้ด้วยความสมัครใจ โดยผู้เรียนจะต้องอยู่ภายใต้ข้อกำหนดของงานหรือการเรียนรู้

2. ลดระดับการเรียนรู้ที่ไร้หลักการระเบียบหรือกฎเกณฑ์ (Reduction in degree of freedom) เพราะจะทำให้ยากต่อการจัดการหรือการให้ความช่วยเหลือ ดังนั้น ผู้สอนจะต้องสะท้อนผลการเรียนรู้ (Feedback) เป็นระยะ ๆ สม่่าเสมอต่อเนื่องกัน เพื่อให้ผู้เรียนนำผลไปใช้เพื่อเพิ่มระดับการเรียนรู้ในแต่ละขั้นได้อย่างถูกต้อง

3. รักษาทิศทางของการเรียนรู้ (Direction maintenance) ผู้สอนต้องดูแลทวนผู้เรียนเป็นพิเศษเพื่อให้เรียนรู้ที่จะมุ่งไปสู่จุดมุ่งหมายตั้งไว้

4. กำหนดลักษณะสำคัญที่ควรพิจารณาของสิ่งที่เรียนรู้ให้เด่นชัด (Marking critical features) เช่น ผู้สอนเมื่ออธิบายเนื้อหาสาระบางอย่างที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ก็ควรเน้นเสียงเป็นพิเศษ หรือหากผู้เรียนเกิดความขัดแย้งในการทำความเข้าใจสิ่งที่เรียนรู้ ผู้สอนควรแปลความหมายของเรื่องที่กำลังเรียนรู้นั้นๆ เสียใหม่ ด้วยภาษาที่ให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย ๆ และถูกต้องตรงกัน

5. ควบคุมความคับข้องใจของผู้เรียน (Frustration control) รับรู้ต่ออารมณ์ของผู้เรียนที่แสดงออกมา เช่น ผู้สอนต้องยอมรับความรู้สึกของผู้เรียนกรณีที่เขาเกิดความไม่เข้าใจสิ่งที่กำลังเรียนรู้ไม่ควรเพิกเฉยหรือปล่อยให้ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ค้างคาใจ เพราะจะทำให้ผู้เรียนมีความคับข้องใจเพิ่มมากขึ้น

6. ควรมีการสาธิต (Demonstration) หรือมีแบบอย่างให้กับผู้เรียนในการแก้ปัญหาการเรียนรู้

สรีตา บัวเขียว (2559, หน้า 7-10) ได้สรุปวิธีการนำการเสริมต่อการเรียนรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนไว้ 28 ข้อ ดังนี้

1. ลดความสับสนของผู้เรียนโดยมีการชี้แจงขั้นตอน ทีละขั้น ๆ ให้ชัดเจน เพื่อให้ทำงานสำเร็จลุล่วง

2. ชี้แจงวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนเข้าใจ ไม่ปล่อยให้ผู้เรียนสงสัยวัตถุประสงค์หรือความสำคัญของกิจกรรมนั้น ๆ
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนจดจ่อต่องานที่ทำ ตระหนักต่อวัตถุประสงค์ที่บทเรียนต้องการ และผู้เรียนสามารถคิดหาหรือสร้างทางเลือกของตนเองเพื่อไปสู่เป้าหมายนั้น ๆ
4. แจ้งผู้เรียนให้ทราบถึงการประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจอย่างชัดเจนว่า จะต้องทำอะไรในการเรียนนี้ ครูที่ต้องการนำวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้มาช่วยในการเรียนรู้ต้องมีความชัดเจนในด้านเป้าหมาย ตั้งแต่เริ่มต้นทำกิจกรรม มีตัวอย่างและเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน
5. มีการแนะนำผู้เรียนถึงแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณค่าหรือเตรียมแหล่งการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เพื่อลดความสับสน ความกังวล ยุ่งยาก และการเสียเวลา
6. ผู้สอนควรลดความไม่แน่ใจ สงสัย ความผิดพลาด และต้องทดสอบกิจกรรมที่เตรียมไว้ก่อนนำไปใช้จริง เพื่อลดปัญหาและเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียน
7. ดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ ใช้เวลาน้อยและบรรลุเป้าหมาย
8. บรรยายพร้อมสาธิตให้เห็น ควรมีการสาธิต ทำให้ดูและพูดไปด้วย แสดงให้เห็นผลลัพธ์ก่อนให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ
9. จัดให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้เดิมกันก่อนระหว่างผู้เรียนหรือผู้สอนอาจเสนอประเด็นคำแนะนำ เพื่อเป็นแนวทางให้แก่ผู้เรียนในการเข้าถึงเรื่องที่เรียนได้ด้วยตนเอง
10. ให้ความรู้ผู้เรียนได้มีระยะเวลาสำหรับศึกษากระบวนการเรียนรู้ในสิ่งใหม่ ๆ
11. ถ้ามีคำยาก ๆ ควรทำความเข้าใจกับคำนั้น ๆ ก่อน เพื่อไม่ให้ผู้เรียนท้อถอยด้วยวิธีการใหม่เช่น อธิบายเปรียบเทียบ (Metaphors) ให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น
12. ในด้านการอ่านอาจใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ได้เช่น ให้ผู้เรียนนำเสนอประเด็นที่ได้จากการอ่าน ปล่อยให้ผู้เรียนใช้เวลาของตนเองในการคิดแล้วครูตั้งคำถามเพื่อช่วยเป็นแนวทางในการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องให้กับผู้เรียน จากนั้นปล่อยให้ผู้เรียนได้ใช้เวลาในการคิด แล้วปิดท้ายด้วยการทบทวน ครูต้องพยายามให้ผู้เรียนจดจ่อกับบทเรียน สนใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยตลอด
13. เสริมต่อการเรียนรู้ อาจทำได้โดยการสอนให้ช้าลง ซึ่งอาจได้ผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวัง
14. ควรเลือกงานที่เหมาะสมสอดคล้องกับเป้าหมาย หลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ รายวิชา และความจำเป็นของผู้เรียน
15. ให้ผู้เรียนร่วมวางแผนเป้าหมายในการเรียนการสอน ซึ่งอาจเพิ่มแรงจูงใจให้ผู้เรียน
16. วิเคราะห์ความรู้เดิมเพื่อประเมินพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน งานที่ง่ายเกินไป จะทำให้ผู้เรียนเบื่อ แต่งานที่ยากเกินไป จะทำให้ผู้เรียนลดระดับความสนใจได้

17. มีการกระตุ้น ชมเชย ตั้งคำถาม และให้ผู้เรียนบอกความก้าวหน้าของตนเอง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมุ่งมั่นสู่เป้าหมาย

18. เผ่าสังเกตุความก้าวหน้าของผู้เรียน จากการให้ผลย้อนกลับ (Feedback) ให้ผู้เรียนสรุปว่าอะไรที่สำเร็จแล้ว และอะไรที่ยังไม่สำเร็จ และอะไรที่ผู้เรียนยังต้องทำต่อไป ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนตระหนักในความก้าวหน้าของตนเอง

19. สร้างบรรยากาศอันอบอุ่น ปลอดภัย ส่งเสริมการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้นำเสนอความคิดเห็นโดยไม่ต้องกลัวว่าความคิดเห็นนั้นจะถูก ปฏิเสธ รวมทั้งให้ผู้เรียนได้ใช้ความพยายาม

20. ช่วยผู้เรียนลดการพึ่งพาในการ ทำงาน และกระตุ้นผู้เรียนให้ฝึกฝนงานนั้นในบริษัทต่าง ๆ ด้วยตนเอง

21. ใช้แผนภูมิ (organizers) เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้เกี่ยวกับหัวข้อนั้น ๆ (topic) ได้แก่ แผนภูมิแบบเวน (Venn diagrams) เพื่อใช้เปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของข้อมูล แผนภูมิแบบผังงาน (flow charts) เพื่อให้เห็นภาพของขั้นตอนกระบวนการ (process) แผนภูมิแบบการจัดองค์กร (organizational charts) เพื่อให้เห็นการจัด ระบบตามลำดับขั้นทำโครงเรื่อง (outlines) เพื่อนำเสนอเนื้อหาทำรหัสช่วยจำ (mnemonics) การบรรยาย (statements) เกี่ยวกับภาระงานหรือเนื้อหา สร้างเกณฑ์การประเมิน (rubrics) ของผลงาน

22. อธิบาย (Explanations) การให้รายละเอียดเพิ่มเติม เพื่อให้ผู้เรียนดำเนินการในภารกิจหรือการคิดเกี่ยวกับ ความคิดรวบยอดหรือหลักการ ซึ่งทำได้โดย การให้คำชี้แนะในการดำเนินงาน หรืออธิบายว่า ภาระงานนี้มีกระบวนการอย่างไร

23. แจกเอกสาร (Handouts) เป็นการแจกเอกสารเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ให้กับผู้เรียน โดยเอกสารนั้นข้อมูลไม่ครบถ้วน เว้นไว้ให้ผู้เรียนได้บันทึกต่อเติมเองบ้าง

24. บอกใบ้ (Hints) เป็นการให้ คำแนะนำ คำชี้แนะ เพื่อให้ผู้เรียนดำเนินการไปตามภารกิจ ได้แก่ ให้ก้าวเท้าหนึ่งมา ข้างหน้า ให้ใช้กฎแจนริสกี หาประธานที่แสดงกริยานั้น หรือเติมน้ำก่อนแล้วเติมกรด แล้วแต่เรื่องราวที่จะเรียนรู้กัน

25. กระตุ้นความจำ (Prompts) ให้คำชี้แนะ คำแนะนำ ด้วยท่าทางหรือภาษา เพื่อให้ผู้เรียนระลึกถึงความจำเดิมหรือความรู้ที่คาดไว้ ล่วงหน้า ด้านท่าทางได้แก่ การชี้ ผงกศีรษะ กระพริบตา ด้านภาษาได้แก่ คำพูด การบอก เล่า การตั้งคำถาม หรือการพูดว่า ทำเลย หยุดก่อน มันอยู่ตรงนั้น บอกมาเลย ปุ่มไหนที่กด เพื่อหาภาพ บอกมาซิว่าทำไมตัวละครจึงทำอย่างนั้น

26. ใช้บัตรคำถาม (Question Cards) โดยเตรียมบัตรที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาหรือภาระงาน ให้แก่ผู้เรียนเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนซักถามกันเกี่ยวกับเนื้อหาหรือประเด็นนั้น

27. ใช้บัตรชี้แนะ (Cue Cards) เป็นบัตรที่เตรียมไว้ให้ผู้เรียนรายบุคคลหรือกลุ่ม เพื่อช่วยในการอภิปรายแสดงความคิดเห็น ในหัวข้อหรือ เนื้อหาที่เป็นเรื่องเฉพาะ ได้แก่ ให้คำศัพท์ยาก ให้ประโยคที่เว้นไว้ให้เติม ให้สูตร หรือหลักการ ที่เกี่ยวกับปัญหาหรือความคิดรวบยอดหรือหลักการ

28. สรุปรวมความคิดรวบยอดและแผนที่ความคิด (Concept and mind maps) เป็นแผนที่แสดงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน โดยการทำให้สมบูรณ์หรือบางส่วนแล้วให้ผู้เรียนเติม

ดังนั้นจากความหมายข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปวิธีการที่จะนำมาใช้ในงานวิจัยทั้งหมด 11 วิธี ดังนี้ 1) ลดความสับสนของผู้เรียนโดยมีการชี้แจงขั้นตอน ทีละขั้น ๆ ให้ชัดเจน เพื่อให้ทำงานสำเร็จ ลุล่วง 2) ชี้แจงวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนเข้าใจ ไม่ปล่อยให้ผู้เรียนสงสัยวัตถุประสงค์หรือความสำคัญของ กิจกรรมนั้น ๆ 3) ส่งเสริมให้ผู้เรียนจดจ่อต่องานที่ทำ ตระหนักต่อวัตถุประสงค์ที่บทเรียนต้องการ และผู้เรียนสามารถคิดหาหรือสร้างทางเลือกของตนเองเพื่อไปสู่เป้าหมายนั้น ๆ 4) แจ้งผู้เรียนให้ทราบ ถึงการประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจอย่างชัดเจนว่าจะต้องทำอะไรในการเรียนนี้ 5) มีการแนะนำผู้เรียนถึงแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณค่าหรือเตรียมแหล่งการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เพื่อลด ความสับสน ความกังวล ยุ่งยาก และการเสียเวลา 6) จัดให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้เดิมกันก่อน ระหว่างผู้เรียนหรือผู้สอนอาจเสนอประเด็น คำแนะนำ เพื่อเป็นแนวทางให้แก่ผู้เรียนในการเข้าถึงเรื่อง ที่เรียนได้ด้วยตนเอง 7) ให้ความรู้ผู้เรียนได้มีระยะเวลาสำหรับศึกษากระบวนการเรียนรู้ในสิ่งใหม่ ๆ 8) เสริมต่อการเรียนรู้ อาจทำได้โดยการสอนให้ช้าลง ซึ่งอาจได้ผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวัง 9) มีการกระตุ้น ชมเชย ตั้งคำถาม และให้ผู้เรียนบอกความก้าวหน้าของตนเอง เพื่อช่วยให้ผู้เรียน มุ่งมั่นสู่เป้าหมาย 10) ฝ่าฝืนสังเกตความก้าวหน้าของผู้เรียน จากการให้ผลย้อนกลับ (Feedback) ให้ผู้เรียนสรุปว่าอะไรที่สำเร็จลุล่วงแล้ว และอะไรที่ยังไม่สำเร็จ และอะไรที่ผู้เรียนยังต้องทำต่อไป ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนตระหนักในความก้าวหน้าของตนเอง 11) สร้างบรรยากาศอันอบอุ่น ปลอดภัย ส่งเสริมการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้นำเสนอความรู้

3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบเสริมต่อการเรียนรู้

ภักจิรา รอดพัน (2553) ได้พัฒนาบทเรียนอีเลิร์นนิ่งที่มีฐานความช่วยเหลือทางการเรียน เรื่อง ประวัติศาสตร์สุโขทัย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของ บทเรียนอีเลิร์นนิ่งที่มีฐานความช่วยเหลือทางการเรียน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.87/80.99 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนอีเลิร์นนิ่งที่มีฐานความช่วยเหลือทางการเรียน เรื่อง ประวัติศาสตร์สุโขทัย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนอีเลิร์นนิ่งที่มีฐานความช่วยเหลือทางการเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

สุชนินทร์ บัณฑุนันทกุล (2557) ได้พัฒนากระบวนการสอนซ่อมเสริมตามแนวประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการพัฒนากระบวนการสอนซ่อมเสริมตามแนวประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบ 5 ประการ ได้แก่ หลักการวัตถุประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วยขั้นการวินิจฉัยปัญหาการอ่านขั้นการสอน และขั้นการประเมินผล และการประเมินผล 2. ผลของการใช้กระบวนการสอนซ่อมเสริมฯ คือ หลังการทดลองค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อชลีญา จิตรจำนงค์ (2558) ได้พัฒนาบทเรียนบนเว็บแบบปรับเหมาะเนื้อหาที่มีสแคฟโฟลด์ดิง วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบปรับเหมาะเนื้อหาให้เหมาะสมกับผู้เรียน แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับอ่อน ระดับปานกลาง และระดับเก่ง และกระบวนการของสแคฟโฟลด์ดิง ซึ่งเป็นกระบวนการช่วยเหลือ ส่งเสริม แนะนำ ให้กับผู้เรียนในด้านคำศัพท์ การแปลเนื้อหาและการอธิบายเนื้อหาเพิ่มเติม แบ่งออกเป็น 9 ระดับตามความเหมาะสมสำหรับผู้เรียนผล การประเมินบทเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อบทเรียนที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{X}=4.31$, S.D.=0.79) และบทเรียนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของเมกุย-แกนส์ (1.05) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผู้เรียนที่เรียนด้วยบทเรียนทางเว็บแบบปรับเหมาะเนื้อหาที่มีสแคฟโฟลด์ดิง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า ผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{X}=4.32$, S.D.=0.74) 5) และผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{X}=4.30$, S.D.=0.73)

อรสุรางค์ จักรทุม (2558) ได้พัฒนาบทเรียนบนเว็บที่มีความช่วยเหลือทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ผลจากการประเมินคุณภาพบทเรียนบนเว็บโดยผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X}=4.82$, S.D.=0.29) 2) ผลการทดสอบบทเรียนประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $E_1/E_2=82.10/81.62$ ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (80/80) 3) ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยบทเรียนบนเว็บที่มีฐานการช่วยเหลือทางการเรียน มีค่าเท่ากับ 0.7240 หรือคิดเป็นร้อยละ 72.40 4) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บที่พัฒนาขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างน้อยมีนัยทางสถิติที่ระดับ .05 และ 5) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนบนเว็บโดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X}=4.49$, S.D.=0.68)

จากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ข้างต้นสรุปได้ว่าการเรียนการสอนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ได้มากยิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาการเรียน ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลการเรียนรู้ดีขึ้นกว่าการเรียนตามปกติ ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้จึงมีการเสริมแบบฝึกทักษะให้ผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ลงมือทำงานอย่างมีปฏิสัมพันธ์กับสังคม มีการเหลือช่วยผู้เรียน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ด้วยผ่านเว็บไซต์

ในการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของการจัดการเรียนรู้ด้วยเว็บไซต์ มีนักวิชาการหลายท่านได้ใช้ชื่อเรียกการจัดการเรียนรู้ด้วยเว็บไซต์ที่แตกต่างกัน อาทิ เว็บไซต์สอน E-Learning การสอนบนเว็บ เป็นต้น ในงานวิจัยเล่มนี้ผู้วิจัยจะเรียกว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเว็บไซต์

4.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ด้วยเว็บไซต์

ปรัชญนันท์ นิลสุข (2543, หน้า 54) การจัดการเรียนรู้ด้วยเว็บไซต์ หมายถึง การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในระบบมาออกแบบ และจัดระบบเพื่อการเรียนการสอนสนับสนุน และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้มีการเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายที่สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา

ยอดนภา เกษเมือง (2544, หน้า 7) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเว็บไซต์ หมายถึง การใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ในระบบอินเทอร์เน็ต มาออกแบบและจัดระบบการเรียนการสอนโดยการสนับสนุน และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย ตรงกับความต้องการของผู้สอนและผู้เรียน เชื่อมโยงระบบเป็นเครือข่ายที่สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา และทุกคน สามารถประเมิน ติดตามพฤติกรรมผู้เรียนได้เสมือนการเรียนในห้องเรียน

ถนอมพร เลหาจรัสแสง (2545, หน้า 53) ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ด้วยเว็บไซต์ว่าการสอนบนเว็บ (Web-Based Instruction) เป็นการผสมผสานกันระหว่างเทคโนโลยีปัจจุบันกับกระบวนการออกแบบการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ และแก้ปัญหาในเรื่องของข้อจำกัดทางด้านสถานที่และเวลา โดยการสอนบนเว็บจะประยุกต์ใช้คุณสมบัติและทรัพยากรของเว็ลด์ไวด์เว็บในการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอน ซึ่งการเรียนการสอนที่จัดขึ้นผ่านเว็บนี้อาจเป็นบางส่วนหรือทั้งหมดของกระบวนการสอนก็ได้

ปรวัน แพทยานนท์ และพฤทธิ์ ศุภเศรษฐศิริ (2556, หน้า 53) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเว็บไซต์ เป็นรูปแบบการเรียนการสอนใหม่ ที่มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสื่ออิเล็กทรอนิกส์สมัยใหม่ มีวัตถุประสงค์ที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้องค์ความรู้ได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ เพื่อให้ระบบการเรียนการสอนเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของกระบวนการเรียนนั้น ๆ ทั้งนี้อาจจะเป็นการจัดการเรียนการสอนเพียงบางส่วนหรือทั้งรายวิชา โดยอาศัยหลักและวิธีการออกแบบการเรียนการสอนอย่างมีระบบ เป็นการใช้ประโยชน์

จากคุณลักษณะและทรัพยากรของอินเทอร์เน็ต และเวปไซด์เว็บในการสื่อสารและถ่ายทอดความรู้ เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังสามารถแก้ปัญหาในเรื่องข้อจำกัดของเวลา สถานที่ และจำนวนคนได้อีกด้วย

ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายของ การจัดการเรียนรู้ด้วยเว็บไซต์ ได้ว่า การจัดการเรียนการสอนทางไกลที่มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสื่ออิเล็กทรอนิกส์สมัยใหม่ ในที่นี้หมายถึงการจัดการเรียนรู้ที่รู้จักกันในชื่อ การเรียนผ่านเว็บ (Web-based Instruction =WBI) ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยใช้เว็บเบราว์เซอร์เป็นตัวจัดการ ตัวบทเรียนการเรียนผ่านเว็บ (Web-based Instruction =WBI) สอดคล้องกับแนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยตนเอง และมีวัตถุประสงค์เพื่อเอื้ออำนวยให้เกิดเรียนรู้ที่กว้างขวางลดข้อจำกัด เรื่องของระยะทาง ระยะเวลา และสถานที่ในการเรียนรู้

4.2 ข้อแตกต่างระหว่าง E – Learning การเรียนผ่านเว็บ (Web-based Instruction =WBI) และบทเรียนสำเร็จรูป (CAI)

ถนอมพร เลหาจรัสแสง (2545, หน้า 7) กล่าวถึงข้อแตกต่างระหว่างการเรียนผ่านเว็บ (Web-based Instruction =WBI) กับบทเรียนสำเร็จรูป (CAI) ไว้ว่า ข้อแตกต่างสำคัญระหว่าง E- Learning กับ CAI อาจอยู่ที่การที่ e - learning จะใช้เว็บเทคโนโลยีเป็นสำคัญในขณะที่ CAI เป็นลักษณะของการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียนการสอนตั้งแต่ยุค 1960 ซึ่งแต่เดิมนั้นไม่ได้มีการใช้เว็บเทคโนโลยีความหมายของคำนี้จึงค่อนข้างยึดติด จบการนำเสนอบนเครื่อง stand- alone ไม่จำเป็นต้องมีการเชื่อมต่อกับเครือข่ายใด ๆ แม้ว่าในระยะหลังจะมีความพยายามในการใช้คำว่า CAI on web บ้าง (เช่น CAI ที่ออกแบบพัฒนาโดยผู้สอนภาควิชาคอมพิวเตอร์คณะวิศวกรรมศาสตร์ แห่ง Wisconsin state University) แต่ก็ไม่ได้ได้รับความนิยมในการใช้เรียกเท่าใดนักความหมายของคำว่า CAI จึงค่อนข้างจำกัดอยู่ในลักษณะ off-line ดังนั้นเทคโนโลยีที่ใช้ในการพัฒนาบทเรียน (authoring System) ของ CAI และ e Learning จึงมีความแตกต่างกันตามไปด้วยผู้เรียนที่ศึกษาจาก CAI จึงมักจะเป็นการศึกษาจากซีดีรอมเป็นหลักในขณะที่ E- Learning นั้นผู้เรียนสามารถที่จะศึกษาในลักษณะใดระหว่างซีดีรอมหรือจากเว็บก็ได้

ถนอมพร เลหาจรัสแสง (2545, หน้า 8) กล่าวถึงข้อแตกต่างระหว่างการเรียนผ่านเว็บ (Web-based Instruction =WBI) กับ E – Learning ไว้ว่า สำหรับความแตกต่างสำคัญระหว่าง E- Learning กับ WBI มันแทบจะไม่มีเลยก็ว่าได้ความแตกต่างอาจได้แก่ การที่อีเลิร์นนิ่งเป็นคำศัพท์ (term) ที่เกิดขึ้นภายหลังคำว่า WBI จึงเสมือนเป็นผลของวิวัฒนาการจาก WBI และเมื่อเทคโนโลยีโดยรวมมีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว สิ่งที่เคยทำไม่ได้สำหรับ WBI ในอดีตก็สามารถทำได้สำหรับ E- Learning ในปัจจุบันตัวอย่างเช่น ในช่วง 4-5 ปีที่แล้ว เมื่อมีการพูดถึง WBI การโต้ตอบ

Interaction จะค่อนข้างจำกัดอยู่ที่การโต้ตอบกับครูผู้สอนหรือกับเพื่อนเป็นหลักโดยที่เทคโนโลยีการโต้ตอบกับเนื้อหาเป็นสิ่งที่ทำได้ยากอย่างไรก็ดีเมื่อกล่าวถึง E – Learning ในปัจจุบันหากมีการพัฒนา E- Learning อย่างเต็มรูปแบบในระดับอินเตอร์แอคชั่นออนไลน์หรือ High Quality Online การโต้ตอบสามารถทำได้โดยไม่มีข้อจำกัดอีกต่อไปเพราะปัจจุบันเรามีเว็บเทคโนโลยีที่ช่วยสำหรับการออกแบบบทเรียนให้มีการโต้ตอบอย่างมีความหมายกับผู้เรียนและดังนั้นจึงส่งผลให้เกิดการพัฒนาในด้านการนำไปประยุกต์ใช้ที่ยืดหยุ่นมากขึ้นกว่าเดิมมากนอกจากนี้เดิมทีความหมายของคำว่า WBI จะจำกัดอยู่ที่การสอนบนเว็บเท่านั้นเพราะแนวคิดหลักก็คือเพื่อใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสารสนเทศบนเว็บเป็นหลักและการเรียนการสอนมักจะเน้นเนื้อหาในลักษณะตัวหนังสือ (text-Based) และภาพประกอบหรือวีดิทัศน์ที่ไม่ซับซ้อนเท่าทันในขณะนี้ในปัจจุบันผู้เรียนที่ศึกษาจาก E - Learning จะสามารถเรียกดูเนื้อหาออนไลน์ก็ได้ หรือสามารถเรียกดูจากแผ่น CD ROM ก็ได้ โดยที่เนื้อหาสารสนเทศที่ออกแบบสำหรับอีเลิร์นนิ่งนั้นจะใช้เทคโนโลยีเชิงโต้ตอบ (interactive technology) รวมทั้งมีการใช้เทคโนโลยีมัลติมีเดีย (Multimedia technology) เป็นสำคัญ

จากความหมายข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้ ข้อแตกต่างระหว่าง E-Learning กับการเรียนการสอนผ่านเว็บ (WBI) และบทเรียนสำเร็จรูป (CAI) E-Learning เป็นการเรียนการสอนที่ถ่ายทอดเนื้อหาผ่านทางสื่อเทคโนโลยี ช่องทางออนไลน์ต่าง ๆ เช่น เครือข่ายอินเทอร์เน็ต สัญญาณโทรทัศน์ ฯลฯ แทบจะไม่มีข้อแตกต่างกันเลยก็ว่าได้กับการเรียนการสอนผ่านเว็บ (WBI) ซึ่งความแตกต่างอาจ ได้แก่ การที่อีเลิร์นนิ่งเป็นคำศัพท์ (term) ที่เกิดขึ้นภายหลังคำว่า WBI จึงเสมือนเป็นผลของวิวัฒนาการจาก (WBI) ส่วน E-Learning กับบทเรียนสำเร็จรูป (CAI) มีข้อแตกต่างกันที่ E-Learning จะใช้เทคโนโลยีเป็นสำคัญในขณะที่ (CAI) เป็นการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียนการสอนที่แต่เดิมไม่ได้มีการใช้เทคโนโลยีจึงไม่จำเป็นต้องมีการเชื่อมต่อกับเครือข่ายใด ๆ

4.3 ประเภทการเรียนการสอนออนไลน์

ไอ. เอลเลียต แอลสัน และ จีฟ ซีแมน (2005, ศรีศักดิ์ จามรมาน แปลและเรียบเรียง, 2548, หน้า 25)

สัดส่วนเนื้อหาที่นำเสนอทางอินเทอร์เน็ต 1-29% เป็นประเภทการเรียนการสอนแบบใช้เว็บช่วย (Web-Facillited) วิชาที่ใช้เทคโนโลยีเว็บเพื่ออำนวยความสะดวกในการสอนวิชาที่เคยสอนในชั้นเรียนปกติใช้ระบบการจัดการวิชาหรือหน้าเว็บเพื่อนำเสนอคำอธิบายรายวิชา และการบ้าน เป็นต้น

สัดส่วนเนื้อหาที่นำเสนอทางอินเทอร์เน็ต 30-79 เป็นประเภทการเรียนการสอนแบบผสมผสาน (Blended/Hybrid) เป็นการนำเสนอเนื้อหาวิชาโดยผสมผสานวิธีออนไลน์และการเรียน

การสอนในชั้นเรียน เนื้อหาและกิจกรรมส่วนมากนำเสนอผ่านอินเทอร์เน็ต เช่น ระบบบริหารจัดการรายวิชา ห้องสนทนา และบางส่วนจัดอยู่ในห้องเรียนปกติ

สัดส่วนเนื้อหาที่นำเสนอทางอินเทอร์เน็ต 80-100% เป็นประเภทการเรียนการสอนแบบออนไลน์/แบบอีเลิร์นนิ่งนำเสนอเนื้อหาทั้งหมด หรือเกือบทั้งหมดทางออนไลน์หรือทางอินเทอร์เน็ต และโดยทั่วไปแล้ว ไม่มีการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนเลย

ผู้วิจัยกล่าวโดยสรุปได้ว่า ประเภทของการเรียนการสอนออนไลน์ มีทั้งการเรียนการสอนแบบใช้เว็บช่วย (Web-Facillited) การเรียนการสอนแบบผสมผสาน (Blended/Hybrid) และการเรียนการสอนแบบออนไลน์/แบบอีเลิร์นนิ่ง (E-Learning) ซึ่งการเรียนการสอนในทั้ง 3 ลักษณะนี้เป็น การนำเสนอเนื้อหาการจัดการเรียนการสอนผ่านทางออนไลน์ หรือทางอินเทอร์เน็ตเกือบทั้งหมด ส่วนมากจะไม่มีจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน

4.4 องค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอนออนไลน์

ถนอมพร เลหาจรัสแสง (2545, หน้า 30 - 40) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของ การจัดการเรียนรู้ด้วยเว็บไซต์ ไว้ดังนี้

1. เนื้อหา (Content) เป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดสำหรับการจัดการเรียนรู้ด้วยเว็บไซต์ คุณภาพของการเรียนการสอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเว็บไซต์ และการที่ผู้เรียนจะบรรลุวัตถุประสงค์ การเรียนในลักษณะนี้หรือไม่อย่างไร สิ่งสำคัญที่สุดก็คือเนื้อหาการเรียนซึ่งผู้สอนได้จัดทำให้แก่ผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนมีหน้าที่ในการใช้เวลาส่วนใหญ่ศึกษาเนื้อหาด้วยตนเองเพื่อทำการปรับเปลี่ยน (Convert) เนื้อหาสาระสนเทศที่ผู้สอนเตรียมไว้ให้เกิดเป็นความรู้โดยผ่านการคิดค้นวิเคราะห์อย่างมีหลักการและเหตุผลด้วยตัวผู้เรียนเอง คำว่า “เนื้อหา” ในองค์ประกอบแรกของการจัดการเรียนรู้ด้วยเว็บไซต์นี้ ไม่ได้จำกัดเฉพาะบทเรียนคอมพิวเตอร์ หรือ คอร์ส เท่านั้น แต่ยังหมายถึงส่วนประกอบสำคัญอื่น ๆ ที่ การจัดการเรียนรู้ด้วยเว็บไซต์ จำเป็นต้องมีเพื่อให้เนื้อหามีความสมบูรณ์องค์ประกอบของเนื้อหาที่สำคัญได้แก่

1.1 โหมดเพจหรือเว็บเพจแรกของเว็บไซต์ องค์ประกอบแรกของเนื้อหา ได้แก่โหมดเพจหรือเว็บเพจแรกของเว็บไซต์นั่นเอง ซึ่งการออกแบบโหมดเพจให้สวยงาม และตามหลักการออกแบบเว็บเพจเพราะการออกแบบเว็บเพจที่ดีเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะส่งผลให้ผู้เรียนมีความสนใจที่จะกลับมาเรียนมากขึ้นนอกจากความสวยงามแล้วในโหมดเพจยังต้องประกอบด้วย องค์ประกอบที่จำเป็นดังนี้

- คำประกาศ/คำแนะนำการเรียนทางการจัดการเรียนรู้ด้วยเว็บไซต์โดยรวม
- ระบบสำหรับใส่ชื่อผู้เรียนและรหัสลับสำหรับการเข้าใช้ระบบ (login)
- รายละเอียดเกี่ยวกับโปรแกรมที่จำเป็นสำหรับการเรียกดูเนื้อหาอย่างสมบูรณ์

- ชื่อหน่วยงานและวิธีการติดต่อกับหน่วยงานที่รับผิดชอบ
- วันที่และเวลาทำการปรับปรุงแก้ไขล่าสุด
- เคาน์เตอร์เพื่อนับจำนวนผู้เรียนที่เข้ามาเรียน

1.2 หน้าแสดงรายชื่อรายวิชา หลังจากที่มีผู้เรียนได้มีการเข้าสู่ระบบแล้วระบบจะแสดงรายชื่อวิชาทั้งหมดที่ผู้เรียนมีสิทธิ์จะเข้าเรียนในลักษณะการจัดการเรียนรู้ด้วยเว็บไซต์

1.3 เว็บเพจแรกของแต่ละรายวิชา

- คำประกาศ/คำแนะนำการเรียนทางการจัดการเรียนรู้ด้วยเว็บไซต์เฉพาะรายวิชา
- รายชื่อผู้สอน
- รายชื่อผู้เรียน
- ประมวลรายวิชา (Syllabus)
- ห้องเรียน (Classroom)
- เว็บเพจสนับสนุนการเรียน (Resources)
- ความช่วยเหลือ (Help)
- รายวิชาอื่น ๆ (Other Courses)
- เว็บเพจคำถามคำตอบที่พบบ่อย (FAQs)
- ลิงค์ไปยังส่วนของการจัดการเรียนการสอนด้านอื่น ๆ (Management)
- ลิงค์สำหรับติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น (Discussion)
- การออกจากระบบ (logout)

2. ระบบบริหารจัดการรายวิชา (Course Management System)

องค์ประกอบที่สำคัญมากเช่นกันสำหรับการจัดการเรียนรู้ด้วยเว็บไซต์ ได้แก่ระบบบริหารจัดการรายวิชา ซึ่งเป็นเสมือนระบบที่รวบรวมเครื่องมือ ซึ่งออกแบบไว้เพื่อให้ความสะดวกแก่ผู้ใช้ในการเกิดการกับการเรียนการสอนออนไลน์นั่นเอง ซึ่งผู้ใช้ในที่นี้อาจแบ่งได้เป็นสามกลุ่มได้แก่ ผู้สอน (Instructors) ผู้เรียน (Students) และผู้บริหารระบบเครือข่าย (Network Administrator)

3. โหมดการติดต่อสื่อสาร (Modes of Communication)

องค์ประกอบสำคัญของ e-Learning ที่ขาดไม่ได้อีกประการหนึ่งก็คือ การจัดให้ผู้เรียนสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้สอนวิทยากรผู้เชี่ยวชาญอื่น ๆ รวมทั้งผู้เรียนด้วยกันในลักษณะที่หลากหลาย และสะดวกต่อผู้ใช้กล่าวคือมีเครื่องมือที่จัดหาไว้ให้ผู้เรียนได้ใช้มากกว่าหนึ่งรูปแบบ รวมทั้งเครื่องมือเหล่านั้นจะต้องมีความสะดวกในการใช้ด้วยซึ่งเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ควรจัดหาให้ผู้เรียน ได้แก่

3.1 การประชุมทางคอมพิวเตอร์ ในที่นี้หมายถึงการประชุมทางคอมพิวเตอร์ทั้งในลักษณะของการติดต่อสื่อสารแบบต่างเวลา (Asymchronous) เช่น การแลกเปลี่ยนข้อความผ่านทาง

กระดานอิเล็กทรอนิกส์หรือที่รู้จักกันในชื่อของเว็บบอร์ด (Web board) เป็นต้น หรือในลักษณะของการติดต่อสื่อสารแบบเวลาเดียวกัน (Synchronous) เช่น การสนทนาออนไลน์หรือการค้นเค้นกันดีในชื่อของแชท (Chat) หรือบางทีระบบอาจจะให้มีการถ่ายทอดสัญญาณภาพและเสียงสด (Live broadcast) ผ่านทางเว็บไซต์ เป็นต้น

3.2 ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์เป็นองค์ประกอบสำคัญเพื่อให้ผู้เรียนสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้สอนหรือผู้เรียนอื่น ๆ ในลักษณะรายบุคคล การส่งงานและผลป้อนกลับให้ผู้เรียน ผู้สอนสามารถให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนเป็นรายบุคคล

4. แบบฝึกหัด/แบบทดสอบ

องค์ประกอบสุดท้ายของการจัดการเรียนรู้ด้วยเว็บไซต์ แต่ไม่ได้มีความสำคัญน้อยที่สุดแต่อย่างใด ได้แก่ การจัดให้ผู้เรียนมีโอกาสได้โต้ตอบกับเนื้อหาในรูปแบบของการทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบความรู้ ฉะนั้นจำเป็นจะต้องการจัดให้มีแบบฝึกหัดสำหรับผู้เรียน

เนื้อหาที่นำเสนอจำเป็นต้องมีการจัดหาแบบฝึกหัดสำหรับผู้เรียน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจไว้ด้วยเสมอ ทั้งนี้เพราะการจัดการเรียนรู้ด้วยเว็บไซต์ เป็นระบบการเรียนการสอนซึ่งเน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนเป็นสำคัญดังนั้นผู้เรียนจึงจำเป็นต้องมีแบบฝึกหัดเพื่อการตรวจสอบว่าตนเข้าใจและรอบรู้ในเรื่องที่ศึกษาด้วยตนเองมาแล้วเป็นอย่างดีหรือไม่อย่างไร อีกทั้งการทำแบบฝึกหัดจะทำให้ผู้เรียนทราบได้ว่าตนนั้นพร้อมสำหรับการทดสอบ การประเมินผลแล้วหรือไม่ ฉะนั้นจำเป็นจะต้องจัดให้มีแบบทดสอบผู้เรียน

แบบทดสอบสามารถอยู่ในรูปของแบบทดสอบก่อนเรียน ระหว่างเรียน หรือหลังเรียนก็ได้ สำหรับการจัดการเรียนรู้ด้วยเว็บไซต์แล้ว ระบบบริหารจัดการรายวิชาทำให้ผู้สอนสามารถสนับสนุนการออกข้อสอบของผู้สอนได้หลากหลายลักษณะกล่าวคือ ผู้สอนสามารถออกแบบการประเมินผลในลักษณะของอัตนัย ประนัย ถูกผิด การจับคู่ (ลากและวาง) การส่งข้อความให้เพื่อน ช่วยตรวจการส่งข้อความให้ครูผู้สอนตรวจ ฯลฯ นอกจากนี้ ยังทำให้ผู้สอนมีความสะดวกสบายในการจัดการสอบเพราะผู้สอนสามารถที่จะจัดทำข้อสอบ ในลักษณะของข้อสอบไว้เพื่อเลือกในการนำกลับมาใช้ หรือปรับปรุงแก้ไขใหม่ได้อย่างง่ายดาย

จินตวีร์ คล้ายสังข์ (2554, หน้า 11 - 26) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของเว็บไซต์ทางการศึกษาไว้ว่า องค์ประกอบของเว็บไซต์ทางการศึกษา องค์ประกอบของเว็บไซต์ทางการศึกษาที่สำคัญประกอบด้วย 3 องค์ประกอบพื้นฐาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ (Courseware) เป็นเนื้อหาสาระที่นำเสนอในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นสื่อประสม โดยเน้นการออกแบบที่ใช้วิธีการ กลยุทธ์ และการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนโดยทันทีในการนำเสนอ ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาได้ตามความต้องการ ตลอดจนอาจมี

แบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบเพื่อให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจ ทั้งนี้อาจยึดแนวทางของ learning object บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ (Courseware) ในรูปแบบของ Learning Objects เป็นสื่อการสอนในลักษณะบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ที่มีขนาดเล็ก สามารถนำกลับมาใช้ใหม่โดยการจัดเรียงลำดับเนื้อหาใหม่เกิดเป็นบทเรียนใหม่ โดยมีองค์ประกอบสำคัญในแต่ละ Learning คือ 1) วัตถุประสงค์การเรียนรู้ 2) หน่วยการเรียนรู้ และ 3) คุณลักษณะเด่นของ Learning Objects คือ เนื้อหาเป็นอิสระภายในตัวเอง สะดวกต่อการนำไปใช้และการปรับแก้ (content updated) สามารถใช้ซ้ำ (reusable) แบ่งปันแลกเปลี่ยนเนื้อหาระหว่างกัน (repository) ได้ผ่านระบบบริหารการเรียนการสอน (Learning Management System) อีกทั้งยังเป็นการลดปัญหาไฟล์ขนาดใหญ่และการปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาบทเรียนได้ยาก

2) การติดต่อสื่อสาร (Communication)

เครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ติดต่อสอบถามปรึกษาหารือ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เรียนและผู้สอน และระหว่างผู้เรียนกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนอื่น ๆ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารอาจแยกได้เป็นสองประเภท คือ แบบประสานเวลา (Synchronous) และแบบไม่ประสานเวลา (Asynchronous) เครื่องมือพื้นฐานที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารออนไลน์ที่เป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลายตั้งแต่อดีตและยังคงได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน ได้แก่ แชท โปรแกรมอีเล็กทรอนิกส์ กระดานอภิปรายและกระดานประกาศ ภายหลังได้รับอิทธิพลด้วยเครื่องมือติดต่อสื่อสารต่าง ๆ ของ www2.0 เทคโนโลยี เช่น บล็อก วิกี ทำให้การติดต่อสื่อสารมีความเป็นพลวัต (Dynamic) มากยิ่งขึ้น รายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้

แชท (Chat) เป็นการสื่อสารแบบประสานเวลา ซึ่งเหมาะกับการแลกเปลี่ยนสารสนเทศในกลุ่มเดียวกัน และสามารถทบทวนไฟล์การสนทนาของกลุ่มได้

โปรแกรมอีเล็กทรอนิกส์ (e-mail) เป็นสื่อการสอนแบบไม่ประสานเวลา ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้สอนหรือเพื่อนร่วมชั้นเรียนได้โดยส่งข้อความในรูปแบบจดหมาย พร้อมทั้งแนบไฟล์ไปยังพื้นที่ส่วนตัวของผู้รับ จึงสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับการปรึกษารายบุคคล การส่งงานและการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนก็ได้

อภิปรายและกระดานประกาศ (Discussion Board and Bulletin Board) เป็นการสื่อสารแบบไม่ประสานเวลา ซึ่งสนับสนุนให้ผู้สอนและผู้เรียนประกาศข้อความ ไฟล์และสารสนเทศ ในพื้นที่ที่ผู้สอนเตรียมไว้ให้ และผู้สอนและผู้เรียนสามารถโต้ตอบหรือดาวน์โหลดไฟล์เหล่านั้นได้ ซึ่งผู้เรียนสามารถติดตามการสนทนาโต้ตอบในประเด็นที่ต้องการได้

บล็อก (Blog) เป็นการสื่อสารแบบไม่ประสานเวลา ซึ่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนเขียนบันทึกการเรียนรู้ประจำวัน และเปิดโอกาสให้ผู้สอนและผู้ร่วมชั้นเรียนสามารถให้ข้อมูลป้อนกลับเสนอข้อคิดเห็นหรือคำแนะนำแนบไปกับบันทึกนั้นได้

วิกิ (Wiki) เป็นการสื่อสารแบบไม่ประสานเวลา โดยสนับสนุนให้ผู้เรียนและกลุ่มสามารถสร้างและแก้ไขเอกสารร่วมกัน ซึ่งสนับสนุนการเรียนแบบร่วมมือ ทางนี้กลุ่มผู้เรียนสามารถบันทึกและร่วมกันทำงานในพื้นที่ส่วนกลางร่วมกัน โดยผู้สอนอาจใช้เครื่องมือการติดต่อสื่อสารอื่นร่วมด้วย เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มได้ร่วมมืออภิปรายและตกผลึกความคิดได้

3) การประเมินผลการเรียน (Assessment and Evaluation)

ในการเรียนแบบผสมผสานบางรายวิชาจำเป็นต้องวัดระดับความรู้ก่อนเรียน (Pre-test) เพื่อให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนในบทเรียนหรือหลักสูตรที่เหมาะสมมากที่สุด ซึ่งทำให้การเรียนเกิดประสิทธิภาพสูงสุด เมื่อเข้าสู่บทเรียนในแต่ละหลักสูตรก็จะมี การสอบย่อยท้ายบท (Quiz) และการสอบใหญ่ก่อนที่จะจบหลักสูตร (Final Examination) ระบบจัดการเรียน การเรียนรู้ จะเรียกข้อสอบที่จะใช้มาจากระบบบริหารครั้งข้อสอบ ซึ่งเป็นข้อสอบย่อยที่รวมอยู่ในระบบจัดการ การเรียนรู้ โดยมีข้อสอบหลายรูปแบบให้ผู้สอนเลือกใช้ทั้งนี้โดยส่วนใหญ่แล้วระบบจัดการ การเรียนรู้ จะสามารถสร้างข้อสอบได้อย่างน้อยสี่รูปแบบ ได้แก่ แบบเลือกตอบ แบบถูกผิดแบบ เติมคำตอบ และแบบจับคู่ สิ่งสำคัญสำหรับการจัดการเรียนรู้และการประเมินผลก็คือการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน เรียนรู้

ผู้วิจัยกล่าวโดยสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอนออนไลน์หมายถึง เป็นการเรียนการสอนทางไกลที่ผู้สอนและผู้เรียนไม่ได้มีบริบทอยู่ในห้องเรียน เนื่องจากมีการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเข้ามาทดแทน โดยองค์ประกอบหลักของการจัดการเรียน การสอนออนไลน์ประกอบไปด้วยเนื้อหา (Content) เป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุด ระบบบริหารจัดการ รายวิชา (Course Management System) ซึ่งเป็นเสมือนระบบที่รวบรวมเครื่องมือ ซึ่งออกแบบไว้ เพื่อให้ความสะดวกแก่ผู้ใช้ในการเกิดการกับการเรียนการสอนออนไลน์ โหมดการติดต่อสื่อสาร (Modes of Communication) เป็นองค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้ด้วยเว็บไซต์ ที่ขาด ไม่ได้อีกประการหนึ่งก็คือ การจัดให้ผู้เรียนสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้สอนวิทยากรผู้เชี่ยวชาญอื่น ๆ รวมทั้งผู้เรียนด้วยกันในลักษณะที่หลากหลาย และแบบฝึกหัด/แบบทดสอบ ที่เป็นองค์ประกอบ สุดท้ายของ การจัดการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เป็นการจัดให้ผู้เรียนมีโอกาสได้โต้ตอบกับเนื้อหาในรูปแบบ ของการทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบความรู้ ดังนั้นองค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอน ออนไลน์จึงมีความสำคัญมากในการใช้จัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน

4.5 โครงสร้างเว็บไซต์ทางการศึกษา

จินตวีร์ คล้ายสังข์ (2554, หน้า 37 - 38) กล่าวถึงโครงสร้างเว็บไซต์ทางการศึกษา ไว้ว่าใน การจัดวางข้อมูลสาระสนเทศบนเว็บไซต์นั้น การจัดวางองค์ประกอบอย่างเป็นระบบการจัดลำดับ

เนื้อหาตามความสำคัญอย่างมีระเบียบ และการออกแบบเว็บไซต์อย่างมีสุนทรียภาพนั้น มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งโดยการจัดทำโครงสร้างเว็บไซต์ (site Structure) แบ่งออกเป็นสี่ประเภทตามแนวทางของ Lynch and Horton ดังนี้ 1) แบบขนาน (Linear) หรือแบบ Sequence 2) แบบไม่ขนาน (Non-linear) 3) แบบลำดับชั้น (Hierarchies) และ 4) แบบเว็บ (Web)

1) แบบขนาน (Linear) หรือแบบ Sequence เหมาะสำหรับเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาน้อย และมีโครงสร้างเนื้อหาที่ไม่ซับซ้อนโดยผู้พัฒนาต้องการให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาไปตามลำดับที่กำหนดไว้

2) แบบไม่ขนาน (Non-linear) เหมาะสำหรับเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาเสริมในบางหัวข้อ ผู้พัฒนาจึงพยายามจะออกแบบเว็บไซต์ให้ผู้เรียนสามารถเข้าไปศึกษาเนื้อหาเพิ่มเติมในหัวข้อนั้นๆ ได้

3) แบบลำดับชั้น (Hierarchies) เหมาะสำหรับเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาจำนวนมากและมีโครงสร้างเนื้อหาที่ซับซ้อนผู้พัฒนาจึงพยายามออกแบบเว็บไซต์ให้ผู้เรียนสามารถเข้าไปศึกษาเนื้อหาได้ง่ายยิ่งขึ้น

4) แบบเว็บ (Web) เหมาะสำหรับเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาซับซ้อน และมีความเชื่อมโยงระหว่างหัวข้อสูงมากผู้พัฒนาจึงออกแบบให้ผู้เรียนสามารถศึกษาเนื้อหา โดยการคิดเชื่อมโยงเนื้อหาในส่วนต่าง ๆ ได้ตามต้องการเป้าหมายของ การออกแบบในรูปแบบนี้ก็เพื่อที่จะใช้ประโยชน์จากศักยภาพของเว็บในเรื่องของการเชื่อมโยง แต่เมื่อพิจารณาถึงรูปแบบของผู้เรียนแล้วเว็บไซต์ลักษณะนี้อาจจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนขณะเรียนได้

ถนอมพร เลาหจรัสแสง (2545, หน้า 127 - 134) การออกแบบโครงสร้างเว็บไซต์การออกแบบ โครงสร้างเว็บไซต์ที่ได้รับความนิยมมากที่สุดคือการออกแบบโครงสร้างเว็บไซต์ออกเป็น 4 ลักษณะได้แก่ ลักษณะเรียงลำดับ (Scquences) ลักษณะกริด (Grid) ลักษณะลำดับชั้นสูง/ต่ำ (Hierarchies) และในลักษณะเว็บ (Web) ดังนี้

1. โครงสร้างลักษณะเรียงลำดับ (Scquences) วิธีการที่ธรรมดาที่สุดในการจัดระบบเนื้อหา คือ การวางเนื้อหาในลักษณะเรียงลำดับ การเรียงลำดับนี้อาจเรียงลำดับตามเวลา หรือปัจจัยอื่น ๆ เช่นจากทั่ว ๆ ไปถึงเจาะจง เรียงลำดับตัวอักษรเรียงตามประเภทของหัวข้อเนื้อหา ฯลฯ การเรียงลำดับในลักษณะเปิดไปเรื่อย ๆ นี้ เหมาะสมสำหรับเว็บไซต์สำหรับการสอนที่มีเนื้อหาไม่มากนักเพื่อบังคับให้ผู้เรียนเปิดหน้าเพื่อศึกษาเนื้อหาไปตามลำดับที่ตายตัว

2. โครงสร้างลักษณะกริด (Grid) การออกแบบในลักษณะกริดเป็นวิธีการที่เหมาะสมสำหรับเนื้อหาในลักษณะที่สามารถออกแบบให้คู่ขนานกันไปยกตัวอย่าง เช่น การสอนเนื้อหาวิชาประวัติศาสตร์ไทย ซึ่งเนื้อหาอาจแบ่งได้ตามเวลาหรือยุค เช่น ยุคสุโขทัย ยุคกรุงศรีอยุธยา ยุคกรุงธนบุรี และยุคกรุงรัตนโกสินทร์ นอกจากนี้อาจแบ่งเนื้อหาได้ตามหัวข้อทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง เช่น ด้านวัฒนธรรม ด้าน การปกครอง ด้านสังคมด้านการเมือง เป็นต้น อย่างไรก็ตามผู้เรียนอาจสับสน

กับการเข้าถึงเนื้อหาในลักษณะโครงสร้างแบบกริดได้หากผู้เรียนไม่ทราบถึงความสัมพันธ์ในโครงสร้างหัวข้อย่อยที่ใช้ร่วมกันอยู่ ดังนั้นโครงสร้างแบบกลีบนี้ น่าจะเหมาะกับผู้เรียนที่มีประสบการณ์ในหัวข้อนั้น ๆ พอสมควรหรือการใช้โครงสร้างแบบกลีบนี้อาจต้องออกแบบให้มีแผนที่เว็บไซต์ เพื่อให้ภาพของโครงสร้างเว็บไซต์ที่ชัดเจนแก่ผู้เรียน และโครงสร้างที่ลึกลงเกินไป ซึ่งหมายถึงโครงสร้างซึ่งทำให้ผู้เรียนจำเป็นต้องคลิกผ่านเมนูย่อยที่ซ่อนอยู่หลายต่อหลายครั้งจนกว่าจะพบเนื้อหาที่ต้องการอย่างไรก็ดีผู้ออกแบบไม่ควรบังคับให้ผู้เรียนต้องคลิกผ่านหน้าแล้วหน้าเล่าเพื่อที่จะเข้าสู่เนื้อหาที่ต้องการ

3. โครงสร้างลักษณะเว็บ (Web) การออกแบบโครงสร้างในลักษณะเว็บเป็นการออกแบบที่แทบจะไม่ได้มีกฎเกณฑ์ใด ๆ ในด้านของรูปแบบโครงสร้างเลยในโครงสร้างแบบเว็บจะเท่ากับการจำลองความคิดของคนที่มีจะมีความต่อเนื่องกัน (Flow) ไปเรื่อย ๆ ซึ่งเหมือนกับการอนุญาตให้ผู้ใช้เลือกเนื้อหาที่ต้องการเชื่อมโยงตามความถนัดความต้องการความสนใจ ฯลฯ ของตนเอง โครงสร้างในลักษณะเว็บจะเต็มไปด้วยลิงค์ที่มากมายทั้งกับเนื้อหาในเว็บไซต์เดียวกันหรือเว็บไซต์ภายนอกก็ตามแม้ว่าเป้าหมายของการจัดระบบโครงสร้างในลักษณะ web ก็เพื่อการใช้ประโยชน์จากศักยภาพการเชื่อมโยงของเว็บโครงสร้างในลักษณะนี้อาจส่งผลให้เกิดความสับสนต่อผู้เรียนได้มากที่สุด นอกจากนี้ ยังเป็นวิธีที่ยากที่สุดในการนำมาใช้จริงเพราะการเชื่อมโยงที่มากจะทำให้ผู้เรียนสับสนและหลงทางได้อย่างง่ายดายตายโครงสร้างในลักษณะนี้จะเหมาะสมที่สุดสำหรับเว็บไซต์เล็ก ๆ ซึ่งเต็มไปด้วยลิงค์และเหมาะสำหรับผู้เรียนที่มีประสบการณ์ในด้านเนื้อหาแล้วและต้องการเพิ่มความรู้ในหัวข้อนั้น ๆ ไม่ใช่เพื่อการทำความเข้าใจพื้นฐานของเนื้อหาใดเนื้อหาหนึ่ง ในการออกแบบโครงสร้างเว็บไซต์เราสามารถใช้อำนาจการนำเสนอเนื้อหามากกว่าหนึ่งโครงสร้างได้ อย่างไรก็ตามพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มักจะเข้าถึงเนื้อหาในลักษณะไม่เป็นเชิงเส้นตรง (non-linear) ดังนั้นผู้ออกแบบเว็บไซต์อาจไม่จำเป็นต้องจัดระบบการเรียงลำดับเว็บเพจให้ตายตัวเสมอไป

ดังนั้นผู้วิจัยขอสรุปโครงสร้างเว็บไซต์ทางการศึกษาหมายถึง การจัดวางองค์ประกอบอย่างเป็นระบบการจัดลำดับเนื้อหาตามความสำคัญอย่างมีระเบียบ และการออกแบบเว็บไซต์อย่างมีสุนทรียภาพ โครงสร้างเว็บไซต์เป็นส่วนสำคัญที่ผู้ออกแบบสร้างเว็บไซต์จะต้องคำนึงถึงเพราะโครงสร้างเว็บไซต์เป็นการจัดวางลำดับเนื้อหาการจัดวางของตำแหน่งเว็บต่าง ๆ ซึ่งทำให้ทราบว่าเว็บไซต์นี้ประกอบไปด้วยเนื้อหาอะไรบ้าง และเปรียบเสมือนเป็นการจำลองให้ผู้ใช้ออกแบบเว็บไซต์ได้เห็นรูปร่างหน้าตาของเว็บไซต์ได้ชัดเจนมากขึ้น โดยมีโครงหลักอยู่ 4 แบบ ได้แก่ 1) แบบขนาน (Linear) หรือแบบ Sequence 2) แบบไม่ขนาน (Non-linear) 3) แบบลำดับชั้น (Hierarchies) 4) แบบเว็บ (Web) โดยผู้วิจัยจะเลือกใช้โครงสร้างแบบขนาน และแบบไม่ขนาน เพื่ออำนวยความสะดวกจัดสร้างและลดความสับสนของผู้เรียนในการเรียนรู้

4.6 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ออนไลน์

กฤษณะ จันดาอาจ (2554) ได้พัฒนาบทเรียนบนเว็บ วิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยการอาชีพ ขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนบนเว็บวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบ มีค่าประสิทธิภาพ 84.56/81.22 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ที่ตั้งไว้ ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนด้วยบทเรียนบนเว็บสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียนบนเว็บอยู่ในระดับมากที่สุด และผลการประเมินทักษะปฏิบัติของนักศึกษาอยู่ในระดับพอใช้

วริศรา ธีรธัญปิยสุภกร (2555) ได้สร้างบทเรียนบนเว็บ เรื่อง การถ่ายทอดความคิด ในการแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสีกัน (วัฒนานครอุปถัมภ์) ผลการวิจัย พบว่าบทเรียนบนเว็บ เรื่อง การถ่ายทอดความคิดในการแก้ปัญหาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.83/81.83 สอดคล้องตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียน จากบทเรียนบนเว็บ เรื่องการถ่ายทอดความคิดในการแก้ปัญหาสูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดัชนีประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากบทเรียนบนเว็บ เรื่อง การถ่ายทอดความคิดในการแก้ปัญหา มีค่าเท่ากับ 0.67 หมายความว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.67 หรือนักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 67

ศิวพงษ์ สารรัตน์ (2559) ได้พัฒนาบทเรียนบนเว็บโดยใช้เทคนิคการสอนหมวกหกใบ ร่วมกับสแคฟโฟลด์ที่ส่งเสริมทักษะปฏิบัติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยสรุปว่า การประเมินคุณภาพบทเรียนบนเว็บโดยผู้เชี่ยวชาญมีระดับ ความคิดเห็นโดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X}=4.39$, S.D.=0.58) บทเรียนบนเว็บ โดยใช้เทคนิคการสอนหมวกหกใบร่วมกับสแคฟโฟลด์ที่ ส่งเสริมทักษะปฏิบัติที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์เมกุยแกนส์ เท่ากับ 1.07 ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 คะแนนทักษะปฏิบัติของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วย บทเรียนบนเว็บอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.53$, S.D.=0.55)

ัญญา ไบบาง (2560) ได้พัฒนาบทเรียนช่วยสอนบนเว็บร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัติ รายวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.44/82.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ที่ตั้งไว้ 80/80 ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บสูงกว่าก่อนเรียน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ผลการประเมินทักษะปฏิบัติของผู้เรียนมีค่าร้อยละ 88.13 และผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก

จากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้บนเว็บไซต์ดังกล่าวสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้บนเว็บไซต์ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ ส่งเสริมให้การเรียนการสอนเกิดความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาการเรียน ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลการเรียนรู้ดีขึ้นกว่าการเรียนตามปกติ อีกทั้งการจัดการเรียนรู้บนเว็บไซต์สามารถนำไปบูรณาการกับวิธีการสอนแบบต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
3. แบบแผนการทดลอง
4. ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลวิจัย
5. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
6. การสร้างเครื่องมือและการหาประสิทธิภาพเครื่องมือ
7. การเก็บรวบรวมข้อมูล
8. การวิเคราะห์ข้อมูล
9. สถิติที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนหล่มเก่า-พิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 จำนวน 333 คน

1.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 คัดเลือกด้วยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 1 ห้อง มีนักเรียน 40 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ ผ่านเว็บไซต์

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดี

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์

แบบแผนการทดลอง

ผู้วิจัยใช้การทดลองแบบกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One group pretest-Posttest Design) (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, 2544, หน้า 107) ดังตาราง 3

ตาราง 3 แสดงแบบแผนการทดลองแบบ One group pretest-Posttest Design

ทดสอบก่อน	ทดลอง	ทดสอบหลัง
T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

T ₁	แทน	Pretest ของกลุ่มทดลอง
X	แทน	การเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์
T ₁	แทน	Posttest ของกลุ่มทดลอง

ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 เป็นระยะเวลา 12 ชั่วโมง โดยทำการปฐมฤทธิเทศการใช้บทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย ทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (Pretest) จำนวน 1 ชั่วโมง แล้วจึงดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 10 ชั่วโมง จากนั้นทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (Posttest) และทำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 1 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.1 บทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย

5.2 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย

5.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย

5.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย

การสร้างเครื่องมือและการหาประสิทธิภาพเครื่องมือ

6.1 บทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย

ผู้วิจัยนำบทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าโดยประยุกต์ตามรูปแบบการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ทางการศึกษาของจินตวีร์ คล้ายสังข์ (2554, หน้า 26 - 36) มีขั้นตอนดังนี้

6.1.1 ขั้นวิเคราะห์ (Analysis)

ผู้วิจัยศึกษาระยะและมาตรฐานการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทยจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีสอนและการวัดและประเมินผล รวมถึงกำหนดจุดประสงค์ ศึกษารูปแบบการสอนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ และศึกษาหนังสือ เอกสารเว็บไซต์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเว็บไซต์ทางการศึกษา เพื่อศึกษารูปแบบในการนำเสนอ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เตรียมออกแบบบทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

6.1.2 ขั้นตอนออกแบบ (Design)

6.1.2.1 นำข้อมูลที่ได้จากศึกษามากำหนดเป็นสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และกำหนดการจัดลำดับชั้นของเนื้อหา

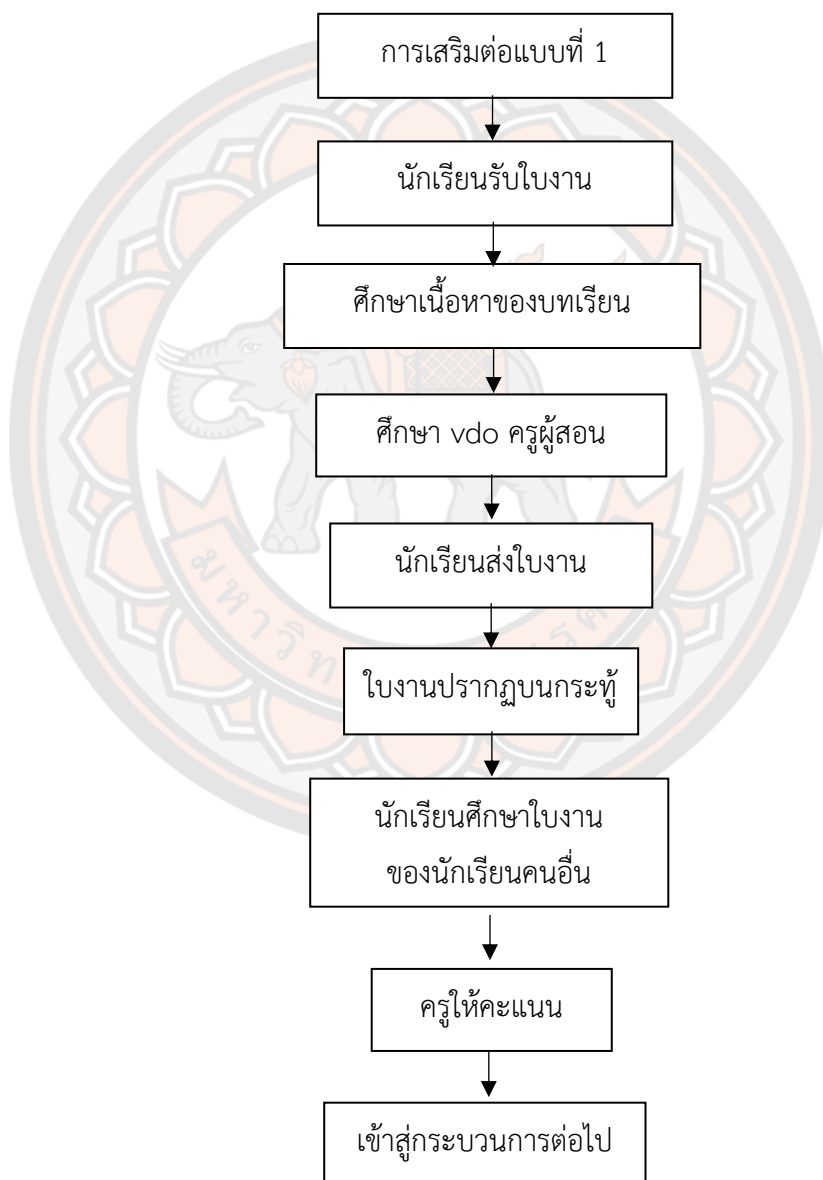
6.1.2.2 ศึกษาการสร้างบทเรียนบนเว็บไซต์ และการเรียนการสอนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

6.1.2.3 กำหนดรูปแบบบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้วิจัยประยุกต์ใช้โครงสร้างถนอมพร เลาทจรสแสง (2545, หน้า 71) ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1. โครงสร้างลักษณะเรียงลำดับ (Sequences) 2. โครงสร้างลักษณะกริด (Grid) 3. โครงสร้างลักษณะเว็บ (Web)

6.1.2.4 ศึกษาการเรียนการสอนแบบเสริมต่อการเรียนรู้จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

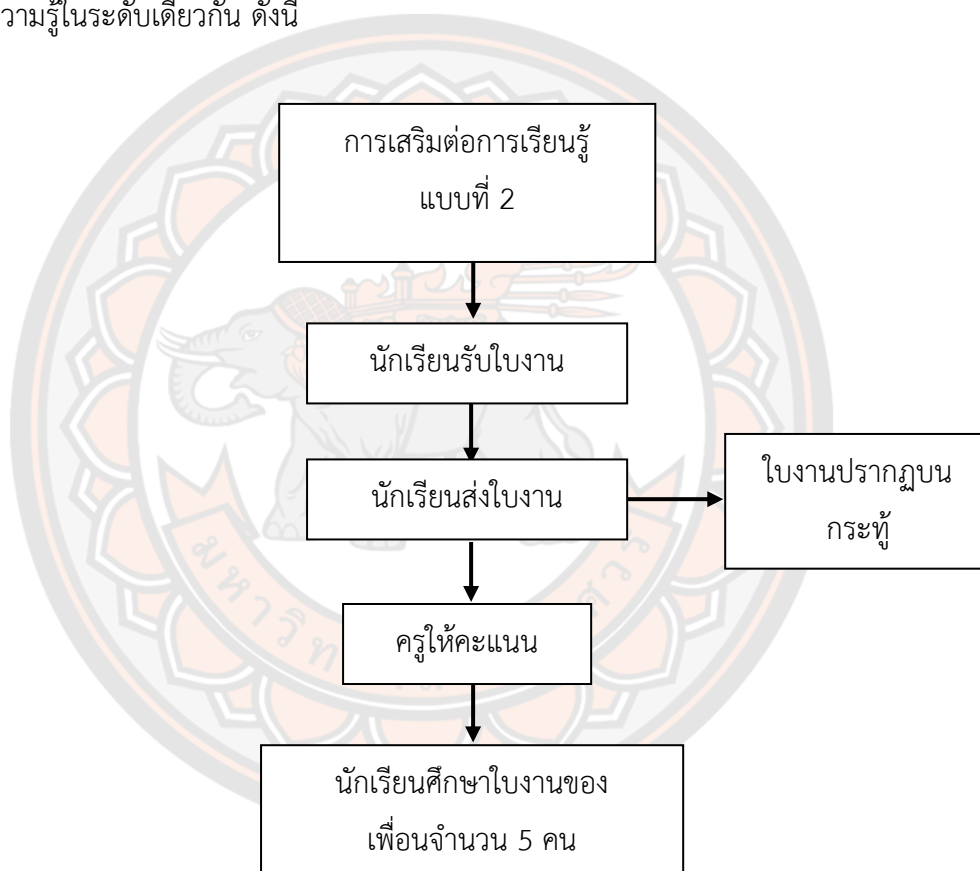
6.1.2.5 กำหนดรูปแบบบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์
ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กระบวนการการเสริมต่อการเรียนรู้
ทั้งหมด 4 กระบวนการ ดังนี้

กระบวนการที่ 1 การเรียนรู้จากผู้ที่มีความรู้มากกว่า โดยออกแบบโครงสร้างและองค์
ประกอบของระบบการเสริมต่อการเรียนรู้แบบที่ 1 การเรียนรู้จากผู้ที่มีความรู้มากกว่า ดังนี้

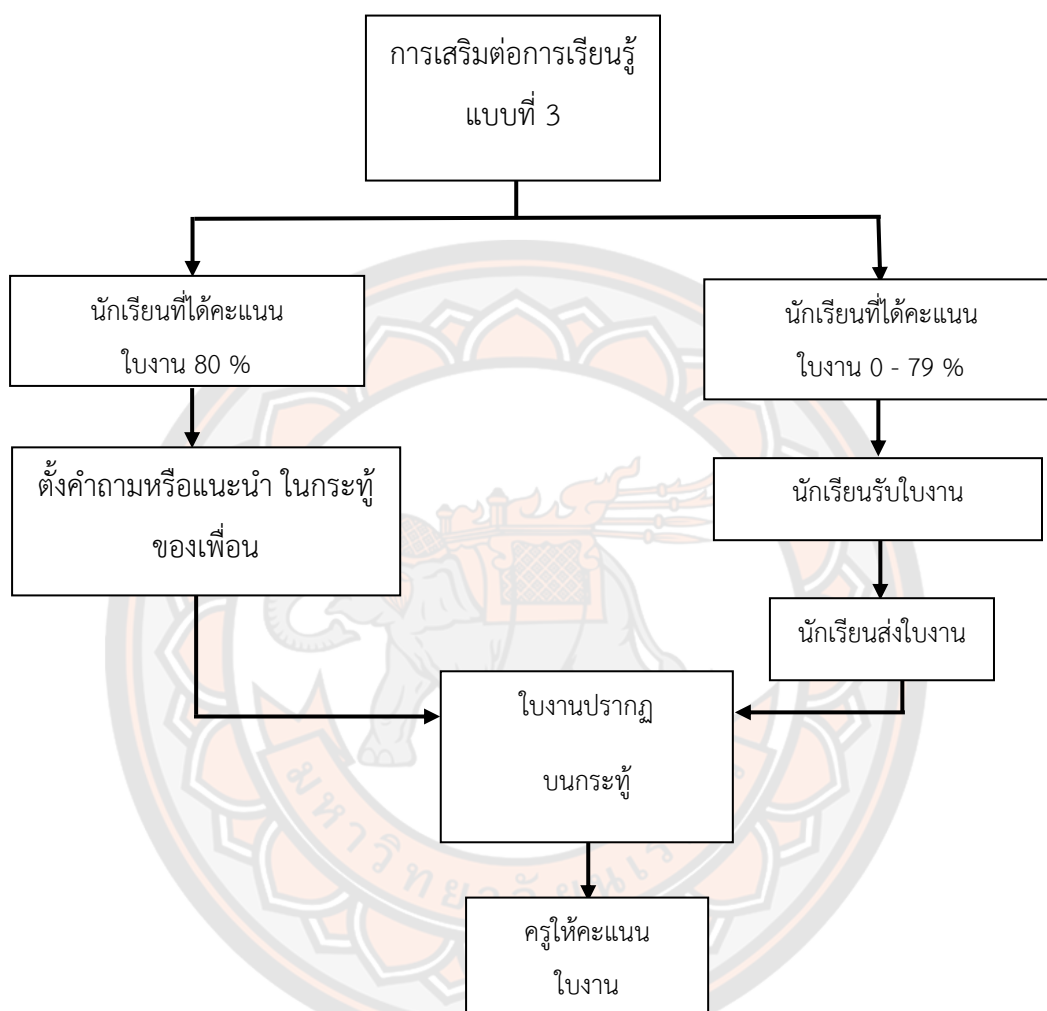
ในกระบวนการที่ 1 การเรียนรู้จากผู้ที่มีความรู้มากกว่า เมื่อนักเรียนเข้าสู่กระบวนการเรียนระบบทำการส่งใบงานให้นักเรียน หลังจากนั้นนักเรียนจะศึกษาเนื้อหา และชมวิดีโอบันทึกการสอนของครูผู้สอน โดยผู้ที่มีความรู้มากกว่า คือ ครูผู้สอน โดยใช้เป็นการบันทึกวิดีโอ เพื่อง่ายต่อการใช้งานในเว็บไซต์ หลังจากนั้นนักเรียนศึกษาเนื้อหาสำเร็จ ทำใบงานและส่งใบงาน ครูให้คะแนนใบงาน

กระบวนการที่ 2 การเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนร่วมชั้นที่มีความรู้ในระดับเดียวกัน โดยออกแบบโครงสร้างและองค์ประกอบของระบบการเสริมต่อการเรียนรู้แบบที่ 2 การเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนร่วมชั้นที่มีความรู้ในระดับเดียวกัน ดังนี้

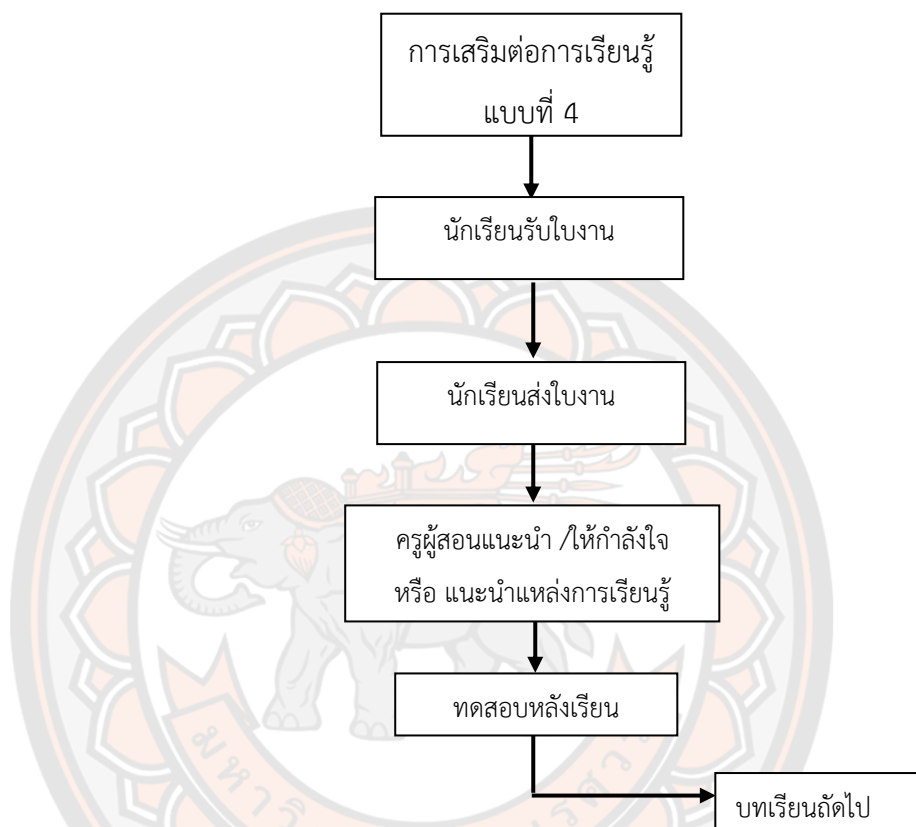
ในกระบวนการที่ 2 การเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนร่วมชั้นที่มีความรู้ในระดับเดียวกัน คือ การเรียนรู้จากใบงานของเพื่อนในห้องเรียนซึ่งจะปรากฏให้ศึกษาในหน้ากระดาน โดยนักเรียนจะต้องศึกษา จำนวน 5 ใบงาน เพื่อเป็นเงื่อนไขในการเข้าสู่ กระบวนการเรียนรู้ขั้นต่อไป

กระบวนการที่ 3 การเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนที่มีความรู้ต่ำกว่า โดยออกแบบโครงสร้างและองค์ประกอบของระบบการเสริมต่อการเรียนรู้แบบที่ 3 การเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนที่มีความรู้ต่ำกว่า ดังนี้

ในกระบวนการที่ 3 การเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนที่มีความรู้ต่ำกว่า ในกระบวนการนี้ระบบ จะทำการแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม จากการให้คะแนนของครูจากในส่วนกระบวนการที่ 2 การเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนร่วมชั้นที่มีความรู้ในระดับเดียวกัน ได้แก่ นักเรียนที่ได้คะแนนใบงานร้อยละ 80 ขึ้นไปและนักเรียนที่ได้คะแนนใบงานร้อยละ 0 - 79 โดยนักเรียนที่ได้คะแนนใบงานร้อยละ 80 ขึ้นไป จะไม่ได้รับใบงาน แต่จะต้องตั้งคำถามหรือแนะนำในกระทุ้ง โดยการตั้งคำถามหรือแนะนำในกระทุ้งจะมีการให้คะแนน ส่วนนักเรียนที่ได้คะแนนใบงานร้อยละ 0 - 79 จะได้รับใบงาน

กระบวนการที่ 4 การเรียนรู้ด้วยตนเองโดยยึดการฝึกปฏิบัติและกลยุทธ์ของตนเองหรือการพูดกับตนเอง โดยออกแบบโครงสร้างและองค์ประกอบของระบบการเสริมต่อการเรียนรู้แบบที่ 4 การเรียนรู้ด้วยตนเองโดยยึดการฝึกปฏิบัติและกลยุทธ์ของตนเองหรือการพูดกับตนเอง ดังนี้

ในกระบวนการที่ 4 การเรียนรู้ด้วยตนเองโดยยึดการฝึกปฏิบัติและกลยุทธ์ของตนเองหรือการพูดกับตนเอง ในกระบวนการนี้นักเรียนทุกคนจะได้รับใบงาน เป็นใบงานให้นักเรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับความรู้ที่นักเรียนในศึกษาหรือข้อสงสัยที่นักเรียนยังไม่ได้คำตอบที่ชัดเจน โดยครูผู้สอนแนะนำแหล่งการเรียนรู้ให้นักเรียนไปศึกษาเพื่อเติมหรือให้คำตอบในส่วนที่นักเรียนไม่เข้าใจ หลังจากนั้นทำแบบทดสอบหลังเรียน

ตาราง 4 แสดงบทบาทหน้าที่ของครูในการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding)

วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้	แนวทางการเสริมต่อการเรียนรู้	สถานการณ์หรือเงื่อนไขในการเสริมต่อการเรียนรู้
1) ลดความสับสนของผู้เรียนโดยมีการชี้แจงขั้นตอน ทีละขั้น ๆ ให้ชัดเจน เพื่อให้ทำงานสำเร็จลุล่วง	1. กำหนดรายละเอียดของขั้นตอนให้ชัดเจน 2. ชี้แจงขั้นตอนแต่ละขั้นตอนให้ผู้เรียนเข้าใจ และปฏิบัติไปในทางเดียวกัน	1. กรณีผู้เรียนใช้เว็บไซต์ครั้งแรก 2. กรณีนักเรียนมีความสับสน ในส่วนของขั้นตอนการจัดการเรียนรู้
2) ชี้แจงวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนเข้าใจ ไม่ปล่อยให้ผู้เรียนสงสัยวัตถุประสงค์หรือความสำคัญของกิจกรรมนั้น ๆ	1. อธิบายวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ให้ชัดเจน 2. ชักถามข้อสงสัยของนักเรียน เพื่ออธิบายเพิ่มเติม	1. กรณีผู้เรียนเข้าบทเรียนครั้งแรก 2. กรณีผู้เรียนไม่เข้าใจกิจกรรมใด ๆ ของการจัดการเรียนรู้
3) ส่งเสริมให้ผู้เรียนจดจำต่องานที่ทำ ตระหนักต่อวัตถุประสงค์ที่บทเรียนต้องการ และผู้เรียนสามารถคิดหาหรือสร้างทางเลือกของตนเองเพื่อไปสู่เป้าหมายนั้น ๆ	1. ชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจความสำคัญของบทเรียน 2. ชี้แจงให้ผู้เรียนมองให้ความสำเร็จเมื่อจบบทเรียน	1. กรณีนักเรียนเป้าหมายในการทำกิจกรรม
4) แจ้งผู้เรียนให้ทราบถึงการประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจอย่างชัดเจนว่าจะต้องทำอะไรในการเรียนนี้	1. ชี้แจงเกณฑ์การประเมินอย่างละเอียด 2. ระบุขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ให้ชัดเจน	1. กรณีผู้เรียนเข้าบทเรียนครั้งแรก 2. กรณีที่ผู้เรียนมีข้อสงสัยในการคิดคะแนนของแต่ละกิจกรรม
5) มีการแนะนำผู้เรียนถึงแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณค่าหรือเตรียมแหล่งการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เพื่อลดความสับสน ความกังวล ยุ่งยาก และการเสียเวลา	1. แนะนำแหล่งการเรียนรู้ เช่น Youtube เรื่อง ภาพพจน์ เว็บไซต์อื่น ๆ	1. กรณีผู้เรียนต้องการศึกษาเพิ่มเติม 2. กรณีผู้เรียนมีความสับสนในเนื้อหา

วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้	แนวทางการเสริมต่อการเรียนรู้	สถานการณ์หรือเงื่อนไขในการเสริมต่อการเรียนรู้
6) จัดให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้อีกครั้งก่อนระหว่างผู้เรียนหรือผู้สอนอาจเสนอประเด็น คำแนะนำ เพื่อเป็นแนวทางให้แก่ผู้เรียนในการเข้าถึงเรื่องที่เรียนได้ด้วยตนเอง	1. คอยให้คำแนะนำผู้เรียนในห้องกระทุ้ไ้งาน 2. จัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เช่น ห้องที่มีไ้งานและมีการถามตอบ	1. กรณีผู้เรียนเกิดข้อสงสัยในเนื้อหาที่กำลังจะศึกษา 2. กรณีผู้เรียนต้องการศึกษาเพิ่มเติม
7) ให้ความรู้ผู้เรียนได้มีระยะเวลาสำหรับศึกษากระบวนการเรียนรู้ในสิ่งใหม่ ๆ	1. จัดสรรเวลาให้เหมาะสมในแต่ละกระบวนการ	1. กรณีผู้เรียนไม่สามารถทำงานให้สำเร็จตามเวลาที่กำหนด
8) เสริมต่อการเรียนรู้ อาจทำได้โดยการสอนให้ช้าลง ซึ่งอาจได้ผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวัง	1. มีการเพิ่มเวลาหรือปล่อยให้ผู้เรียนได้ทำไ้งานเลยเวลาที่กำหนดบ้าง	1. กรณีผู้เรียนไม่สามารถทำงานให้สำเร็จตามเวลาที่กำหนด
9) มีการกระตุ้น ชมเชย ตั้งคำถาม และให้ผู้เรียนบอกความก้าวหน้าของตนเอง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมุ่งมั่นสู่เป้าหมาย	1. ให้คำชมเชยผู้เรียนทุกครั้งที่ผู้เรียนทำงานสำเร็จ 2. ส่งสติ๊กเกอร์เป็นกำลังใจให้ผู้เรียน 3. แจ้งความก้าวหน้า เพื่อสร้างกำลังใจ	1. กรณีผู้เรียนทำงานสำเร็จ 2. กรณีผู้เรียนเกิดความไม่มั่นใจในการทำงาน 3. กรณีผู้เรียนเบื่อหน่ายในการทำกิจกรรม
10) เผ้าสังเกตความก้าวหน้าของผู้เรียน จากการให้ผลย้อนกลับ (Feedback) ให้ผู้เรียนสรุปว่าอะไรที่สำเร็จลุล่วงแล้ว และอะไรที่ยังไม่สำเร็จ และอะไรที่ผู้เรียนยังต้องทำต่อไป ซึ่งจะ ทำให้ผู้เรียนตระหนักในความก้าวหน้าของตนเอง	1. ตรวจสอบเช็คความก้าวหน้าของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ 2. กระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ	1. กรณีผู้เรียนขาดหายจากการทำกิจกรรม 2. กรณีผู้เรียนเบื่อหน่ายในการทำกิจกรรม

วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้	แนวทางการเสริมต่อการเรียนรู้	สถานการณ์หรือเงื่อนไขในการเสริมต่อการเรียนรู้
11) สร้างบรรยากาศอันอบอุ่นปลอดภัย ส่งเสริมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้นำเสนอความคิด	1. ให้คำปรึกษาและให้กำลังใจผู้เรียน 2. กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงออกทางความคิด	1. กรณีผู้เรียนมีข้อสงสัย 2. กรณีผู้เรียนต้องการแสดงความคิดเห็น

6.1.2.6 ออกแบบแบบฝึกหัดหลังเรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหาภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยเนื้อหาเรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทยอ้างอิงจาก หนังสือวรรณคดีและวรรณกรรม ภาสกร เกิดอ่อน และคณะ (2559, หน้า 11 - 13) มีเนื้อหาดังนี้

ตาราง 5 แสดงจำนวนเนื้อหาและชื่อเรื่อง

เนื้อหาที่	ชื่อเรื่อง
1	ความหมายและคุณค่าของภาพพจน์ในวรรณคดี
2	อุปมา
3	อุปลักษณ์
4	บุคคลวัต
5	อติพจน์
6	อรรถวิภาษ
7	วิภาษ
8	สัทพจน์
9	นามนัย
10	สัญลักษณ์

6.1.3 ขั้นการสร้างและพัฒนา (Development)

6.1.3.1 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างบทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย ตามผังดำเนินเรื่องที่ได้ออกแบบไว้

6.1.3.2 ผู้วิจัยนำบทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดี ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและความเหมาะสมของสื่อต่าง ๆ

6.1.3.3 ผู้วิจัยนำบทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย ที่แก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

ท่านที่ 1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติพงษ์ พุ่มพวง

ท่านที่ 2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กฤษยากาญจน์ โตพิทักษ์

ท่านที่ 3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ขวัญชนก นัยจรรย์

เพื่อประเมินความสอดคล้องเหมาะสม โดยใช้วิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยพิจารณาคัดเลือกจากค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ทั้งนี้พบว่าบทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย มีความสอดคล้องเหมาะสมในทุก ๆ รายการ โดยรายการที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ได้แก่ ส่วนของเนื้อหาของบทเรียนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ สื่อมีเงื่อนไขเป็นไปตามทฤษฎีการเสริมต่อการเรียนรู้ การออกแบบบทเรียนมีความยืดหยุ่นสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล สื่อที่ใช้มีความเหมาะสมสบายตา และความยากง่ายในการใช้งานโปรแกรมมีค่า รองลงมาเป็นรายการที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.67 ได้แก่ เนื้อหาที่มีความถูกต้องชัดเจนตามสาระวิชา การจัดลำดับตามความยากง่ายมีความเหมาะสม ขนาดตัวอักษร สีตัวอักษร อ่านง่าย และสีพื้นมีความเหมาะสม ปุ่มควบคุมบทเรียนใช้งานง่ายและสื่อความหมายได้ชัดเจน และการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับบทเรียน ทั้งนี้ได้รับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้เชี่ยวชาญ คือให้พัฒนาในส่วนของปุ่มควบคุมต่าง ๆ ให้มีขนาดหรือลักษณะที่มองเห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้น (ภาคผนวก ข)

6.1.3.4 นำคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญเสนอต่อประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

6.1.3.5 นำบทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย ทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยทดลองกับกลุ่ม 1:1 มีนักเรียนแบ่งเป็นระดับ เก่ง กลาง และอ่อน จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ เวลาในการจัดกิจกรรม และเนื้อหาของกิจกรรม โดยซักถามนักเรียนขณะทำกิจกรรมได้ผลว่า ด้านเนื้อหา มีเนื้อหาครบ สั้นกระชับเข้าใจง่าย แต่ยังมีขาดตัวอย่างที่จะทำให้ นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น ด้านภาษา คำถามที่ใช้มีความเป็นทางการมากเกินไป ทำให้นักเรียนเข้าใจได้ยาก ด้านเวลานักเรียนทำกิจกรรมสำเร็จตามเวลาที่กำหนด (ภาคผนวก ง) จากนั้นนำไปทดลองใช้กับทดลองใช้กลุ่ม 1:10 จำนวน 9 คน แบ่งเป็นระดับ เก่ง 3 คน กลาง 3 คน และอ่อน 3 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ (E_1/E_2) พบว่ามีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.44/78.51 ซึ่งเป็นไม่ไปตามเกณฑ์ 80/80 (ภาคผนวก จ) นำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดลองใช้กลุ่ม 1:100 มีนักเรียนจำนวน 32 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ (E_1/E_2) พบว่ามีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.84/80.46 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 (ภาคผนวก ข)

6.1.3.6 นำบทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์
ในวรรณคดีไทยฉบับจริงไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

6.2 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย มีลำดับขั้นตอนการสร้างดังนี้

6.2.1 ศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทยจากหลักสูตร
สถานศึกษาโรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคม เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีสอนและ
การวัดและประเมินผล รวมถึงกำหนดจุดประสงค์

6.2.2 กำหนดเนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของแผนการเรียนรู้แต่ละแผนให้
สอดคล้องกับระยะเวลาที่เหมาะสม รวมไปถึงการวัดและประเมินผล

6.2.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย จำนวน 10 แผน
ระยะเวลาในการสอน 12 คาบ คาบละ 50 นาที ดังนี้

ตาราง 6 แสดงแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	ชื่อเรื่อง	จำนวนเวลา (ชั่วโมง)
1	ปฐมนิเทศ	1
2	ความหมายและคุณค่า	1
3	ภาพพจน์ชนิดอุปมา	1
4	ภาพพจน์ชนิดอุปลักษณ์	1
5	ภาพพจน์ชนิดบุคคลวัต	1
6	ภาพพจน์ชนิดอติพจน์	1
7	ภาพพจน์ชนิดอรรถวิภาษ	1
8	ภาพพจน์ชนิดวิภาษ	1
9	ภาพพจน์ชนิดสัทพจน์	1
10	ภาพพจน์ชนิดนามนัย	1
11	ภาพพจน์ชนิดสัญลักษณ์	1
12	ปัจฉิมนิเทศ	1
รวม		12

โดยแต่ละแผนจะประกอบด้วย มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้สาระ
การเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้

ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรม ดังนี้ 1) ชั่วโมงที่ 1 เป็นการแจ้งจุดประสงค์ วิธีการใช้เครื่องมือ และทดสอบก่อนเรียน 2) ชั่วโมงที่ 2 – 11 จะเป็นการจัดกิจกรรมที่มีรูปแบบเหมือนกันคือ ให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าจากเว็บไซต์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 3) ชั่วโมงที่ 12 เป็นการสรุปความรู้ ทำแบบทดสอบหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ

6.2.4 ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และความเหมาะสมของกิจกรรม การเรียนการสอน การใช้สื่อ และองค์ประกอบอื่น ๆ

6.2.5 ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย ที่แก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

ท่านที่ 1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติพงษ์ พุ่มพวง

ท่านที่ 2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กฤษยากาญจน์ โตพิทักษ์

ท่านที่ 3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ขวัญชนก นัยเจริญ

เพื่อประเมินความสอดคล้องเหมาะสม ของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้วิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยพิจารณาคัดเลือกจากค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย มีความสอดคล้องเหมาะสมในทุก ๆ ด้าน โดยด้านที่ 1 สำคัญ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ด้านที่ 2 ตัวชี้วัด มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ด้านที่ 3 จุดประสงค์การเรียนรู้ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ด้านที่ 4 สารการเรียนรู้ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.67 ด้านที่ 5 กิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ด้านที่ 6 สื่อและแหล่งเรียนรู้ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ด้านที่ 7 การวัดและประเมินผล มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ทั้งนี้ได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ ให้ปรับปรุงกิจกรรมให้มีความกระชับและผู้เรียนสามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมได้ทุกคน (ภาคผนวก ค)

6.2.8 นำคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญเสนอต่อประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

6.2.9 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับจริง เพื่อไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

6.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย

6.3.1 ศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทยจากหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคม เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย

6.3.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ชุด จำนวน 45 ข้อ

6.3.3 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยาลัยนพนธ์ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด รวมไปถึงภาษาที่ใช้ และความเหมาะสมของตัวเลือกและตัวลวง

6.3.4 นำแบบทดสอบที่ผ่านการพิจารณาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยาลัยนพนธ์ที่แก้ไข แล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

ท่านที่ 1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติพงษ์ พุ่มพวง

ท่านที่ 2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กฤตยาภาณุจัน โตพิทักษ์

ท่านที่ 3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ขวัญชนก นัยเจริญ

เพื่อประเมินความเที่ยงตรงตามเนื้อหา มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด รวมไปถึงภาษาที่ใช้ และความเหมาะสมของตัวเลือกและตัวลวง โดยถือความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของผู้เชี่ยวชาญมากกว่า หรือ เท่ากับ 0.50 ขึ้นไป ถือว่าใช้ได้ โดยกำหนดคะแนนความเห็นดังนี้

+1	=	แน่ใจว่าเป็นข้อสอบวัดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
0	=	ไม่แน่ใจว่าเป็นข้อสอบวัดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่ระบุไว้
-1	=	แน่ใจว่าข้อสอบไม่ได้วัดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่ระบุไว้

6.3.6 นำแบบทดสอบที่ผ่านการพิจารณา จำนวน 45 ข้อ และนำไปทดลองใช้กับ กลุ่มที่ไม่ใช่ตัวอย่าง

6.3.7 ตรวจคำตอบ โดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด หรือไม่ตอบ ให้ 0 คะแนน

6.3.8 นำผลการตรวจมาวิเคราะห์เป็นรายข้อ เพื่อหาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) คัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่าย (P) ค่าอยู่ระหว่าง .20 - .80 ในส่วนของอำนาจจำแนก (r) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.2 - 1.0 โดยมีจำนวนข้อสอบทั้งหมด 45 ข้อ พิจารณาจากความเหมาะสมด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ พบว่าข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง .20 - .80 จำนวน 30 ข้อ ข้อสอบอีกจำนวน 15 ข้อ ไม่อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม และข้อสอบที่มีอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.2 - 1.0 จำนวน 30 ข้อ ข้อสอบอีกจำนวน 15 ข้อไม่อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม ดังนั้นผู้วิจัยจึงคัดเลือกข้อสอบไว้จำนวน 30 ข้อ โดยพิจารณาจากความเหมาะสมของค่าความยากง่าย (P) และอำนาจจำแนก (r) จากนั้นหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบตามวิธีของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (KR20) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งฉบับเท่ากับ 0.88 (ภาคผนวก ข)

6.3.9 จัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับจริง เพื่อไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

6.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย

การสร้างแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

6.4.1 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

6.4.2 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้น จำนวน 29 ข้อ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและสอดคล้องกับการใช้สื่อและองค์ประกอบอื่น ๆ

6.4.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่
 ท่านที่ 1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติพงษ์ พุ่มพวง
 ท่านที่ 2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กฤตยากาญจน์ โตพิทักษ์
 ท่านที่ 3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ขวัญชนก นัยเจริญ

เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และสอดคล้องกับการใช้สื่อ และองค์ประกอบอื่น ๆ โดยถือความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของผู้เชี่ยวชาญมากกว่า หรือเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป ถือว่าใช้ได้ โดยกำหนดคะแนนความเห็นดังนี้

+1	=	แน่ใจว่าเป็นข้อสอบถามที่สอดคล้องกับเครื่องมือและเนื้อหา
0	=	ไม่แน่ใจว่าเป็นข้อสอบถามที่สอดคล้องกับเครื่องมือและเนื้อหา
-1	=	แน่ใจว่าข้อสอบถามไม่ได้สอดคล้องกับเครื่องมือและเนื้อหา

6.4.4 วิเคราะห์คะแนนความสอดคล้องโดยพิจารณาดัชนีไม่ต่ำกว่า 0.5 ขึ้นไป โดยหมายความว่าข้อสอบถามที่สอดคล้องกับเครื่องมือและเนื้อหา พบว่าค่าเฉลี่ย IOC ของแบบสอบถามความพึงพอใจมีดัชนีเป็น 1 จำนวน 17 ข้อ ดัชนีเป็น 0.6 จำนวน 6 ข้อ ดัชนีเป็น 0.3 จำนวน 6 ข้อ และได้ตัดข้อสอบถามที่ดัชนีต่ำกว่า 0.5 ออกจำนวน 6 ข้อ คงเหลือไว้จำนวน 23 ข้อ (ภาคผนวก ก)

6.4.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

6.4.6 จัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจฉบับจริง เพื่อไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง
 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการสอนด้วยตนเอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคม อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ จำนวน 40 คน ซึ่งมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ก่อนเรียนด้วยบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ดำเนินการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 ข้อ และบันทึกผลคะแนนเพื่อนำไปคำนวณค่าทางสถิติ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง ในแผนการจัดการเรียนรู้ 1

2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2-11 ตามลำดับ โดยสอนครั้งละ 1 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง ประเมินการทำกิจกรรมระหว่างเรียนและทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ทุกแผน

3. ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนเมื่อทำการสอนครบทั้ง 10 แผน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นชุดเดียวกับที่ ใช้ทดสอบก่อนเรียน แล้วตรวจผลการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

4. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนโดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเมื่อการทดลองสิ้นสุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพเครื่องที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1.1 บทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1.1.1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยการประเมินความเหมาะสมเป็นมาตราวัด 5 ระดับ

1.1.2 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยใช้สถิติค่าร้อยละหาค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2

1.2 คุณภาพของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.2.1 วิเคราะห์ข้อมูลประเมินความเหมาะสมของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และนำมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) นำค่าดัชนีความสอดคล้องที่คำนวณได้มาเทียบเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 หมายถึง ข้อคำถามมีความเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ค่าเฉลี่ยน้อยกว่า 0.50 หมายถึง ข้อคำถามไม่มีความเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ต้องทำการปรับปรุง

1.2.2 วิเคราะห์คุณภาพของของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1.2.2.1 หาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบอิงกลุ่มโดยวิธีการของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson)

2. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียนโดยด้วยสถิติทดสอบทีแบบไม่อิสระ (t - test Dependent)

3. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า โดยนำค่าระดับที่ได้รับมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลความหมาย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้หาค่าประสิทธิภาพเครื่องมือ

การหาประสิทธิภาพเครื่องมือ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

$$E_1 = \frac{\sum X_1 / N}{A} \quad \text{และ} \quad E_2 = \frac{\sum X_2 / N}{B}$$

เมื่อ

E_1	แทน	คะแนนรวมของทุกคนจากใบกิจกรรมและใบงานระหว่างเรียน
E_2	แทน	คะแนนของการใช้แบบทดสอบหลังเรียน
$\sum X_1$	แทน	คะแนนรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน
$\sum X_2$	แทน	คะแนนรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน
N	แทน	จำนวนนักเรียน
A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดระหว่างเรียน
B	แทน	คะแนนเต็มของใบกิจกรรมและใบงานหลังเรียน

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (รัตนะ บัวสนธ์, 2552, หน้า 82)

$$IOC_i = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC_i	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามข้อนี้ๆ
	\sum	แทน	การรวม
	R	แทน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 ค่าความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
(สุนีย์ เหมะประสิทธิ์, 2536, หน้า 382-386)

$$p = \frac{R_u + R_L}{2n}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยาก
	R_u	แทน	จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มสูงที่สอบข้อนั้น ๆ ถูก
	R_L	แทน	จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มต่ำที่สอบข้อนั้น ๆ ถูก
	n	แทน	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด

2.3 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
(สุนีย์ เหมะประสิทธิ์, 2536, หน้า 382-386)

$$r = \frac{R_u + R_L}{n}$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	R_u	แทน	จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มสูงที่สอบข้อนั้น ๆ ถูก
	R_L	แทน	จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มต่ำที่สอบข้อนั้น ๆ ถูก
	n	แทน	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด

2.4 ค่าความแปรปรวนของคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 76)

$$s^2 = \frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}$$

เมื่อ	S^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง
	x	แทน	คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum x)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
n-1	แทน	เป็นจำนวนตัวแปรอิสระ (Degree of freedom)

2.5 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ คูเดอร์ ริชาร์ด สัน (KR₂₀) (กาญจนา วัฒมา, 2548, หน้า 194)

$$KR_{20} \text{ หรือ } r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right)$$

เมื่อ	KR ₂₀	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	n	แทน	จำนวนข้อสอบของเครื่องมือวัดผล
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ที่ได้ในข้อหนึ่ง ๆ นั่นคือสัดส่วนของคนที่ทำถูกกับคนทั้งหมด
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือคือ 1-p
	S ²	แทน	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือฉบับนั้น ๆ

3. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

3.1 ค่าเฉลี่ย ใช้สูตรดังนี้ (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, 2541, หน้า 48)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง

3.2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย , 2541, หน้า 78) มีสูตรดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง
	$(\sum x)^2$	แทน	กำลังสองของคะแนนผลรวม
	n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

4. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้การทดสอบที่ (t-test Dependent) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 112)

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{n\Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัย นำเสนอผลการศึกษาทั้ง 3 ตอน ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการสร้างกระบวนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียน เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 1. ผลการสร้างและหาค่าประสิทธิภาพกระบวนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทยการสร้างกระบวนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1.1 การสร้างกระบวนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้สร้างบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 10 บท ตามตาราง 5

ตาราง 7 แสดงบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

เนื้อหาที่	ชื่อเรื่อง
1	ความหมายและคุณค่าของภาพพจน์ในวรรณคดี
2	อุปมา
3	อุปลักษณะ
4	บุคคลวัต
5	อติพจน์
6	อรรถวิภาษ
7	วิภาษ
8	สัทพจน์
9	นามนัย
10	สัญลักษณ์

การสร้างบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้สร้างบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แบ่งเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ 12 แผน โดยบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 12 แผน มีบทเรียนทั้งหมด 10 แผน และมีแผนที่ 1 เป็นแผนปฐมนิเทศ และแผนที่ 12 เป็นแผนปัจฉิมนิเทศ ไม่มีการให้คะแนนตามตาราง 6

ตาราง 8 แสดงแผนการจัดการเรียนรู้ 12 แผน โดยบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์
เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	ชื่อเรื่อง	จำนวนเวลา (ชั่วโมง)
1	ปฐมนิเทศ	1
2	ความหมายและคุณค่า	1
3	ภาพพจน์ชนิดอุปมา	1
4	ภาพพจน์ชนิดอุปลักษณ์	1
5	ภาพพจน์ชนิดบุคคลวัต	1
6	ภาพพจน์ชนิดอติพจน์	1
7	ภาพพจน์ชนิดอรรถวิภาษ	1
8	ภาพพจน์ชนิดวิภาษ	1
9	ภาพพจน์ชนิดสัทพจน์	1
10	ภาพพจน์ชนิดนามนัย	1
11	ภาพพจน์ชนิดสัญลักษณ์	1
12	ปัจฉิมนิเทศ	1
	รวม	12

เป็นแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค เสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เพื่อฝึกทักษะการวิเคราะห์ภาพพจน์ในวรรณคดี โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนเข้าศึกษาเนื้อหาในเว็บไซต์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 4 กระบวนการ

กระบวนการที่ 1 การเรียนรู้จากผู้ที่มีความรู้มากกว่า

กระบวนการที่ 2 การเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนร่วมชั้นที่มีความรู้ในระดับเดียวกัน

กระบวนการที่ 3 การเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนที่มีความรู้น้อยกว่า

กระบวนการที่ 4 การเรียนรู้ด้วยตนเองโดยยึดการฝึกปฏิบัติและกลยุทธ์ของตนเอง

หรือการพูดกับตนเอง

โดยมีการออกแบบโครงสร้างและองค์ประกอบของระบบดังนี้

กระบวนการที่ 1 การเรียนรู้จากผู้ที่มีความรู้มากกว่า โดยออกแบบโครงสร้างและองค์ประกอบของระบบการเสริมต่อการเรียนรู้แบบที่ 1 การเรียนรู้จากผู้ที่มีความรู้มากกว่า ดังนี้

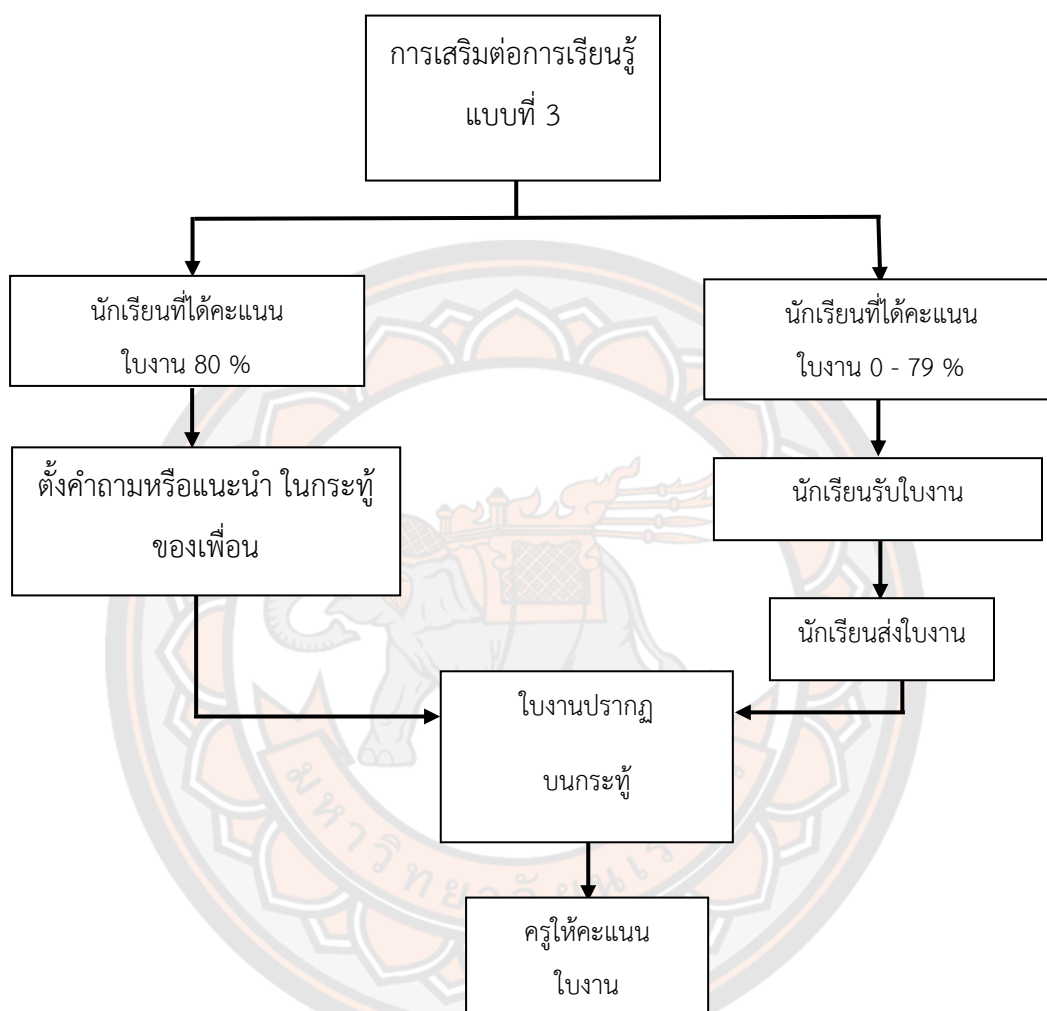
ในกระบวนการที่ 1 การเรียนรู้จากผู้ที่มีความรู้มากกว่า เมื่อนักเรียนเข้าสู่กระบวนการเรียนระบบทำการสุ่มใบงานให้นักเรียน หลังจากนั้นนักเรียนจะศึกษาเนื้อหา และชมวิดีโอบันทึกการสอนของครูผู้สอน โดยผู้ที่มีความรู้มากกว่า คือ ครูผู้สอน โดยใช้เป็นการบันทึกวิดีโอ เพื่อง่ายต่อการใช้งานในเว็บไซต์ หลังจากนั้นนักเรียนศึกษาเนื้อหาสำเร็จ ทำใบงานและส่งใบงาน ครูให้คะแนนใบงาน

กระบวนการที่ 2 การเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนร่วมชั้นที่มีความรู้ในระดับเดียวกัน โดยออกแบบโครงสร้างและองค์ประกอบของระบบการเสริมต่อการเรียนรู้แบบที่ 2 การเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนร่วมชั้นที่มีความรู้ในระดับเดียวกัน ดังนี้

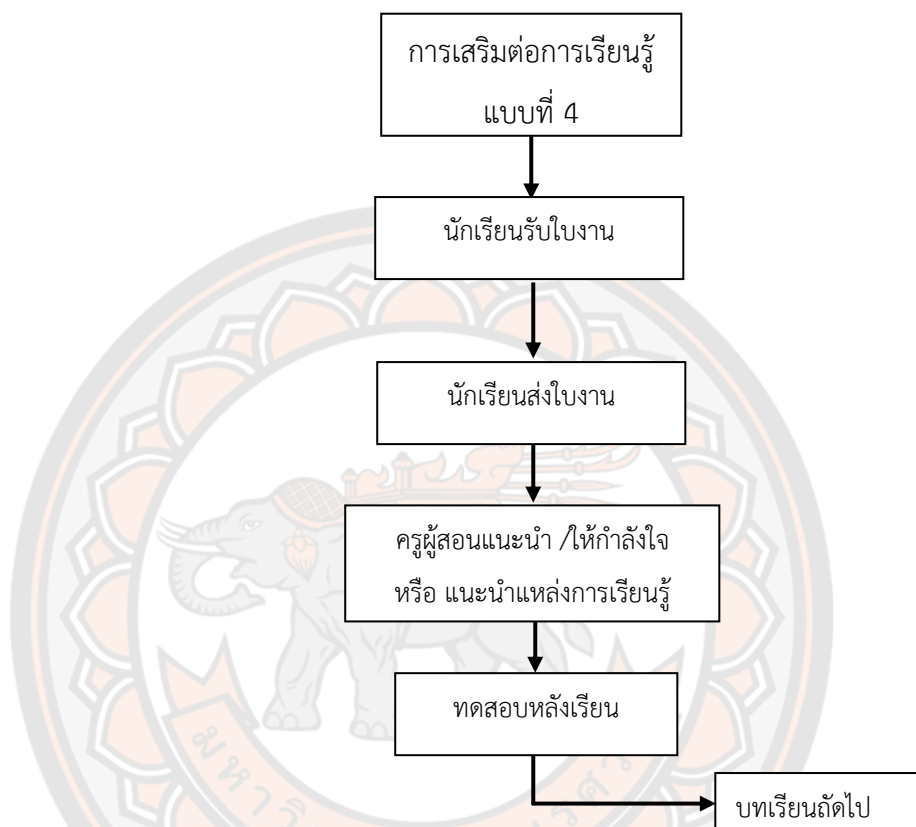
ในกระบวนการที่ 2 การเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนร่วมชั้นที่มีความรู้ในระดับเดียวกัน คือ การเรียนรู้จากใบงานของเพื่อนในห้องเรียนซึ่งจะปรากฏให้ศึกษาในหน้ากระดาน โดยนักเรียนจะต้องศึกษา จำนวน 5 ใบงาน เพื่อเป็นเงื่อนไขในการเข้าสู่ กระบวนการเรียนรู้ขั้นต่อไป

กระบวนการที่ 3 การเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนที่มีความรู้ต่ำกว่า โดยออกแบบโครงสร้างและองค์ประกอบของระบบการเสริมต่อการเรียนรู้แบบที่ 3 การเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนที่มีความรู้ต่ำกว่า ดังนี้

ในกระบวนการที่ 3 การเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนที่มีความรู้ต่ำกว่า ในกระบวนการนี้ระบบจะทำการแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม จากการให้คะแนนของครูจากในส่วนกระบวนการที่ 2 การเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนร่วมชั้นที่มีความรู้ในระดับเดียวกัน ได้แก่ นักเรียนที่ได้คะแนนใบงานร้อยละ 80 ขึ้นไปและนักเรียนที่ได้คะแนนใบงานร้อยละ 0 - 79 โดยนักเรียนที่ได้คะแนนใบงานร้อยละ 80 ขึ้นไป จะไม่ได้รับใบงาน แต่จะต้องตั้งคำถามหรือแนะนำในกระดาน โดยการตั้งคำถามหรือแนะนำในกระดานจะมีการให้คะแนน ส่วนนักเรียนที่ได้คะแนนใบงานร้อยละ 0 - 79 จะได้รับใบงาน

กระบวนการที่ 4 การเรียนรู้ด้วยตนเองโดยยึดการฝึกปฏิบัติและกลยุทธ์ของตนเองหรือการพูดกับตนเอง โดยออกแบบโครงสร้างและองค์ประกอบของระบบการเสริมต่อการเรียนรู้แบบที่ 4 การเรียนรู้ด้วยตนเองโดยยึดการฝึกปฏิบัติและกลยุทธ์ของตนเองหรือการพูดกับตนเอง ดังนี้

ในกระบวนการที่ 4 การเรียนรู้ด้วยตนเองโดยยึดการฝึกปฏิบัติและกลยุทธ์ของตนเองหรือการพูดกับตนเอง ในกระบวนการนี้นักเรียนทุกคนจะได้รับใบงาน เป็นใบงานให้นักเรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับความรู้ที่นักเรียนในศึกษาหรือข้อสงสัยที่นักเรียนยังไม่ได้คำตอบที่ชัดเจน โดยครูผู้สอนแนะนำแหล่งการเรียนรู้ให้นักเรียนไปศึกษาเพื่อเติมหรือให้คำตอบในส่วนที่นักเรียนไม่เข้าใจ หลังจากนั้นทำแบบทดสอบหลังเรียน

ตาราง 9 แสดงบทบาทหน้าที่ของครูในการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding)

วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้	แนวทางการเสริมต่อการเรียนรู้	สถานการณ์หรือเงื่อนไขในการเสริมต่อการเรียนรู้
1) ลดความสับสนของผู้เรียนโดยมีการชี้แจงขั้นตอน ทีละขั้น ๆ ให้ชัดเจน เพื่อให้ทำงานสำเร็จลุล่วง	1. กำหนดรายละเอียดของขั้นตอนให้ชัดเจน 2. ชี้แจงขั้นตอนแต่ละขั้นตอนให้ผู้เรียนเข้าใจ และปฏิบัติไปในทางเดียวกัน	1. กรณีผู้เรียนใช้เว็บไซต์ครั้งแรก 2. กรณีนักเรียนมีความสับสน ในส่วนของขั้นตอนการจัดการเรียนรู้
2) ชี้แจงวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนเข้าใจ ไม่ปล่อยให้ผู้เรียนสงสัยวัตถุประสงค์หรือความสำคัญของกิจกรรมนั้น ๆ	1. อธิบายวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ให้ชัดเจน 2. ชักถามข้อสงสัยของนักเรียน เพื่ออธิบายเพิ่มเติม	1. กรณีผู้เรียนเข้าบทเรียนครั้งแรก 2. กรณีผู้เรียนไม่เข้าใจกิจกรรมใด ๆ ของการจัดการเรียนรู้
3) ส่งเสริมให้ผู้เรียนจดจำต่องานที่ทำ ตระหนักต่อวัตถุประสงค์ที่บทเรียนต้องการ และผู้เรียนสามารถคิดหาหรือสร้างทางเลือกของตนเองเพื่อไปสู่เป้าหมายนั้น ๆ	1. ชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจความสำคัญของบทเรียน 2. ชี้แจงให้ผู้เรียนมองให้ความสำเร็จเมื่อจบบทเรียน	1. กรณีนักเรียนเป้าหมายในการทำกิจกรรม
4) แจ้งผู้เรียนให้ทราบถึงการประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจอย่างชัดเจนว่าจะต้องทำอะไรในการเรียนนี้	1. ชี้แจงเกณฑ์การประเมินอย่างละเอียด 2. ระบุขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ให้ชัดเจน	1. กรณีผู้เรียนเข้าบทเรียนครั้งแรก 2. กรณีที่ผู้เรียนมีข้อสงสัยในการคิดคะแนนของแต่ละกิจกรรม
5) มีการแนะนำผู้เรียนถึงแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณค่าหรือเตรียมแหล่งการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เพื่อลดความสับสน ความกังวล ยุ่งยาก และการเสียเวลา	1. แนะนำแหล่งการเรียนรู้ เช่น Youtube เรื่อง ภาพพจน์ เว็บไซต์อื่น ๆ	1. กรณีผู้เรียนต้องการศึกษาเพิ่มเติม 2. กรณีผู้เรียนมีความสับสนในเนื้อหา

วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้	แนวทางการเสริมต่อการเรียนรู้	สถานการณ์หรือเงื่อนไขในการเสริมต่อการเรียนรู้
6) จัดให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้อีกครั้งก่อนระหว่างผู้เรียนหรือผู้สอนอาจเสนอประเด็น คำแนะนำ เพื่อเป็นแนวทางให้แก่ผู้เรียนในการเข้าถึงเรื่องที่เรียนได้ด้วยตนเอง	1. คอยให้คำแนะนำผู้เรียนในห้องกระทั้ใบงาน 2. จัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เช่น ห้องที่มีใบงาน และมีการถามตอบ	1. กรณีผู้เรียนเกิดข้อสงสัยในเนื้อหาที่กำลังจะศึกษา 2. กรณีผู้เรียนต้องการศึกษาเพิ่มเติม
7) ให้ความรู้ผู้เรียนได้มีระยะเวลาสำหรับศึกษากระบวนการเรียนรู้ในสิ่งใหม่ ๆ	1. จัดสรรเวลาให้เหมาะสมในแต่ละกระบวนการ	1. กรณีผู้เรียนไม่สามารถทำงานให้สำเร็จตามเวลาที่กำหนด
8) เสริมต่อการเรียนรู้ อาจทำได้ โดยการสอนให้ช้าลง ซึ่งอาจได้ผล การเรียนรู้ตามที่คาดหวัง	1. มีการเพิ่มเวลาหรือปล่อยให้ผู้เรียนได้ทำใบงานเลยเวลาที่กำหนดบ้าง	1. กรณีผู้เรียนไม่สามารถทำงานให้สำเร็จตามเวลาที่กำหนด
9) มีการกระตุ้น ชมเชย ตั้งคำถาม และให้ผู้เรียนบอกความก้าวหน้าของตนเอง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมุ่งมั่นสู่เป้าหมาย	1. ให้คำชมเชยผู้เรียนทุกครั้ง ที่ผู้เรียนทำงานสำเร็จ 2. ส่งสติ๊กเกอร์เป็นกำลังใจให้ผู้เรียน 3. แจ้งความก้าวหน้า เพื่อสร้างกำลังใจ	1. กรณีผู้เรียนทำงานสำเร็จ 2. กรณีผู้เรียนเกิดความไม่มั่นใจในการทำงาน 3. กรณีผู้เรียนเบื่อหน่ายในการทำกิจกรรม
10) เผื่อสังเกตความก้าวหน้าของผู้เรียน จากการให้ผลย้อนกลับ (Feedback) ให้ผู้เรียนสรุปว่าอะไรที่สำเร็จลุล่วงแล้ว และอะไรที่ยังไม่สำเร็จ และอะไรที่ผู้เรียนยังต้องทำต่อไป ซึ่งจะ ทำให้ผู้เรียนตระหนักในความก้าวหน้าของตนเอง	1. ตรวจสอบเช็คความก้าวหน้าของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ 2. กระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ	1. กรณีผู้เรียนขาดหายจากการทำกิจกรรม 2. กรณีผู้เรียนเบื่อหน่ายในการทำกิจกรรม

วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้	แนวทางการเสริมต่อการเรียนรู้	สถานการณ์หรือเงื่อนไขในการเสริมต่อการเรียนรู้
11) สร้างบรรยากาศอันอบอุ่นปลอดภัย ส่งเสริมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้นำเสนอความคิด	1. ให้คำปรึกษาและให้กำลังใจผู้เรียน 2. กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงออกทางความคิด	1. กรณีผู้เรียนมีข้อสงสัย 2. กรณีผู้เรียนต้องการแสดงความคิดเห็น

การหาประสิทธิภาพของบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ตามตาราง 10

ตาราง 10 แสดงคะแนนการทำกิจกรรมและแบบทดสอบย่อยท้ายบทและคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 32 คน

รายการ	คะแนนระหว่างเรียน										รวม	คะแนนหลังเรียน
	บท 1	บท 2	บท 3	บท 4	บท 5	บท 6	บท 7	บท 8	บท 9	บท 10		
คะแนนเต็ม	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	300	30
เฉลี่ย	24.81	24.43	25.37	25.21	25.15	25.25	24.59	23.75	23.46	23.46	245.53	25.75
ร้อยละ	82.70	81.45	84.58	84.06	83.85	84.16	81.97	79.16	78.22	78.22	81.84	80.46
เฉลี่ยร้อยละ	81.84											80.46

จากตาราง 10 พบว่าบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 32 คน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียน เท่ากับ 245.53 จากคะแนนเต็ม 300 คะแนน หรือร้อยละ 81.84 และค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเท่ากับ 25.75 หรือร้อยละ 80.46 ซึ่งทำให้บทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 81.84/80.46 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้

ตาราง 11 แสดงคะแนนการทำกิจกรรมและแบบทดสอบย่อยท้ายบทและคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน

รายการ	คะแนนระหว่างเรียน										รวม	คะแนน หลังเรียน
	บท	บท	บท	บท	บท	บท	บท	บท	บท	บท		
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
คะแนนเต็ม	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	300	30
เฉลี่ย	24.82	25.07	25.37	25.1	25.42	25.6	25.72	25.32	25.57	25.37	253.40	24.82
ร้อยละ	82.75	83.58	84.58	83.66	84.75	85.33	85.75	84.41	85.25	84.58	84.46	82.75
เฉลี่ยร้อยละ	84.46										80.16	

จากตาราง 11 พบว่าบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียนเท่ากับ 253.40 จากคะแนนเต็ม 300 คะแนน หรือร้อยละ 84.46 และค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเท่ากับ 24.05 หรือร้อยละ 80.16 ซึ่งทำให้บทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 84.46/80.16 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้

**ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย
บทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6**

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียน
แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 6 ดังตาราง 10

**ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติ
ของการทดสอบเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลัง
เรียนด้วยบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 40 คน**

การ ทดสอบ	คะแนน เต็ม	n	\bar{X}	S.D.	\bar{D}	S.D. _D	t	Sig
ก่อนเรียน	30	40	16.00	4.07	8.05	3.51	14.48*	0.00
หลังเรียน	30	40	24.05	2.60				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 พบว่าผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.00
คะแนน และ 24.05 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียนพบว่า
คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่าน
เว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6**

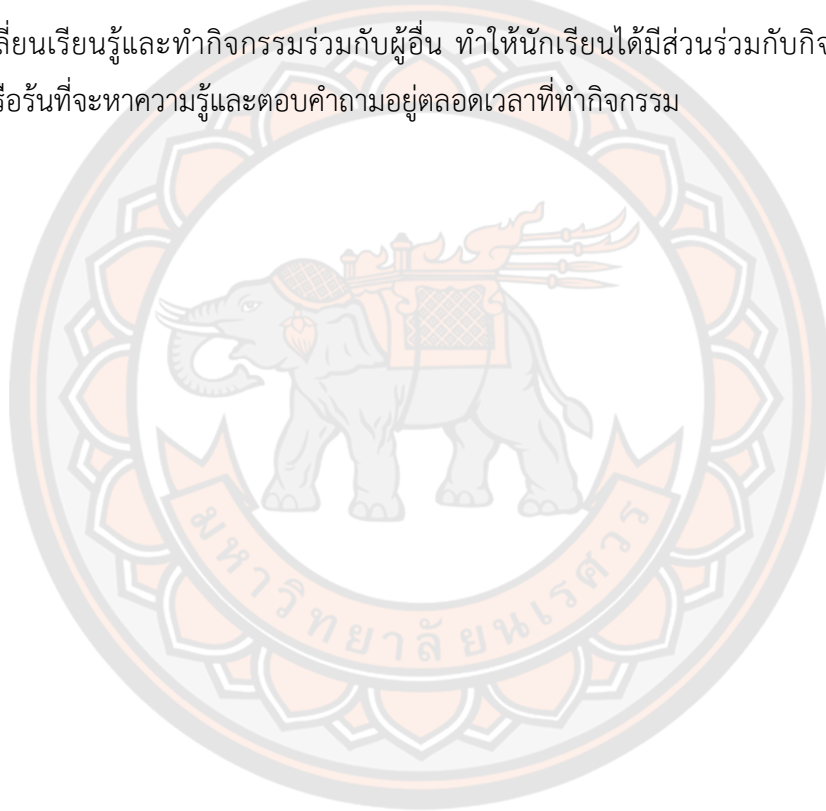
การผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่าน
เว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีลักษณะเป็นมาตรา
ส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ พิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของผลการวัดความพึงพอใจของ
นักเรียนที่มีต่อบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ดังตาราง 11

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านเนื้อหา			
รวมเฉลี่ยด้านเนื้อหา	4.16	0.66	มาก
ด้านสื่อ/เทคโนโลยี			
รวมเฉลี่ยด้านสื่อ/เทคโนโลยี	4.13	0.75	มาก
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้			
รวมเฉลี่ยด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	4.31	0.69	มาก
รวมเฉลี่ย	4.20	0.10	มาก

จากตาราง 13 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ดังนี้ 1) ด้านเนื้อหามีความพึงพอใจเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.16 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.66 โดยมีความพึงพอใจในระดับมาก เนื่องมาจากบทเรียนมีความครบถ้วนของเนื้อหา ให้ความรู้ความเข้าใจชัดเจน และมีการอธิบายอย่างละเอียด ทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายและไม่สับสน อีกทั้งมีการตั้งวัตถุประสงค์กับเป้าหมายในการเรียนที่ชัดเจน ส่งผลให้นักเรียนมีแนวทางในการปฏิบัติไปในทางเดียวกัน ส่วนของแบบฝึกและแบบทดสอบเหมาะสมต่อผู้เรียน มีกระบวนการรับ-ส่งที่เป็นระบบ ทำให้ง่ายต่อการทำงาน มีการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสามารถอ่านเข้าใจง่าย ถูกต้องและชัดเจน 2) ด้านสื่อ/เทคโนโลยีมีความพึงพอใจเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.13 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.75 โดยมีความพึงพอใจในระดับมาก เนื่องมาจากสื่อในการจัดการเรียนการสอนมีความทันสมัย น่าสนใจ เหมาะแก่การศึกษาเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน เข้าถึงง่าย ไม่ซับซ้อน ส่วนของเนื้อหาใช้ตัวหนังสือที่เน้นสี ขนาดตัวอักษรที่เหมาะสม ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ เหมาะสมอ่านง่าย อีกทั้งภาพที่ใช้ประกอบสื่อมีความทันสมัย สอดคล้องกับเนื้อหา ทำให้สามารถเรียนรู้ได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีสติ๊กเกอร์ที่ให้อ่านได้ และมีการเสริมแรงต่าง ๆ ที่เป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้สำเร็จ 3) ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้มีความพึงพอใจเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.20 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.10 โดยมีความพึงพอใจในระดับมาก เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ที่แปลกใหม่ไปจากการจัดการเรียนรู้แบบปกติ นักเรียนจึงมีความสนใจร่วมกิจกรรมอย่างเต็มความสามารถ การ

จัดการเรียนรู้มีการเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองอย่างอิสระ และมีการแลกเปลี่ยน ทำให้นักเรียนสนุกไปกับการทำกิจกรรมมากขึ้น ผลความพึงพอใจต่อบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมจึงมีความพึงพอใจเฉลี่ย (\bar{X}) ทั้ง 3 ด้านเท่ากับ 4.20 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.10 ซึ่งระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เนื่องจากบทเรียนมีความละเอียดทางด้านเนื้อหา มีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ทำให้นักเรียนสามารถศึกษาเนื้อหาได้ตรงประเด็น ภาษาที่ใช้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ มีการยกตัวอย่างที่เข้าใจง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน อีกทั้งบทเรียนมีความทันสมัย แปลกใหม่ เข้าถึงได้ง่ายสะดวกต่อการเรียน โดยกิจกรรมในบทเรียนสร้างความสนุก นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ทำให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมทำกิจกรรม เกิดความกระตือรือร้นที่จะหาความรู้และตอบคำถามอยู่ตลอดเวลาที่ทำกิจกรรม

บทที่ 5

บทสรุป

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนเรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 84.46/80.18 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องวรรณคดีไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.20, S.D.=0.10)

อภิปรายผล

1. การสร้างและหาประสิทธิภาพของบทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า บทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าประสิทธิภาพ 84.46/80.16 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากบทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นผ่านกระบวนการขั้นตอนการสร้างอย่างมีระบบ ใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และเครื่องมือที่ใช้มีความน่าสนใจ ทันสมัย โดยผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และเอกสารหลักสูตรโรงเรียน หล่มเก่าพิทยาคม พุทธศักราช 2560 เพื่อนำมากำหนดขอบเขตเนื้อหาและวัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้ เวลา อีกทั้งผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้ บทบาทหน้าที่ของครู รวมไปถึงเทคนิควิธีการต่าง ๆ เพื่อสร้างบทเรียนแบบการเสริมต่อการเรียนรู้ และได้ดำเนินการสร้างเว็บไซต์ที่มีความสอดคล้องกับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นโดยมีองค์ประกอบสอดคล้องกับ ถนอมพร เลหาจรัสแสง (2545, หน้า 30 - 40) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ด้วยเว็บไซต์ควรประกอบด้วย 1) เนื้อหา 2) ระบบบริหารจัดการรายวิชา 3) โหมดการติดต่อสื่อสาร 4) แบบฝึกหัด/แบบทดสอบ หลังจากนั้นได้นำเครื่องมือบทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อ สาระสำคัญ ภาษา วัตถุประสงค์การเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนการสอน สื่อและแหล่งการเรียนรู้ รวมไปถึงการวัดผลประเมินผล โดยได้ผ่านการตรวจสอบความสอดคล้องของวัตถุประสงค์การเรียนรู้และปรับปรุงแก้ไขข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ อาทิ รูปแบบการจัดกิจกรรม โจทย์คำถามของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ และข้อคำถามของแบบสอบถามความพึงพอใจ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ เวลาในการจัดกิจกรรม และเนื้อหาของกิจกรรม ได้นำข้อแก้ไขต่าง ๆ มาปรับปรุง ทดลองกับกลุ่ม 1:1 มีนักเรียนแบ่งเป็นระดับ เก่ง กลาง และอ่อน จำนวน 3 คน โดยซักถามนักเรียนขณะทำกิจกรรมได้ผลว่า ด้านเนื้อหา มีเนื้อหาครบ สั้นกระชับเข้าใจง่าย แต่ยังคงขาดตัวอย่างที่จะทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น ด้านภาษา คำถามที่ใช้มีความเป็นทางการมากเกินไป ทำให้นักเรียนเข้าใจได้ยาก ด้านเวลานักเรียนทำกิจกรรมสำเร็จตามเวลาที่กำหนด แล้วนำไปทดลองใช้กลุ่ม 1:10 มีนักเรียนแบ่งเป็นระดับ เก่ง 3 คน กลาง 3 คน และอ่อน 3 คน จำนวน 9 คน พบว่ามีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.44/78.51 ซึ่งเป็นไม่ไปตามเกณฑ์ 80/80 จึงนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดลองใช้กลุ่ม 1:100 มีนักเรียนจำนวน 32 คน พบว่ามีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.84/80.46 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 เนื่องมาจากมีการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขบทเรียน

การเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีชั้นเกณฑ์ตามหลักเกณฑ์ที่ถูกต้องและเป็นไปอย่างมีระบบ ส่งผลให้บทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพมากกว่าเกณฑ์ที่มาตรฐาน 80/80 สอดคล้องกับการศึกษาของ กฤษณะ จันดาอาจ (2554) เรื่องการพัฒนาบทเรียนบนเว็บ วิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยการอาชีพขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนบนเว็บวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบมีค่าประสิทธิภาพ 84.56/81.22 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 อีกทั้งสอดคล้องกับการศึกษาของ วริศรา ธีรธัญปิยสุภกร (2555) เรื่องการสร้างบทเรียนบนเว็บ เรื่อง การถ่ายทอดความคิดในการแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสีกัน (วัฒนานคร) ผลการวิจัยพบว่าบทเรียนบนเว็บ เรื่อง การถ่ายทอดความคิดในการแก้ปัญหาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.83/81.83 สอดคล้องตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ รวมไปถึงสอดคล้องกับการศึกษาของ ศิวพงษ์ สารระรัตน์ (2559) เรื่องการพัฒนาบทเรียนบนเว็บโดยใช้เทคนิคการสอนหมวกหกใบร่วมกับสแคฟโฟลด์ที่ส่งเสริมทักษะปฏิบัติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยสรุปว่า การประเมินคุณภาพบทเรียนบนเว็บโดยผู้เชี่ยวชาญมีระดับ ความคิดเห็นโดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X}=4.39$, S.D.=0.58) และถึงสอดคล้องกับการศึกษาของธัญญา ไบบาง (2560) เรื่องการพัฒนาบทเรียนช่วยสอนบนเว็บร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัติ รายวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.44/82.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 จากผลการวิจัยสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ ทำให้การจัดการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ ที่กำหนดไว้ทั้งสิ้น

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยบทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เนื่องจากการจัดระบบการเรียนการสอนในเว็บไซตมีขั้นตอนที่เข้าใจง่าย การเรียงลำดับบทเรียนไม่ซับซ้อน นักเรียนไม่สับสนเนื้อหาเพราะเนื้อหาจะเรียงไปในแต่ละบท อีกทั้งการจัดการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์นักเรียนยังสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลาและเปิดกว้างในการศึกษาเนื้อหาจากแหล่งการเรียนรู้อื่น ๆ การจัดการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์เป็นการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจ และสะดวกสบายในการเรียนรู้ เพราะสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลาสามารถเข้าเรียนรู้ได้จากหลากหลายอุปกรณ์ เช่น โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ เชื่อมต่อกับระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ ผู้เรียนก็สามารถเข้าเรียนรู้ได้อย่างอิสระ อีกทั้งยังมีภาพ คลิปวิดีโอการสอน และสีสันทที่สบายตา ด้วยข้อเด่นต่าง ๆ เหล่านี้ส่งผลให้ผู้เรียนให้ความสนใจกับบทเรียน ลดความรู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียน และระบบมีการอัปเดตกระทู้คำถามให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ เมื่อนักเรียนมีข้อสงสัยใน

เนื้อหา นักเรียนสามารถเข้าไปอ่านกระทู้ถาม-ตอบของนักเรียนคนอื่นได้ตามลำดับขั้นตอนการเสริมต่อการเรียนรู้ทั้ง 4 กระบวนการ สอดคล้องกับ โฮลตัน และ คลาเก (Holton และ Clarke, 2006, อ้างถึงใน Gabriel Diaz Maggiolo, 2012 หน้า 41) ซึ่งกล่าวว่ากระบวนการการเสริมต่อการเรียนรู้ประกอบไปด้วย 1) การเรียนรู้จากผู้ที่มีความรู้มากกว่า ในกระบวนการที่ 1 นี้ นักเรียนจะต้องศึกษาเนื้อหาด้วยตนเองก่อน หลังจากนั้นเข้าชมคลิปวิดีโอการสอนของผู้วิจัย และทำแบบฝึกทักษะ 2) การเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนร่วมชั้นที่มีความรู้ในระดับเดียวกัน ในกระบวนการที่ 2 นี้ นักเรียนจะได้รับแบบฝึกทักษะเมื่อส่งใบงานแล้วใบงานจะขึ้นไปยังหน้ากระทู้ถาม-ตอบ นักเรียนสามารถเข้าไปอ่านใบงานของนักเรียนคนอื่นได้ หากมีข้อสงสัยนักเรียนสามารถตั้งคำถามโดยผู้ที่ตอบคำถามได้แก่ครู และนักเรียนคนอื่น ๆ โดยในรูปแบบนี้จะมีการแบ่งคะแนนใบงานเป็นใบงานคะแนนสูงกับใบงานคะแนนต่ำ 3) การเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนที่มีความรู้ต่ำกว่า ในกระบวนการที่ 3 ผู้ที่มีคะแนนใบงานอยู่ระดับต่ำ (จากกระบวนการที่ 2) จะได้รับใบงานเมื่อออกส่งใบงานแล้วใบงานจะขึ้นไปยังหน้ากระทู้ถาม-ตอบ นักเรียนที่มีคะแนนใบงานในระดับสูงจะเข้ามาถามคำถามเพื่อให้เจ้าของกระทู้ตอบ 4) การเรียนรู้ด้วยตนเองโดยยึดการฝึกปฏิบัติและกลยุทธ์ของตนเองหรือการพูดกับตนเอง ในกระบวนการที่ 4 นักเรียนจะได้รับใบงานเพื่อสอบถามสิ่งที่นักเรียนสงสัยหรือต้องการคำอธิบายเพิ่มเติมโดยผู้วิจัยจะเป็นผู้ให้ข้อมูลในส่วนนี้ ด้วยกระบวนการการเสริมต่อการเรียนรู้ทั้ง 4 กระบวนการ นักเรียนจะได้รับการฝึกฝน ทบทวน แลกเปลี่ยนเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน จนมีความรู้และมีทักษะในการวิเคราะห์ภาพพจน์ที่ละภาพพจน์ได้ นอกจากกระบวนการกิจกรรมทั้ง 4 กระบวนการข้างต้น ผู้วิจัยมีการใช้วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ สริตา บัวเขียว (2559, หน้า 7-10) โดยมีวิธีการดังต่อไปนี้ 1) ลดความสับสนของผู้เรียนโดยมีการชี้แจงขั้นตอน ทีละขั้น ๆ ให้ชัดเจน เพื่อให้ทำงานสำเร็จลุล่วง 2) ชี้แจงวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนเข้าใจ ไม่ปล่อยให้ผู้เรียนสงสัยวัตถุประสงค์หรือความสำคัญของกิจกรรมนั้น ๆ 3) ส่งเสริมให้ผู้เรียนจดจ่อต่องานที่ทำ ตระหนักต่อวัตถุประสงค์ที่บทเรียนต้องการ และผู้เรียนสามารถคิดหาหรือสร้างทางเลือกของตนเองเพื่อไปสู่เป้าหมายนั้น ๆ 4) แจ้งผู้เรียนให้ทราบถึงการประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนมีความความเข้าใจอย่างชัดเจนว่าจะต้องทำอะไรในการเรียนนี้ 5) มีการแนะนำผู้เรียนถึงแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณค่าหรือเตรียมแหล่งการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เพื่อลดความสับสน ความกังวล ยุ่งยาก และการเสียเวลา 6) จัดให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้เติมกันก่อนระหว่างผู้เรียนหรือผู้สอนอาจเสนอประเด็น คำแนะนำ เพื่อเป็นแนวทางให้แก่ผู้เรียนในการเข้าถึงเรื่องที่เรียนได้ด้วยตนเอง 7) ให้เวลาผู้เรียนได้มีระยะเวลาสำหรับศึกษากระบวนการเรียนรู้ในสิ่งใหม่ ๆ 8) เสริมต่อการเรียนรู้ อาจทำได้โดยการสอนให้ช้าลง ซึ่งอาจได้ผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวัง 9) มีการกระตุ้น ชมเชย ตั้งคำถาม และให้ผู้เรียนบอกความก้าวหน้าของตนเอง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมุ่งมั่นสู่เป้าหมาย 10) ฝึกลักษณะความก้าวหน้าของผู้เรียน จากการให้ผลย้อนกลับ (Feedback) ให้ผู้เรียนสรุปว่าอะไรที่สำเร็จลุล่วงแล้ว และอะไรที่ยังไม่สำเร็จ และอะไรที่

ผู้เรียนยังต้องทำต่อไป ซึ่งจะ ทำให้ผู้เรียนตระหนักในความก้าวหน้าของตนเอง 11) สร้างบรรยากาศอันอบอุ่น ปลอดภัย ส่งเสริมการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้นำเสนอความรู้ จากการใช้กระบวนการการเสริมต่อการเรียนรู้ข้างต้นนี้ ส่งผลให้นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ จนสามารถผ่านเกณฑ์คะแนนที่กำหนดได้อย่างราบรื่น อีกทั้งยังสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ตามเวลาที่กำหนด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ซึ่งสอดคล้องกับ ภักจิรา รอดพัน (2553) เรื่องการพัฒนาบทเรียนอีเลิร์นนิ่งที่มีฐานความช่วยเหลือทางการเรียน เรื่อง ประวัติศาสตร์สุโขทัย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียน อีเลิร์นนิ่งที่มีฐานความช่วยเหลือทางการเรียน เรื่อง ประวัติศาสตร์สุโขทัย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งยังสอดคล้องกับอชลิญา จิตรจำนงค์ (2558) เรื่องการพัฒนาบทเรียนบนเว็บแบบปรับเหมาะเนื้อหาที่มีสแคฟโฟลด์ดึง วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่าการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผู้เรียนที่เรียนด้วยบทเรียนทางเว็บแบบปรับเหมาะเนื้อหาที่มี สแคฟโฟลด์ดึง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า ผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับอรุณรุ่ง จักรทุม (2558) เรื่องการพัฒนาบทเรียนบนเว็บที่มีความช่วยเหลือทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยสรุปได้ ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บที่พัฒนาขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างน้อยมีนัยทางสถิติที่ระดับ .05

3. การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนด้วยบทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า 1) ด้านเนื้อหาที่มีความพึงพอใจเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.16 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.66 โดยมีความพึงพอใจในระดับมาก เนื่องมาจากบทเรียนมีความครบถ้วนของเนื้อหา ให้ความรู้ความเข้าใจชัดเจน และมีการอธิบายอย่างละเอียด ทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายและไม่สับสน อีกทั้งมีการตั้งวัตถุประสงค์กับเป้าหมายในการเรียนที่ชัดเจน ส่งผลให้นักเรียนมีแนวทางในการปฏิบัติไปในทางเดียวกัน ส่วนของแบบฝึกและแบบทดสอบเหมาะสมต่อผู้เรียน มีกระบวนการรับ-ส่งที่เป็นระบบ ทำให้ง่ายต่อการทำงาน มีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนและสามารถอ่านเข้าใจง่าย ถูกต้องและชัดเจน 2) ด้านสื่อ/เทคโนโลยีมีความพึงพอใจเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.13 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.75 โดยมีความพึงพอใจในระดับมาก เนื่องมาจากสื่อในการจัดการเรียนการสอนมีความทันสมัย น่าสนใจ เหมาะแก่การศึกษาเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน เข้าถึงง่าย ไม่ซับซ้อน ส่วนของเนื้อหาใช้ตัวหนังสือที่เน้นสี ขนาดตัวอักษรที่เหมาะสม ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ เหมาะสมอ่านง่าย อีกทั้งภาพที่ประกอบสื่อมีความทันสมัย สอดคล้องกับเนื้อหา ทำให้สามารถเรียนรู้ได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีสติ๊กเกอร์ที่ให้อารมณ์ และการเสริมแรงต่าง ๆ ที่เป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้สำเร็จ

3) ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้มีความพึงพอใจเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.20 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.10 โดยมีความพึงพอใจในระดับมาก เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ที่แปลกใหม่ไปจากการจัดการเรียนรู้แบบปกติ นักเรียนจึงมีความสนใจร่วมกิจกรรมอย่างเต็มความสามารถ การจัดการเรียนรู้มีการเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองอย่างอิสระ และมีการแลกเปลี่ยน ทำให้นักเรียนสนุกไปกับการทำกิจกรรมมากขึ้น ผลความพึงพอใจต่อบทเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมจึงมีความพึงพอใจเฉลี่ย (\bar{X}) ทั้ง 3 ด้านเท่ากับ 4.20 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.10 ซึ่งระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เนื่องจากบทเรียนมีความละเอียดทางด้านเนื้อหา มีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ทำให้ผู้เรียนสามารถศึกษาเนื้อหาได้ตรงประเด็น ภาษาที่ใช้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ มีการยกตัวอย่างที่เข้าใจง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน อีกทั้งบทเรียนมีความทันสมัยแปลกใหม่ เข้าถึงได้ง่ายสะดวกต่อการเรียน โดยกิจกรรมในบทเรียนสร้างความสนุก นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ทำให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมกับกิจกรรม เกิดความกระตือรือร้นที่จะหาความรู้และตอบคำถามอยู่ตลอดเวลาที่ทำกิจกรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภักจิรา รอดพันธ์ (2553) เรื่องการพัฒนาบทเรียนอีเลิร์นนิ่งที่มีฐานความช่วยเหลือทางการเรียน เรื่อง ประวัติศาสตร์สุโขทัย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนอีเลิร์นนิ่งที่มีฐานความช่วยเหลือทางการเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอชลิญา จิตรจำนงค์ (2558) เรื่องการพัฒนาบทเรียนบนเว็บแบบปรับเหมาะเนื้อหาที่มีสแคฟโฟลด์ดึง วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับเหมาะสมมาก (\bar{X} =4.32, S.D.=0.74) และผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับเหมาะสมมาก (\bar{X} =4.30, S.D.=0.73)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผู้สอนควรนำทฤษฎีการเสริมต่อการเรียนรู้ไปปรับใช้และออกแบบกิจกรรมให้เหมาะสม สอดคล้องกับผู้เรียน
2. ผู้สอนควรศึกษาทำความเข้าใจบทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และมีการเตรียมความพร้อมด้านอุปกรณ์การใช้งาน รวมไปถึงระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นอย่างดี
3. ผู้สอนควรสร้างช่องทางการติดต่อสื่อสารอื่น ๆ เพิ่มเติมด้วย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถติดต่อสื่อสารกับครูผู้สอนได้สะดวก และรวดเร็วยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการสร้างบทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ในเนื้อหาอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น การเขียน หลักภาษา เป็นต้น
2. ควรมีการพัฒนาการจัดการเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ไปใช้ร่วมกับสื่อการสอนอื่น ๆ เช่น อินโฟกราฟิก สื่อมัลติมีเดีย และแอปพลิเคชันในโทรศัพท์มือถือ เพื่อให้เกิดความหลากหลายในการพัฒนาผู้เรียนด้วยสื่อต่าง ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *ตัวชี้วัดแกนกลางและสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กฤษณะ จันดาอาจ. (2554). *การพัฒนาบทเรียนบนเว็บ วิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยการอาชีพขอนแก่น*. โครงการปัญหาพิเศษ ค.อ.ม., มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, กรุงเทพฯ.
- กาญจนา วัฒายุ. (2548). *การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา.
- กุหลาบ มัลลิกะมาส. (2546). *วรรณคดีวิจารณ์*. (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ. (2557). *วรรณคดีไทย. ในวิไลวรรณ สมโสภณ และมารศรี สอทิพย์ (บรรณาธิการ), พุทธศักราช 2457 - 2467 สิบปีนั้นวรรณคดีสโมสร หนังสือที่ระลึกเนื่องในวันภาษาไทยแห่งชาติ พุทธศักราช 2557 และ วาระ 100 ปี วรรณคดีสโมสร ขอนแก่น : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ขอนแก่นการพิมพ์*.
- จันทวีร์ คล้ายสังข์. (2554). *โครงการตำราอิเล็กทรอนิกส์ โครงการมหาวิทยาลัยไซเบอร์ไทย หลักการออกแบบเว็บไซต์ทางการศึกษา:ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: บริษัทสยามพรีนธ์ จำกัด.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). *การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน*. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์. 5(1): 7 – 20.
- ชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์. (2559). “*ยุทธศาสตร์การจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเสริมต่อการเรียนรู้*”. วารสารวิชาการแพรวกาฬสินธุ์ 3 (2) เดือน พฤษภาคม – สิงหาคม. หน้า 154 - 172, มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ : กาฬสินธุ์.
- ถนอมพร (ตันพิพัฒน์) เลาหจรัสแสง.(2545). *Designing e-Learning*. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด อรุณการพิมพ์.
- ทิตนา แคมมณี. (2545). *ศาสตร์การสอน*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย. (2552). *ระเบียบวิธีวิจัย*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- ธนรัตน์ แต้ววัฒนา, สมยศ เจตน์เจริญรักษ์ และธีรพงษ์ วิริยานนท์. (2555) . *ทฤษฎีการช่วยเสริมศักยภาพการเรียนรู้สำหรับการสนับสนุนผู้เรียนในการเรียนออนไลน์*. วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา 6 (1), หน้า 1 – 11, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : กรุงเทพฯ.
- ธัญญา ไบบาง. (2560). *พัฒนาบทเรียนช่วยสอนบนเว็บร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อส่งเสริมทักษะปฏิบัติ รายวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. โครงการปัญหาพิเศษ ค.อ.ม, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, กรุงเทพฯ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *วิธีการสร้างสถิติสำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ปกรณ ประจันบาน. (2552). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Research Methodology in social Science)*. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ปรวัน แพทยานนท์ และพฤทธิ์ ศุภเศรษฐศิริ. (2556). *การพัฒนาสื่อบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ : การคัดเลือกนักแสดงกับงานภาพยนตร์*. วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ประคอง กรณสุต. (2544). *สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์.
- ปรัชญนันท์ นิลสุข. (2543). *นิยามเว็บช่วยสอน*. วารสารพัฒนาเทคนิคศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปีที่ 12 ฉบับที่ 34 เดือนเมษา – มิถุนายน หน้า 53 - 56. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรบุรี : จันทรบุรี.
- ปัญญา บริสุทธิ์. (2542). *วิเคราะห์วรรณคดีไทยโดยประเภท*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : บริษัท เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชัน จำกัด.
- เปลื้อง ณ นคร. (2545). *ประวัติวรรณคดีไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย. (2554). *อิเหนา*. กรุงเทพฯ : เพชรกะรัต.
- พิชยา เสนมนตรี. (29 กันยายน 2553). *โหวตภาพพจน์ในวรรณคดีไทย*. สืบค้นเมื่อ 18 สิงหาคม 2562, จาก <http://www.thaigoodview.com/node/18115>.
- ภักจิรา รอดพัน. (2553). *การพัฒนาบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ที่มีฐานความช่วยเหลือทางการเรียน เรื่อง ประวัติศาสตร์สุโขทัย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ภัทรภรณ์ ทนันทชัย. (2528). *การวิเคราะห์การใช้ภาพพจน์ในวรรณคดีที่ปรากฏในหนังสือเรียนภาษาไทย วิชาบังคับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย*. วิทยานิพนธ์ ค.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ภาสกร เกิดอ่อน และคณะ. (2559). *วรรณคดีและวรรณกรรม ม.5*. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.

- ยอดนภา เกษเมือง. (2554). การพัฒนาเว็บไซต์ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา. ปรินญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ปทุมธานี.
- ยุวพาส์ ชัยศิลป์วัฒนา. (2552). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวรรณคดี. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เย็น ภูสุวรรณ. (2546). ไอซีทีเพื่อการศึกษาไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2552). วิจัยเชิงคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2539). พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรม: ภาพพจน์ ไวยากรณ์ และกลการประพันธ์ อังกฤษ – ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ : บริษัท คอมฟอร์ม จำกัด
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2545). พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรม อังกฤษ – ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด อรุณการพิมพ์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.
- รื่นฤทัย สัจจพันธุ์. (2557). วรรณศิลป์ในวรรณคดีที่ได้รับการยกย่องจากวรรณคดีสโมสร. ในวิไลวรรณ สมโสภณ และมารศรี สอทธิย์(บรรณาธิการ), พุทธศักราช 2457 - 2467 สิบปีนั้นวรรณคดีสโมสร หนังสือที่ระลึกเนื่องในวันภาษาไทยแห่งชาติ พุทธศักราช 2557 และวาระ 100 ปี วรรณคดีสโมสรขอนแก่น : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ขอนแก่นการพิมพ์.
- วริศรา ธีรธัญปิยศุกร. (2555). สร้างบทเรียนบนเว็บ เรื่อง การถ่ายทอดความคิด ในการแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสีกัน (วัฒนานันทอุปถัมภ์). วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิเชียร เกษประทุม. (2557). หลักภาษาไทย. นนทบุรี : โรงพิมพ์เพิ่มทรัพย์การพิมพ์.
- วิทย์ ศิวะศิริยานนท์. (2544). วรรณคดีและวรรณคดีวิจารณ์. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ : ชรรษชาติ
- ศกุนตลา กะราลัย. (2549). การศึกษาเชิงวิเคราะห์การใช้โวหารภาพพจน์ที่ปรากฏในวรรณกรรมเพลงไทยลูกทุ่ง ศึกษาเฉพาะกรณีของราชินีลูกทุ่ง พุ่มพวง ดวงจันทร์. สาขาวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ.
- ศิวพงษ์ สาระรัตน์. (2559). พัฒนาบทเรียนบนเว็บโดยใช้เทคนิคการสอนหมวกหกใบร่วมกับสแคฟโฟลด์ที่ส่งเสริมทักษะปฏิบัติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- สิทธิ พิณใจภูวดล และคณะ. (2515). ความรู้ทั่วไปทางด้านวรรณกรรมไทย. ปทุมธานี : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่นกรมการปกครอง.

- สิริรัตน์ สุกันธวานิช. (2531). *การวิเคราะห์ภาพพจน์ในวรรณคดีไทยที่ปรากฏในหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น*. วิทยานิพนธ์ ค.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- สุจิตรา จงสถิตย์วัฒนา. (2548). *เจิมจันทร์กัณธดา ภาษาวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชนินธ์ บัณชุนันท์กุล. (2557). *กระบวนการสอนซ่อมเสริมตามแนวประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- สุวิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. (2525). *วรรณคดีวิเคราะห์*. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนีย์ เหมะประสิทธิ์. (2536). *สถิติประยุกต์เพื่อการวิจัย*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมาลี ชัยเจริญ. (2551). *เทคโนโลยีการศึกษา หลักการ ทฤษฎี ผู้การปฏิบัติ*. ขอนแก่น : คลังนานาวิทยา
- สรिता บัวเขียว. (2559). *Scaffolding...ช่วยเสริมสร้างการพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างไร How can Scaffolding Support Learning Development?* วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์ ปีที่ 18 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม – มิถุนายน หน้า 1 - 15. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรบุรี : จันทรบุรี.
- เสฐียร โกเศศ. (2546). *การศึกษาวรรณคดีแห่งวรรณศิลป์*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สยาม.
- อรสุรางค์ จักรทุม. (2558). *การพัฒนาบทเรียนบทเว็บที่มีฐานความช่วยเหลือทางการเรียน กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- อชลิญา จิตรจางค์. (2558). *การพัฒนาบทเรียนบนเว็บแบบปรับเหมาะที่มีเนื้อหาสแคฟโฟลด์ดิง วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ไอ. เอลเลียต แอลลีน และ จีฟ ซีแมน ; ศรีศักดิ์ จามรมาน, แปลและเรียบเรียง. (2548). *อีเลิร์นนิ่ง ระดับปริญญาผู้คขึ้นมามากมาย : การศึกษาออนไลน์ในสหรัฐอเมริกา พ.ศ.2548*. สมุทรปราการ : มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.
- Gabriel Diaz Maggiolo. (2012). *Teaching Language Teachers Scaffolding Professional Learning*. U.S.A : Rowman & Littlefield Education.

- ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ
- ภาคผนวก ข ผลการพิจารณาความเหมาะสมของบทเรียนการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญ
- ภาคผนวก ค ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญ
- ภาคผนวก ง ผลการตรวจความเหมาะสมด้านเนื้อหา ภาษาและเวลา ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กับนักเรียน จำนวน 3 คน
- ภาคผนวก จ แสดงผลคะแนนการทำกิจกรรมและแบบทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย กับนักเรียน จำนวน 9 คนและแสดงผลการหาประสิทธิภาพแบบภาคสนามของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แผนการจัดการเรียนรู้ โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทยกับนักเรียน จำนวน 9 คน
- ภาคผนวก ฉ แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
- ภาคผนวก ช ผลการพิจารณาความสอดคล้องของข้อสอบแบบวัดการคิดเชิงคณิตศาสตร์กับการคิดเชิงคณิตศาสตร์ เรื่อง อสมการ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
- ภาคผนวก ซ ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) แบบทดสอบการเรียนรู้ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
- ภาคผนวก ฌ แสดงคะแนนการทำแบบทดสอบการเรียนรู้ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
- ภาคผนวก ฎ คะแนนการทำกิจกรรมและแบบทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

- ภาคผนวก ก ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญ
- ภาคผนวก ก คณะแผนการทำกิจกรรมและแบบทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้และคณะแผนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญ
- ภาคผนวก ฐ คณะแผนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
- ภาคผนวก ช แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
- ภาคผนวก ฉ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
- ภาคผนวก ฉ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
- ภาคผนวก ด โครงสร้างเชิงเส้นของเครื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
- ภาคผนวก ต รูปภาพเครื่องพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยบูรพา

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

ผศ.ดร.กิตติพงษ์ พุ่มพวง	อาจารย์ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผศ.ดร.กฤษยากาญจน์ โตพิทักษ์	อาจารย์ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผศ.ดร.ขวัญชนก นัยจรรย์	อาจารย์สาขาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชภัฏพิบูลสงคราม

ภาคผนวก ข

ผลการพิจารณาความเหมาะสมของบทเรียนการเรียนรู้
แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยพระนคร

ตาราง 14 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของเว็บไซต์การพัฒนาผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	สรุป
	1	2	3			
1. เนื้อหาของบทเรียนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
2. เนื้อหามีความถูกต้องชัดเจนตามสาระวิชา	0	+1	+1	2	0.6	เหมาะสม
3. สื่อมีเงื่อนไขเป็นไปตามทฤษฎีการเสริมต่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
4. การจัดลำดับตามความยากง่ายมีความเหมาะสม	0	+1	+1	2	0.6	เหมาะสม
5. การออกแบบบทเรียนมีความยืดหยุ่นสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
6. ขนาดตัวอักษร สีตัวอักษร อ่านง่าย และสีพื้นมีความเหมาะสม	0	+1	+1	2	0.6	เหมาะสม
7. ปุ่มควบคุมบทเรียนใช้งานง่ายและสื่อความหมายได้ชัดเจน	0	+1	+1	2	0.6	เหมาะสม
8. การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับบทเรียนมีความเหมาะสม	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
9. สีที่ใช้มีความเหมาะสมสบายตา	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
10. ความยากง่ายในการใช้งานโปรแกรม	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

ภาคผนวก ค

ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้
แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยพระนคร

ตาราง 15 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ วิชาภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญ แผนที่ 1 เรื่อง ปฐมนิเทศ

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	สรุป
		1	2	3			
สาระสำคัญ							
1	สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
2	ครอบคลุมสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
3	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
ตัวชี้วัด							
4	สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
จุดประสงค์การเรียนรู้							
5	สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
6	ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
สาระการเรียนรู้							
7	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
8	มีความละเอียดชัดเจน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
9	เหมาะสมกับเวลา	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
10	เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
11	มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
กิจกรรมการเรียนรู้							
12	สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
13	สอดคล้องกับเทคนิค เสริมต่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
14	ผู้เรียนได้ร่วมมีส่วนร่วมในบทเรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
15	เหมาะสมกับเวลา	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
16	กิจกรรมชัดเจน เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
17	กิจกรรมเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
18	ลำดับกิจกรรมเอื้อต่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	สรุป
		1	2	3			
19	กิจกรรมมีความหมายต่อการพัฒนา ผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
สื่อและแหล่งเรียนรู้							
20	สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
21	สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
การวัดและประเมินผล							
22	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
23	ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
24	วิธีวัดชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
25	เกณฑ์การประเมินชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
26	เครื่องมือมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

ตาราง 16 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์
วิชาภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้
ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญ แผนที่ 2
เรื่อง ความหมายความสำคัญ

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	สรุป
		1	2	3			
สาระสำคัญ							
1	สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
2	ครอบคลุมสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
3	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
ตัวชี้วัด							
4	สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
จุดประสงค์การเรียนรู้							
5	สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
6	ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
สาระการเรียนรู้							
7	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
8	มีความละเอียดชัดเจน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
9	เหมาะสมกับเวลา	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
10	เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
11	มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
กิจกรรมการเรียนรู้							
12	สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
13	สอดคล้องกับเทคนิค เสริมต่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
14	ผู้เรียนได้ร่วมมีส่วนร่วมในบทเรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
15	เหมาะสมกับเวลา	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
16	กิจกรรมชัดเจน เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
17	กิจกรรมเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	สรุป
		1	2	3			
18	ลำดับกิจกรรมเอื้อต่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
19	กิจกรรมมีความหมายต่อการพัฒนาผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
สื่อและแหล่งเรียนรู้							
20	สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
21	สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
การวัดและประเมินผล							
22	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
23	ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
24	วิธีวัดชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
25	เกณฑ์การประเมินชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
26	เครื่องมือมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

ตาราง 17 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์วิชา
ภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่าน
เว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญ แผนที่ 3 เรื่อง อุปมา

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	สรุป
		1	2	3			
สาระสำคัญ							
1	สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
2	ครอบคลุมสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
3	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
ตัวชี้วัด							
4	สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
จุดประสงค์การเรียนรู้							
5	สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
6	ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
สาระการเรียนรู้							
7	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
8	มีความละเอียดชัดเจน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
9	เหมาะสมกับเวลา	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
10	เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
11	มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
กิจกรรมการเรียนรู้							
12	สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
13	สอดคล้องกับเทคนิค เสริมต่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
14	ผู้เรียนได้ร่วมมีส่วนร่วมในบทเรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
15	เหมาะสมกับเวลา	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
16	กิจกรรมชัดเจน เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
17	กิจกรรมเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
18	ลำดับกิจกรรมเอื้อต่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	สรุป
		1	2	3			
19	กิจกรรมมีความหมายต่อการพัฒนา ผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
สื่อและแหล่งเรียนรู้							
20	สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
21	สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
การวัดและประเมินผล							
22	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
23	ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
24	วิธีวัดชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
25	เกณฑ์การประเมินชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
26	เครื่องมือมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

ตาราง 18 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญ แผนที่ 4 เรื่อง อุปลักษณ์

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	สรุป
		1	2	3			
สาระสำคัญ							
1	สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
2	ครอบคลุมสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
3	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
ตัวชี้วัด							
4	สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
จุดประสงค์การเรียนรู้							
5	สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
6	ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
สาระการเรียนรู้							
7	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
8	มีความละเอียดชัดเจน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
9	เหมาะสมกับเวลา	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
10	เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
11	มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
กิจกรรมการเรียนรู้							
12	สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
13	สอดคล้องกับเทคนิค เสริมต่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
14	ผู้เรียนได้ร่วมมีส่วนร่วมในบทเรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
15	เหมาะสมกับเวลา	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
16	กิจกรรมชัดเจน เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
17	กิจกรรมเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
18	ลำดับกิจกรรมเอื้อต่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	สรุป
		1	2	3			
19	กิจกรรมมีความหมายต่อการพัฒนา ผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
สื่อและแหล่งเรียนรู้							
20	สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
21	สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
การวัดและประเมินผล							
22	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
23	ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
24	วิธีวัดชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
25	เกณฑ์การประเมินชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
26	เครื่องมือมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

ตาราง 19 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญ แผนที่ 5 เรื่อง บุคคลวัต

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	สรุป
		1	2	3			
สาระสำคัญ							
1	สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
2	ครอบคลุมสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
3	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
ตัวชี้วัด							
4	สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
จุดประสงค์การเรียนรู้							
5	สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
6	ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
สาระการเรียนรู้							
7	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
8	มีความละเอียดชัดเจน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
9	เหมาะสมกับเวลา	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
10	เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
11	มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
กิจกรรมการเรียนรู้							
12	สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
13	สอดคล้องกับเทคนิค เสริมต่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
14	ผู้เรียนได้ร่วมมีส่วนร่วมในบทเรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
15	เหมาะสมกับเวลา	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
16	กิจกรรมชัดเจน เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
17	กิจกรรมเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
18	ลำดับกิจกรรมเอื้อต่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	สรุป
		1	2	3			
19	กิจกรรมมีความหมายต่อการพัฒนา ผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
สื่อและแหล่งเรียนรู้							
20	สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
21	สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
การวัดและประเมินผล							
22	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
23	ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
24	วิธีวัดชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
25	เกณฑ์การประเมินชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
26	เครื่องมือมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

ตาราง 20 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย
เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญ แผนที่ 6 เรื่อง อติพจน์

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	สรุป
		1	2	3			
สาระสำคัญ							
1	สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
2	ครอบคลุมสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
3	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
ตัวชี้วัด							
4	สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
จุดประสงค์การเรียนรู้							
5	สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
6	ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
สาระการเรียนรู้							
7	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
8	มีความละเอียดชัดเจน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
9	เหมาะสมกับเวลา	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
10	เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
11	มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
กิจกรรมการเรียนรู้							
12	สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
13	สอดคล้องกับเทคนิค เสริมต่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
14	ผู้เรียนได้ร่วมมีส่วนร่วมในบทเรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
15	เหมาะสมกับเวลา	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
16	กิจกรรมชัดเจน เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
17	กิจกรรมเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
18	ลำดับกิจกรรมเอื้อต่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	สรุป
		1	2	3			
19	กิจกรรมมีความหมายต่อการพัฒนา ผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
สื่อและแหล่งเรียนรู้							
20	สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
21	สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
การวัดและประเมินผล							
22	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
23	ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
24	วิธีวัดชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
25	เกณฑ์การประเมินชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
26	เครื่องมือมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

ตาราง 21 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญ แผนที่ 7 เรื่อง อรรถวิภาษ

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	สรุป
		1	2	3			
สาระสำคัญ							
1	สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
2	ครอบคลุมสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
3	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
ตัวชี้วัด							
4	สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
จุดประสงค์การเรียนรู้							
5	สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
6	ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
สาระการเรียนรู้							
7	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
8	มีความละเอียดชัดเจน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
9	เหมาะสมกับเวลา	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
10	เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
11	มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
กิจกรรมการเรียนรู้							
12	สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
13	สอดคล้องกับเทคนิค เสริมต่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
14	ผู้เรียนได้ร่วมมีส่วนร่วมในบทเรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
15	เหมาะสมกับเวลา	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
16	กิจกรรมชัดเจน เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
17	กิจกรรมเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
18	ลำดับกิจกรรมเอื้อต่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	สรุป
		1	2	3			
19	กิจกรรมมีความหมายต่อการพัฒนา ผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
สื่อและแหล่งเรียนรู้							
20	สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
21	สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
การวัดและประเมินผล							
22	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
23	ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
24	วิธีวัดชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
25	เกณฑ์การประเมินชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
26	เครื่องมือมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

ตาราง 22 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญ แผนที่ 8 เรื่อง วิชา

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	สรุป
		1	2	3			
สาระสำคัญ							
1	สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
2	ครอบคลุมสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
3	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
ตัวชี้วัด							
4	สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
จุดประสงค์การเรียนรู้							
5	สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
6	ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
สาระการเรียนรู้							
7	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
8	มีความละเอียดชัดเจน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
9	เหมาะสมกับเวลา	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
10	เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
11	มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
กิจกรรมการเรียนรู้							
12	สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
13	สอดคล้องกับเทคนิค เสริมต่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
14	ผู้เรียนได้ร่วมมีส่วนร่วมในบทเรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
15	เหมาะสมกับเวลา	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
16	กิจกรรมชัดเจน เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
17	กิจกรรมเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
18	ลำดับกิจกรรมเอื้อต่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	สรุป
		1	2	3			
19	กิจกรรมมีความหมายต่อการพัฒนา ผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
สื่อและแหล่งเรียนรู้							
20	สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
21	สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
การวัดและประเมินผล							
22	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
23	ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
24	วิธีวัดชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
25	เกณฑ์การประเมินชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
26	เครื่องมือมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

ตาราง 23 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย
เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญ แผนที่ 9 เรื่อง นามนัย

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	สรุป
		1	2	3			
สาระสำคัญ							
1	สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
2	ครอบคลุมสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
3	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
ตัวชี้วัด							
4	สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
จุดประสงค์การเรียนรู้							
5	สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
6	ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
สาระการเรียนรู้							
7	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
8	มีความละเอียดชัดเจน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
9	เหมาะสมกับเวลา	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
10	เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
11	มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
กิจกรรมการเรียนรู้							
12	สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
13	สอดคล้องกับเทคนิค เสริมต่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
14	ผู้เรียนได้ร่วมมีส่วนร่วมในบทเรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
15	เหมาะสมกับเวลา	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
16	กิจกรรมชัดเจน เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
17	กิจกรรมเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
18	ลำดับกิจกรรมเอื้อต่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	สรุป
		1	2	3			
19	กิจกรรมมีความหมายต่อการพัฒนา ผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
สื่อและแหล่งเรียนรู้							
20	สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
21	สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
การวัดและประเมินผล							
22	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
23	ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
24	วิธีวัดชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
25	เกณฑ์การประเมินชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
26	เครื่องมือมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

ตาราง 24 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญ แผนที่ 10 เรื่อง สัญลักษณ์

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	สรุป
		1	2	3			
สาระสำคัญ							
1	สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
2	ครอบคลุมสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
3	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
ตัวชี้วัด							
4	สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
จุดประสงค์การเรียนรู้							
5	สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
6	ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
สาระการเรียนรู้							
7	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
8	มีความละเอียดชัดเจน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
9	เหมาะสมกับเวลา	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
10	เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
11	มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
กิจกรรมการเรียนรู้							
12	สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
13	สอดคล้องกับเทคนิค เสริมต่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
14	ผู้เรียนได้ร่วมมีส่วนร่วมในบทเรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
15	เหมาะสมกับเวลา	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
16	กิจกรรมชัดเจน เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
17	กิจกรรมเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
18	ลำดับกิจกรรมเอื้อต่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	สรุป
		1	2	3			
19	กิจกรรมมีความหมายต่อการพัฒนา ผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
สื่อและแหล่งเรียนรู้							
20	สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
21	สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
การวัดและประเมินผล							
22	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
23	ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
24	วิธีวัดชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
25	เกณฑ์การประเมินชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
26	เครื่องมือมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

ตาราง 25 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญแผนที่ 11 เรื่อง ปัจฉิมนิเทศ

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	สรุป
		1	2	3			
สาระสำคัญ							
1	สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
2	ครอบคลุมสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
3	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
ตัวชี้วัด							
4	สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
จุดประสงค์การเรียนรู้							
5	สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
6	ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
สาระการเรียนรู้							
7	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
8	มีความละเอียดชัดเจน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
9	เหมาะสมกับเวลา	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
10	เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
11	มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
กิจกรรมการเรียนรู้							
12	สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
13	สอดคล้องกับเทคนิค เสริมต่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
14	ผู้เรียนได้ร่วมมีส่วนร่วมในบทเรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
15	เหมาะสมกับเวลา	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
16	กิจกรรมชัดเจน เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
17	กิจกรรมเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
18	ลำดับกิจกรรมเอื้อต่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	สรุป
		1	2	3			
19	กิจกรรมมีความหมายต่อการพัฒนา ผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
สื่อและแหล่งเรียนรู้							
20	สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
21	สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
การวัดและประเมินผล							
22	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
23	ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
24	วิธีวัดชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
25	เกณฑ์การประเมินชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
26	เครื่องมือมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

ภาคผนวก ง

ผลการตรวจความเหมาะสมด้านเนื้อหา ภาษาและเวลา
ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์
เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 กับนักเรียน จำนวน 3 คน

ตาราง 26 แสดงผลการตรวจความเหมาะสมด้านเนื้อหา ภาษาและเวลา ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กับนักเรียน จำนวน 3 คน

ด้าน	ผลการหาประสิทธิภาพ	การปรับปรุงแก้ไข
เนื้อหา	เนื้อหาครบ แต่ยังขาดตัวอย่างที่จะทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น	ยกตัวอย่างที่หลากหลาย เพิ่มเติมแหล่งการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อเป็นตัวอย่างให้นักเรียนมากขึ้น
ภาษา	คำถามที่ใช้มีความเป็นทางการมากเกินไป ทำให้นักเรียนเข้าใจได้ยาก	มีการปรับภาษาให้สามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้น
เวลา	นักเรียนสามารถทำกิจกรรมได้เสร็จตามเวลาที่กำหนด แต่ในช่วงแรก ๆ มีปัญหาจากขั้นตอนที่ซับซ้อนบ้าง	อธิบายวิธีการใช้งานเว็บไซต์เพิ่มเติม

ภาคผนวก จ

แสดงผลคะแนนการทำกิจกรรมและแบบทดสอบย่อยท้ายแผน
การจัดการเรียนรู้โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์
เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทยกับนักเรียน จำนวน 9 คน

แสดงผลการหาประสิทธิภาพแบบภาคสนามของการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้แผนการจัดการเรียนรู้ โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ เรื่อง
ภาพพจน์ในวรรณคดีไทยกับนักเรียน จำนวน 9 คน

ตาราง 27 แสดงผลคะแนนการทำกิจกรรมและแบบทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ โดย
การเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์วิชาภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ใน
วรรณคดีไทยกับนักเรียน จำนวน 9 คน

คนที่	แผน	แผน	แผน	แผน	แผน	แผน	แผน	แผน	แผน	แผน	คะแนน
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	ระหว่างเรียน
	30 คะแนน	30 คะแนน	30 คะแนน	30 คะแนน	30 คะแนน	30 คะแนน	30 คะแนน	30 คะแนน	30 คะแนน	30 คะแนน	300 คะแนน
1	27	26	28	26	26	24	24	22	20	23	250
2	25	26	25	26	27	29	22	23	24	26	257
3	28	29	27	29	25	24	23	21	24	24	254
4	27	28	29	28	27	29	24	23	25	28	268
5	23	28	26	28	28	23	21	22	21	20	240
6	24	28	25	25	29	24	22	20	25	23	245
7	26	28	26	26	25	24	19	23	24	22	243
8	25	25	26	24	25	21	20	24	23	20	232
9	24	24	25	26	25	24	19	21	19	25	237
รวม	229	250	236	240	241	223	194	198	205	210	2226
เฉลี่ย	25.44	27.77	26.22	26.66	26.77	24.77	21.55	22.00	22.77	23.33	247.33
ร้อยละ	84.81	92.59	87.40	88.88	89.25	82.59	71.85	73.33	75.92	77.78	82.44
ค่าเฉลี่ย ร้อยละ	82.44										

ตาราง 28 แสดงผลการหาประสิทธิภาพแบบภาคสนามของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แผนการจัดการเรียนรู้ โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์วิชาภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทยกับนักเรียน จำนวน 9 คน

กิจกรรม	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยระหว่างทำกิจกรรม	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยหลังการทดสอบหลังเรียน
แผนการเรียนรู้ที่ 1	84.81	78.51
แผนการเรียนรู้ที่ 2	92.59	
แผนการเรียนรู้ที่ 3	87.40	
แผนการเรียนรู้ที่ 4	88.88	
แผนการเรียนรู้ที่ 5	89.25	
แผนการเรียนรู้ที่ 6	82.59	
แผนการเรียนรู้ที่ 7	71.85	
แผนการเรียนรู้ที่ 8	73.33	
แผนการเรียนรู้ที่ 9	75.92	
แผนการเรียนรู้ที่ 10	77.78	
รวมเฉลี่ย	82.44	
ประสิทธิภาพกระบวนการ = 82.44		ประสิทธิภาพผลลัพธ์ = 78.51
E1/E2 = 82.44/78.51		

จากตาราง 28 พบว่ากิจกรรมการจัดกิจกรรมการพัฒนาผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ มีค่าเฉลี่ยของผลคะแนนจากการทำกิจกรรมและแบบทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 1 – 12 ของนักเรียนเท่ากับ 247.33 จากคะแนนเต็ม 300 หรือร้อยละ 82.44 พบว่ามีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.44/78.51 ซึ่งเป็นไม่ไปตามเกณฑ์ 80/80

ภาคผนวก ฉ

แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย
โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตาราง 29 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้การ
พัฒนาผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบ
เสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่			R	IOC	แปลผล
	1	2	3			
1	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
2	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
3	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
4	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
5	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
6	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
7	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
8	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
9	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
10	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
11	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
12	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
13	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
14	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
15	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
16	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
17	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
18	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
19	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
20	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
21	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
22	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
23	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
24	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่			R	IOC	แปลผล
	1	2	3			
25	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
26	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
27	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
28	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
29	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
30	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
31	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
32	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
33	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
34	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
35	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
36	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
37	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
38	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
39	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
40	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
41	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
42	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
43	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
44	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
45	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

ภาคผนวก ซ

ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) แบบทดสอบการเรียนรู้ เรื่อง ภาพพจน์
ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตาราง 30 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) แบบทดสอบการเรียนรู้ เรื่อง ภาพพจน์ใน
วรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6

ข้อที่	r	p	ผลการพิจารณา	ข้อที่	r	p	ผลการพิจารณา
1	0.06	0.59	ตัดออก	24	0.25	0.63	คัดเลือกไว้
2	0.69	0.66	คัดเลือกไว้	25	0.06	0.34	ตัดออก
3	0.50	0.69	คัดเลือกไว้	26	0.19	0.47	ตัดออก
4	0.56	0.66	คัดเลือกไว้	27	0.50	0.75	คัดเลือกไว้
5	0.13	0.56	ตัดออก	28	0.25	0.69	คัดเลือกไว้
6	0.38	0.75	คัดเลือกไว้	29	0.44	0.59	ตัดออก
7	0.25	0.75	คัดเลือกไว้	30	0.63	0.56	คัดเลือกไว้
8	0.13	0.69	ตัดออก	31	0.44	0.28	คัดเลือกไว้
9	0.31	0.66	คัดเลือกไว้	32	0.38	0.63	คัดเลือกไว้
10	0.44	0.66	คัดเลือกไว้	33	0.00	0.81	ตัดออก
11	0.13	0.50	ตัดออก	34	0.13	0.81	ตัดออก
12	0.38	0.69	คัดเลือกไว้	35	0.31	0.72	คัดเลือกไว้
13	0.06	0.34	ตัดออก	36	0.25	0.75	คัดเลือกไว้
14	0.50	0.56	คัดเลือกไว้	37	0.44	0.72	คัดเลือกไว้
15	0.19	0.34	ตัดออก	38	0.31	0.66	คัดเลือกไว้
16	0.06	0.59	ตัดออก	39	0.31	0.59	คัดเลือกไว้
17	0.44	0.78	คัดเลือกไว้	40	0.63	0.50	คัดเลือกไว้
18	0.19	0.78	ตัดออก	41	0.19	0.78	คัดเลือกไว้
19	0.25	0.75	คัดเลือกไว้	42	0.50	0.63	คัดเลือกไว้
20	0.31	0.78	คัดเลือกไว้	43	0.19	0.53	ตัดออก
21	0.44	0.25	คัดเลือกไว้	44	0.31	0.72	คัดเลือกไว้
22	0.44	0.72	คัดเลือกไว้	45	0.44	0.72	คัดเลือกไว้
23	0.19	0.72	ตัดออก				

ภาคผนวก ข

แสดงคะแนนการทำแบบทดสอบการเรียนรู้ เรื่อง ภาพพจน์
ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตาราง 31 แสดงคะแนนการทำแบบทดสอบการเรียนรู้ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย
 โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
 ของนักเรียนจำนวน 32 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

คนที่	คะแนน (X)	คะแนน	X^2	คนที่	คะแนน (X)	คะแนน	X^2
1	27		729	17	21		441
2	28		784	18	16		256
3	28		784	19	17		289
4	30		900	20	14		196
5	26		676	21	12		144
6	28		784	22	19		361
7	26		676	23	13		169
8	25		625	24	14		196
9	26		676	25	14		196
10	26		676	26	9		81
11	25		625	27	14		196
12	22		484	28	9		81
13	25		625	29	14		196
14	22		484	30	10		100
15	25		625	31	9		81
16	22		484	32	14		196
$\Sigma x = 630$			$\Sigma x^2 = 13816$	S.D. = 6.75			

ตาราง 32 แสดงว่าวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการเรียนรู้ เรื่อง ภาพพจน์ใน
 วรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 6

ข้อที่	p	q	pq	ข้อที่	r	p	pq
1	0.59	0.34	0.22	16	0.59	0.25	0.18
2	0.66	0.31	0.21	17	0.78	0.31	0.21
3	0.69	0.34	0.22	18	0.78	0.44	0.24
4	0.66	0.25	0.18	19	0.75	0.72	0.20
5	0.56	0.25	0.18	20	0.78	0.38	0.23
6	0.75	0.34	0.22	21	0.25	0.28	0.20
7	0.75	0.34	0.22	22	0.72	0.25	0.18
8	0.69	0.31	0.21	23	0.72	0.28	0.20
9	0.66	0.44	0.24	24	0.63	0.34	0.22
10	0.66	0.22	0.17	25	0.34	0.41	0.24
11	0.50	0.25	0.18	26	0.47	0.50	0.25
12	0.69	0.22	0.17	27	0.75	0.22	0.17
13	0.34	0.72	0.20	28	0.69	0.38	0.23
14	0.56	0.28	0.20	29	0.59	0.28	0.20
15	0.34	0.38	0.23	30	0.56	0.75	0.18
						รวม	6.30

ตาราง 33 แสดงคะแนนกลุ่มสูงและคะแนนกลุ่มต่ำของแบบทดสอบการเรียนรู้ เรื่อง ภาพพจน์ใน
วรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนจำนวน 32 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

ข้อที่	คะแนนกลุ่มสูง	คะแนนกลุ่มต่ำ	ข้อที่	คะแนนกลุ่มสูง	คะแนนกลุ่มต่ำ
1	16	5	16	16	8
2	15	7	17	13	9
3	15	6	18	14	4
4	15	9	19	8	1
5	14	10	20	13	7
6	13	8	21	14	9
7	14	7	22	14	10
8	14	8	23	15	8
9	13	5	24	13	8
10	16	9	25	12	7
11	14	10	26	13	3
12	15	10	27	14	11
13	8	1	28	14	6
14	15	8	29	14	9
15	12	8	30	15	8

ภาคผนวก ฅ

คะแนนการทำกิจกรรมและแบบทดสอบย่อยทำแผนการจัดการเรียนรู้
เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตาราง 34 คะแนนการทำกิจกรรมและแบบทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ภาพพจน์
 ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 32 คน

คนที่	แผน 1	แผน 2	แผน 3	แผน 4	แผน 5	แผน 6	แผน 7	แผน 8	แผน 9	แผน 10	คะแนนรวม
	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน
	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	300
1	20	21	22	24	25	27	21	22	22	23	227
2	24	21	26	25	27	28	24	22	24	25	246
3	25	23	24	24	25	25	25	24	24	23	242
4	23	24	24	24	24	25	25	22	25	24	240
5	26	24	24	25	26	27	24	24	23	24	247
6	26	25	25	24	24	25	25	23	22	24	243
7	24	26	25	24	23	25	24	22	24	24	241
8	23	23	25	25	24	24	24	24	23	25	240
9	22	23	26	26	25	27	25	24	24	23	245
10	25	22	27	27	24	25	25	24	24	23	246
11	24	25	23	25	25	23	25	22	24	22	238
12	23	25	24	23	24	24	25	24	24	23	239
13	27	24	25	23	23	26	25	24	24	23	244
14	24	24	25	28	25	25	24	24	24	23	246
15	25	27	26	25	25	27	24	25	23	25	252
16	24	25	26	28	25	24	25	24	24	26	251
17	23	25	27	27	27	25	25	25	24	23	251
18	25	26	25	27	27	24	23	25	23	23	248
19	26	26	27	28	25	25	24	24	23	23	251
20	24	26	26	28	25	25	26	24	24	23	251
21	25	24	26	28	26	27	25	24	24	23	252
22	26	24	27	26	26	24	26	24	24	24	251
23	27	22	26	25	25	24	23	23	24	23	242
24	26	23	26	24	25	27	24	24	23	23	245

คนที่	แผน 1	แผน 2	แผน 3	แผน 4	แผน 5	แผน 6	แผน 7	แผน 8	แผน 9	แผน 10	คะแนนรวม
	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน
	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	300
25	26	23	26	25	26	26	25	25	23	23	248
26	24	25	27	23	25	25	27	24	22	24	246
27	25	25	25	25	23	23	26	25	22	24	243
28	27	26	25	27	25	25	24	24	24	23	250
29	27	26	25	22	26	26	25	25	24	23	249
30	27	26	26	23	25	26	25	24	22	24	248
31	27	28	26	27	28	24	26	22	24	23	255
32	24	25	25	22	27	25	23	24	23	22	240
คะแนนเฉลี่ย	24.81	24.43	25.37	25.21	25.15	25.25	24.59	23.75	23.46	23.46	245.53
ร้อยละ	82.70	81.45	84.58	84.06	83.85	84.16	81.97	79.16	78.22	78.22	81.84
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	81.84										

ตาราง 35 แสดงคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู เรื่อง ภาพพจน์ใน
วัฒนธรรมไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนจำนวน 32 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

ข้อที่	คะแนน 40 คะแนน	ข้อที่	คะแนน 40 คะแนน
1	27	17	21
2	28	18	16
3	28	19	17
4	30	20	14
5	26	21	12
6	28	22	19
7	26	23	13
8	25	24	14
9	26	25	14
10	26	26	9
11	25	27	14
12	22	28	9
13	25	29	14
14	22	30	10
15	25	31	9
16	22	32	14
ค่าเฉลี่ย = 19.68			

ภาคผนวก ญ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย

โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตาราง 36 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย
 โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
 ปีที่ 6 ของนักเรียนจำนวน 32 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

คนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ผลต่างหลัง และก่อนเรียน (D)	D ²
1	23	27	4	16
2	20	28	8	64
3	21	28	7	49
4	23	30	7	49
5	18	26	8	64
6	17	28	11	121
7	18	26	8	64
8	19	25	6	36
9	19	26	7	49
10	22	26	4	16
11	18	25	7	49
12	17	22	5	25
13	19	25	6	36
14	21	22	1	1
15	22	25	3	9
16	18	22	4	16
17	15	21	6	36
18	12	16	4	16
19	17	17	0	0
20	13	14	1	1
21	9	12	3	9

ตาราง 34 (ต่อ)

คนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ผลต่างหลัง และก่อนเรียน (D)	D ²
22	16	19	3	9
23	13	13	0	0
24	9	14	5	25
25	9	14	5	25
26	9	9	0	0
27	11	14	3	9
28	5	9	4	16
29	13	14	1	1
30	7	10	3	9
31	9	9	0	0
32	6	14	8	64
รวมคะแนน (Σx)	488	630	$\Sigma D = 142$	$\Sigma D^2 = 884$
คะแนนเฉลี่ย	15.25	19.68	ผลต่างเฉลี่ย = 4.43	

ภาคผนวก ก

ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย
โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญ

ตาราง 37 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	สรุป
	1	2	3			
1. ด้านเนื้อหา						
1.1 มีความครบถ้วนของเนื้อหา และมีการอธิบายเนื้อหาอย่างละเอียด	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
1.2 มีความถูกต้องของเนื้อหา ตามหลักวิชาตามหลักไวยากรณ์ รวมถึงความเหมาะสมต่อผู้ใช้สื่อ	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
1.3 มีการใช้ภาษาที่กระชับ เข้าใจง่าย	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
1.4 การตั้งวัตถุประสงค์กับเป้าหมายที่ชัดเจนและเนื้อหา มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
1.5 เนื้อหาแบบฝึกและแบบทดสอบ สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่หลักสูตรกำหนด	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม
1.6 เนื้อหาแบบฝึก แบบทดสอบ มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	0	+1	0	1	0.3	ไม่เหมาะสม
1.7 มีเนื้อหาเป็นไปตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
1.8 ตัวอย่างประกอบในเนื้อหา ส่งเสริมให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น	0	+1	0	1	0.3	ไม่เหมาะสม
1.9 มีการยกตัวอย่างที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย	0	+1	0	1	0.3	ไม่เหมาะสม
1.10 มีการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสามารถอ่านเข้าใจง่าย ถูกต้อง ชัดเจน	+1	+1	0	2	0.6	เหมาะสม

ตาราง 37 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	สรุป
	1	2	3			
2. ด้านสื่อ/เทคโนโลยี						
2.1 มีความทันสมัย เหมาะแก่การศึกษา เรียนรู้ในยุคปัจจุบัน	0	+1	+1	2	0.6	เหมาะสม
2.2 สื่อมีความเข้าถึงง่าย ไม่ซับซ้อน และ สะดวกสบาย	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
2.3 สื่อมีการอัพเดท อย่างสม่ำเสมอ	0	+1	0	1	0.3	ไม่ เหมาะสม
2.4 สื่อมีความน่าสนใจ	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
2.5 มีการใช้ตัวหนังสือที่เน้นสี ขนาด ตัวอักษรที่เหมาะสม ทำให้ผู้เรียนเกิดความ สนใจ	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
2.6 มีการใช้รูปแบบตัวอักษร(font) ที่ เหมาะสมอ่านง่าย	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
2.7 ภาพที่ใช้ประกอบสื่อมีความทันสมัย สอดคล้องกับเนื้อหา ทำให้สามารถเรียนรู้ได้ ดี และง่ายมากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
2.8 มีการใช้วิดีโอประกอบการสอน อธิบาย เนื้อหา เพื่อเสริมความรู้ให้ผู้เรียน	0	+1	0	1	0.3	ไม่ เหมาะสม
2.9 มีสติกเกอร์ที่ให้อ่านง่าย และการ เสริมแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้สำเร็จ	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
2.10 การจัดเรียงเนื้อหาได้ถูกต้องชัดเจน มี ความเป็นระเบียบ	0	+1	0	1	0.3	ไม่ เหมาะสม

ตาราง 37 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	สรุป
	1	2	3			
3. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้						
3.1 การจัดการสอนโดยการเรียนรู้แบบเสริม						
ต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์สามารถทำให้ ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา ได้มากกว่าการสอนแบบ ธรรมดา	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
3.2 การจัดการสอนโดยการเรียนรู้แบบเสริม						
ต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์สามารถทำให้ ผู้เรียนวิเคราะห์วรรณศิลป์จากวรรณคดีได้ดี ขึ้น	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
3.3 การจัดการสอนโดยการเรียนรู้แบบเสริม						
ต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์สามารถทำให้ ผู้เรียนประเมินค่าวรรณศิลป์จากวรรณคดีได้ดี ขึ้น	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
3.4 การจัดการสอนโดยการเรียนรู้แบบเสริม						
ต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์เปิดโอกาสให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
3.5 การจัดการสอนโดยการเรียนรู้แบบเสริม						
ต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ทำให้ผู้เรียนมีความ กระตือรือร้นในการเรียน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
3.6 การจัดการสอนโดยการเรียนรู้แบบเสริม						
ต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ทำให้นักเรียนมี โอกาสแสดงความคิดเห็น และส่งเสริมการ เรียนรู้ร่วมกัน	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

ตาราง 37 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	สรุป
	1	2	3			
3.7 การจัดการสอนโดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อ						
การเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ทำให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
3.8 การจัดการสอนโดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อ						
การเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์เปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าได้อย่างอิสระ	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม
3.9 การจัดการสอนโดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อ						
การเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ และเข้าใจในเนื้อหาด้วยตนเอง	+1	+1	+1	3	1	เหมาะสม

ภาคผนวก ก

คะแนนการทำกิจกรรมและแบบทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการเรียนรู้
และคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้
ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยพระศวร

ตาราง 38 แสดงผลหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มของการจัดกิจกรรมการพัฒนาผลสัมฤทธิ์วิชา
ภาษาไทย เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่าน
เว็บไซต์ กับนักเรียน จำนวน 40 คน

คนที่	แผน	แผน	แผน	แผน	แผน	แผน	แผน	แผน	แผน	แผน	คะแนน ระหว่าง เรียน	คะแนน หลังเรียน
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	30 คะแนน	30 คะแนน
	30 คะแนน	30 คะแนน	30 คะแนน	30 คะแนน	30 คะแนน	30 คะแนน	30 คะแนน	30 คะแนน	30 คะแนน	30 คะแนน	300 คะแนน	30 คะแนน
1	25	24	25	25	28	28	26	26	26	26	259	25
2	26	26	25	25	27	25	24	26	25	27	256	19
3	24	25	25	25	26	28	26	26	27	25	257	22
4	25	25	27	25	28	25	28	26	26	25	260	26
5	24	26	26	25	25	25	28	26	26	25	256	25
6	25	24	25	27	24	24	26	25	27	26	253	19
7	25	26	25	27	24	27	26	25	27	26	258	26
8	24	26	25	25	25	27	26	25	26	26	255	26
9	24	26	25	25	25	25	26	27	26	27	256	21
10	25	26	27	25	24	25	24	27	26	27	256	26
11	24	25	27	25	25	25	27	24	27	26	255	22
12	24	24	24	25	25	24	27	27	27	24	251	25
13	24	25	24	26	25	25	25	25	24	24	247	25
14	26	25	24	26	25	26	24	24	24	25	249	26
15	26	24	24	27	26	26	25	25	28	26	257	19
16	23	24	27	25	26	25	27	28	24	24	253	25
17	24	25	25	25	26	27	28	24	26	26	256	26
18	24	26	25	25	27	27	28	24	26	24	256	19
19	25	26	25	25	24	27	26	25	24	27	254	19
20	25	26	25	25	24	28	26	25	26	24	254	25
21	25	26	25	24	25	25	25	25	25	27	252	25
22	25	26	26	24	24	25	25	25	25	28	253	26
23	25	27	26	26	25	25	25	24	24	24	251	25
24	26	25	25	26	26	25	24	26	25	25	253	26

ตาราง 38 (ต่อ)

คนที่	แผน	แผน	แผน	แผน	แผน	แผน	แผน	แผน	แผน	แผน	คะแนน ระหว่าง เรียน	คะแนน หลังเรียน
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	30 คะแนน	30 คะแนน
25	26	25	25	24	25	26	24	24	26	25	250	26
26	26	25	24	26	26	26	24	27	26	24	254	19
27	26	24	24	25	26	25	24	24	24	24	246	28
28	25	24	24	25	27	27	24	26	26	27	255	24
29	25	24	25	24	27	24	24	26	26	26	251	26
30	24	24	25	26	27	24	24	24	26	24	248	25
31	24	24	27	26	24	24	26	25	24	26	250	20
32	24	24	28	25	25	25	26	25	25	26	253	25
33	24	24	25	25	24	26	26	23	24	24	245	24
34	26	24	25	25	25	24	26	26	25	26	252	26
35	25	26	25	24	24	26	26	26	25	26	253	26
36	25	26	26	24	24	26	27	24	25	25	252	25
37	25	26	26	22	26	26	27	27	24	25	254	25
38	25	25	27	24	26	24	27	26	27	25	256	24
39	25	25	27	26	26	26	26	25	27	24	257	26
40	25	25	25	25	26	26	26	25	26	24	253	25
รวม	993	1003	1015	1004	1017	1024	1029	1013	1023	1015	10136	962
เฉลี่ย	24.82	25.07	25.37	25.10	25.42	25.60	25.72	25.32	25.57	25.37	253.4	24.05
ร้อยละ	82.75	83.58	84.58	83.66	84.75	85.33	85.75	84.41	85.25	84.58	84.46	80.16
ค่าเฉลี่ย ร้อยละ	84.46										80.16	

ภาคผนวก สฐ

คะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน
เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้
ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตาราง 39 แสดงคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

นักเรียน คนที่	คะแนนก่อนเรียน Pre-test	คะแนนหลังเรียน Post-test	คะแนนผลต่าง D
1	19	25	6
2	12	19	7
3	22	22	0
4	19	26	7
5	19	25	6
6	8	19	11
7	19	26	7
8	18	26	8
9	19	21	2
10	22	26	4
11	19	22	3
12	15	25	10
13	13	25	12
14	12	26	14
15	12	19	7
16	19	25	6
17	14	26	12
18	12	19	7
19	9	19	10
20	15	25	10
21	13	25	12
22	15	26	11
23	19	25	6

นักเรียน คนที่	คะแนนก่อนเรียน Pre-test	คะแนนหลังเรียน Post-test	คะแนนผลต่าง D
24	16	26	10
25	15	26	11
26	9	19	10
27	15	28	13
28	13	24	11
29	19	26	7
30	10	25	15
31	10	20	10
32	17	25	8
33	18	24	6
34	26	26	0
35	22	26	4
36	19	25	6
37	17	25	8
38	18	24	6
39	15	26	11
40	17	25	8
รวม	640	962	322
เฉลี่ย	16	24.05	8.05
S.D.	4.07	2.60	3.51

ภาคผนวก ๓

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้
ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก
2. ข้อสอบมีทั้งหมด 30 ข้อ เวลา 60 นาที
3. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว
4. ห้ามทำเครื่องหมายใด ๆ ในข้อสอบ

1. “เธอร้องไห้ประหนึ่งจะขาดใจตาย” ข้อใดมีการใช้ภาพพจน์เดียวกับประโยคข้างต้น
 - ก. ประตูบ้านเล็กกว่าตัวฉันเสียอีก
 - ข. เธอคลังโทรศัพท์ร่าวกับมันเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต
 - ค. หนังสือกองทับถมกันเป็นภูเขา
 - ง. วันนี้เหมือนจะเป็นวันประกาศผลสอบ
 2. “แอบไม้ลอบคูดูอยู่ช้านาน พิศพักตร์เขาวมาลย์เพียงดวงเดือน” ข้อใดใช้ภาพพจน์ต่างจากคำประพันธ์ข้างต้น
 - ก. นำแสนรำคาญจิต
 - ข. ครั้นยามเย็นเห็นเหมือนหนึ่งเมฆพลุ่ง
 - ค. เพียงหงส์ทรงพรหมินทร์
 - ง. แม่เนื้อเย็นเป็นห้วงมหรณพ
 - ทั้งสิบทิศรุ่งเรืองตั้งเมืองสุวรรณค์
 - เป็นควันฟุ้งราวกับไฟกลหนักหนา
 - ลินลาศเลื่อนเดือนตาชม
 - พี่ขอพบศรีสวัสดิ์เป็นมัจฉา
 3. (1)เพียงหงส์ทรงพรหมินทร์ ลินลาศเลื่อนเดือนตาชม
 (2)น้ำเงินคือเงินยวง ชาวพรายช่วงสี่สำออง
 (3)กระแหแหห่างชาย ตั้งสายสวาทคลาดจากสม
 (4)หวิเกล้าเจ้าสระสง เส้นเกศสลวยรวยกลิ่นหอม
- ข้อใดกล่าวถูกต้อง
- ก. ข้อ 1 และข้อ 2 ใช้ภาพพจน์อุปมา
 - ข. ข้อ 2 และข้อ 4 ใช้ภาพพจน์อุปลักษณ์
 - ค. ข้อ 3 และ ข้อ 1 เป็นภาพพจน์อุปมา
 - ง. ข้อ 4 และ ข้อ 3 ไม่มีการใช้ภาพพจน์

4. ข้อใดใช้ภาพพจน์ต่างจากข้ออื่น

ก. น้ำเงินคือเงินยวง	ขาวพรายช่วงสีสำออง
ข. ชะรอยเป็นบุพเพนิวาสา	เทวอารักษ์มาชักให้
ค. ดอกไม้ป่าปรุกกลิ่นประทีนป่า	อบบุหงามาลัยทั่วไพรกว้าง
ง. คือป่าผีไร้คณะพยัคฆ์	จะพำนักอะไรตอง

5. (1) น้ำเงินคือเงินยวง ขาวพรายช่วงสีสำออง

(2) ชะรอยเป็นบุพเพนิวาสา เทวอารักษ์มาชักให้

(3) ดอกไม้ป่าปรุกกลิ่นประทีนป่า อบบุหงามาลัยทั่วไพรกว้าง

(4) คือป่าผีไร้คณะพยัคฆ์ จะพำนักอะไรตอง

ข้อใดกล่าวถูกต้อง

ก. ข้อ 1, ข้อ 2 และข้อ 3 ใช้ภาพพจน์อุปลักษณ์ ข. ข้อ 3 และข้อ 4 ใช้ภาพพจน์อุปมา

ค. ข้อ 4, ข้อ 2 และข้อ 1 ใช้ภาพพจน์อุปลักษณ์ ง. ข้อ 1 และข้อ 3 ไม่มีการใช้ภาพพจน์

6. “เสไฟฟ้าพุดถึงชายหนุ่มผู้เป็นทายาทโคตรเศรษฐี” ข้อใดมีการใช้ภาพพจน์ชนิดเดียวกับประโยคข้างต้น

ก. แพบึงธารที่เราเฝ้าฝันถึง ข. ยุงทองร้องกะดั่งโห่งดั่ง

ค. พะแนงเนื้อยักษ์ไหล ง. โลกนี้เพียงแผ่นภพสงบเย็น

7. “ทะเลไม่เคยหลับไหล ใครตอบได้ไหมใจจึงตื่น” ข้อใดใช้ภาพพจน์ต่างจากคำประพันธ์ข้างต้น

ก. อนิจจาเวลาเข้ายามสอง ไฟตามห้องส่องเรืองหรือเมืองตื่น

ข. น้ำเซาะหินรินรินหลากไหล ไม่หลับเลยชั่วฟ้าดินสลาย

ค. ยุงทองร้องกะดั่งโห่งดั่ง เพียงซ้องกลองระฆัง

ง. จักรวาลุ่นวายไร้สำเนียง โลกนี้เพียงแผ่นภพสงบเย็น

8. ถึงตายแล้วเกิดใหม่สักแสนชาติ ที่จะให้ละความจงรักภักดีต่อชาตินั้นอย่าได้หวังเลย

ข้อใดใช้ภาพพจน์ต่างจากคำประพันธ์ข้างต้น

ก. หอมจนหอบหัวใจไปแว้งคว้าง ข. เขาทำงานเหนื่อยสายตัวแทบขาด

ค. อากาศวันนี้ร้อนจนจะละลาย ง. เสไฟฟ้าพุดกับฉันด้วยความเหนื่อยหน่าย

9. “มันร้องดังกระดังโงะ มันดังกอก ๆ กอก ๆ กระดังโงะ” ข้อใดใช้ภาพพจน์เดียวกับข้อความข้างต้น

ก. แหมม รอตังโกฎีปีแล้ว

ข. ท้องมันร้องเสียงสนั่น

ค. เขาเห็นแสงวูบวาบ บริเวณปลายทุ่งนา

ง. ฟ้าฝนกระหน่ำ ชู่ ชู่ ขณะเขาหลบอยู่ที่

กระท่อม

10. “มือที่เปื้อนขอลค์ยังคงมุ่มมันที่จะसानฝันให้เป็นจริง” ข้อใดใช้ภาพพจน์ชนิดเดียวกับข้อความข้างต้น

ก. เขาเป็นกระต่ายที่หมายจันทร์

ข. นักกฎหมาย ปฏิบัติการอย่างไม่เกรงกลัวอิทธิพลใด ๆ

ค. ผู้ดีเดินตรอก ชี้ออกเดินถนน

ง. เลือดของวีรชนจะจารึกอยู่ในประวัติศาสตร์ตลอดไป

11. “เราอยากเห็นรุ่งทองของฟ้าไทย ผ่องอำไพกระจ่างทาบทกลางฟ้า” ข้อความข้างต้นใช้ภาพพจน์ชนิดใด

ก. อุปลักษณ์

ข. บุคคลวัต

ค. สัทพจน์

ง. สัญลักษณ์

12. สายธาราตั้งนาฬิกาแก้ว แว่วแว่วจ๊อกจ๊อกเซาะซอกหิน” จากคำประพันธ์ข้างต้นคำที่ขีดเส้นใต้ใช้ภาพพจน์ชนิดใด

ก. บุคคลวัต - สัทพจน์

ข. บุคคลวัต - อติพจน์

ค. อุปมา - สัทพจน์

ง. อติพจน์ -

อุปมา

13. เมื่อเงาเข้ากลบแสงสว่าง ชีวิตเริ่มอ้างว้างอย่างสงบ

ข้อความข้างต้นใช้ภาพพจน์ชนิดใด

ก. บุคคลวัต

ข. อติพจน์

ค. อรรถวิภาษ

ง. วิภาษ

14. ข้อใดมีการใช้ภาพพจน์วิภาษ

ก. หากน้องคิดสิ่งใดจะให้หมด

ข. ไม่ประชดจะบนล่างข้างซ้ายขวา

ค. เจ้าซี้ปลาว่านกวางทกนภา

ง. พี่ก็ว่านั่นแหละนกไม่ขัดใจ

15. ข้อใดมีการใช้ภาพพจน์นามนัย

ก. ทำบุญด้วยข้าวหนึ่ง ทัพพี

จขีตจุดเทียนขจี

จรัสไสร

ถวายกุฎิพระศรี

บุญอร่าม เรื่องแฮ

ประหนึ่งไฟฉายให้

ลดห้องอนธการ

ข. ถวิลถึงเจ้ายอด

เอวบาง

คิดแต่คำจนสาง

สว่างฟ้า

กาลล่วงผ่านบ่จาง

ทิ้งจิต คะนึ่ง

พิศท้าวหญิงแต่หน้า

ไปพันเจ้าเลย

ค. ลมพายุคล้ายพัดให้	หนาวทรวง
ฝนหยดโปยกรายร่วง	สู่หล้า
ชวนหนาวเหน็บกลางดวง-	ใจพี่
วอนเถิดลมฝนฟ้า	อย่าเข้าคนเหงา
ง. นกน้อยขนน้อยแต่	พอดัว
รังแต่งจุมเยี้ยว	อยู่ได้
มักใหญ่ย่อมคนหวั	ไฟเพ็ด
ทำแต่พอดัวไซรั	อย่าให้คนยัน

16. “ครูจะดูแลผ้าขาวผืนนี้ให้สมกับที่ผู้ปกครองไวใจ” ข้อใดใช้ภาพพจน์เดียวกับข้อความข้างต้น

ก. ท้าพอินทรีเหล็กจะเข้าชิงถ้วยฟุตบอลโลกได้หรือไม่ ข. เธอคือนางแมวป่าที่กร้าวร้าว

ค. ให้อายุยืนหมื่นเท่าเสาศิลา ง. ถ้าเธอเป็นไฟ จำไว้ฉันจะเป็นน้ำ

17. “พอบทเขาจะเป็นคนดีก็ดีแบบร้ายกาจเลยเธอ” ข้อใดใช้ภาพพจน์เดียวกับข้อความข้างต้น

ก. ไม่ต้องการมรรคผลตลนิพพาน คงต้องการแต่ให้เขาช่วยส่ง
ให้ลอยลมล่องไปจบไม่ลง ต้องประสงค์แต่เท่านั้นบ้าดีเอ๋ย

ข. เว้นวิจารณ์ว่างเว้น สดับฟัง

เว้นที่ถามอันยัง ไปรู้

เว้นเล่าลิขิตสัง- เกิดว่าง เว้นนา

เว้นตั้งกล่าวว่ามี ประชาญได้ถามี

ค. รู้้น้อยว่ามากรู้ เร็งใจ

กลกบเกิดอยู่ใน สระจ้อย

ไปเห็นขเลไกล กลางสมุทร

ชมว่าน้ำบ่อน้อย มากล้าลิกเหลือ

ง. รักกันอยู่ขอบฟ้า เขาเขียว

เสมออยู่หอแห่งเดียว ร่วมห้อง

ซังกันบ่แลเหลือว ตาต่อ กันนา

เหมือนขอบฟ้ามาป้อง ป่าไม้มาบัง

18. ข้อใดไม่มีการใช้ภาพพจน์

ก. เบื้องหน้าคือหญิงสาว พลิวาภรณ์สีขาวยไร้เคียงสา

มีดวงดาววาไใสในแววดา โปรยประกายปรารภนาเป็นดอกไม้

ข. เล่าเรื่อง โลมเล่า คลื่นลิขิต เพลินจิต ลอยล่อง ส่องสมัย

28. หากนักเรียนต้องการกล่าวถึง “มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งโดยไม่ต้องการบอชื่อมหาวิทยาลัย” จะสามารถใช้ภาพพจน์ใดให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพได้เหมาะสมมากที่สุด

ก. อุปมา ข. อรรถวิภาษ ค. นามนัย ง. วิภาษ

29. หากนักเรียนต้องการจะกล่าวว่า “เขาดีมาก ๆ ” ใช้การเปรียบเทียบในข้อใดเป็นการใช้ภาพพจน์ที่ทำให้ผู้อ่านรู้สึก “ดี” มากที่สุด

ก. ดีสุด ๆ ไปเลย ข. ดีจัง ค. ดีเป็นบ้า ง. ดีเกินไป

30. หากนักเรียนต้องการจะกล่าวว่า “ภูเขาสูงนี้สูงมาก ๆ ” ใช้การเปรียบเทียบในข้อใดเป็นการใช้ภาพพจน์ที่ทำให้ผู้อ่านรู้สึก “สูง” มากที่สุด

ก. สูงสุดยอด ข. สูงจนมองไม่เห็น ค. สูงลิบ ง. สูงที่สุด

ภาคผนวก ๗
แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่าน
เว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย รายวิชาภาษาไทย 5 (ท 33101) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ภาพพจน์ความหมายและความสำคัญ เวลา 1 ชั่วโมง
 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ผู้สอน นายศรารุช น้อยลา

สาระสำคัญ

วรรณคดีเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ และเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สืบทอดกันจากรุ่นสู่รุ่น อีกทั้งยังเป็นศิลปะที่แสดงออกซึ่งความงาม และความสูงส่งด้วยถ้อยคำ ความงามที่ศิลปะนั้นแสดงออก อาจจะเป็นความไพเราะของเสียงของถ้อยคำ ความหมาย และความละเอียดอ่อนของความรู้สึก

วรรณศิลป์เป็นส่วนสำคัญที่แยกแยะระหว่างวรรณคดีและวรรณกรรม ดังที่ปรากฏในพระราชบัญญัติราชบัณฑิตยสภา พ.ศ. 2465 กล่าวถึงวรรณศิลป์ว่าเป็นศิลปะของการเรียบเรียงถ้อยคำ วรรณศิลป์ที่แยกวรรณคดีออกจากวรรณกรรม ซึ่งประกอบด้วยความรู้สึกสะเทือนใจ และจินตนาการที่กวีแสดงออกมาให้เห็นอย่างอิสระ และให้เห็นอย่างมีศิลปะ ดังนั้นหากจะศึกษาวรรณคดีแล้ว ก็คงจะหลีกเลี่ยงการศึกษาวรรณศิลป์เสียมิได้

ภาพพจน์เป็นกลวิธีหนึ่งที่ผู้ประพันธ์นิยมใช้เพื่อเสริมสร้างสุนทรียภาพให้ปรากฏขึ้น โดยวิเชียร เกษประทุม (2557) ให้ความหมายของ ภาพพจน์ไว้ว่า เป็นการใช้คำทำให้เกิดภาพโดยการเปรียบเทียบการสร้างมโนภาพให้เกิดขึ้น โดยการใช้ถ้อยคำการใช้ภาพพจน์ ดังนั้นหากผู้อ่านเข้าใจเรื่อง ภาพพจน์ก็จะสามารถศึกษาวรรณคดีได้อย่างซาบซึ้งมากยิ่งขึ้นไปด้วย

มาตรฐานการเรียนรู้

ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัดชั้นปีที่เกี่ยวข้อง

ท 5.1 ม.4-6/3 วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีและวรรณกรรมในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของภาพพจน์ได้ (K)
2. นักเรียนสามารถอธิบายความสำคัญของภาพพจน์ได้ (K)
3. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ภาพพจน์ในบทประพันธ์ได้ (P)

4. นักเรียนสามารถประเมินค่าภาพพจน์ในบทประพันธ์ได้ (P)
5. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงานและตอบคำถาม (A)

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

1. การวิเคราะห์และประเมินคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรม
- ด้านวรรณศิลป์

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการสื่อสาร

ความสามารถในการคิด

1. ทักษะการคิดวิเคราะห์
2. ทักษะการเชื่อมโยง

ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน
4. รักความเป็นไทย

กิจกรรมการเรียนรู้ (การเสริมต่อการเรียนรู้)

ขั้นนำ (ลดการสับสนของผู้เรียน)

1. ครูผู้สอนบอกจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้
2. ครูผู้สอนอธิบายรูปแบบการจัดการเรียนรู้
3. ครูผู้สอนอธิบายวิธีการประเมินผล
4. นักเรียนเข้าสู่เว็บไซต์เพื่อเตรียมตัวในการเรียน

ขั้นเสริมต่อการเรียนรู้ขั้นที่ 1 การเรียนรู้จากผู้ที่มีความรู้มากกว่า

1. นักเรียนศึกษาเนื้อหา เรื่อง ความหมายและความสำคัญของภาพพจน์ ในเว็บไซต์การเรียนรู้

2. จากนั้นนักเรียนศึกษาเนื้อหาจากคลิป VDO

3. เมื่อชม VDO เรียบร้อย นักเรียนทำใบกิจกรรมในเว็บไซต์แบบฝึกทักษะที่ 1.1 ชุดที่ 1-5 เมื่อทำเสร็จส่งเข้าระบบ

4. นักเรียนศึกษาใบงานจากนักเรียนคนอื่น โดยจะต้องเข้าศึกษาใบงาน จำนวนอย่างน้อย 5 ใบงาน และทำแบบฝึกทักษะที่ 1.2 ชุดที่ 1-5

5. นักเรียนส่งแบบฝึกทักษะ ครูผู้สอนตรวจใบงาน ให้คำแนะนำ เสริมต่อการเรียนรู้ดังต่อไปนี้ 1. ให้กำลังใจ (ส่งสติ๊กเกอร์) 2. แนะนำแหล่งเรียนรู้ที่น่าสนใจ 3. มอบหมายกิจกรรมที่ช่วยเหลือนักเรียนได้ เช่น การเขียนสรุป Mine mapping และให้คะแนน

ขั้นการเสริมต่อการเรียนรู้ขั้นที่ 2 การเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนร่วมชั้นที่มีความรู้ในระดับเดียวกัน

1. นักเรียนเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้ขั้นที่ 2 โดยรับใบงาน และคำแนะนำจากครู

2. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่ 1.3

3. นักเรียนส่งแบบฝึกทักษะ และเข้าศึกษาใบงานของเพื่อนอย่างน้อยจำนวน 5 คน

4. ครูผู้สอนตรวจใบงาน ให้คำแนะนำ เสริมต่อการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้ 1. ให้กำลังใจ (ส่งสติ๊กเกอร์) 2. ให้แหล่งการเรียนรู้ที่น่าสนใจ 3. มอบหมายกิจกรรมที่ช่วยเหลือนักเรียน และให้คะแนน

ขั้นสอนเสริมต่อการเรียนรู้ขั้นที่ 3 การเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนที่มีความรู้น้อยกว่า

1. นักเรียนที่คะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ ในกระบวนการเสริมต่อขั้นที่ 2 โดยมีคะแนนในระดับที่

0-7 คะแนน รับแบบฝึกทักษะที่ 1.4 และคำแนะนำจากครู

2. นักเรียนที่คะแนนผ่านเกณฑ์ โดยมีคะแนนในระดับที่ 8 คะแนน ถามคำถามจากนักเรียนที่ได้คะแนน 0-5 คะแนน เพื่อเป็นการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนความคิด

3. นักเรียนส่งแบบฝึกทักษะที่ 1.4

4. ครูผู้สอนตรวจแบบฝึกทักษะ ให้คำแนะนำ เสริมต่อการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้ 1. ให้กำลังใจ (ส่งสติ๊กเกอร์) 2. ให้แหล่งการเรียนรู้ที่น่าสนใจ 3. มอบหมายกิจกรรมที่ช่วยเหลือนักเรียนได้ และให้คะแนน

ขั้นเสริมต่อการเรียนรู้ขั้นที่ 4 การเรียนรู้ด้วยตนเองโดยยึดการฝึกปฏิบัติ

1. นักเรียนรับแบบฝึกทักษะที่ 1.5

2. นักเรียนและครูสนทนากันเพื่อวางแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคล
3. ครูผู้สอนให้คำแนะนำ เสริมต่อการเรียนรู้ดังต่อไปนี้ 1. ให้กำลังใจ (ส่งสติ๊กเกอร์) 2. ให้แหล่งการเรียนรู้ที่น่าสนใจ 3. มอบหมายกิจกรรมที่ช่วยเหลือนักเรียนได้ และให้คะแนน
4. นักเรียนทำแบบทดสอบอีกครั้ง หากผ่านการทดสอบถือว่าผ่านการเรียนในบทที่ 1 นี้
- แต่หากผลคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ นักเรียนเข้าสู่ห้อง การเสริมต่อการเรียนรู้ชั้นที่ 4 ครั้งที่ 2 โดยครูทำหน้าที่ สอนเสริมจนนักเรียนผ่านบทเรียนได้

ขั้นสรุป

1. นักเรียนอภิปรายเพื่อสรุปบทเรียนร่วมกัน เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ที่ได้รับ และปัญหาที่พบ ครูผู้สอนเสนอแนะคำตอบหรือวิธีการหาคำตอบที่ถูกต้อง

การวัดผลและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือการวัด	เกณฑ์การผ่าน
ด้านความรู้ (K)			
1. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของภาพพจน์อุปมาได้	การตอบคำถาม	แบบฝึกทักษะที่ 1.1 ชุดที่ 1-5 แบบฝึกทักษะที่ 1.2 ชุดที่ 1-5 แบบฝึกทักษะที่ 1.3 แบบฝึกทักษะที่ 1.4 แบบฝึกทักษะที่ 1.5	เกณฑ์การผ่าน ต้องได้คะแนน โดยรวมตั้งแต่ ระดับดีขึ้นไป
2. นักเรียนสามารถอธิบายความสำคัญของภาพพจน์อุปมาได้	การตอบคำถาม	แบบฝึกทักษะที่ 1.1 ชุดที่ 1-5 แบบฝึกทักษะที่ 1.2 ชุดที่ 1-5 แบบฝึกทักษะที่ 1.3 แบบฝึกทักษะที่ 1.4 แบบฝึกทักษะที่ 1.5	เกณฑ์การผ่าน ต้องได้คะแนน โดยรวมตั้งแต่ ระดับดีขึ้นไป
ด้านทักษะกระบวนการ (P)			
1. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ภาพพจน์อุปมาในบทประพันธ์ได้	ตอบคำถาม	แบบฝึกทักษะที่ 1.1 ชุดที่ 1-5 แบบฝึกทักษะที่ 1.2 ชุดที่ 1-5 แบบฝึกทักษะที่ 1.3 แบบฝึกทักษะที่ 1.4 แบบฝึกทักษะที่ 1.5	เกณฑ์การผ่าน ต้องได้คะแนน โดยรวมตั้งแต่ ระดับดีขึ้นไป
2. นักเรียนสามารถประเมินค่าภาพพจน์อุปมาในบทประพันธ์ได้	ตอบคำถาม	แบบฝึกทักษะที่ 1.1 ชุดที่ 1-5 แบบฝึกทักษะที่ 1.2 ชุดที่ 1-5 แบบฝึกทักษะที่ 1.3 แบบฝึกทักษะที่ 1.4 แบบฝึกทักษะที่ 1.5	เกณฑ์การผ่าน ต้องได้คะแนน โดยรวมตั้งแต่ ระดับดีขึ้นไป

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือการวัด	เกณฑ์การผ่าน
ด้านคุณลักษณะ (A)			
1. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงานและตอบคำถาม	สังเกต พฤติกรรม ระหว่าง การปฏิบัติกิจกรรม การเรียนรู้	แบบสังเกตพฤติกรรม การปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล	เกณฑ์การผ่าน ต้องได้คะแนน โดยรวมตั้งแต่ ระดับดีขึ้นไป

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่.....

เรื่อง.....

ผลการจัดการเรียนรู้ตามแบบประเมิน จำนวนนักเรียน.....คน

ด้านความรู้

ผ่านเกณฑ์การประเมิน.....คน คิดเป็น.....% ไม่ผ่านเกณฑ์ประเมิน คิดเป็น.....%

ด้านทักษะกระบวนการ

ผ่านเกณฑ์การประเมิน.....คน คิดเป็น.....% ไม่ผ่านเกณฑ์ประเมิน คิดเป็น.....%

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ผ่านเกณฑ์การประเมิน.....คน คิดเป็น.....% ไม่ผ่านเกณฑ์ประเมิน คิดเป็น.....%

ผลการประเมินบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายศราวุธ น้อยลา)

ตำแหน่ง ครู

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล
เรื่อง ภาพพจน์
รายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง ให้ผู้สังเกตพิจารณาพฤติกรรมของนักเรียน แล้วให้นำน้ำหนักคะแนนตามระดับคุณภาพ

เลขที่	ชื่อ-ชื่อสกุล	มุงมั่นในการทำงาน				รวม (8)	ผลการประเมิน	
		4	3	2	1		ผ่าน	ไม่ผ่าน

ลงชื่อ(ผู้ประเมิน)
 (.....)
/...../.....

เกณฑ์การประเมิน

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
7 - 8	4 (ดีมาก)
5 - 6	3 (ดี)
3 - 4	2 (ปานกลาง)
ต่ำกว่า 3 คะแนน	1 (ปรับปรุง)

เกณฑ์การผ่านต้องได้คะแนนโดยรวมตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป

เกณฑ์การวัดและประเมินผล
แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล

ประเด็น การ ประเมิน	ระดับคุณภาพ				น้ำหนัก	รวม
	5-4	3	2	1		
มุ่งมั่นใน การ ทำงาน	ตั้งใจทำงาน ด้วยความ มุ่งมั่น พยายาม อดทน งาน สำเร็จตามเป้า หมายเป็น แบบอย่างได้ ทุกครั้ง	ตั้งใจทำงาน ด้วยความ มุ่งมั่นพยายาม อดทน งาน เสร็จตาม เป้าหมายเป็น แบบอย่างได้ บ่อยครั้ง	ตั้งใจทำงาน ด้วยความ มุ่งมั่นพยายาม อดทน งาน เสร็จตาม เป้าหมายเป็น แบบอย่างได้ บางครั้ง	ตั้งใจทำงาน ด้วยความ มุ่งมั่น พยายาม อดทน งาน สำเร็จตาม เป้าหมาย เป็น แบบอย่างได้ น้อยครั้ง	2	5
รวม						5

แบบฝึกทักษะที่ 1.1 ชุดที่ 1 (เสริมต่อขั้นที่ 1)

เรื่อง ภาพพจน์ (สำหรับคนสอบผ่าน)

คำชี้แจง: ให้นักเรียนอ่านบทประพันธ์ที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามให้สมบูรณ์

1.

“นางเอกเรื่องนี้เล่นแข็งเป็นหินเลย”

“ฉันกินข้าวก่อนกินน้ำเสมอ”

“ลมพัดอะไรขนาดนี้”

“ไม่เห็นมีใครอยู่ตรงนั้นเลย”

ข้อความข้างต้นส่วนใดมีการใช้ภาพพจน์ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

2. เพราะเหตุใดจึงต้องมีการใช้ภาพพจน์ในงานเขียนต่าง ๆ

.....

.....

.....

3. หากนักเรียนต้องการจะบอกว่า หินหนัก นักเรียนจะทำเป็นภาพพจน์ได้อย่างไร

.....

.....

.....

4. ภาพพจน์ต่างจากการเขียนธรรมดาอย่างไร

.....

.....

.....

5. “ฟ้าร้องเปรี้ยง ๆ” ทำให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพอย่างไร

.....

.....

.....

แบบฝึกทักษะที่ 1.1 ชุดที่ 2 (เสริมต่อขั้นที่ 1)

เรื่องภาพพจน์ (สำหรับคนสอบผ่าน)

คำชี้แจง: ให้นักเรียนอ่านประโยคที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามให้สมบูรณ์

1.

“น้อย ๆ น้อยจะได้ไหม”
 “ฉันกินข้าวก่อนกินน้ำเสมอ”
 “ฟ้าร้องให้ไม่หยุดเลย”
 “ไม่เห็นมีใครอยู่ตรงนั้นเลย”

ข้อความข้างต้นส่วนใดมีการใช้ภาพพจน์ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

2. เพราะเหตุใดจึงต้องมีการใช้ภาพพจน์ในงานเขียนต่าง ๆ

.....

.....

.....

3. หากนักเรียนต้องการจะบอกว่า ฟ้าร้อง นักเรียนจะให้เป็นภาพพจน์ได้อย่างไร

.....

.....

.....

4. ภาพพจน์ต่างจากการเขียนธรรมดาอย่างไร

.....

.....

.....

5. “เขียวเหมือนแมลงทับเลย “ ทำให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพอย่างไร

.....

.....

.....

แบบฝึกทักษะที่ 1.1 ชุดที่ 3 (เสริมต่อขั้นที่ 1)

เรื่องภาพพจน์ (สำหรับคนสอบผ่าน)

คำชี้แจง: ให้นักเรียนอ่านบทประพันธ์ที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามให้สมบูรณ์

1.

“น้อย ๆ หน้อยจะได้ไหม”
 “อยู่บ้านนานเหมือนโดนขังแล้วเนี่ย”
 “เดินไปไหนอะ”
 “ไม่เห็นมีใครอยู่ตรงนั้นเลย”

ข้อความข้างต้นส่วนใดมีการใช้ภาพพจน์ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

2. เพราะเหตุใดจึงต้องมีการใช้ภาพพจน์ในงานเขียนต่าง ๆ

.....

.....

.....

3. หากนักเรียนต้องการจะบอกว่า เจ็บนิ้วมือมาก ๆ นักเรียนจะให้เป็นภาพพจน์ได้อย่างไร

.....

.....

.....

4. ภาพพจน์ต่างจากการเขียนธรรมดาอย่างไร

.....

.....

.....

5. “เป็นดาวเด่นเลยนะ” ทำให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพอย่างไร

.....

.....

.....

แบบฝึกทักษะที่ 1.1 ชุดที่ 4 (เสริมต่อขั้นที่ 1)

เรื่องภาพพจน์ (สำหรับคนสอบผ่าน)

คำชี้แจง: ให้นักเรียนอ่านบทประพันธ์ที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามให้สมบูรณ์

1.

“กินข้าวก่อนไหม”
 “ปวดเหมือนหัวจะระเบิด”
 “เดินไปไหนอะ”
 “ไม่เห็นมีใครอยู่ตรงนั้นเลย”

ข้อความข้างต้นส่วนใดมีการใช้ภาพพจน์ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

2. เพราะเหตุใดจึงต้องมีการใช้ภาพพจน์ในงานเขียนต่าง ๆ

.....

.....

.....

3. หากนักเรียนต้องการจะบอกว่า เมื่อยตัวมาก ๆ นักเรียนจะให้เป็นภาพพจน์ได้อย่างไร

.....

.....

.....

4. ภาพพจน์ต่างจากการเขียนธรรมดาอย่างไร

.....

.....

.....

5. “ใจดำ” ทำให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพอย่างไร

.....

.....

.....

แบบฝึกทักษะที่ 1.1 ชุดที่ 5 (เสริมต่อขั้นที่ 1)

เรื่องภาพพจน์ (สำหรับคนสอบผ่าน)

คำชี้แจง: ให้นักเรียนอ่านบทประพันธ์ที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามให้สมบูรณ์

1.

“กินข้าวก่อนไหม”
 “รู้จักกันจริง ๆ ”
 “เดินทางมาตั้งนานแล้ว”
 “หนาวจนถึงกระดูกดำ”

ข้อความข้างต้นส่วนใดมีการใช้ภาพพจน์ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

2. เพราะเหตุใดจึงต้องมีการใช้ภาพพจน์ในงานเขียนต่าง ๆ

.....

.....

.....

3. หากนักเรียนต้องการจะบอกว่า ปวดขา นักเรียนจะทำเป็นภาพพจน์ได้อย่างไร

.....

.....

.....

4. ภาพพจน์ต่างจากการเขียนธรรมดาอย่างไร

.....

.....

.....

5. “แต่งตัวเหมือนกาคาบพริก” ทำให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพอย่างไร

.....

.....

.....

แบบบันทึกคะแนนแบบฝึกทักษะที่ 1.1 ชุด 1-5

เรื่อง ภาพพจน์

รายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง ให้ผู้สังเกตพิจารณาพฤติกรรมของนักเรียน แล้วให้นำหน้าทศวรรษตามระดับคุณภาพ

เลขที่	ชื่อ-ชื่อสกุล	คะแนน					รวม (5)	ผลการประเมิน	
		5	4	3	2	1		ผ่าน	ไม่ผ่าน

ลงชื่อ(ผู้ประเมิน)

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมิน

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
5	5 (ดีเยี่ยม)
4	4 (ดีมาก)
3	3 (ดี)
2	2 (พอใช้)
1	1 (ปรับปรุง)

เกณฑ์การผ่านต้องได้คะแนนโดยรวมตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป

เกณฑ์การวัดและประเมินผล
แบบบันทึกคะแนนแบบฝึกทักษะที่ 1.1 ชุด 1-5
เรื่อง ภาพพจน์

ประเด็น การ ประเมิน	ระดับคุณภาพ					น้ำหนัก	รวม
	5	4	3	2	1		
มุ่งมั่นใน การทำงาน	ตอบ คำถาม ถูกต้อง พร้อม ยกตัวอย่าง ได้อย่าง ชัดเจน ทั้ง 5 ข้อ	ตอบ คำถาม ถูกต้อง พร้อม ยกตัวอย่าง งได้อย่าง ชัดเจน 4 ข้อ	ตอบคำถาม ถูกต้อง พร้อม ยกตัวอย่าง ได้อย่าง ชัดเจน 3 ข้อ	ตอบ คำถาม ถูกต้อง พร้อม ยกตัวอย่าง งได้อย่าง ชัดเจน 2 ข้อ	ตอบ คำถาม ถูกต้อง พร้อม ยกตัวอย่าง างได้ อย่าง ชัดเจน 1 ข้อ	2	5
	รวม						5

แบบฝึกทักษะที่ 1.2 ชุดที่ 1 (เสริมต่อขั้นที่ 1)

เรื่องภาพพจน์ (สำหรับคนสอบไม่ผ่าน)

คำชี้แจง: ให้นักเรียนอ่านบทประพันธ์ที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามให้สมบูรณ์

1.

“มีม่านสวยใสตระการตา”
 “เมืองโองมั่งกรแต่ก่อนเคยเจริญ ”
 “เมฆโบกมืออำลาพระอาทิตย์”
 “หิวจนท้องร้อง โครกคราก”

ข้อความข้างต้นส่วนใดมีการใช้ภาพพจน์ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

2. เพราะเหตุใดจึงต้องมีการใช้ภาพพจน์ในงานเขียนต่าง ๆ

.....

.....

.....

3. หากนักเรียนต้องการจะบอกว่า ปวดขา นักเรียนจะทำเป็นภาพพจน์ได้อย่างไร

.....

.....

.....

4. ภาพพจน์ต่างจากการเขียนธรรมดาอย่างไร

.....

.....

.....

5. “แต่งตัวเหมือนกาคาบพริก“ ทำให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพอย่างไร

.....

.....

.....

แบบฝึกทักษะที่ 1.2 ชุดที่ 2 (เสริมต่อขั้นที่ 1)

เรื่องภาพพจน์ (สำหรับคนสอบไม่ผ่าน)

คำชี้แจง: ให้นักเรียนอ่านบทประพันธ์ที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามให้สมบูรณ์

1.

“ประดังเสียงก๊กก้อง ท้องธรณีนถุนาท ดุจฟ้าฟาดพสุธา ดุจสาครครรชิต”

ส่วนใดบ้างที่มีการใช้ภาพพจน์

.....

.....

.....

2. จากข้อ 1 เพราะเหตุใดนักเรียนจึงคิดว่า ส่วนที่นักเรียนยกมา เป็นการใช้ภาพพจน์

.....

.....

.....

3.

“หลังคาบ้านเขาสีแดงเช่นเลือดนก”
 “อยู่บ้านนานเหมือนโดนขังแล้วเนี่ย”
 “เดินไปไหนอะ”
 “น้อย ๆ หน่อยจะได้ไหม”

ข้อความข้างต้นข้อความใดมีการใช้ภาพพจน์ เพราะเหตุใดจึงเลือกข้อความนี้

.....

.....

4. จากข้อ 3 เพราะเหตุใดนักเรียนจึงไม่เลือกข้อความที่เหลือ

.....

.....

5. ให้นักเรียนยกตัวอย่างคำที่เป็นขอสสังเกตว่าเป็นภาพพจน์ มา 5 คำเช่น เหมือน

.....

.....

แบบฝึกทักษะที่ 1.2 ชุดที่ 3 (เสริมต่อขั้นที่ 1)

เรื่องภาพพจน์ (สำหรับคนสอบไม่ผ่าน)

คำชี้แจง: ให้นักเรียนอ่านบทประพันธ์ที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามให้สมบูรณ์

1.

ชมปรากฏชมผากเฝ้า	ริมไร เกศนา
เซยปากตาตรูไทร	เพริศพริ้ง
ชมพักตร์ตั้งแขไข	ขวัญเนตร
บพิตรพ่องามสิ่งคลั่ง	จูบแก้มเซยกรรม ๖

ส่วนใดบ้างที่มีการใช้ภาพพจน์

.....

.....

2. จากข้อ 1 เพราะเหตุใดนักเรียนจึงคิดว่า ส่วนที่นักเรียนยกมา เป็นการใชภาพพจน์

.....

.....

3.

“เครื่องโทรศัพท์ร้อนมาก”
“คอมพิวเตอร์ร้อนราวจะระเบิด”
“ทักทอมาอันตรายตา”
“รถยนต์ เรือเครื่อง”

ข้อความข้างต้นข้อความใดมีการใช้ภาพพจน์ เพราะเหตุใดจึงเลือกข้อความนี้

.....

.....

4. จากข้อ 3 เพราะเหตุใดนักเรียนจึงไม่เลือกข้อความที่เหลือ

.....

.....

5. ให้นักเรียนยกตัวอย่างคำที่เป็นขอสสังเกตว่าเป็นภาพพจน์ มา 5 คำ เช่น เหมือน

.....

.....

แบบฝึกทักษะที่ 1.2 ชุดที่ 4 (เสริมต่อขั้นที่ 1)

เรื่องภาพพจน์ (สำหรับคนสอบไม่ผ่าน)

คำชี้แจง: ให้นักเรียนอ่านบทประพันธ์ที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามให้สมบูรณ์

1.

ทรงเบญจกัลยาเลิศลักษณ์ เป็นอัศรชยาวิวลาวิณย์	ผิวพัศตร์ผ่องเพียงนางสวรรค์ กำนัลล้วนนางอสุรี
---	--

ส่วนใดบ้างที่มีการใช้ภาพพจน์

.....

.....

2. จากข้อ 1 เพราะเหตุใดนักเรียนจึงคิดว่า ส่วนที่นักเรียนยกมา เป็นการใช้ภาพพจน์

.....

.....

3.

“อ่อน อ่อน แสงอ่อน” “กระดาศขาราวสำลี” “ฝนตกเสมือนฟ้าจะถล่ม” “เปรี้ยง ! เสียงฟ้าพาด”
--

ข้อความข้างต้นข้อความใดมีการใช้ภาพพจน์ เพราะเหตุใดจึงเลือกข้อความนี้

.....

.....

4. จากข้อ 3 เพราะเหตุใดนักเรียนจึงไม่เลือกข้อความที่เหลือ

.....

.....

5. ให้นักเรียนยกตัวอย่างคำที่เป็นข้อสังเกตว่าเป็นภาพพจน์ มา 5 คำ เช่น เหมือน

.....

.....

แบบฝึกทักษะที่ 1.2 ชุดที่ 5 (เสริมต่อขั้นที่ 1)

เรื่องภาพพจน์ (สำหรับคนสอบไม่ผ่าน)

คำชี้แจง: ให้นักเรียนอ่านบทประพันธ์ที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามให้สมบูรณ์

1.

คุณแม่หนาหนักเพียง	พสุธา
คุณบิดรดุจอา-	ภาคกว้าง
คุณพี่ฟางศิขรา	เมรุมาศ
คุณพระอาจารย์อ้าง	อาจสู้อาคร

ส่วนใดบ้างที่มีการใช้ภาพพจน์

.....

.....

2. จากข้อ 1 เพราะเหตุใดนักเรียนจึงคิดว่า ส่วนที่นักเรียนยกมา เป็นการใช้ภาพพจน์

.....

.....

3.

“บัดนั้น	ประคนธรรพ์ฤทธิแรงแข็งขัน”
“แจ้งว่าพระองค์ทรงสุบรรณ	จะไปมล้างอาธรรมให้บรรลัย”
“มีความชื่นชมยินดี	ตั้งกระบี่เอาแก้วมายื่นให้”
“จึงมีวาจาตอบไป	ตัวท่านจงได้เมตตา”

ข้อความข้างต้นข้อความใดมีการใช้ภาพพจน์ เพราะเหตุใดจึงเลือกข้อความนี้

.....

.....

4. จากข้อ 3 เพราะเหตุใดนักเรียนจึงไม่เลือกข้อความที่เหลือ

.....

.....

5. ให้นักเรียนยกตัวอย่างคำที่เป็นขอลงเกตว่าเป็นภาพพจน์ มา 8 คำ เช่น เหมือน

.....

.....

แบบบันทึกคะแนนแบบฝึกทักษะที่ 1.2 ชุด 1-5

เรื่อง ภาพพจน์

รายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง ให้ผู้สังเกตพิจารณาพฤติกรรมของนักเรียน แล้วให้น้ำหนักคะแนนตามระดับคุณภาพ

เลขที่	ชื่อ-ชื่อสกุล	คะแนน					รวม (5)	ผลการประเมิน	
		5	4	3	2	1		ผ่าน	ไม่ผ่าน

ลงชื่อ(ผู้ประเมิน)

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมิน

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
5	5 (ดีเยี่ยม)
4	4 (ดีมาก)
3	3 (ดี)
2	2 (พอใช้)
1	1 (ปรับปรุง)

เกณฑ์การผ่านต้องได้คะแนนโดยรวมตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป

เกณฑ์การวัดและประเมินผล
แบบบันทึกคะแนนแบบฝึกทักษะที่ 1.2 ชุด 1-5
เรื่อง ภาพพจน์

ประเด็น การ ประเมิน	ระดับคุณภาพ					น้ำหนัก	รวม
	5	4	3	2	1		
มุ่งมั่นใน การ ทำงาน	ตอบ คำถาม ถูกต้อง พร้อม ยกตัวอย่าง ได้อย่าง ชัดเจน ทั้ง 5 ข้อ	ตอบ คำถาม ถูกต้อง พร้อม ยกตัวอย่าง ได้อย่าง ชัดเจน 4 ข้อ	ตอบ คำถาม ถูกต้อง พร้อม ยกตัวอย่าง ได้อย่าง ชัดเจน 3 ข้อ	ตอบ คำถาม ถูกต้อง พร้อม ยกตัวอย่าง ได้อย่าง ชัดเจน 2 ข้อ	ตอบ คำถาม ถูกต้อง พร้อม ยกตัวอย่าง ได้อย่าง ชัดเจน 1 ข้อ	2	5
	รวม						5

แบบฝึกทักษะที่ 1.3 (เสริมต่อขั้นที่ 2)

เรื่อง ภาพพจน์

คำชี้แจง : ให้นักเรียนตอบคำถามให้ถูกต้องสมบูรณ์

1. เพราะเหตุใดจึงต้องมีการใช้ภาพพจน์ในงานเขียนต่าง ๆ

.....

.....

.....

.....

2. ให้นักเรียนยกตัวอย่างประโยคที่คิดว่าเป็นภาพพจน์มา 5 ประโยค

.....

.....

.....

.....

.....

3. ให้นักเรียนบอกความสำคัญของภาพพจน์ พร้อมยกตัวอย่าง

.....

.....

.....

.....

4. ให้นักเรียนอธิบายคุณค่าของวรรณกรรมที่มีการใช้ภาพพจน์

.....

.....

.....

.....

5. ให้นักเรียนเขียนประโยคที่มีการใช้ภาพพจน์ในประโยค ความยาวไม่เกิน 5 บรรทัด

.....

.....

.....

.....

แบบบันทึกคะแนนแบบฝึกทักษะที่ 1.3
เรื่อง ภาพพจน์
รายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง ให้ผู้สังเกตพิจารณาพฤติกรรมของนักเรียน แล้วให้นำบันทึกคะแนนตามระดับคุณภาพ

เลขที่	ชื่อ-ชื่อสกุล	คะแนน					รวม (5)	ผลการประเมิน	
		5	4	3	2	1		ผ่าน	ไม่ผ่าน

ลงชื่อ(ผู้ประเมิน)
 (.....)
/...../.....

เกณฑ์การประเมิน

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
5	5 (ดีเยี่ยม)
4	4 (ดีมาก)
3	3 (ดี)
2	2 (พอใช้)
1	1 (ปรับปรุง)

เกณฑ์การผ่านต้องได้คะแนนโดยรวมตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป

เกณฑ์การวัดและประเมินผล
แบบบันทึกคะแนนแบบฝึกทักษะที่ 1.3
เรื่อง ภาพพจน์

ประเด็น การ ประเมิน	ระดับคุณภาพ					น้ำหนัก	รวม
	5	4	3	2	1		
มุ่งมั่นใน การ ทำงาน	ตอบ คำถาม ถูกต้อง พร้อม ยกตัวอย่าง งได้อย่าง ชัดเจน ทั้ง 5 ข้อ	ตอบ คำถาม ถูกต้อง พร้อม ยกตัวอย่าง งได้อย่าง ชัดเจน 4 ข้อ	ตอบ คำถาม ถูกต้อง พร้อม ยกตัวอย่าง ได้อย่าง ชัดเจน 3 ข้อ	ตอบ คำถาม ถูกต้อง พร้อม ยกตัวอย่าง ได้อย่าง ชัดเจน 2 ข้อ	ตอบ คำถาม ถูกต้อง พร้อม ยกตัวอย่าง ได้อย่าง ชัดเจน 1 ข้อ	2	5
	รวม						5

แบบฝึกทักษะที่ 1.4 (เสริมต่อขั้นที่ 3)**เรื่อง ภาพพจน์**

คำชี้แจง : ให้นักเรียนตอบคำถามให้สมบูรณ์ และยกตัวอย่างพร้อมอธิบายเหตุผล

1. ภาพพจน์ต่างจากการเขียนธรรมดาอย่างไร จงอธิบาย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. จงอธิบายความหมายและความสำคัญของภาพพจน์ตามความเข้าใจของนักเรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. เมื่อมีการใช้ภาพพจน์แล้ว เกิดคุณค่าทางวรรณคดีอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบบันทึกคะแนนแบบฝึกทักษะที่ 1.4
เรื่อง ภาพพจน์
รายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง ให้ผู้สังเกตพิจารณาพฤติกรรมของนักเรียน แล้วให้นำบันทึกคะแนนตามระดับคุณภาพ

เลขที่	ชื่อ-ชื่อสกุล	คะแนน					รวม (5)	ผลการประเมิน	
		5	4	3	2	1		ผ่าน	ไม่ผ่าน

ลงชื่อ(ผู้ประเมิน)
 (.....)
/...../.....

เกณฑ์การประเมิน

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
5	5 (ดีเยี่ยม)
4	4 (ดีมาก)
3	3 (ดี)
2	2 (พอใช้)
1	1 (ปรับปรุง)

เกณฑ์การผ่านต้องได้คะแนนโดยรวมตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป

เกณฑ์การวัดและประเมินผล
แบบบันทึกคะแนนแบบฝึกทักษะที่ 1.4
เรื่อง ภาพพจน์

ประเด็น การ ประเมิน	ระดับคุณภาพ					น้ำหนัก	รวม
	5	4	3	2	1		
มุ่งมั่นใน การ ทำงาน	นักเรียน สามารถ ตอบ คำถามได้ 3 ข้อ สามารถ อธิบาย คำตอบ ได้ และ อธิบาย เหตุผลได้ และตอบ คำถาม เพื่อนได้ อย่าง ถูกต้อง สมบูรณ์	นักเรียน สามารถ ตอบ คำถามได้ 3 ข้อ สามารถ อธิบาย คำตอบได้ และ อธิบาย เหตุผลได้	นักเรียน สามารถ ตอบ คำถามได้ 3 ข้อ ไม่ สามารถ อธิบาย หรือ อธิบาย เหตุผล อย่างไร อย่างหนึ่ง ได้	นักเรียน สามารถ ตอบ คำถามได้ 2 ข้อ แต่ ไม่สามารถ อธิบาย เหตุผลได้	นักเรียน สามารถ ตอบ คำถาม ได้ 1 ข้อ แต่ไม่ สามารถ อธิบาย คำตอบ ได้ และ เหตุผลได้	2	5
	รวม						5

แบบฝึกทักษะที่ 1.5 (เสริมต่อขั้นที่ 4)

เรื่อง ภาพพจน์

1. ให้นักเรียนทบทวนแบบฝึกที่นักเรียนได้ทำ วิเคราะห์เนื้อหาที่นักเรียนไม่เข้าใจ

.....

.....

.....

.....

2. นักเรียนมีข้อสงสัยในส่วนใด

.....

.....

.....

.....

3. ให้นักเรียนคิดหาแนวทางการแก้ปัญหา

.....

.....

.....

.....

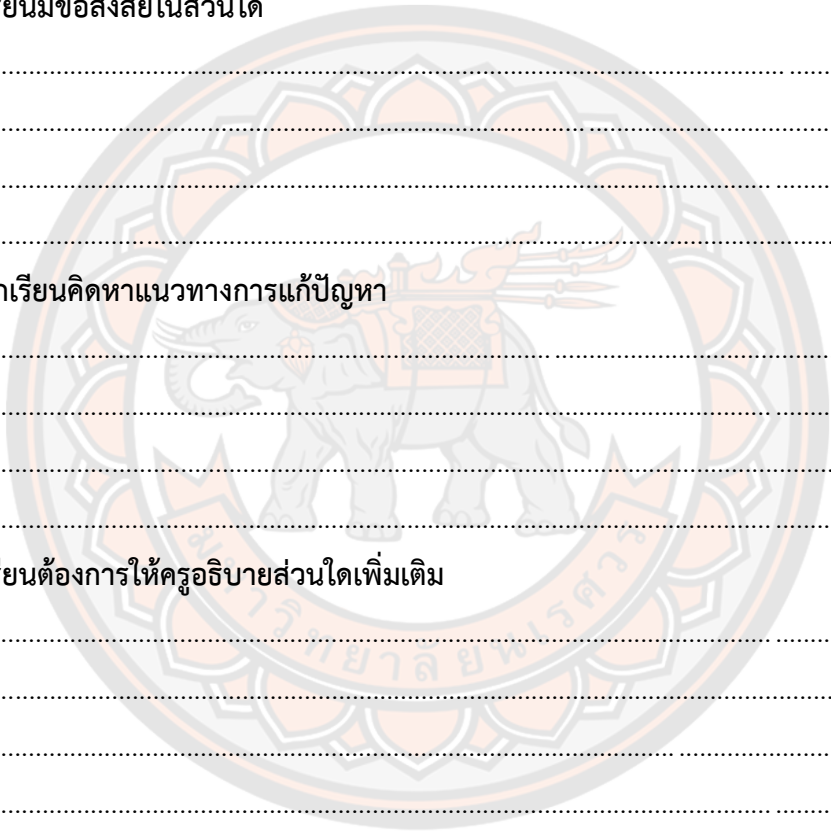
4. นักเรียนต้องการให้ครูอธิบายส่วนใดเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

แบบบันทึกคะแนนแบบฝึกทักษะที่ 1.5

เรื่อง ภาพพจน์

รายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง ให้ผู้สังเกตพิจารณาพฤติกรรมของนักเรียน แล้วให้น้ำหนักคะแนนตามระดับคุณภาพ

เลขที่	ชื่อ-ชื่อสกุล	คะแนน					รวม (5)	ผลการประเมิน	
		5	4	3	2	1		ผ่าน	ไม่ผ่าน

ลงชื่อ(ผู้ประเมิน)

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมิน

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
5	5 (ดีเยี่ยม)
4	4 (ดีมาก)
3	3 (ดี)
2	2 (พอใช้)
1	1 (ปรับปรุง)

เกณฑ์การผ่านต้องได้คะแนนโดยรวมตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป

แบบบันทึกคะแนนแบบฝึกทักษะที่ 1.5 เรื่อง ภาพพจน์

เกณฑ์การวัดและประเมินผล

ประเด็น การ ประเมิน	ระดับคุณภาพ					น้ำหนัก	รวม
	5	4	3	2	1		
มุ่งมั่นใน การ ทำงาน	นักเรียน สามารถตั้ง ข้อสงสัยได้ มองเห็น ปัญหาของ ตนเอง อธิบายได้ว่า ตนเองไม่ เข้าใจเรื่อง นั้น ๆ ส่วน ใด เพราะ เหตุใด สามารถหา แนวทางใน การแก้ไข ปัญหาได้ และ พยายาม ฝึกฝนจน สามารถผ่าน การประเมิน ได้	นักเรียน สามารถ ตั้งข้อ สงสัยได้ มองเห็น มองเห็น ปัญหา ของ ตนเอง อธิบาย ได้ว่า ตนเองไม่ เข้าใจ เรื่องนั้น ๆ ส่วนใด เพราะ เหตุใด สามารถ หา แนวทาง ในการ แก้ไข ปัญหาได้	นักเรียน สามารถตั้ง ข้อสงสัยได้ มองเห็น ปัญหาของ ตนเอง และ อธิบายได้ ว่าตนเอง ไม่เข้าใจ เรื่องนั้น ๆ ส่วนใด เพราะเหตุ ใด	นักเรียน สามารถตั้ง ข้อสงสัยได้ และมองเห็น ปัญหาของ ตนเอง	นักเรียน สามารถ ตั้งข้อ สงสัยได้	2	5
รวม							5

ภาคผนวก ณ

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้

เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้

ผ่านเว็บไซต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

มหาวิทยาลัยบูรพา

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง ความหมายและความสำคัญของภาพพจน์

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. ข้อใดที่ทำให้ผู้อ่านเกิดมโนภาพได้ชัดเจนที่สุด
 - ก. ด้วยความยาวเขาจึงล้วงมือเขาไปในโถ ที่มีลูกกวาดอยู่บริเวณก้นโถ
 - ข. เขากำลูกกวาดขึ้นมากำมือหนึ่ง ด้วยหมายจะได้ลูกกวาดจากการล้วงครั้งนี้ให้ได้มากที่สุด
 - ค. แต่เขาไม่สามารถสามารถนำมือนั้นออกจากโถได้ เพราะขณะนั้นกำปั้นของเขาได้ใหญ่กว่าปากโถเสียแล้ว
 - ง. เขามองมาที่ข้าพเจ้าด้วยสายตาเป็นประกายราวกับหยดน้ำที่กระเซ็นกระทบแสงจันทร์ระยิบระยับเมื่อคืนเดือนหงาย
2. ข้อใดที่ทำให้ผู้อ่านเกิดมโนภาพได้ชัดเจนที่สุด
 - ก. ในห้องที่มีดสนิท ทำให้ฉันเกิดความกลัว
 - ข. ฉันรู้สึกขนลุกทุกครั้งที่มีความเงียบมากกระซิบที่ข้างหู
 - ค. ความมืดนี้น่ากลัวเหลือเกิน
 - ง. การไม่มีใครอยู่ข้าง ๆ ในเวลานี้ ทำให้จิตตก
3. ข้อใดที่ทำให้ผู้อ่านเกิดมโนภาพได้ชัดเจนที่สุด
 - ก. นกบิน
 - ข. ผู้คนจำนวนมาก
 - ค. ชาวเหมือนสำลี
 - ง. ฝ้าม่านผืนใหญ่
4. “พระคงคาจะแดงเดือดตั้งเลือดนกก ออกแผ่นดินเป็นบ้ำฟ้าจะเหลือง
ฝิปากก็จจะวิ่งเข้าสิงเมือง ฝิเมื่อนั้นจะออกไปสู่ไพร่”
จากคำประพันธ์มีการใช้คำทำให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพด้านใดมากที่สุด
 - ก. รูป
 - ข. รส
 - ค. สัมผัส
 - ง. เสียง
5. “ชะโอดตุกกระตี่โอด สลาดโลดยะหอยยหอย
กระเพื่อมน้ำพะพร้าพรอย กระฉอกฉานกระฉ่อนชลW
จากคำประพันธ์มีการใช้คำทำให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพด้านใดมากที่สุด
 - ก. รูป
 - ข. รส
 - ค. สัมผัส
 - ง. เสียง
6. “มันร้องดังกระโต้งโอง มันดังกอก ๆ กอก ๆ กระโต้งโอง”
จากประโยคมีการใช้คำทำให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพด้านใดมากที่สุด
 - ก. รูป
 - ข. รส
 - ค. สัมผัส
 - ง. เสียง

7. “เสาไฟฟ้าพุดกับฉันด้วยความเหนื่อยหน่าย”

จากประโยคมีการใช้คำทำให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพด้านใดมากที่สุด

- ก. ด้านภาพ ข. ด้านเสียง ค. ด้านแสง ง. ด้านรสชาติ

8. “สายธาราตั้งนาฬิกาแก้ว แว่วแว่วจ๊อกจ๊อกเซาะซอกหิน”

จากประโยคมีการใช้คำทำให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพด้านใดมากที่สุด

- ก. ด้านภาพ ข. ด้านเสียง ค. ด้านแสง ง. ด้านรสชาติ

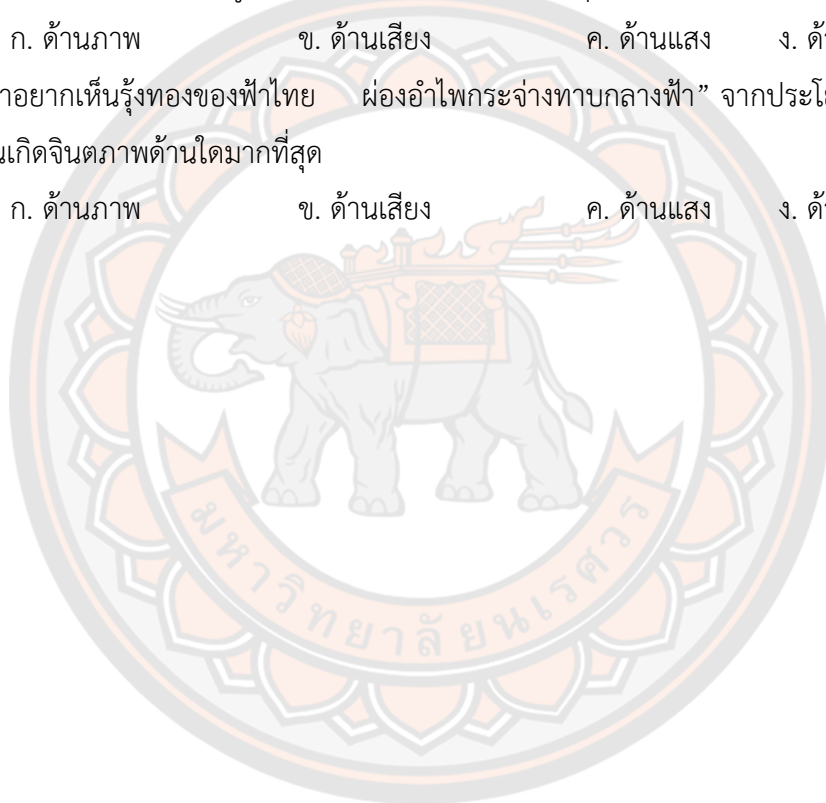
9. “แอบไม้ลอบคูดอยู่ช้านาน พิศพัทธ์เยาวมาลย์เพียงดวงเดือน”

จากประโยคมีการใช้คำทำให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพด้านใดมากที่สุด

- ก. ด้านภาพ ข. ด้านเสียง ค. ด้านแสง ง. ด้านรสชาติ

10. “เราอยากเห็นรุ่งทองของฟ้าไทย ผ่องอำไพกระจ่างทาบกลางฟ้า” จากประโยคมีการใช้คำทำ
ให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพด้านใดมากที่สุด

- ก. ด้านภาพ ข. ด้านเสียง ค. ด้านแสง ง. ด้านรสชาติ

เฉลยบทที่ 1 ความหมายและความสำคัญ

ข้อที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
คำตอบ	4	2	3	1	1	4	2	2	1	1

- ค. ต่างองค์นำความมิงามทูล มิละปิยะสหพันธ์
 ชาตสมัครพันธ์ ก็อาตุร
- ง. ต่างองค์นำความมิงามทูล พระชนกอดิศูร
 แห่ง ๘ โดยมูล ปวัตตีความ
5. หากจะกล่าวถึง “ความมีน้ำใจ” ข้อใดใช้ภาพพจน์อุปมาในการเปรียบเทียบ
 ก. น้ำใจเป็นน้ำฝน ข. น้ำใจคือน้ำทิพย์ ค. น้ำใจแห้ง ง. น้ำใจดั่งน้ำทะเล
6. “แอบไม่ลอบคุดูอยู่ช้านาน พิศพิศตร์เขาวมาลย์เพียงดวงเดือน”
 ข้อความข้างต้นใช้ภาพพจน์แสดงให้เห็นจินตภาพด้านใด
 ก. ด้านภาพ ข. ด้านเสียง ค. ด้านแสง ง. ด้านรสชาติ
7. “ตุมตามเสียงลั่นสนั่นป่า เหมือนนภาจะถล่มลงกับพื้น” ข้อความข้างต้นใช้ภาพพจน์แสดงให้เห็น
 จินตภาพด้านใด
 ก. ด้านภาพ ข. ด้านเสียง ค. ด้านแสง ง. ด้านรสชาติ
8. ข้อใดต่อไปนี้เป็นการใช้ภาพพจน์แบบอุปมา
 ก. น้องชายของฉันหล่อเหมือนพ่อ ข. มีเสียงดังกึกก้องออกมาจากราวป่า
 ค. พระคุณพ่อสูงส่งเพียงพสุธา ง. ถูกทุกข้อ
9. (1) พิศพรรณดั่งล้านเม็ดทรายระยิบระยับ
 (2) เกศาเจ้าราวกับว่าผ้าแพรไหม
 (3) พิศซื่อก็ไม่มีการวิไล
 (4) เพราะเท่าชื่อทราวมวยต่อไปเลย
 ข้อใดกล่าวถูกต้อง
 ก. ส่วนที่ (1) มีการใช้ภาพพจน์อุปลักษณ์
 ข. ส่วนที่ (1), (2) มีการใช้ภาพพจน์อุปมา
 ค. ส่วนที่ (1), (2) , (3) มีการใช้ภาพพจน์อุปมา
 ง. ไม่มีข้อถูก
10. “อันความคิดวิทยาเหมือนอาวุธ ประเสริฐสุดซ่อนใส่เสียในฝัก
 สงวนคมสมนึกใครอีกซัก จึงค่อยชักเชือดฟันให้บรลัย”
 จากบทประพันธ์มีการเปรียบเทียบสิ่งใดกับสิ่งใด
 ก. ความคิด – วิทยา ข. ความคิดวิทยา - อาวุธ
 ค. ความคิดวิทยา – ชักเชือด ง. ไม่มีข้อถูก

เฉลยบทที่ 2 อุปมา

ข้อที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
คำตอบ	1	4	2	1	4	1	2	3	2	2

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

เรื่อง อุปลักษณะ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. ข้อใดคือความหมายของภาพพจน์อุปลักษณะ

ก. การเปรียบเทียบของสองสิ่งที่มีลักษณะคล้ายกัน มักใช้คำเปรียบว่า เหมือน ดุจ ดัง ตั้ง
ฉาก เช่น ราว ฯลฯ และการเปรียบเทียบสิ่งเดียวกันจะไม่นับว่าเป็นอุปมา เช่น แม่สวยเหมือนยาย
หรือ ลูกสวยเหมือนแม่ หรือ กรุงเทพฯเหมือนนิวยอร์ก และอื่น ๆ

ข. การเปรียบเทียบโยงความคิดอย่างหนึ่งไปสู่ความคิดอีกอย่างหนึ่ง คือการใช้คุณลักษณะ
ของสิ่งหนึ่งแทนสิ่งที่ต้องการเปรียบ โดยเปรียบเทียบว่าสิ่งหนึ่งคืออีกสิ่งหนึ่งโดยตรงมักใช้คำว่า เป็น
,คือ เช่น เธอคือดวงใจของฉัน

ค. การพรรณนาหรือสมมติสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น สัตว์ สิ่งของ ความคิด ธรรมชาติ และ
นามธรรม ให้สรรพสิ่งเหล่านั้นแสดงออกปฏิกิริยาต่าง ๆ เหมือนกับเป็นคน เช่น พุดได้ ร้องไห้ได้ รู้สึกได้
มีอารมณ์ได้

ง. ภาพพจน์ที่มีความหมายต่างกันหรือขัดแย้งเหมือนจะเข้ากันไม่ได้ แต่เมื่อพิจารณาแล้วจะ
พบว่ามี ความกลมกลืนกันหรือเป็นไปได้อยู่ เช่น ยิ่งรีบยิ่งช้า

2. “พิราบบินกลับมาหลังคาโบสถ์

พายุโหมยังกระหึ่มกระเหี้ยนหือ

เมื่อแก้วตกลงแตกก็แหลกรื้อ

แต่แก้วคือแก้วพรางอยู่กลางใจ”

จากบทประพันธ์ข้างต้นเป็นการใช้โวหารภาพพจน์ใด

ก. อุปมา

ข. บุคคลวัต

ค. วิภาษ

ง. อุปลักษณะ

3. (1) พิราบบินกลับมาหลังคาโบสถ์

(2) พายุโหมยังกระหึ่มกระเหี้ยนหือ

(3) เมื่อแก้วตกลงแตกก็แหลกรื้อ

(4) แต่แก้วคือแก้วพรางอยู่กลางใจ

จากคำประพันธ์ข้างต้นส่วนใดที่มีการใช้ภาพพจน์อุปลักษณะ

ก. 4

ข. 3

ค. 2

ง. 1

เฉลยบทที่ 3 อุปลักษณ

ข้อที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
คำตอบ	2	4	1	1	3	3	1	4	3	4

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง บุคคลวัต

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. ข้อใดคือความหมายของภาพพจน์บุคคลวัต

ก. การพรรณนาหรือสมมติสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น สัตว์ สิ่งของ ความคิด ธรรมชาติ และนามธรรม ให้สรรพจน์เหล่านั้นแสดงออกปฏิกิริยาต่าง ๆ เหมือนกับเป็นคน เช่น พูดได้ ร้องไห้ได้ รู้สึกได้ มีอารมณ์ได้ อาทิ เรียกขานในนาว่า “แม่โพสพ” เรียกความตายว่า “พระยามัจจุราช” เป็นต้น

ข. การเปรียบเทียบของสิ่งหนึ่งให้เป็นอีกสิ่งหนึ่ง โดยการเปรียบเทียบจะต้องเป็นสิ่งของต่างจำพวกกัน และมีคำเชื่อมที่บ่งบอกถึงการเปรียบเทียบ

ค. การเปรียบเทียบโยงความคิดอย่างหนึ่งไปสู่ความคิดอีกอย่างหนึ่ง คือการใช้คุณลักษณะของสิ่งหนึ่งแทนสิ่งที่ต้องการเปรียบ เช่น เธอคือดวงใจของฉัน

ง. คือการกล่าวเกินความจริงเพื่อนเน้นความรู้สึก อารมณ์สะท้อนใจว่ามีมากเพียงใด ทั้งความรัก ความเศร้าโศกเสียใจ ความปลื้มปิติ เป็นต้น

2. ข้อใดต่อไปนี้เป็นการใช้ภาพพจน์แบบบุคคลวัต

ก. ถึงโลกแตกແທกเป็นผงคลี รักเต็มปรีไม่มีรู้คลาย

ข. นกแก้วแจ้วแจ่มเสียง ไม่เรียงเคียงคู่สอง

ค. ทะเลไม่เคยหลับไหล ใครตอบได้ไหมใจงตั้ง

ง. อันความกรุณาปราณี จะมีใครบังคับก็หาไม่

3. เพชรน้ำค้างค้างหล่นบนพรมหญ้า เย็นหยาดฟ้ามาฝ่นหลงวันใหม่

เกล้าเคลียหยอกดอกหญ้าอย่างอาลัย เมื่อแฉกดาวใบไฟไหวตะวัน

จากคำประพันธ์ข้างต้นคำใดบ่งบอกว่าเป็นบุคคลวัต

ก. เย็นหยาด - ค้างหล่น ข. เย็นหยาด - อาลัย

ค. แกล้าเคลีย - อาลัย ง. ค้างหล่น - แกล้าเคลีย

4. “เสไฟฟ้าพูดถึงชายหนุ่มผู้เป็นทายาทโคตรเศรษฐี”

จากประโยคข้างต้นคำใดที่แสดงออกถึงความเป็นภาพพจน์บุคคลวัต

ก. เสไฟฟ้า ข. พูด ค. ชายหนุ่ม ง. เป็น

5. ข้อใดใช้ภาพพจน์บุคคลวัต

- ก. สัตถ์ภณัทบรพตทังหลาย อ่อนเอียงเพียงปลาย
 ข. น้ำเซาะหินรินรินหลากไหล ไม่หลับเลยชั่วฟ้าดินสลาย
 ค. ยุงทองร้องกะดั่งโห่งดั่ง เพียงซ้องกลองระฆัง
 ง. จักรวาลวุ่นวายไร้สำเนียง โลกนี้เพียงแผ่นภพสงบเย็น

6. (1) โทสะอาจจะโดดโลดข้ามรั้ว ไม่เกรงกลัวบัญญัติเลย

- (2) ยุงทองร้องกะดั่งโห่งดั่ง เพียงซ้องกลองระฆัง
 (3) ทะเลไม่เคยหลับไหล ใครตอบได้ไหมใจจึงตื่น
 (4) จักรวาลวุ่นวายไร้สำเนียง โลกนี้เพียงแผ่นภพสงบเย็น

ข้อใดถูกต้อง

- ก. 2,1 ใช้ภาพพจน์บุคคลวัต ข. 4,3 ใช้ภาพพจน์อดีตพจน์
 ค. 3,1 ใช้ภาพพจน์บุคคลวัต ง. 1,2,3 ไม่มีภาพพจน์

7. “เพชรน้ำค้างค้างหล่นบนพรมหญ้า เย็นหยาดฟ้ามาฝันหลงวันใหม่
 เคล้าเคลียหยอกดอกหญ้าอย่างอาลัย เมื่อแฉกดาวไปไฟไหวตะวัน”

จากบทประพันธ์ ข้างต้นเป็นการกล่าวโดยภาพพจน์ชนิดใด

- ก. อุปลักษณ์ ข. อุปมา ค. ปฏิพจน์

ง. บุคคลวัต

8. “ทะเลไม่เคย เธอตอบได้ไหมใจจึงตื่น”

ควรเติมคำใด เพื่อทำให้เกิดจินตภาพได้ดีที่สุด

- ก. หลับไหล ข. หลับใน ค. หลับไป ง. หลับลง

9. ต้นไม้แต่งตัว

อยู่ในม่านมัวของหมอกคราม

บ้างลอกเปลือกอยู่ปลามปลาม บ้างแปรกิ่งประกบกัน

จากบทประพันธ์ ปรากฏภาพพจน์ชนิดใดเด่นชัดที่สุด

- ก. นามนัย ข. ปฏิพจน์ ค. สัทพจน์

ง. บุคคลวัต

10. ลมหนาวเริ่มล่องมาจากฟ้าแล้ว

พรม.....แล้วเจ้าพระยาโรยฟ้าฝัน

คลื่นคลี่เกลียวแก้วม้วนกับนวลจันทร์

.....สั้น ชานกระเซ็นเป็นลำนำ

จากบทประพันธ์ ควรเติมข้อความใดเพื่อให้เกิดจินตภาพเด่นชัดที่สุด

- ก. จูบ กระซิบ ข. หอม กระซาบ ค. ดม บอกกกล่าว

ง. จูบ พุด

เฉลยบทที่ 4 บุคคลวัต

ข้อที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
คำตอบ	1	3	3	2	2	1	4	1	4	1

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

เรื่อง อติพจน์

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. ข้อใดกล่าวถึงความหมายของภาพพจน์อติพจน์ได้สมบูรณ์ที่สุด

ก. คือการกล่าวเกินความจริงเพื่อเน้นความรู้สึก อารมณ์สะท้อนใจว่ามีมากเพียงใด เช่น เมื่อเราต้องการจะเน้นความรู้สึกใด เราอาจจะพูดว่า “ร้องไห้หน้าตาเป็นสายเลือด” หรือ “เจ็บจนใจจะขาด”

ข. คือการกล่าวเกินความจริงเพื่อเน้นความรู้สึก อารมณ์สะท้อนใจว่ามีมากเพียงใด ทั้งความรัก ความเศร้าโศกเสียใจ ความปลื้มปิติ ความโกรธ ความมหัศจรรย์ใจในความยิ่งใหญ่

ค. คือการกล่าวเกินความจริงเพื่อเน้นความรู้สึก อารมณ์สะท้อนใจว่ามีมากเพียงใด ทั้งความรัก ความเศร้าโศกเสียใจ ความปลื้มปิติ ความโกรธ ความมหัศจรรย์ใจในความยิ่งใหญ่ แต่ไม่ใช่เป็นการหลอกลวงแต่อย่างใด

ง. การกล่าวเกินความจริงเพื่อเน้นความรู้สึก อารมณ์สะท้อนใจว่ามีมากเพียงใด ทั้งความรัก ความเศร้าโศกเสียใจ ความปลื้มปิติแต่ไม่ใช่เป็นการหลอกลวงแต่อย่างใด เช่น เมื่อเราต้องการจะเน้นความรู้สึกใด เราอาจจะพูดว่า “ร้องไห้หน้าตาเป็นสายเลือด” หรือ “เจ็บจนใจจะขาด”

2. “ก้อยกึ่งปรุงประทีน วางถึงลิ้นดินแด่โดย รสทิพย์หยิบมาโปรย ถาจะเปรียบเทียบทันขวัญ” จากคำประพันธ์ข้างต้นเป็นภาพพจน์ชนิดใด

ก. บุคคลวัต ข. อุปลักษณ์ ค. อติพจน์ ง. อุปมา

3. เรียมรำน้ำเนตรถ้วม ถึงพรหม

พาเทพเจ้าตกจม จ่อมม้วย

จากคำประพันธ์ข้างต้นส่วนใดบ่งบอกว่าเป็นอติพจน์

ก. เรียมร่ำ ข. เทพเจ้าตกจม ค. จ่อมม้วย ง. น้ำเนตรถ้วม ถึงพรหม

4. (1) ดอกไม้ป่าปรุงกลิ่นประทีนป่า

(2) ออบุหงามาลัยทั่วไพรกว้าง

(3) หอมจนหอบหัวใจไปเคว้งคว้าง

(4) เคลิ้มถวิลกลิ่นปรางอบกลางทรวง

จากบทประพันธ์ข้างต้นส่วนใดมีการใช้ภาพพจน์อติพจน์

ก. 1 ข. 2 ค. 3 ง. 4

5. ข้อใดไม่มีการใช้ภาพพจน์อติพจน์

- ก. กับข้าวเธอนี้กลิ่นหอมไปถึงสวรรค์เลย ข. เขาทำงานเหนื่อยสายตัวแทบขาด
ค. อากาศวันนี้ร้อนจนจะละลาย ง. เสไฟฟ้าพุดกับฉันด้วยความเหนื่อยหน่าย

6. (1) โทสะอาจจะโดดโลดข้ามรั้ว ไม่เกรงกลัวบัญญัติเลย

(2) ทะเลไม่เคยหลับไหล ใครตอบได้ใหม่ไหนจึงตื่น

(3) ถึงม้วยดินสิ้นฟ้ามหาสมุทร ไม่สิ้นสุดความรักสมัครสมาน

ข้อใดถูกต้อง

- ก. 1 ใช้ภาพพจน์แบบอติพจน์ ข. 2,3 ใช้ภาพพจน์แบบบุคคลวัต
ค. 3 ใช้ภาพพจน์แบบอติพจน์ ง. 1,2,3 ใช้ภาพพจน์อติพจน์ทั้งหมด

7. “การbinไทยรักคุณ.....”

ควรเติมคำใด เพื่อทำให้เกิดจินตภาพได้ดีที่สุด

- ก. ที่สุด ข. เท่าฟ้า ค. เท่านก ง. เท่าห้ำ

8. "รถเอयरที่นั่ง บุชบกบัลลังก์ตั้งตระหง่าน

กว้างยาวใหญ่เท่า..... ยอดเยี่ยมเทียมวิมานเมืองแมน

ดุมวงกงหันเป็นคว้นคว้าง ว่างว่างข้างละแสน

สารถึซึ่ซัซซัซซัซซัซซัซ พื้นแผ่นดินกระเด็นไปเป็นจุน "

จากบทประพันธ์ ควรเติมข้อความใดเพื่อให้เกิดจินตภาพเด่นชัดที่สุด

- ก. เขาจักรวาล เทียมสิงห์ ข. กระเด็น เมืองแมน
ค. เขาจักรวาล ตระหง่าน ง. เขาจักรวาล ดงแดน

9. "ฉันทิวไส้จะ.....แล้วนะ"

จากจากข้อความ ควร เติมคำใด เพื่อให้เกิดจินตภาพได้ดีที่สุด

- ก. เลื่อน ข. ขาด ค. กิว ง. ขอด

10. ข้อใดต่อไปนี้เป็นการใช้ภาพพจน์แบบอติพจน์

- ก. เรียมรำน้ำเนตรถ้วม ถึงพรหม
ข. เคล้าเคลียหยอกดอกหญ้าอย่างอาลัย
ค. เมื่อแก้วตกลงแตกก็แหลกรื้อ
ง. ถูกทุกข้อ

เฉลยบทที่ 5 อติพจน์

ข้อที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
คำตอบ	4	3	4	4	4	3	2	1	2	1

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

เรื่อง อรรถวิภาษ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. ข้อใดมีการใช้ภาพพจน์ “ใช้คำที่มีความหมายตรงกันข้าม แต่เมื่อพิจารณาแล้วมีความเป็นไปได้”

ก. เมื่อล่อมแล้วก็ต้องลุกขึ้นใหม่	เปิดประตูหัวใจเปิดให้กว้าง
มองให้ตรงตรงองให้แนวถึงแนวทาง	ก่อนเอียงข้างเข้าหาประชาชน
ข. อ้นความงามมีอยู่ตามหมู่ซากผี	อ้นความดีอยู่ที่ละสละยั้ง
ความเป็นพระอยู่ที่เพียรบวชเรียนจริง	นิพพานตั้งอยู่ที่ตายก่อนตายเอย
ค. กลับมาจากหัวใจงงไปดี	แบกภาระหน้าที่อันเข้มขัน
มันใจเถิดยังมีใครอีกหลายคน	ก้าวไปตามท้องถนน ‘เธอ’เดิน
ง. มีอาจหลงตัวเลิศประเสริฐวิเศษ	เพราะอยู่ได้ข้ายเขตของเหตุผล
เหตุคือเพื่อปลอบปลุกผู้ทุกข์ทน	และไม่ขอยอมจำนนเป็นผลลัพธ์

2. ข้อใดมีการใช้ภาพพจน์เดียวกับ “ความดีในความเลวคอยเป็นเปลวแห่งศีลธรรม”

ก. กระหน้าโหมเข้ามาเกิดพายุ	ข. ขึ้นโอบล้อมหลอมไหม้เผาไภปืน
ค. เราไม่มีทางอื่นเหลืออีกแล้ว	ง. เพลงคู่ที่ได้เล่นเพียงคนเดียว

3. ส่วนใดต่อไปนี้มีการใช้ภาพพจน์อรรถวิภาษ

- (1) ยิ่งทำดียิ่งจะมีนรกมาก
 - (2) ถ้าใจอยากดีเด่นเป็นเจ้าของ
 - (3) ให้ผู้คนที่ต้องยอมกล้ว
 - (4) คือยอมตัวอยู่ใต้ปัญญา
ก. (1)	ข. (2)	ค. (3)	ง. (4)

4. ส่วนใดต่อไปนี้มีการใช้ภาพพจน์อรรถวิภาษ

- (1) หมุ่นจ้องมองเท่าไรไม่เห็นฟ้า
 - (2) ถึงฝูงปลาไม่เห็นน้ำเย็นใส
 - (3) ไล่เดือนมองไม่เห็นดินที่กินไป
 - (4) หนอนก็ไม่มองเห็นคูถที่ดูกิน
ก. (1), (2), (3)	ข. (2), (3), (4)	ค. (1), (3), (4)	ง. (1), (2), (3), (4)

5. ข้อใดมีการใช้ภาพพจน์อรรถวิภาษ

- ก. แพ้เป็นพระขณะเป็นมารโอรานสอน เริ่มจากใจไร่เบียนบอนพลีบรจบ
รู้จักยอมรู้จักฟังเต็มคำรบ เยี่ยงคาคบ แยกงามไม้แผ้วรเมียน
- ข. อันนีสัยใจผูกซังถึงคราละ ยอมใจพระยื่นไมตรีก่อนเคียวเข็ญ
ทอดเวลาพิกพุ่มใจงามเย็น เคารพในความเห็นกันแลกัน
- ค. หยั่งชอบนิยมเชื่อ สละเนื้อและเลือดตน
ยอมรับทุเรศผล ขรการณ์พะพานกาย
- ง. ไปเห็นกะเจ็บแสบ ชิวแทบจะทำลาย
มอบสัจธรรมหมาย มนมนันมิหวั่นไหว

6. ส่วนใดต่อไปนี้มีการใช้ภาพพจน์อรรถวิภาษ

- (1) ส่วนที่ซั้วมิกลั่วอยู่ในดี
(2) คือดีที่เลสยั่วให้มัวหลง
(3) ไม่ค่อยสอนไม่ค่อยเตือนอาจเพื่อนลง
(4) สอนไม่ลึกสอนไม่ตรงจึงหลงดี
- ก. (1), (2) ข. (2), (3) ค. (3), (4) ง. (1), , (4)

7. ข้อใดใช้ภาพพจน์อรรถวิภาษ

- ก. ฉันทคือฉันทเธอคือใครใคร่อยากรู้ ข. ใครกำหนดกฎหมายอยู่ชุมแห่ง
ค. เขาพร้าบอกให้เดินทางของตนเอง ง. จังหวะเพลงอิสระที่ปลายปืน
8. ข้อใดไม่มีการใช้ภาพพจน์อรรถวิภาษ
- ก. แพ้เป็นพระ ขณะเป็นมาร ข. รักดีหามจิว รักชั่วหามเสา
ค. นกพิราบคือเงาที่เขาฆ่า ง. ชัยชนะของผู้แพ้

9. "เปลวควันเทียน.....กลับมี..... เกิดจากแรงตั้งจิตอธิษฐาน

ดวงตาจึงมองเห็นธรรมสืบตำนาน ดวงใจจึงเบิกบานแต่นั้นมา"

จากข้อความควร ใช้คำใดจึงเหมาะสมและทำให้เกิดจินตภาพได้ดีที่สุด

- ก. แสง ธิบริ ข. เปลว ควัน ค. ธิบริ แสง ง. ธิบริ

10. ".....ตั้งดวงใจ รักมา..... ไม่มีปราน"

จากบทประพันธ์ ควรเติมข้อความใดเพื่อให้เกิดจินตภาพเด่นชัดที่สุด

- ก. เคยรัก แปรเปลี่ยนไป ข. แปรเปลี่ยนไป เคยรัก
ค. ปราน เคยรัก ง. รักตั้ง ดวงใจ

เฉลยบทที่ 6 อรรถวิภาษ

ข้อที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
คำตอบ	2	4	1	4	1	1	4	3	3	1

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

เรื่อง วิชาฯ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. ข้อใดให้ความหมายของ วิชาฯ ได้ถูกต้องที่สุด

- ก. หมายถึงภาพพจน์ที่มีการใช้คำที่ตรงกันข้ามกันหรือมีความหมายใกล้เคียงกันมาจับคู่กัน
- ข. หมายถึงภาพพจน์ที่มีการนำคำประเภทใดก็ได้มาเข้าคู่กันแต่ความหมายดูเป็นไปไม่ได้
- ค. หมายถึงภาพพจน์ที่มีการนำคำตรงกันข้ามกันมาเข้าคู่กัน โดยทำให้เกิดความหมายใหม่เท่านั้น

ง. หมายถึงภาพพจน์ที่มีการนำคำตรงกันข้ามกันมาเข้าคู่กัน โดยอาจจะให้ความรู้สึกขัดแย้งกันหรือเพิ่มความเข้มข้นให้คำแรกหรือเกิดเป็นความหมายใหม่

2. ข้อใดมีการใช้ภาพพจน์วิชาฯ

- ก. เขาว่าความรักเป็นยาขม
- ข. เงินเดือนฉันเดือนนี้ได้น้อยมากเลย
- ค. ย้ายกันของเธอออกไปซะ !
- ง. ใจนางเหมือนดั่งทางรถ

3. จากคำประพันธ์ส่วนใดที่มีการใช้ภาพพจน์วิชาฯ

- (1) อันเลือดเนื้อสิ้นไปไซ้หายสูญ
- (2) วงศ์ประยูรสืบเนื้อเป็นเชื้อสาย
- (3) ทั้งนารักทั้งนางซังทั้งหญิงชาย
- (4) หน้าละม้ายคล้ายพ่อแต่พอดี

- ก. (1)
- ข. (2)
- ค. (3)
- ง. (4)

4. จากคำประพันธ์ส่วนใดที่มีการใช้ภาพพจน์วิชาฯ

- (1) รอพี่รอเฝ้าเจ้าทุกเช้าเย็น
- (2) แม้จะเห็นตะวันดับลับขอบฟ้า
- (3) ต่อให้รอหมอดองไขเวลา
- (4) ก็ขอรอแก้วตาซัวกับกล้วย

- ก. (1), (2)
- ข. (3), (4)
- ค. (1) เท่านั้น
- ง. (4) เท่านั้น

5. ข้อใดมีการใช้ภาพพจน์วิภาษ

ก. ไม่ต้องการมรรคผลตลนิพพาน
คงต้องการแต่ให้เขาช่วยส่ง
ให้ลอยลมล่องไปจบไม่ลง
ต้องประสงค์แต่เท่านั้นบ้าดีเอย

ข. เราจะฝันเราจะฝ่าจะกล้ากร้าว
ทุกทุกด้านทุกทุกตัวเราจะยำ
เราจะงัดทุกทุกเงื่อนที่เคลื่อนไหว
กฎที่ครอบเราจะคว้าทุกทุกครั้ง

ค. นางแมวหัวทางซุกดินขลุ่ยขลุ่ย
ทะเล็กทะเล็กร้องปายตะกายหนี
ติดฝ่าฝ่าแข่งครอบวิ้งอยู่สงคลี
กลัวน้ำสาตจนชี้ทะเล็ดเรียง

ง. ขอดน้ำคักจากตุ่มเข้ากลุ้มรด
นางแมวขดหมอบครางหูทางสั้น
จวบรุ่งเช้าเข้ามาจรตสายัณห์
แสงตะวันเริ่มจะลับลงไรไร

6. ข้อใดมีการใช้ภาพพจน์วิภาษ

- ก. ใครเล่ากำหนดกกลมคลื่น
- ข. ให้รู้ตื่นรู้ขยับกระฉับกระฉง
- ค. ใครตอบได้กฎการเคลื่อนเลื่อนตนเอง
- ง. อย่าหวั่นเกรงเท็จจริงใดตอบให้ที่

7. ฉันทมีติเพราะถูกดำเนินาหัวไหม

ยิ่งดีใจเพราะถูกดำเนินาหัว
ใครจะดำสักเท่าไรไม่เคยกลัว
เรื่องจะช่วยเหลือเขาดำเนินอย่าเกรง
คำใดต่อไปนี้แสดงให้เห็นว่าเป็นการใช้ภาพพจน์วิภาษ

ก. มี - ดำ

ข. ถูก - ดำ

ค. ดี - ดำ

ง. ดำ - กลัว

8. คำในข้อใดควรนำมาใช้เป็นภาพพจน์แบบวิภาษ

ก. เสื่อ - สาด

ข. บาด - บาดร

ค. เจียบ - ดั่ง

ง. ง่าย -

ตาย

9. คำในข้อใดควรนำมาใช้เป็นภาพพจน์แบบวิภาษ

ก. ไป - มา

ข. หา - ดู

ค. หด - หู่

ง. ดู - ดี

10. คำในข้อใดควรนำมาใช้เป็นภาพพจน์แบบวิภาษ

ก. เร็ว - รวด

ข. ยาก - เข็น

ค. หนาว - เย็น

ง. ต้น - ปลาย

เฉลยบทที่ 7 วิชาษ

ข้อที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
คำตอบ	4	2	3	3	1	4	3	3	1	4

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

เรื่อง สัทพจน์

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. ข้อใดคือความหมายของภาพพจน์สัทพจน์

ก. การเปรียบเทียบของสองสิ่งที่มีลักษณะคล้ายกัน ซึ่งสามารถเปรียบเทียบได้ทั้ง คน สัตว์ สิ่งของ และนามธรรมมักใช้คำเปรียบว่า เหมือน ดุจ ดัง ดัง เฉก เช่น ราว รวากับ เล่ห์ ประหนึ่ง กล เพียง ฯลฯ โดยให้ท่องจำว่า อุปมาเปรียบเหมือน

ข. การเปรียบเทียบโยงความคิดอย่างหนึ่งไปสู่ความคิดอีกอย่างหนึ่ง คือการใช้คุณลักษณะของสิ่งหนึ่งแทนสิ่งที่ต้องการเปรียบอาจจะมีคำเชื่อม ได้แก่ เป็น, คือ

ค. ภาพพจน์เปรียบเทียบโดยใช้คำเลียนเสียงสัตว์ หรือ ธรรมชาติ ไม่ว่าจะ เป็น เสียงดนตรี เสียงของสัตว์ หรือเสียงกิริยาอาการต่าง ๆ ของมนุษย์

ง. การพรรณนาหรือสมมติสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะ เป็น สัตว์ สิ่งของ ความคิด ธรรมชาติ และนามธรรม ให้สรรพสิ่งเหล่านั้นแสดงออกปฏิกิริยาต่าง ๆ เหมือนกับเป็นคน เช่น พุดได้ ร้องไห้ได้ รู้สึกได้ มีอารมณ์ได้

2. ข้อใดต่อไปนี้เป็นการใช้ภาพพจน์แบบสัทพจน์

ก. น้องชายของฉันหล่อเหมือนพ่อ

ข. ปลิดปลิวแว้งคว้าง ชีวิตฉันตั้งไข่ม่มที่หลุดลอย

ค. พระคุณพ่อสูงส่งเพียงพสุธา

ง. ตึกตอก เจ้านาฬิกา ปลุกฉันให้มาอยู่ในความรัก

3. ข้อใดใช้โวหารแบบสัทพจน์

ก. ลิงค่างครางโครกครอก ผุ่งจิ้งจอกออกเห่าหอน

ข. ชะนีวิเวกวอน นกหกร่อนนอนร้องเรียง

ค. ลูกนกยกปีกป้อง อ้าปากร้องซ้องแซ่เสียง

ง. แม่นกปกปีกเคียง เลี้ยงลูกอ่อนป้อนอาหาร

4. “ริมกระถางวางรูปรูปฝรั่ง ถึงนาทีตี่ระฆังดังห่างแห่ง”

จากคำประพันธ์ข้างต้นส่วนใดที่มีการใช้ภาพพจน์สัทพจน์

ก. ริมกระถาง

ข. ห่างแห่ง

ค. ตี่ระฆัง

ง. รูปฝรั่ง

5. ข้อใดใช้โวหารแบบสัทพจน์

ก. แหมม รอตตั้งโกฏิปีแล้ว

ข. ท้องมันร้องเสียงสนั่น

ค. เขาเห็นแสงวูบวาบ บริเวณปลายทุ่งนา

ง. ฟ้าฝนกระหน่ำ ชู่ ชู่ ขณะเขาหลบอยู่ที่

กระท่อม

6. (1) เสียงโหม่งหมองฆ้องตีเคาะปี่พาทย์

(2) เสียงตรงตรงเต้ริงระนาดซัดจิ้งหะวะ

(3) เสียงตะโพนเพ่งดิงดิงเพ่งปี่

(4) เสียงกลองแขกโ๊ะ๊ะจ๊ะจ๊ะโ๊ะ๊ะจ๊ะ

วรรคใดใช้โวหารแบบสัทพจน์

ก. (1), (2), (4)

ข. (2), (3), (4)

ค. (1), (2), (3)

ง. (1), (3), (4)

7. (1) “ครืนครืนไขฟ้า ร้องเรียมครวญ

(2) หึ่งหึ่งไขลมหวาน พิให้

(3) ผนตกไขฝนवल พิทอด ใจนา

(4) ร้อนไขร้อนไฟไหม้ พิร้อนรณกาม”

ข้อใดกล่าวถูกต้อง

ก. 1,2 ใช้ภาพพจน์สัทพจน์

ข. 2,4 ใช้ภาพพจน์สัทพจน์

ค. 3,1 ไม่มีการใช้ภาพพจน์

ง. 4,3 ไม่มีการใช้ภาพพจน์

8. “(1) ก๊อกก๊อกก๊อก เปิดประตู (2) เปิดออกดู ว่าใครมา

(3) ก็อยู่สบาย แล้วนี่นา (4) แล้วใครจะมา เปิดประตูหัวใจ”

ส่วนใดใช้โวหารแบบสัทพจน์

ก. (1)

ข. (2)

ค. (3)

ง. (4)

9.เจ้าพี่เอ๋ย

จะละลายเร่ร้อนไปนอนไหน

..... สร้อยฟ้าสุมาลัย

มั่นเด็ดได้แล้วไม่ร้างให้ห่างเซ แอ้ออ้อย

จากบทพระพันธ์ ควรเติมข้อความใดเพื่อให้เกิดจินตภาพเด่นชัดที่สุด

ก. แอ้ออ้อย ต้อยตะริดติดตี

ข. ต้อยตะริดติดตี แอ้ออ้อย

ค. ตะริดติดตี แอ้ออ้อย

ง. ต้อยตะริด อ้อย

10. ณ ยามสายัณห์ตะวันย้งย้อย

นะแรงเท่าหนอยทยอยเหยียบหนา

.....จะเหล็กแล้วจ้า

กระดั่งรับมาเถอะรับข้าวไป

ควรเติมใด เพื่อทำให้เกิดจินตภาพได้ดีที่สุด

ก. ตะแล็กแต่กแต่ก

ข. หมองหมอง

ค. ครืน ครืน

ง. โหม่ง โหม่ง

เฉลยบทที่ 8 สัทพจน์

ข้อที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
คำตอบ	3	4	1	2	4	2	1	1	3	1

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

เรื่อง นามนัย

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. ข้อใดคือความหมายของภาพพจน์นามนัย

ก. การเปรียบเทียบของสองสิ่งที่มีลักษณะคล้ายกัน ซึ่งสามารถเปรียบเทียบได้ทั้ง คน สัตว์ สิ่งของ และนามธรรมมักใช้คำเปรียบว่า เหมือน ดุจ ดัง ดั่ง เฉก เช่น ราว รวากับ เล่ห์ ประหนึ่ง กล เพียง ฯลฯ โดยให้พ้องจำว่า อุปมาเปรียบเทียบ

ข. การเปรียบเทียบโยงความคิดอย่างหนึ่งไปสู่ความคิดอีกอย่างหนึ่ง คือการใช้คุณลักษณะของสิ่งหนึ่งแทนสิ่งที่ต้องการเปรียบอาจจะมีคำเชื่อม ได้แก่ เป็น, คือ

ค. การใช้คำหรือวลีที่บ่งบอกถึง 5. ข้อใดใช้ภาพพจน์นามนัย

ก. โอ้เจ้าแก้วแววตาของพี่เอ๋ย

เจ้าหลับใหลกระไรเลยเป็นนักษณา

ตั้งน้อมน้องหมองใจไม่นำพา

ถาซัดเคืองคิดว่าพี่ทอดทิ้ง

ข. วันนั้นพอพระปิ่นนรินทร์ราช

เสด็จประพาสบัวยังหากลับไม่

ขุนช้างมาถึงซึ่งวังใน

ก็คอยจ้องที่ได้ตำหนักน้ำ

ค. เมื่อฟ้าหลังน้ำตา

หมู่เมฆาพากันหัวร่อ

แผ่นดินร่วมยั่วล้อ

ลมรุมด่าว่าซ้ำเติม

ง. เพชรน้ำค้างค้างหล่นบนพรมหญ้า

เย็นหยาดฟ้ามาฝืนหลงวันใหม่

เกล้าเคลียหยอกดอกหญ้าอย่างอาลัย

เมื่อแฉกดาวใบไม้ไหวตะวัน

6. “ซึ่งพระองค์จะพาสองหลาน ออกไปสังหารยักษ์
ก็ต้องความตามไวภูณฐ์มา สุกแต่พระมหามุนี”

จากคำประพันธ์ข้างต้นคำใดที่แสดงความเป็นภาพพจน์นามนัย

- ก. สองหลาน ข. ยักษ์
ค. ไวภูณฐ์ ง. พระมหามุนี

7. “ ว่านครรามินทร์ ผลัดแผ่นดินเปลี่ยนราช
เยียววิวาทชิงฉัตร เพื่อกษัตริ์สองสู์ รั้งรู้เหตุผล”

จากบทประพันธ์ข้างต้นเป็นการกล่าวโดยโวหารภาพพจน์ชนิดใด

- ก. อุปลักษณ์ ข. อุปมา
ค. นามนัย ง. มุคคลวัต

8. “ ว่านครรามินทร์ ผลัดแผ่นดินเปลี่ยนราช
เยียววิวาทชิงฉัตร เพื่อกษัตริ์สองสู์ รั้งรู้เหตุผล”

จากบทประพันธ์ข้างต้น คำใดเป็นนามนัย

- ก. กษัตริ์ ข. ฉัตร ค. ราช ง. นคร

9. “เขา มัวแต่หวง..... จึงค้างงานพลาดมากมาย ”

ควรใช้คำใด ทำให้เป็นนามนัยได้ดีที่สุด

- ก. แก้อื้อ ข. ก้าง ค. ตำแหน่ง ง. หน้าที่

10. “เหมือนฟ้าฟาดเมื่อมีญาติมาตาม

เห็นหน้าประณามฉันขอห้ามเสียที

พอหรือยังที่ฉันสร้างความดี

หญิงชั่วคนนี้อย่างดีก็.....”

จากบทประพันธ์ ควรเติมข้อความใดเพื่อให้เกิดจินตภาพเด่นชัดที่สุด

- ก. ฟ้าฟาด ข. หน้าประณาม
ค. หญิงชั่ว ง. นางกลางเมือง

เฉลยบทที่ 9 นามนัย

ข้อที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
คำตอบ	3	2	4	1	2	3	3	2	1	4

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

เรื่อง สัญลักษณ์

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1 ข้อใดคือความหมายของภาพพจน์สัญลักษณ์

ก. การเปรียบเทียบความคิดอย่างหนึ่งไปสู่ความคิดอีกอย่างหนึ่ง คือการใช้คุณลักษณะของสิ่งหนึ่งแทนสิ่งที่ต้องการเปรียบเทียบโดยเปรียบว่าสิ่งหนึ่งคืออีกสิ่งหนึ่งโดยตรง เช่น เธอคือดวงใจของฉัน ดวงใจหรือดวงใจเปรียบเป็นส่วนสำคัญของชีวิต ถ้าขาดหรือหยุดทำงานชีวิตก็จะดับลง เป็นการแสดงความรู้สึกและอารมณ์ของผู้เขียนว่า เธอสำคัญกับชีวิตฉันเพียงใดซึ่งอาจมีค่าเชื่อมโยงได้แก่ เป็น หรือ

อาจจะกล่าวถึงคำที่มาเปรียบเทียบกันที่ไม่มีค่าเชื่อมก็ได้

ข. การนำสิ่งที่เป็นรูปธรรมมาแทนสิ่งที่เป็นนามธรรม หรือกล่าวให้ง่ายขึ้นกว่า เป็นการนำเอาสภาพหรือลักษณะของสิ่งหนึ่งเพื่อมาใช้แทนหรือเป็นตัวแทนของอีกสิ่งหนึ่งที่ต้องการกล่าวถึง โดยผ่านการวิเคราะห์ ดีความ หรืออุปบริบทแวดล้อมจึงจะเข้าใจสัญลักษณ์นั้นได้ เพราะผู้แต่งอาจจะเจตนาซ่อนเร้นหรือเลี้ยงที่จะไม่กล่าวถึงสิ่งนั้นโดยตรงอย่างเปิดเผย

ค. การพรรณนาหรือสมมติสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสัตว์ สิ่งของ ความคิด ธรรมชาติ และนามธรรม ให้สรรพสิ่งเหล่านั้นแสดงออกปฏิกิริยาต่าง ๆ เหมือนกับเป็นคน เช่น พุดได้ ร้องไห้ได้ รู้สึกได้ มีอารมณ์ได้ อาทิ เรียกข้าวในนาว่า แม่โพสพ เรียกความตายว่า พระยามัจจุราช หรือเรียกแผ่นดินว่า พระแม่ธรณี

ง. ถูกทั้งข้อ ก และ ข

2. ข้อใดต่อไปนี้เป็นการใช้ภาพพจน์แบบสัญลักษณ์

ก. อย่าเอื้อมเด็ดดอกฟ้า มาถนอม

ข. สัตว์พันธุ์บรรพตทั้งหลาย อ่อนเอียงเพียงปลาย

ค. สูงระหงทรงเพรียวเรียวรูต งามละม้ายคล้ายอุรุทะลาป่า

ง. ลมหนาวเริ่มล่องมาจากฟ้าแล้ว พรหมจวบแล้วเจ้าพระยาโรยผ้าฝืน

3. (1) อย่าเอื้อมเด็ดดอกฟ้า มาถนอม

(2) สูงสุดมือมักตรอม ออกไข่

(3) เด็ดแต่ดอกพะยอม ยามยาก ชมนา

(4) สูงก็สอยด้วยไม้ อาจเอื้อมเอาถึง

จากบทประพันธ์ข้างต้นส่วนใดเป็นการใช้โวหารภาพพจน์ชนิดสัญลักษณ์

ก. (1)

ข. (2)

ค. (3)

ง. (4)

4. เมฆสีดำแต่มีฟ้าเวลานี้ มันจะมีวันจางร้างฟ้าไหม
 เราอยากเห็นรุ้งทองของฟ้าไทย ผ่องอำไพกระจ่างทาบทกลางฟ้า
 จากบทประพันธ์ข้างต้นคำใดที่มีการบ่งบอกว่าใช้ภาพพจน์

ก. แต่มีฟ้า ร้างฟ้า

ข. เมฆสีดำ ร้างฟ้า

ค. รุ้งทอง เมฆสีดำ

ง. ผ่องอำไพ เมฆสีดำ

5. (1) ดอกไม้ป่าปรุกกลิ่นประทีนป่า อบบุหงามาลัยทั่วไพรกว้าง
 (2) ถึงม้วยดินสิ้นฟ้ามหาสมุทร ไม่สิ้นสุดความรักสมครสมาน
 (3) อันของสูงแม้อปองต้องจิต ถ้าไม่คิดปิ่นปายจะได้หรือ
 (4) ดูแต่ภุมรินเที่ยวบินตอม จึงได้ดอมดมกลิ่นสุมาลี

ข้อใดที่มีการใช้ภาพพจน์สัญลักษณ์

ก. 1

ข. 4

ค. 3

ง. 2

6. (1) มันก็เป็นช่างงานอันกล้าหาญ เราก็คือช่างสารอันสูงใหญ่
 (2) ไม่คิดสอยมัวคอยดอกไม้ร่วง คงชวดดวงบุปผาชาติสะอาดหอม
 (3) อย่าเอื้อมเด็ดดอกฟ้า มาถนอม
 (4) ดูแต่ภุมรินเที่ยวบินตอม จึงได้ดอมดมกลิ่นสุมาลี

จากข้อความข้างต้นส่วนใดที่ไม่มีการใช้ภาพพจน์สัญลักษณ์

ก. (1)

ข. (2)

ค. (3)

ง. (4)

7. ข้อใดใช้ภาพพจน์สัญลักษณ์

ก. ลมหนาวเริ่มล่องมาจากฟ้าแล้ว

พรมจูบแผ่วเจ้าพระยาโรยผ้าฝัน

ข. ซึ่งพระองค์จะพาสองหลาน

ออกไปสังหารยักษ์

ค. ดูแต่ภุมรินเที่ยวบินตอม

จึงได้ดอมดมกลิ่นสุมาลี

ง. สายธาราตั้งนาฬิกาแก้ว

แว่วจิ้งจอกจิ้งจอกเขาชะงอกหิน

8. "แล้ไกลงาดเลี้ยว ลับแสง
 สอดซึ่งดาเรียมแสง ทัวพื้น
 จวบ.....แจ่มโลกแปลง มาเปลี่ยน
 หวนว่ามุขแม่พื้น เยี่ยมฟ้าหาเรียม"
 จากจากข้อความ ควร ใช้คำใดให้เหมาะสม และ ทำให้เกิดจินตภาพได้ดีที่สุด

ก. ลับแสง ข. จันทร ค. เรียมแสง ง. แม่พื้น

9. "ไม่คิดสอยมัวคอย.....ร่วง

คงชวดดวงบุปผาชาติสะอาดหอม"

ควรเติมคำใด เพื่อให้เป็นภาพพจน์สัญลักษณ์

ก. หญิงสาว ข. ดอกไม้ ค. ภูมริน ง. น้ำค้าง

10. "อย่าเอื้อมเด็ดดอกฟ้า มาถนอม
 สูงสุดมีอ้มักตรอม ออกใช้"

จากบทประพันธ์ คำใดที่เป็นสัญลักษณ์

ก. เอื้อม ข. มาถนอม ค. ตรอม ง. ดอกฟ้า

เฉลยบทที่ 10 สัญลักษณ

ข้อที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
คำตอบ	2	1	1	3	4	1	3	2	2	4

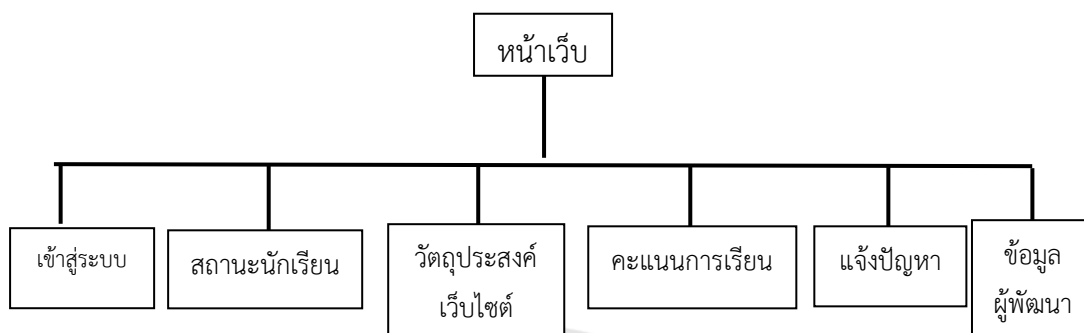

ภาคผนวก ด

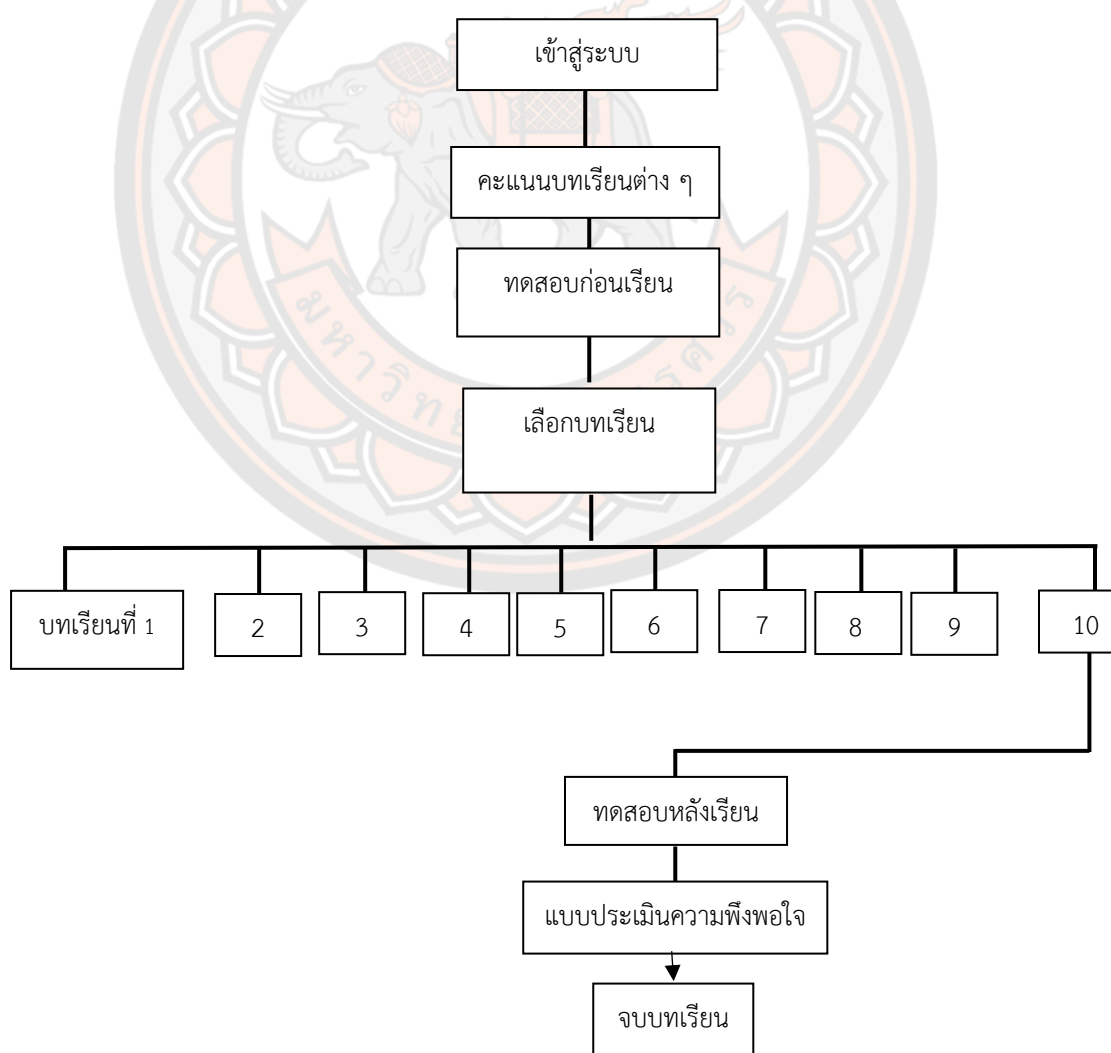
โครงสร้างเชิงเส้นของเครื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

โครงสร้างและองค์ประกอบของหน้าหลักเว็บไซต์

โครงสร้างและองค์ประกอบของระบบบทเรียนทั้ง 10 บท

โครงสร้างและองค์ประกอบของระบบบทเรียนในแต่ละบทเรียน

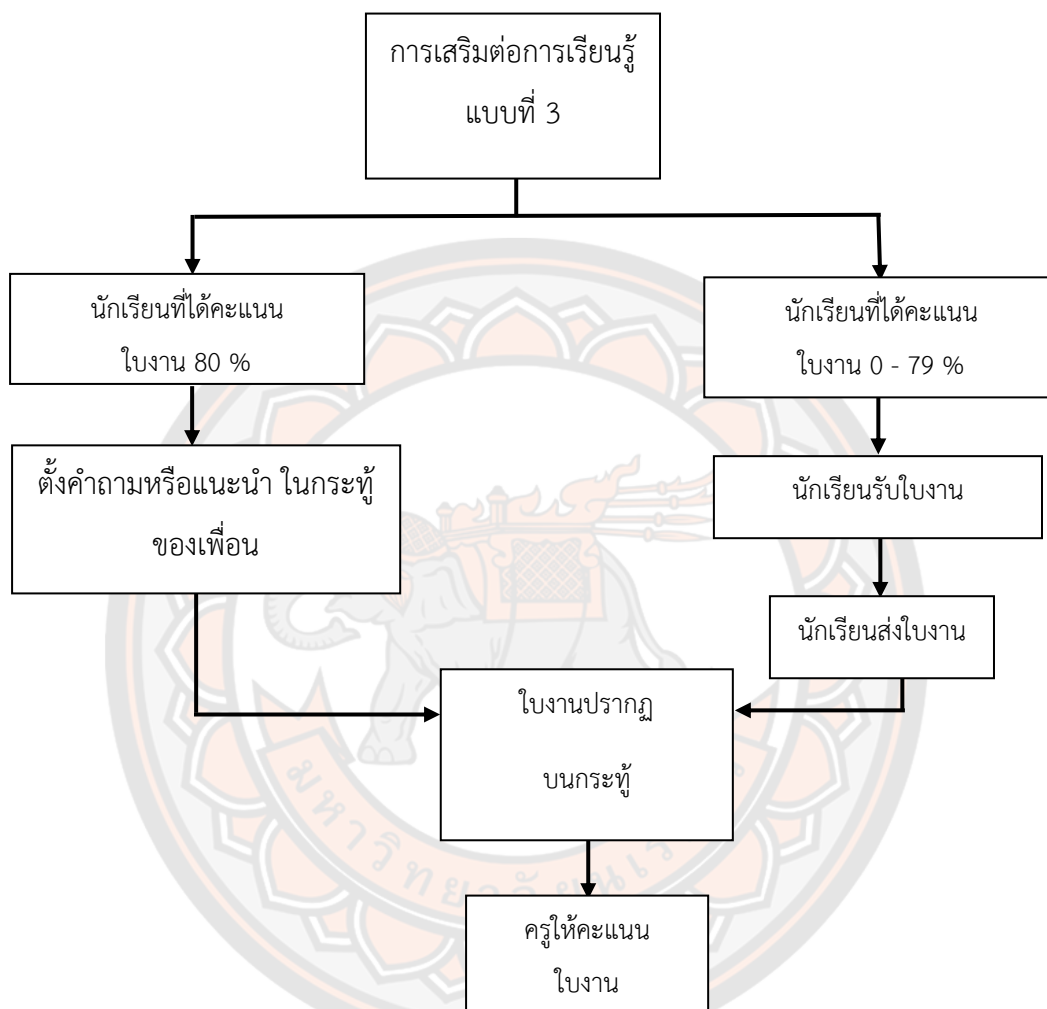
โครงสร้างและองค์ประกอบของระบบการเสริมต่อการเรียนรู้แบบที่ 1
การเรียนรู้จากผู้ที่มีความรู้มากกว่า

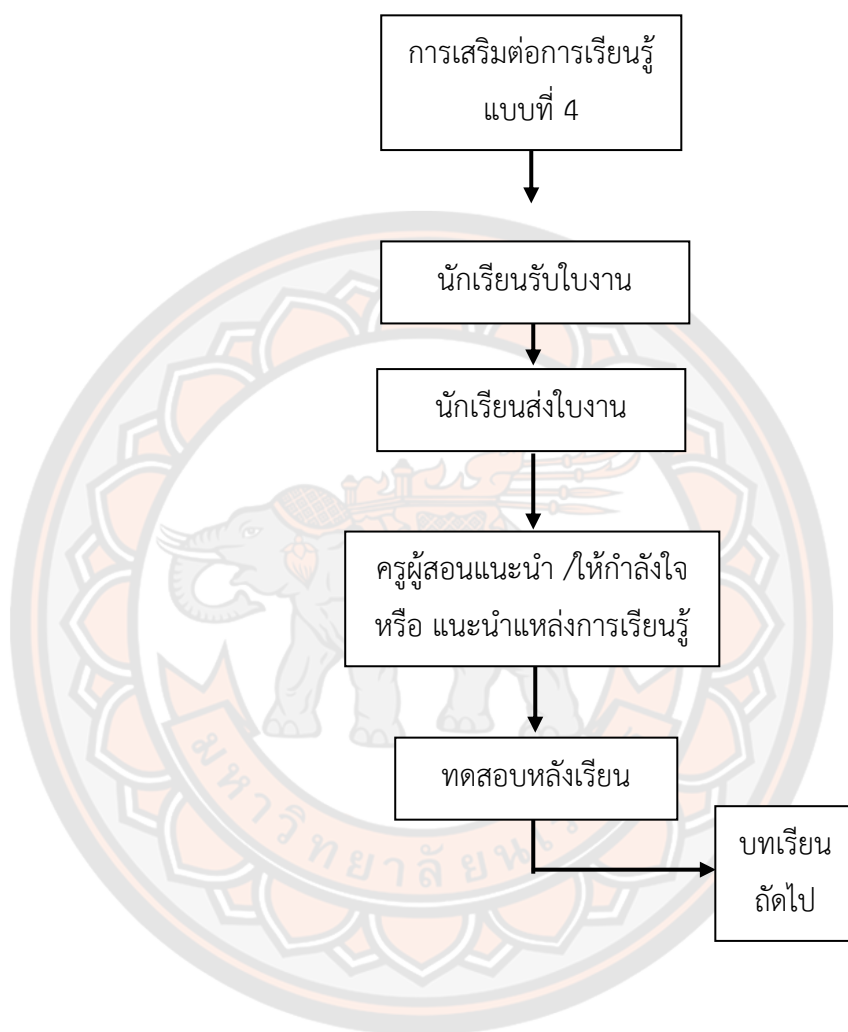
โครงสร้างและองค์ประกอบของระบบการเสริมต่อการเรียนรู้แบบที่ 2
การเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนร่วมชั้นที่มีความรู้ในระดับเดียวกัน

โครงสร้างและองค์ประกอบของระบบการเสริมต่อการเรียนรู้แบบที่ 3
การเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนที่มีความรู้ต่ำกว่า

โครงสร้างและองค์ประกอบของระบบการเสริมต่อการเรียนรู้แบบที่ 4
การเรียนรู้ด้วยตนเองโดยยึดการฝึกปฏิบัติและกลยุทธ์ของตนเองหรือการพูดกับตนเอง

ภาคผนวก ต

รูปภาพเครื่องการพัฒนากล้ามเนื้อทางการเรียนวิชาภาษาไทย

เรื่อง ภาพพจน์ในวรรณคดีไทย โดยการเรียนรู้แบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

หน้าแรกของเว็บไซต์

หน้าแรก

[ระบบสมาชิก](#)
[ระบบการเขียน](#)
[เข้าสู่ระบบ](#)
[ตรวจสอบผลการเรียน](#)
[แจ้งปัญหา](#)

กระดานข่าวสาร

ประเภทกระดานข่าว	สถานะของเนื้อหาที่โพสแจ้ง
มีปรับปรุงเว็บไซต์เรียบร้อยแล้ว	
ขณะนี้เว็บไซต์สามารถใช้งานได้ปรกติแล้ว - ผู้ดูแลระบบ 01-01-2021 00:00	
ประกาศการปรับปรุงเว็บไซต์	
เว็บไซต์จะไม่สามารถใช้งานได้ในช่วงเวลา 02:00 ของวันที่ 30-12-2020 ถึงเวลา 23:59 ของวันที่ 31-12-2020 ขออภัยในความไม่สะดวก - ผู้ดูแลระบบ 29-12-2020 12:12	
ประกาศยกเลิกของเว็บไซต์	
ยินดีต้อนรับผู้ใช้งานทุกท่าน - ผู้พัฒนา 15-04-2020 20:20	

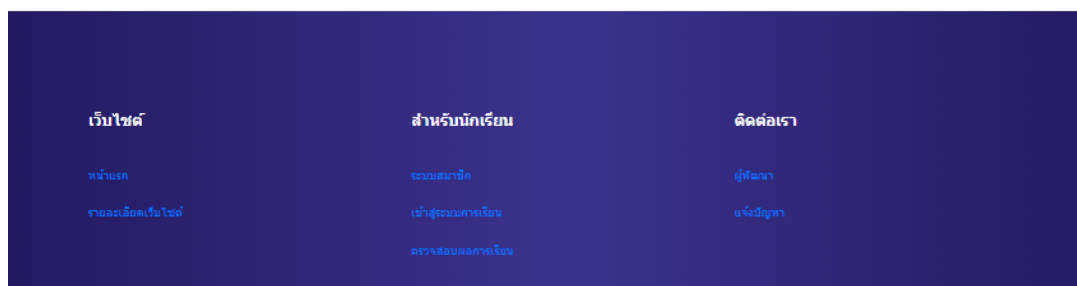

หน้าข้อมูลผู้ใช้งาน

ข้อมูลผู้ใช้งาน

ชื่อ	อีระพันธ์
นามสกุล	ทองสกุล
เลขประจำตัวนักเรียน	05850
วัน-เดือน-ปีเกิด(พ.ศ.)	06-07-2536
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	-
คะแนนทดสอบหลังเรียน	-
ผลสำเร็จทางการเรียน	0%

กลับหน้าแรก

หน้าแจ้งปัญหาการใช้งาน

สมัครสมาชิก

แจ้งปัญหาการใช้งาน

<input type="text" value="ชื่อ"/>	<input type="text" value="นามสกุล"/>
<input type="text" value="เลขประจำตัวนักเรียน"/>	
<input type="text" value="หัวข้อ"/>	
<input type="button" value="Choose File"/> No file chosen	
เนื้อหาที่ส่งมาแจ้ง	
<input type="button" value="ส่งข้อมูล"/>	

หน้าระบบสมาชิก

ย้อนกลับ

ข้อมูลผู้ใช้งาน		ระบบสมาชิก					
ชื่อ	สมศักดิ์	บทที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนแบบฝึก	การเชื่อมต่อจำนวน	ระดับการเสริมต่อ	คะแนนหลังเรียน
นามสกุล	รักการเรียน	1	-	-	-	-	-
เลขประจำตัว	123456	2	-	-	-	-	-
จำนวนครั้งที่ได้รับการช่วยเหลือรวม	12	3	-	-	-	-	-
คะแนนเฉลี่ย	15	4	-	-	-	-	-
ความสำเร็จ	100 %	5	-	-	-	-	-
		6	-	-	-	-	-
		7	-	-	-	-	-
		8	-	-	-	-	-
		9	-	-	-	-	-
		10	-	-	-	-	-

ผลการเรียนก่อน

ผลการเรียนหลัง

ค่าเฉลี่ยต่างๆ

S.D.

ค่าเฉลี่ยคะแนน

หน้าเนื้อหาบทเรียน

ย้อนกลับ

Home

ชื่อ-สกุล :

รหัสประจำตัวนักเรียน :

ออกจากระบบ

บทที่ 1

เนื้อหา

แบบทดสอบ

ความรู้เรื่องภาพพจน์

หากปราศว่าภาพพจน์มาแยกแยะให้ความหมาย

ภาพ หมายถึง สิ่งที่เป็นรูปธรรมหรือสิ่งที่เป็นรูปธรรมต่าง ๆ ภูเขา ลม ฟ้า อากาศ ต้นไม้ ดอกไม้ รูป เสียง กลิ่น รส และสิ่งที่สามารถสัมผัสได้ด้วยกาย**พจน์** หมายถึง คำพูด, ถ้อยคำ

ดังนั้นหากแปลตามความหมายข้างต้น ภาพพจน์ จะหมายถึง คำพูดหรือถ้อยคำที่สามารถรับรู้ได้ทางอารมณ์ การได้ยินเสียง การได้กลิ่น การรับรู้อารมณ์ หรือสัมผัสถึงการสัมผัสได้

ตัวอย่าง

หากเราเจอคำว่า กระเป๋าสตางค์ของเราหายไป ผู้ฟังอาจจะทราบว่าเป็นสีเหลือง แต่จะไม่ชัดเจนว่าเป็นสีเหลืองแบบใด เราอาจจะต้องใช้คำเปรียบเทียบ เช่น กระเป๋าสตางค์เหมือนขนมปัง ผู้ฟังก็จะนึกถึงภาพขนมปังขึ้นมาในความนึกคิดซึ่งเรียกว่าภาพ แล้วปราศของมันก็เกิดขึ้นในความนึกคิดเป็นเรื่องราว กระเป๋าที่เราพูดถึง

หรือเราไปได้ยินเสียงของฟ้าผ่า แล้วเราปามาเล่าต่อ "เราได้ยินเสียงฟ้าผ่าเสียงดังมากเลย" ผู้ฟังก็รับรู้ได้ว่าได้ยินเสียงฟ้าผ่า แต่ถ้าเราบอกว่า "เราได้ยินเสียงฟ้าผ่าดัง เบ๊รียง!" ผู้ฟังก็จะนึกถึงเสียงที่เคยได้ยินและทำความเข้าใจว่า คำว่า "เบ๊รียง!" แสดงว่าฟ้าผ่าดังมาก ๆ ผู้ฟังก็จะเข้าใจถึงความรู้สึกหรือสิ่งที่ยู่อ่านต้องการจะสื่อได้ดีขึ้น

หรือถ้าบอกว่า "เราเสียใจมาก ๆ" ผู้ฟังอาจจะรับรู้ได้ว่าเราเสียใจมาก ๆ แต่ถ้าเราบอกว่า "เราเสียใจจนร้องไห้หน้าตาเป็นสายเลือด" ผู้ฟังก็จะเกิดภาพในภาพ วาดกรที่หน้าตาไหลจนเป็นสายเลือดคือต้องร้องไห้เยอะมาก ๆ ผู้ฟังก็จะเข้าใจสิ่งที่ผู้เล่าต้องการจะสื่ออย่างลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

ดังนั้นเราจะสรุปได้ว่า ภาพพจน์เป็นการใช้ถ้อยคำส่วนรวโรหาร ที่ทำให้ผู้อ่านเกิดมภาพ ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจคุณสมบัตินหรือลักษณะสิ่งนั้น ๆ มากยิ่งขึ้น มีจินตนาการคล้ายตามการถ่ายทอดอารมณ์ ช่วยให้ผู้อ่านมีความรู้สึกหรือเกิดความรู้สึกตรงตามเจตนาของผู้ส่งสาร ภาพพจน์จึงเป็นการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำต่าง ๆ เพื่อสื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพอย่างชัดเจนลึกซึ้งยิ่งขึ้นในใจและตรงตามความปรารถนาของผู้ส่งสาร

โดยภาพพจน์ที่ปรากฏแบบฝึกชุดนี้ มีทั้งหมด 9 ภาพพจน์ ประกอบด้วย

1. ภูเขา (Simile)

หน้าเลือกบทเรียน

[ย้อนกลับ](#)
[Home](#)
 ชื่อ-สกุล : _____ รหัสประจำตัวนักเรียน : _____
 [ออกจากระบบ](#)

บทเรียน

[ทดสอบก่อนเรียน](#)
[บทที่ 6](#)

[บทที่ 1](#)
[บทที่ 7](#)

[บทที่ 2](#)
[บทที่ 8](#)

[บทที่ 3](#)
[บทที่ 9](#)

[บทที่ 4](#)
[บทที่ 10](#)

[บทที่ 5](#)
[ทดสอบหลังเรียน](#)

[ประเมินความพึงพอใจ](#)

[จบบทเรียน](#)

Copyright ©2020 All rights reserved | This template is made with ♥ by Colorlib

หน้าตรวจสอบผลการเรียน

[ย้อนกลับ](#)
[Home](#)
 ชื่อ-สกุล : _____ รหัสประจำตัวนักเรียน : _____
 [ออกจากระบบ](#)

ตรวจสอบผลการเรียน

บทที่	เสริมครั้งที่ 1	เสริมครั้งที่ 2	เสริมครั้งที่ 3	เสริมครั้งที่ 4	คะแนนแบบทดสอบ	คะแนนใบงาน	ผลการประเมิน
1	-	-	-	-	9	10	ผ่าน
2	ผ่าน	ผ่าน	-	-	8	7	ผ่าน
3	-	-	-	-	-	-	-
4	-	-	-	-	-	-	-
5	-	-	-	-	-	-	-
6	-	-	-	-	-	-	-
7	-	-	-	-	-	-	-
8	-	-	-	-	-	-	-
9	-	-	-	-	-	-	-
10	-	-	-	-	-	-	-
คะแนนก่อนเรียน		27		คะแนนหลังเรียน		-	
แบบสำรวจความพึงพอใจ							ยังไม่ได้ทำแบบสำรวจ
ผลการประเมินเรื่องภาพพจน์ในวรรณคดีไทย							ยังไม่ผ่าน

[เข้าสู่บทเรียน](#)

Copyright ©2020 All rights reserved | This template is made with ♥ by Colorlib

ประวัติผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยพระนคร

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล นายศราวุธ น้อยลา
วัน เดือน ปี เกิด
ที่อยู่ปัจจุบัน
ที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคม
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน ครู
ประสบการณ์การทำงาน ตั้งแต่ปี 2560 - ปัจจุบัน
ประวัติการศึกษา พ.ศ. 2560 ค.บ. (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

